

தமிழில் குறுந்தொகை, ஜப்பானியத்தில் மன்யோசு
தொகுதி பத்து: ஓர் ஒப்பாய்வு

**Tamilil Kuruntokai, Jappāniyattil Manyōcu Tokuti
Pattu: Ōr Oppāyvu**

**Kuruntokai in Tamil and the Volume Ten of
Manyōshū in Japanese: A Comparative Study**

*Thesis submitted to Jawaharlal Nehru University
in fulfillment of the requirements
for the award of the degree of*

DOCTOR OF PHILOSOPHY

Submitted by

RAMYA. R

**Centre of Indian Languages
School of Language, Literature & Culture Studies
Jawaharlal Nehru University
New Delhi -110067
July 2017**

जवाहरलाल नेहरू विश्वविद्यालय
JAWAHARLAL NEHRU UNIVERSITY
Centre of Indian Languages
School of Language, Literature & Culture Studies
NEW DELHI - 110067, INDIA

Dated 25/07/2017

DECLARATION

I hereby declare that the research work done in this Ph.D. thesis entitled "TAMILIL KURUNTOKAI, JAPPĀNIYATTIL MANYŌCU TOKUTI PATTU: ŌR OPPĀYVU" (KURUNTOKAI IN TAMIL AND THE VOLUME TEN OF MANYŌSHŪ IN JAPANESE: A COMPARATIVE STUDY) by me is the original research work and it has not been previously submitted for any other degree in this or any other University/Institution.

RAMYA. R

(Research Scholar)

Dr. N. Chandra Segaran
(Supervisor)

CIL/SLL&CS/JNU

Prof. Anita Khanna
(Co-Supervisor)

CJS/ SLL&CS/JNU

Prof. Gobind Prasad

(Chairperson)

CIL/SLL&CS/JNU

நன்றியறிதல்

முனைவர்பட்ட ஆய்வை நிறைவு செய்துள்ள இத்தருணத்தில் இவ்வாய்வை எழுதி முடிக்க உறுதுணையாக இருந்த அனைவரையும் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். ஆய்வுத் தலைப்பை தேர்வு செய்வது முதல் அனைத்து நிலையிலும் உறுதுணையாக நின்றவர் எனது வழிகாட்டி பேரா. நா. சந்திரசேகரன் அவர்கள். ஆய்வுக்காலங்களில் அவ்வபோது ஏற்பட்ட நெருக்கடியான சூழல்களில் ஆலோசனைகள் வழங்கி வழிநடத்தியவர். தளர்வுரும் நேரங்களில் நம்பிக்கையளிப்பார். ஆய்வுக்காலங்களில் மாணவர்களின் விருப்பத்திற்கு எந்த தடையும் கூறாதவர். ஆய்வாளர்களுக்கு முழுச் சுதந்திரம் கொடுத்ததோடு அவ்வபோது ஏற்படும் சில இக்கட்டான சூழல்களைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ப மாணவர்களுக்கு ஆதரவாக நடந்துகொள்பவர். ஆய்வில் மட்டுமல்லாது மாணவர்களின் தனிப்பட்ட நலன்களிலும் மிகுந்த அக்கறையுடன் நடந்துகொள்பவர். ஆய்வுக்காலங்களில் மாணவர்களின் நெருக்கடிகளைப் புரிந்துகொண்டு விரைவாகத் திருத்தங்கள் செய்துகொடுத்தவர். ஜப்பானிய மொழி கற்றலில் என்னை ஊக்குவித்ததில் பேராசிரியருக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. மூன்று நிலைகளில் தேர்ச்சி பெற்றதற்கு ஐயா கொடுத்த ஆதரவு என்றும் நினைவில் நிற்கும். இவ்வாறு பல்வேறு சூழல்களில் ஆதரவு தந்து வழிநடத்திய ஐயா அவர்களுக்கு நன்றி!

அடுத்த நிலையில், ஜப்பானிய ஆய்வுகளுக்கான மையத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் என்னுடைய இணை நெறியாளர் பேரா. அனிதா கன்னா அவர்களின் ஆலோசனைகள் ஆய்வைச் செம்மைபடுத்த பல்வேறு வழிகளில் உதவின. ஆய்வுத்திட்டம் பற்றிக் கூறியதும் அதற்கு வழிகாட்டுவதாக மனமுவந்து ஒப்புக்கொண்டார். ஆய்வின் தொடக்கக் காலத்தில் ஜப்பானிய மையத்தின் தலைவராக இருந்தார். அப்பொழுது இருந்த பணிச்சுமைகளையும் பொருட்படுத்தாது எப்பொழுது சென்றாலும் இன்முகத்தோடு வரவேற்று ஆலோசனைகள் வழங்கினார். ஆய்விற்கான ஆலோசனைகள் வழங்கும்போது ஜப்பானிய இலக்கியம் குறித்த எனது புரிதல் தவறாக இருப்பின் அதனை பளிச்சென்று நேரடியாக எடுத்துக்காட்டுகளுடன் சுட்டிக்காட்டி புரியவைப்பார். இவ்வாறு பல்வேறு நிலைகளில் உறுதுணையாக இருந்த பேராசிரியர் அவர்களுக்கு நன்றி!

ஆய்வேடு தொடர்பாகத் தனக்குத் தெரிந்த தகவல்களைக் கூறுவதுடன் தகுந்த தேரத்தில் ஆலோசனைகள் கூறியவர் பேரா. இரா. தாமோதரன் அவர்கள். தனக்குத் தோன்றும் கருத்துகளைப் பளிச்சென்று கூறுபவர். ஆய்வை விரைவாக நிறைவு செய்ய அடிக்கடி வற்புறுத்துவார். மேலும் தமிழ் வாசகர்களுக்காகவே நீங்கள் ஆய்வு செய்கிறீர்கள். ஆகையால் முடிந்தவரையில் ஜப்பானியம் தொடர்பான தகவல்களைத்

தமிழ்ப்படுத்தும்படி அடிக்கடி கூறிக்கொண்டே இருப்பார். தவறுகளை அவ்வபோது சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டே இருப்பார். குறுந்தொகை தொடர்பான நூல்கள், தரவுகள் என அனைத்து உதவிகளையும் தானே முன்வந்து செய்ததோடு, நாம் உதவி கேட்டாலும் நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமான உதவிகள் செய்பவர். அவரையும் இத்தருணத்தில் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அடுத்ததாக இந்திய மொழிகள் மையத்தில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற பேரா. கி. நாச்சிமுத்து அவர்கள் தில்லி வரும் வேளைகளில் தவறாமல் ஆய்வு குறித்து அக்கறையுடன் கேட்டறிவார். பன்மொழி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டவர். தொடக்கம் முதலே ஜப்பானிய மொழி கற்றலை ஊக்கப்படுத்தியவர். ஐயா அவர்களுக்கும் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் அக்கறையுடன் விசாரிக்கும் ஐயா அவர்களின் துணைவியார் அவர்களுக்கும் நன்றி.

ஆய்விற்காக எடுத்துக்கொண்ட நூலை மொழிபெயர்த்த மொழிபெயர்ப்பாளர் மனோன்மணி சண்முகதாஸின் மின்னஞ்சலைக் கேட்டதும் அதனைக் கொடுத்து உதவிய எம்.ஏ. நுஃமான் அவர்களுக்கு நன்றி. ஆய்வு குறித்து அறிந்ததும் தொடக்கம் முதலே பேரா. அருணாசலம் சண்முகதாஸ், பேரா. மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோர் மகிழ்ந்ததோடு, வேண்டிய உதவிகள் செய்வதாகவும் உறுதியளித்தனர். இடையில் அவர்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்றதால் சரிவரத் தொடர்புகொள்ள இயலவில்லை. மீண்டும் புதுவையைச் சேர்ந்த பேரா. மு. இளங்கோவன் ஐயா மூலம் மீண்டும் தொடர்புகொண்ட போது மறக்காமல் நினைவில் நிறுத்தி, தங்களிடம் இருந்த தரவுகளை சிரமம் பாராமல் அனுப்பி உதவினர். அவர்களுக்கு நான் என்றும் கடமைபட்டவன். அவர்களையும் இத்தருணத்தில் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அடுத்ததாக அலிகர் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றி மறைந்த பேரா. து. மூர்த்தி இங்கு வரும்போதெல்லாம் ஆய்வு தொடர்பாக அக்கறையுடன் விசாரித்துச் செல்வார். அதே போலச் சந்திக்கும் வேலைகளிலெல்லாம் ஆய்வு குறித்து அக்கறையுடன் கேட்கும் தில்லிப் பல்கலைக்கழக நவீன இந்திய மொழிகள் மையத்தின் தலைவர் பேரா. கோ. இராஜகோபால், வெங்கடேஸ்வரா கல்லூரியின் பேராசிரியர் இரா. சீனிவாசன், ஜவஹர்லால் நேரு இந்திய மொழிகள் மையத்தின் கன்னட மொழிப் பிரிவு பேராசிரியர் பிலிமலே ஆகியோர்க்கு நன்றி. இளங்கலையில் எனக்குப் பாடம் கற்பித்தவழி தமிழின் மீது ஆர்வத்தை ஏற்படுத்திய பேராசிரியர்களை இத்தருணத்தில் நினைவுகூர்கிறேன்.

இந்த ஆய்வின் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை திருத்தம் செய்து பல்வேறு ஆலோசனைகள் வழங்கி உதவிவருபவர் இந்திய மொழிகள் மையத்தின் முன்னாள் ஆய்வு மாணவரும், பனாரஸ் இந்துப் பல்கலைக்கழக இந்திய மொழிகள் துறையின் தமிழ் உதவிப் பேராசிரியருமான த. ஜெகதீசன் ஆவார். தனது பணிச்சுமையையும் பொருட்படுத்தாமல் உரிய நேரத்தில் திருத்தங்கள் செய்து கொடுத்து உதவினார். அவர் செய்த உதவிகள் என்றும் நினைவில் நிற்கும். ஆய்வு தொடர்பான தரவுகள் ஏதேனும் கிடைப்பின் அதனைத் தெரிவித்து உதவிய ஆனந்த், மணிவண்ணன், அழகுசுப்பையா, குமார் சூரிய பிரகாஷ் ஆகியோருக்கு நன்றி. தமிழ்நாட்டிலிருந்து நூல்கள் வாங்கி அனுப்ப தங்களது பணிச்சுமையையும் பாராமல் உதவிய செந்தில், வெங்கட், சிவசங்கரி ஆகியோருக்கு நன்றி. மூத்த மாணவர்களான கலையரசன், பாரதி பிரகாஷ், ஏழுமலை, தமிழ்ச்செல்வன், மாரிமுத்து, மணிமாலா, கவிதா, முரளி, ஜெயபால் ஆகியோர் பல்வேறு சூழல்களில் உதவியுள்ளனர். அவர்களின் அன்பும் நட்பும் என்றும் தொடர வேண்டும். தில்லிப் பல்கலைக்கழக நண்பர்களான சபூர், மணி, சிலம்பு, சக ஆய்வாளர்களான ஜென்னி, பிரபு, பிரியா, ஈஸ்வரன், ராஜா, சக்திவேல், காளத்தி, உமா, பால்ராஜ், திலகா, மதன், நிரோஷா, எம்.ஜி.ஆர். சச்சிதானந்தன், தனபால், அபினாஷ் குமார், அருண்குமார், சந்திரகுமார், அழகுமுருகன், நண்பர்களான ஜோதி, ஆனந்தி, தனலட்சுமி, சலூனி, சரண், நிவேதா, குரு, மாதவன், தேவி, கிருத்திகா, உடன் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களான தேவி, தனலட்சுமி, ஷியாமளா, சரண்யா, அகல்யா, கௌரி, உமா, விடுதி நண்பர்களான என் அறைத் தோழி பம்சஹூயி, தோழிகள் ஃபவுசியா, அபர்ணா, கிருத்தி ஆகியோர்களின் அன்பு இன்றுபோல் என்றும் தொடர வேண்டும்.

ஆய்வுக்காலத்தில் தொடர்ந்து ஆதரவு கொடுத்த எனது அம்மா உள்ளிட்ட குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி. நூல்கள் கேட்பின் முகஞ்சுளிக்காமல் என்றும் அன்புடன் நடந்துகொள்ளும் தில்லி தமிழ்ச் சங்க நூலகர் திருமிகு. ஷமீம் அவர்களின் உதவி எப்பொழுதும் நினைவிலிருக்கும். நூல்கள் மட்டுமல்லாது தனிப்பட்ட முறையிலும் அவரும், அவரது சகோதரர் ஷாஜகான் அவர்களும் உதவியுள்ளனர். ஆய்வுக்காலங்களில் இந்திய மொழிகள் மையத்தின் அலுவலர்களான ராவத், ரமேஷ், பிரோஸ், ஆஷிஷ் ஆகியோர் பல்வேறு உதவிகள் செய்தனர். மேலும் இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் பல்வேறு அனுபவங்களைத் தந்து பல்கலைக்கழக வாழ்வை இனிமையானதாக ஆக்கிய அனைவருக்கும் நன்றி.

இரா. ரம்யா

Abstract

Kuruntokai in Tamil and Volume Ten of Manyoshu in Japanese:

A Comparative Study

Comparing two different literatures enables to identify the similarities and uniqueness of those two literatures. A new literature gets introduced through translation and paves way to comparison. Instead of introducing a new literature directly, comparing it with Tamil literature enables better understanding about that particular literature. Comparing literatures of two different languages increases the transactions between them. In this way volume ten of Manyoshu which is directly translated from Japanese into Tamil is compared with Kuruntokai of Tamil classical literature. Both Kuruntokai and volume ten of Manyoshu are Akam literatures which deal with love and familial life.

Kuruntokai has a well-defined grammar in terms of classification of songs and other aspects whereas volume ten of Manyoshu which is taken for comparison does not have any such grammar; songs of volume ten of Manyoshu are classified according to seasons. Here we need to note that the period of Manyoshu in which poems were composed in Japanese was not stable in some aspects such as they had to depend upon China for all sorts of activities regarding language and literature. Mastering Chinese language is considered as a matter of pride in Japan in those times. Not only in language and literature, but also Japanese rulers decided to centralize the ruling power which was scattered within the Emperor's family. There were many sub divisions within the family who claimed themselves as the authority for power. Therefore, during Taika reform, they tried to centralize the ruling power under Sun dynasty. Many reforms took place to make the Sun lineage to rule Japan. In the context of language also, Japanese tried to write Japanese sounds with Chinese characters which is called Manyogana. Manyoshu is written using Manyogana script. Later, they developed a proper writing system using Kana characters.

To understand the nature of Manyoshu literature completely and the circumstances in which it was composed, the beginnings of Japanese literature and its content are explained in detail in the first chapter of the study. This gives a clear

understanding that in which social and literary background Manyoshu was compiled. For this comparative study, volume ten of Manyoshu is taken as main source which is translated into Tamil directly from Japanese. In this translation, the translator has clearly mentioned in her introduction, that the Tamil way of understanding the poems of volume ten of Manyoshu is not possible; but it can be understood by some important meanings of songs by the indirect application of certain aspects of Tamil classical akam poetic techniques. As it is mentioned already, volume ten of Manyoshu is divided according to seasons and Tamil way of dividing Manyoshu songs into different Tinais' and further is not possible. Therefore, to point out the similarities and uniqueness of these literatures, some other method is employed here in this research. As both the literatures belong to inner life, they express certain feelings of the main characters. So, the songs of both literatures are divided according feelings and sayings i.e. sayings by the hero, heroin and others. The feelings of hero and heroine are divided separately according to the nature of the songs. It can be stated in common as being together, separation and waiting for their loved ones. This subject matter is being dealt in the chapter entitled "Kuruntokai, Beginnings of Japanese Literature, Manyoshu and the Volume Ten of Manyoshu: An Introduction"

Hero wants to meet heroin before marriage in certain places to augment their love life. This sort of meeting is mostly arranged in Kuruntokai by the confidante. She plays a vital role in life of heroine before and after marriage. Manyoshu has no such character. Sayings by hero in Kuruntokai reflect that it contains more songs of being together with heroine and Volume ten of Manyoshu contains more songs about separation and longing for heroine. Both societies had an unstable ruling situation which led to lots of war and other sorts of travelling. Although hero goes in searching for material wealth, it is not stated here as main reason for separation. In Manyoshu period, the hero goes for official journey to strengthen the government and to do other things related to the government. In Tamil also, such features exists; but not like Japanese. Japanese people wanted to prove themselves to other neighboring nations and reform themselves by following strict rules and regulations during Taika reformation period. So the number of songs representing togetherness is less in volume ten of Manyoshu. To strengthen this argument on separation in volume ten of Manyoshu, poems from other volumes are pointed out and

explained. The celestial hero Hikoboshi's sayings can be generally compared with hero's sayings of Kuruntokai. These aspects are being dealt in the chapter entitled "Comparative Study of Sayings by Hero"

Life of the heroines in both literatures depends upon their respective heroes. So, most of the songs by heroines are on hero and their activities. As both literature heroines depend upon the heroes, there are lot of resemblances between these two literatures in their longing for their loved ones. Both literature heroine songs are divided into togetherness, separation and waiting for their loved ones. Through the sayings of heroine, it is clear that meeting before marriage in certain places and making a situation which leads the hero to take steps to marry heroine etc. also happens in love life. According to poems in Manyoshu, the meeting place of lovers is flower viewing site. Loving and hiding her feelings, thinking to express her love feeling to hero are found only in volume ten of Manyoshu. In Kuruntokai the confidante expresses the heroines love to other members of heroine's family. As mentioned early, no such character exists in volume ten of Manyoshu. The abovesaid reasons are some examples which show the uniqueness of both the literatures. In separation period, the heroine expresses her feelings such as loneliness without her loved ones. She weeps, losses her beauty, her skin became pale in colour etc. in Kuruntokai. Volume ten of Manyoshu heroine also feels the same except her paleness of skin during loneliness is not mentioned in songs openly like Kuruntokai. Sometimes both the heroines tried to tolerate their separation pain through certain activities like looking the hill of hero, growing Kanthal seed which comes in river from hero's mountain in Kuruntokai; whereas in volume ten of Manyoshu by flower viewing, looking natural beauty, birds singing etc.

While waiting for the heroes, sometimes heroines lose their patience and broke out for their inefficiency of bearing the pain of waiting. Usually hero mentions a particular season of his return. So, when that season comes the heroine's patience also goes. She weeps continuously in night. Sometimes she waits for the whole night without sleeping to hear her loved ones returning chariot sound in Kuruntokai, and in volume ten of Manyoshu is his walking and returning sound. Heroines understand the seasonal changes through nature such as flowers blossoming, rain and birds sound etc. So, seasons

play a vital role in waiting songs. The celestial female star Tanabata's songs can be generally compared with Kuruntokai heroine songs. This subject matter is being dealt in the chapter entitled "Comparative Study of Sayings by Heroine"

Sayings by others in Kuruntokai are confidante, step mother, harlot, companion, the people who see the hero and heroine. Whereas in volume ten of Manyoshu are poet, mother and the people who see or know hero and heroine. As it is mentioned early confidante plays a key role in Kuruntokai before and after marriage. In volume ten of Manyoshu there are some poems in which the sayings cannot be stated clearly. Those songs are also included in this part. This variety of songs in both literatures is due to their contemporary literature, their form and content. These aspects are being dealt in the chapter entitled "Comparative Study of Sayings by Others"

Researches done so far in Tamil and Japanese literatures shows that there are similarities between Tamil and Japanese in the aspects of language, literature, culture and customs. In literature part of comparison, Tamil Classical literature is compared with volume ten of Manyoshu in two ways. First is comparing the whole Tamil classical literature with Japanese Manyoshu and second is comparing with Aingurunuru of Tamil and volume ten of Manyoshu in Japanese. No researches have done so far done in a detailed way of comparison with a particular anthology of Tamil and particular volume of Manyoshu. This research is done in a detailed way of comparison by sayings and feelings. Thus this research is different from the existing researches in this area.

For Kuruntokai, U.V. Saminadhaiyar's edition and commentary is taken as the primary source for this study. In this research, divisions of sayings of Kuruntokai poems are followed as done by S.N.Kandaswamy in his book. For volume ten of Manyoshu Manonmani Sanmugadas translation of volume ten of Manyoshu in the name of *Jappaaniyak Kaadhal Paadalgal* is taken as source material. Both the literature expresses the inner life of hero and heroine. So, they are similarities and differences and certain uniqueness in expressing love life according to their social context between these two literatures is the hypothesis of this thesis. To prove this hypothesis, thematology method is used to find the common themes in these two literatures. This study is divided into four chapters excluding introduction and conclusion.

உள்ளடக்கம்

நன்றியறிதல்

ஆய்வுச் சுருக்கம் (ஆங்கிலம்)

உள்ளடக்கம்

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

ஆய்வு முன்னுரை

01

இயல் 1: குறுந்தொகை, ஜப்பானிய தொடக்ககால இலக்கியங்கள், மன்யோசு –

அறிமுகம்

18

1.1. குறுந்தொகை

1.2. ஜப்பானியத் தொடக்ககால இலக்கியங்கள்

1.3. மன்யோசு

1.4. மன்யோசு தொகுதி பத்து

1.5. ஜப்பானியச் செவ்விலக்கியங்கள்

1.6. தொகுப்புரை

இயல் 2: தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள்: ஓர் ஒப்பாய்வு

64

2.1. தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள்

2.2. இணைவு

2.3. பிரிவு

2.4. மன்யோசு தொகுதி பத்து – பிரிவின் பிற தன்மைகள்

2.5. பிகொபொசி

2.6. ஒப்பாய்வு

2.7. தொகுப்புரை

இயல் 3: தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள்: ஓர் ஒப்பாய்வு

115

3.1. தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள்

3.2. இணைவு

3.3. பிரிவு

3.4. காத்திருத்தல்

3.5. தநபத

3.6. ஒப்பாய்வு

3.7. தொகுப்புரை

இயல் 4: பிற கூற்றுக்கள்: ஓர் ஒப்பாய்வு **174**

- 4.1. குறுந்தொகையின் பிற கூற்றுப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை
- 4.2. மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பிற கூற்றுப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை
- 4.3. குறுந்தொகையில் பிற கூற்றுக்கள்
- 4.4. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிற கூற்றுக்கள்
- 4.5. ஒப்பாய்வு
- 4.6. தொகுப்புரை

முடிவுரை **215**

துணைநூற்பட்டியல் **229**

பயன்படுத்திய நூல்கள்/கட்டுரைகள்

பார்வை நூல்கள்/கட்டுரைகள்

பின்னிணைப்புகள் **237**

1. தற்கால ஜப்பானிய மொழி
2. கொஜிகி இலக்கிய அறிமுகம்
3. கொஜிகி, நிகென்செகி - மன்னர் இறப்பு ஆண்டு வேற்றுமைகள்
4. 'தி மன்யோசு' நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஐந்து பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பு
5. ஜப்பானியச் செவ்விலக்கியங்கள் குறித்த அறிமுகம்
6. குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகியவற்றின் பாடல் எண்கள்
7. பயணம், அரசு பணி தொடர்பான பாடல் எண்கள்
8. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இடம்பெற்றுள்ள மலர்கள், பறவைகள் ஆகியவற்றின் படங்கள்
9. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சில சொற்களின் பொருள்

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

உ.ஆ	-	உரை ஆசிரியர்
குறு.	-	குறுந்தொகை
தொ.ஆ	-	தொகுப்பு ஆசிரியர்
நூ.ஆ	-	நூலாசிரியர்
ப.ஆ	-	பதிப்பு ஆசிரியர்
பக்.	-	பக்கங்கள்
மன்.	-	மன்யோசு
மு.ப.ஆ	-	முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்
மொ.ஆ	-	மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியர்
Comm.	-	Commentor
Ed.	-	Editor
pp.	-	Pages
Tr.	-	Translator

ஆய்வு முன்னுரை

இரு மொழிகளின் இலக்கியங்களை ஒப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் இலக்கியங்களுக்கு இடையிலான ஒற்றுமைகளையும் தனித்தன்மைகளையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவ்வாறு ஒப்பாய்வு செய்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியின் இலக்கியம் பற்றிய ஒப்பாய்வு தமிழுக்கு அறிமுகமாகிறது. நேரடியாக அறிமுகம் செய்வதைக் காட்டிலும் தமிழின் இலக்கியத்துடன் ஒப்பிட்டு ஒப்புமையுடைய, வேற்றுமையுடைய பகுதிகளை எடுத்துக் கூறுகையில் இலக்கியங்களுக்கிடையிலான ஒப்புறவை எளிதில் புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது. மேலும் இவ்வாறு ஒப்பாய்வு மேற்கொள்கையில் இரு மொழிகளுக்கிடையிலான உறவு பலப்படுகிறது.

அவ்வகையில் இவ்வாய்வு தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஜப்பானிய தொடக்ககால இலக்கியமான மன்யோசு தொகுதி பத்தினை¹ எடுத்துக்கொண்டு தமிழின் செவ்விலக்கியப் பிரதியான குறுந்தொகையோடு ஒப்பாய்வு செய்வதாக அமைகின்றது. அக இலக்கியங்களான தமிழின் குறுந்தொகையும் ஜப்பானியத்தின் மன்யோசு தொகுதி பத்தும் சில தன்மைகளில் ஒற்றுமையுடனும் சில தன்மைகளில் அந்தந்த இலக்கியங்களுக்கே உரிய தனித்தன்மைகளுடனும் காணப்படுகின்றன என்பதை விளக்குவதே இவ்வாய்வின் மையக் கருத்தாகும்.

¹ 'மன்யோசு தொகுதி பத்து' என மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பிடுவதால் அவ்வாறே ஆய்வேடு முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின் நோக்கம்

குறுந்தொகை, ஜப்பானியத்தின் மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகியவற்றைக் கூற்று அடிப்படையில் ஒப்பாய்வு செய்து விளக்குவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைகிறது. தலைவன், தலைவி, பிற கூற்றுக்கள் என்ற அடிப்படையில் ஒப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. இதனை விளக்க இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் என்ற உணர்வுகள் அடிப்படையில் தலைவன், தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஏனெனில் அகம் சார்ந்த பாடல்களாக அமைவதால் மேற்குறிப்பிட்ட உணர்வுகளில் ஏதேனும் ஒன்றினையே அவை விளக்கி நிற்கின்றன என்பதனால் இவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தலைவன், தலைவி, பிற கூற்றுக்களுக்கு ஒரே மாதிரியாகப் பாடல்கள் வகைப்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக, அந்தந்தக் கூற்றாளர்களின் கருத்துகளை விளக்கும் வகையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஒப்பிடுகையில் இரு இலக்கியங்களின் ஒப்புமையுடைய கூறுகளும் வேற்றுமைப் பகுதிகளும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. இவ்வகையான தன்மைகளுக்கான காரணங்களாகத் கருத்தக்கனவும் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

அகம் சார்ந்த உணர்வுகள் உலகில் உள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவான ஒன்றாகும். இந்த அகவுணர்வு சார்ந்த கருத்துகள் பிறமொழியில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என அறிவது அவசியமாகிறது. ஏனெனில் தமிழில் அக இலக்கியங்களுக்கென்று வரையறை செய்யப்பட்ட கூற்றிற்கு உரியவர், கேட்போர், திணை என இலக்கணம் உள்ளது. இது சங்கத் தமிழ் இலக்கியத்தின்

தனிச்சிறப்பாக அமைகிறது; பிற மொழிகளில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என அறிய அகவுணர்வு சார்ந்த இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு நோக்க வேண்டியுள்ளது.

அந்த வகையில், ஜப்பானியத்தின் எழுத்து வடிவ இலக்கியங்களின் உருவாக்கத்தின் போது எழுதித் தொகுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் மன்யோசு தொகுதி சிறப்பிடம் பெறுகிறது. ஏனெனில் சீன மொழியில் எழுதுவதையே விரும்பிய ஜப்பானியர்கள், பேச்சு வழக்கில் இருந்த ஜப்பானியத்தை மன்யோசு இலக்கியத்தில் எழுத்து வடிவில் கொண்டுவர முயற்சிகள் மேற்கொண்டனர். மேலும் கவிதைகளின் தொகுதி என நோக்குகையில் ஜப்பானின் தொடக்ககால இலக்கிய வரலாற்றில் 4516 பாடல்களை இருபது தொகுதிகளாகக் கொண்ட பெரிய கவிதைத் தொகுப்பு என்ற பெருமையை இந்நூல் பெற்றுள்ளது. இலக்கியம், மொழி என இவற்றின் உருவாக்கம் அல்லது மீட்டுருவாக்கக் காலமாக மட்டும் மன்யோசுக் காலம் அமையவில்லை; அரசியல், சமயம் என அனைத்திலும் ஜப்பானில் மாற்றம் ஏற்பட்ட காலமாகத் திகழ்கிறது; மேலும் சமூகச் சீர்திருத்தம் நடைபெற்ற காலமாகவும் மன்யோசுவின் காலம் அமைகிறது.

இந்த ஒப்பாய்விற்காக மன்யோசுவின் இருபது தொகுதிகளுள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள பத்தாவது தொகுதி மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆய்விற்காக எடுத்துக்கொண்ட மன்யோசு தொகுதி பத்தினை மட்டும் விளக்காமல் ஜப்பானியத்தில் மன்யோசுவிற்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள், அவற்றின் தன்மைகள், இயற்றப்பட்ட நோக்கம் என அனைத்தும் சற்று விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனெனில் ஜப்பானியத்தின் தொடக்ககால இலக்கியங்களின் தாக்கம் மன்யோசு தொகுதி பத்திலும்

காணப்படுகிறது. இத்தாக்கத்தால் மன்யோசு தொகுதி பத்து குறுந்தொகையிலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுவதால் இப்பகுதி சற்று விரிவாக அமைகிறது.

தலைவியுடன் எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்க விரும்பும் தலைவன் உலகியல் வாழ்க்கை நடைமுறைகளால் தலைவியைப் பிரிகிறான். இவ்வகையான தன்மை இரண்டு இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகிறது. தமிழைப் பொறுத்தவரையில் தலைவன் எதற்காகப் பிரிகிறான் என்ற குறிப்பு இடம்பெறுகிறது. ஆனால் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் வயல் காவல் பணி தவிர்த்த பிற பிரிவுகளுக்கான காரணங்கள் இடம்பெறவில்லை. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவியைப் பிரியும் காலத்தில் அப்பிரிவை நினைத்துத் தலைவன் வருந்துகிறான். இதனைக் காதல் நலிவு எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். குறுந்தொகையில் ஆற்றாமை என்னும் தன்மையுடன் இந்நலிவு ஒப்புமையுடையது. தலைவி பாத்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு இலக்கியங்களிலும் ஏறக்குறைய ஒரே தன்மை கொண்ட பாத்திரங்களாக அமைந்துள்ளன. ஏனெனில் தலைவனை மையமிட்டே இரு இலக்கியத் தலைவிகளின் செயல்பாடுகளும் அமைந்துள்ளதால் இவ்வாறு காணப்படுகின்றன. பிற கூற்றுகளைப் பொறுத்தவரையில், அந்தந்த இலக்கியங்களுக்கேயுரிய தனித்தன்மைகளுடன் அமைந்துள்ளன. இவ்வகையில் தலைவன், தலைவி, பிற கூற்றாளர்கள் எனப் பகுத்து, ஒப்பாய்வு செய்து விளக்குவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

முன்னாய்வுகள்

தமிழ் - ஜப்பானியம் தொடர்பான ஆய்வுகள் பல்வேறு நிலைகளில் நடைபெற்றுள்ளன. இவை ஒட்டுமொத்தத் தமிழின் அக இலக்கியங்களை எடுத்துக்கொண்டும் அல்லது ஐங்குறுநூற்றை வைத்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சில ஆய்வுகள் மொழி, இலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்வனவாக அமைகின்றன. முதலில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களுடன் பிறமொழி இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டுள்ள ஆய்வுகளையும், பின்னர் ஜப்பானியம், தமிழ் தொடர்பான முன்னாய்வுகளையும் இப்பகுதி விளக்குகிறது.

க. கைலாசபதியின் *தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை* (2012) என்னும் ஆய்வு நூல் தமிழ் செவ்விலக்கியத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வாகும். 1966 இல் பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட இவ்வாய்வு, ஆங்கிலத்தில் 1968 இல் வெளியானது. இவ்வாய்வில் தமிழ் வீரயுகப் பாடல்களான புறப் பாடல்களுடன் கிரேக்க, ஐரிஸ் வீரயுகப் பாடல்கள் ஒப்பிடப்படுகின்றன. சங்க காலத் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த 'பாணர்' சமூகத்தின் சமூக பொருளாதார நிலைகளை விரிவாக ஆய்வு செய்கிறார் கைலாசபதி. குறிப்பாக 1970 களுக்குப் பின் சங்க இலக்கியத்தில் ஒப்பாய்வு மேற்கொள்வோர்க்கு இவ்வாய்வு சிறந்த முன்மாதிரியாக அமைகின்றது. அடுத்ததாக, வேணு. சீனுவாசனின் *சங்கக் கவிதையும் ஜப்பானிய ஹைக்கூவும்* (2001) என்னும் நூலில் உள்ள *சங்கக் கவிதையும் ஜப்பானிய ஹைக்கூவும்* என்னும் கட்டுரை சங்கக் கவிதையையும் ஜப்பானிய ஹைக்கூவையும் ஒப்பிடுகிறது. கட்டுரையாளர் சங்கக் கவிதையை ஹைக்கூ வடிவத்திற்கு மாற்ற முயற்சித்துள்ளார். அதன் மூலம் சங்கக் கவிதையின்

தனித்தன்மைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியத்தில் ஹைக்கூ வடிவத்தின் கூறுகளைக் கண்டடைவதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாக அமைகிறது.

க. கைலாசபதியின் ஆய்வு முறையினைப் பின்பற்றி கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம் (2005) என்னும் ஆய்வினைச் செய்துள்ளார். இவ்வாய்வு ஆங்கிலத்தில் 1981 இல் வெளியானது. இதில் தமிழ், கிரேக்க நாடகங்கள் விரிவாக ஒப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. கிரேக்க நாடக வளர்ச்சி குறித்து இவ்வாய்வு விரிவாக அறிமுகம் செய்கிறது. கிரேக்க நாடகத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, அது சமூகத்தில் எவ்வாறு நிலைத்தது என்பது குறித்து விரிவாக விளக்குவதோடு தமிழ்ச் சமூகத்தின் செவ்வியல் தன்மையும் விவரிக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, திருக்குறள் ஆகிய நூல்களின் வழி ஆய்வு விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வை நிறுவப் பல்வேறு தொல்பொருள் சான்றுகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ச் செவ்விலக்கியத்தை கிரேக்க இலக்கியத்துடன் ஒப்பிடுவதாக செ. சாரதாம்பாளின் சங்கச் செவ்வியல் (சங்க – கிரேக்க ஒப்பீடு) (2010) என்னும் நூல் அமைகிறது. செவ்வியல் என்னும் சொல்லின் விளக்கம், அதன் கருத்து வளர்ச்சி என விளக்கி, செவ்வியல் பண்புகளை இந்நூல் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. செவ்விலக்கிய பண்புகள் சங்க இலக்கியத்தில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என விளக்கி அதற்கு இணையான கிரேக்க எடுத்துக்காட்டுகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நூலின் இறுதிப்பகுதியில் சங்க இலக்கியத்தின் தனித்தன்மைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

சோ. ந. கந்தசாமியின் தமிழ்ச் சங்க இலக்கிய ஆய்வுகள் (*Studies in Classical Tamil Literature*, 2011) என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சங்க அகப் பாடல்களும் காதாசப்தசதியும் (*Cankam Akam Poems and Gathasaptasati*) என்னும் கட்டுரையில் சங்க அக மரபும் பிராகிருத மரபும் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. காதாசப்தசதியின் பல்வேறு தன்மைகள் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. திருக்குறள், ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, கலித்தொகை, பரிபாடல் ஆகியவற்றுடன் காதாசப்தசதி ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியம், காதாசப்தசதி ஆகியவற்றின் தன்மைகளை விரிவாக விளக்க அவற்றிற்கு இடையிலான ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை சோ.ந. கந்தசாமி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடுத்ததாக ஒப்பியல் நோக்கில் உலக மொழிகள் (2016) என்னும் நூலில் சௌ. வீரலெசுடிமியின் தமிழ் - சீனச் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் தமிழரின் வாழ்வியல் என்னும் கட்டுரை தமிழ்ச் செவ்வியலக்கியங்களையும் சீன ஷிழ் சிங் பாடல்களையும் ஒப்பிடுவதாக அமைகின்றது. அகம், புறம் என்னும் இரு நிலைகளில் ஒப்பிடப்பட்டுள்ள இக்கட்டுரையில், இரு இலக்கியங்களிலிருந்து ஒப்புமையுடைய பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இறுதியாக, சீனச் செவ்விலக்கியமான ஷிழ் சிங்கின் பாடல்களும் தமிழின் செவ்விலக்கியமான சங்க இலக்கியப் பாடல்களுடன் பாடுபொருள், சூழல், இயற்கை வருணனை, சமூகநிலை, உணர்வுநிலை ஆகியவற்றில் ஒத்த தன்மை உள்ளதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேலும் இவ்விரண்டு இலக்கியங்களையும் ஆழ்ந்து

ஒப்பாய்வு செய்யும்போது தொல் சமூக அடையாளங்களை அறிய முடியும் என்று இக்கட்டுரை கருத்துரைக்கிறது.

இதே தொகுப்பில் உள்ள ச.பா. ஜோதியின் *சீனக்கவிதைகளும் மரபும்* என்னும் கட்டுரை சீன நாகரீகமும் இலக்கியமும் பழமையானவை என்று குறிப்பிடுவதோடு அது குறித்து சிறு அறிமுகம் செய்கிறது. தலைவி, தாய் போன்றவர்களின் உணர்வுகள் எவ்வாறு இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பது எடுத்துக்காட்டு கவிதைகளின் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. நிலம், பொழுது, இனம், கலாச்சாரம் இவற்றைத் தாண்டி தமிழ் சங்க இலக்கியங்களில் உள்ளது போன்றே சீனக் கவிதைகளிலும் பெண்ணின் உணர்வுகள் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இராம. குருநாதனின் *சங்கப்பாட்டும் ஜப்பானியக் கவிதையும்* (1986) என்னும் நூல் குறிப்பிடத்தக்க முன்னாய்வாக அமைகின்றது. இந்நூலில் இருமொழிகளின் செய்யுள் வடிவம், இயற்கையும் மனித உணர்வும், காதல் பாடல்கள், கையறுநிலைப் பாடல்கள், பண்பாட்டுச் செய்திகள் ஆகிய தலைப்புகளில் கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூலின் கருத்துகள் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டதாகக் குறிப்பிடலாம். முதல் பகுதி சங்க இலக்கியத்தின் தன்மைகளையும் இரண்டாம் பகுதி ஜப்பானிய மன்யோசுவை அறிமுகம் செய்வதாகவும் மூன்றாம் பகுதி இரண்டு இலக்கியங்களில் காணப்படும் ஒப்புமையுடைய செய்யுள்களையும் ஒப்பிடுவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

இராம. குருநாதனின் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள மன்யோசு பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மைதிலி வளவன் *ஒப்பிலக்கியப் பார்வை* என்னும்

நூலில் இடம்பெற்றுள்ள *திருக்குறளும் ஜப்பானியக் கவிதைகளும்* (1989) என்னும் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். திருக்குறளின் தனித்தன்மையைப் புரிந்துகொள்ள அது பல்வேறு உலக இலக்கியப் பிரதிகளுடன் ஒப்பிடப்பட வேண்டிய தேவை இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. திருக்குறளிலும் மன்யோசுவினும் குறிப்பிடப்படும் தலைவிகளின் நிலையும் அவர்களின் நலிவும் ஒப்பிட்டு கூறப்பட்டுள்ளன. உலக அகப் பொருள் மரபு ஒரே தன்மையுடையது என்பதனை விளக்குவதற்கு இக்கட்டுரையை ஒரு சான்றாகக் கொள்ளலாம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்ததாக, மனோன்மணி சண்முகதாஸின் *மன்யோசு (யப்பானியக் காதற் பாடல்கள்)* (1992) என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நூல் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. முதல் பகுதியில் மன்யோசு இலக்கியத்தை அறிமுகம் செய்யும் விரிவான கட்டுரை இடம்பெறுகிறது. அக்கட்டுரையில் மன்யோசுவின் காலம், தொகுப்புமுறை, புலவர்கள், பா வடிவம், இயற்கையைப் பாடுதல், மக்களின் நம்பிக்கை, வாழ்க்கை, மன்யோசு நூலின் மொழிபெயர்ப்புகள் என அனைத்துத் தகவல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் பகுதியில் 155 பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பு இடம்பெறுகின்றது. இம்மொழிபெயர்ப்பு ஜப்பானியத்தில் பின்பற்றப்பட்டுள்ள பா வடிவத்தை அப்படியே பின்பற்றி மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ் எழுதியுள்ள *தமிழர் – யப்பானியர் வாழ்வில் தைப்பொங்கல்* (2003) என்னும் நூலில் *தமிழ்மொழியும் யப்பானிய மொழியும்: வரலாறும் வளர்ச்சி நிலைகளும்* என்னும் கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இதுவரை

தமிழ், ஜப்பானியம் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள அனைத்து ஆய்வு தொடர்பான தகவல்களும் இக்கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதுவரை நடந்த ஆய்வுகள், வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகள், ஆய்வு தொடர்பான விமர்சனங்கள் என அனைத்தும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மொழி தொடர்பான ஆய்வு மூன்று கட்டங்களாகப் பிரித்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கியப் பகுதியில், தமிழின் அக இலக்கியங்களின் முப்பது பாடல்களும் அதற்கு ஒத்த ஜப்பானியப் பாடல்களும் ஒப்பீட்டாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டு அவற்றின் எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில குறுந்தொகைப் பாடல் எண்களும் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடல் எண்களும் இவ்வாய்விலும் ஒப்பிட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் இது குறிப்பிடத்தக்க முன்னாய்வாக அமைகிறது.

அருணாசலம் சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள தமிழ் – ஜப்பானிய ரிலேஷன்ஷிப் (*Tamil – Japanese Relationship*, 2011) என்னும் நூலில் ஜப்பானிய மொழி, இலக்கணம், இலக்கியம், பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கான தமிழ் ஒப்புமைப் பகுதிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும் இதுவரை தமிழ், ஜப்பானியம் தொடர்பாக நடைபெற்றுள்ள ஆய்வுகளின் வரலாறும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்தும் தனித்தனி தலைப்புகளில் சான்றுகளுடன் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. பண்பாடு தொடர்பான ஒப்பாய்வில் இலங்கை, ஜப்பானின் பொது இடங்களில் காணப்படும் குறியீடுகளின் ஒப்புமை கூடுதல் தகவலாக அமைகின்றது.

உமா மதுபாலன் அரிமா நோக்கு (10:2 சூலை 2016) இதழில் எழுதியுள்ள ஜப்பானிய மன்யோசு காதல் பாடல்களின் வரலாறு என்னும் கட்டுரை ஜப்பானிய மொழி, மன்யோசு நூலின் பொதுத் தன்மைகள் ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. ஜப்பானிய மொழி குறித்து மீனாட்சி சுந்தரனாரின் கருத்தை விளக்கியுள்ள உமா மதுபாலன், மன்யோசு நூல் தொடர்பான கருத்துகள் அனைத்தும் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் மொழிபெயர்ப்பு நூலின் முன்னுரையைப் பின்பற்றி எழுதியுள்ளார். காதல் பாடல்களின் வரலாறு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்றும் விளக்கியுள்ளார்.

சங்க - மன்யோசு அகப்பாடல்களில் கூற்றுக்கள் ஓர் ஒப்பாய்வு என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை உலகத் தமிழ் செம்மொழி மாநாட்டில் செல்வ அம்பிகை நடராஜாவால் (2010) வாசிக்கப்பட்டது. இக்கட்டுரையில், ஜப்பானிய மொழி, இலக்கியம் தொடர்பாக இதுவரை நடைபெற்றுள்ள ஆய்வுகளைக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் மேலோட்டமாக எடுத்துக்கூறுகிறார். இதன்பின் கட்டுரைக்கான தரவுகள் எவை என்பதை விளக்குகிறார். தமிழின் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களைக் கூறி அதில் ஐங்குறுநூற்றையும், ஜப்பானிய இலக்கியத்தில் மன்யோசுவையும் விளக்குகிறார். அதன்பின் தமிழின் அகப்பொருள் மரபு இலக்கணத்தை எடுத்துக்கூறி ஐங்குறுநூற்றின் கூற்றுநிலை, மன்யோசுவில் தலைவன், தலைவி கூற்றுநிலை எனப் பிரித்துக் கொடுத்து பின் ஒப்புமையுடைய இரண்டு பாடல்களை எடுத்துக்காட்டாகத் தந்துள்ளார். கூற்று அடிப்படையில் தமிழின் அக இலக்கியத்தையும் மன்யோசுவையும் ஒப்பாய்வு செய்வதால் இக்கட்டுரை முக்கிய முன்னாய்வாகத் திகழ்கிறது.

அடுத்ததாக மனோன்மணி சண்முகதாஸ் எழுதியுள்ள தமிழர் – யப்பானியர்

அகப்பாடல்களில் பறவைகள் என்னும் கட்டுரை (கட்டுரை விவரங்கள் தெரியவில்லை) முக்கிய இடம்பெறுகிறது. இதில் முதன்மைத் தரவு நூலாக ஐங்குறுநூற்றையும் அவர் மொழிபெயர்த்து அச்சில் இருந்த மன்யோசு தொகுதி பத்தின் மொழிபெயர்ப்பையும் எடுத்துக்கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இதில் இரு இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள பறவைகளின் எண்ணிக்கை, அவை எதற்காகப் பாடலில் இடம்பெறுகின்றன என விரிவாக விளக்கி ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இதில் உள்ள பறவைகள் எத்தனை பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன என்னும் பட்டியல் குறிப்பிடத்தக்கது.

முன்னாய்வுகளிலிருந்து இவ்வாய்வு வேறுபடும் விதம்

தமிழ், ஜப்பானியம் தொடர்பாக மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு எனப் பல நிலைகளில் ஒப்பாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரை ஒட்டுமொத்த அக இலக்கியங்களை வைத்தோ ஐங்குறுநூற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டோ பெரும்பாலான ஆய்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியத்தில் ஏதேனும் ஒரு தொகுதியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு விரிவான நிலையில் இதுவரை ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக, குறுந்தொகையை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மன்யோசு தொகுதி பத்துடன் விரிவாக ஒப்பாய்வு செய்யப்படவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக, கூற்று அடிப்படையில் விரிவான நிலையில் ஒப்பாய்வு நடைபெறவில்லை. ஐங்குறுநூற்றின் கூற்றை மன்யோசுவின் கூற்றோடு எண்ணிக்கை அடிப்படையில் மேலோட்டமாக ஒப்பிட்டு

காட்டப்பட்டுள்ளதே அன்றி விரிவான நிலையில் அமையவில்லை. மேலும் உணர்வு அடிப்படையில் நோக்கும் ஆய்வுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

முதன்மைத் தரவுகள்

உ.வே.சா, (ப.ஆ). (2009). குறுந்தொகை. சென்னை: உ.வே.சா. நூல்நிலையம்.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ் (மொ.ஆ). (2000). ஜப்பானியக் காதல் பாடல்கள். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

துணைமைத் தரவுகள்

இந்த ஆய்வுத் தலைப்பு தொடர்பாக வெளிவந்துள்ள நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், இதழ்கள், மொழிபெயர்ப்புகள் என அனைத்தும் துணைமை ஆதாரங்களாகத் திகழ்கின்றன. இவை துணைநூற்பட்டியலின் இரண்டாம் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளன.

கருதுகோள்

அகம் சார்ந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதில் குறுந்தொகையும் மன்யோசு தொகுதி பத்தும் சில பொதுத் தன்மைகளில் ஒற்றுமையுடையனவாகவும் சில கூறுகளில் அந்தந்த இலக்கியங்களுக்கே உரிய தனித்தன்மையுடனும் காணப்படுகின்றன. இதுவே இவ்வாய்வின் கருதுகோளாகும்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இந்த ஆய்வில் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுக் கொள்கைகளில் ஒன்றான அடிக்கருத்தியல் ஆய்வுமுறை பின்பற்றப்படுகிறது. அடிக்கருத்தியலின் மூலம் இரு

இலக்கியங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துகள் ஒப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாய்வைப் பொறுத்தவரையில் உணர்வும் சூழலும் தலைமை மாந்தர்களின் கூற்றுகளாக வெளிப்படுகின்ற அடிப்படையில் அடிக்கருத்துக்களாக அமைகின்றன. இரு மூல நூல்களிலிருந்தும் ஆய்வுரை எழுதும் முன்பு தரவுகள் நுண் அலகுகளாகச் சேகரிக்கப்பட்டன; அவை வகை-தொகை செய்யப்பட்ட பின் ஒப்பாய்வு விவாத நடையில் கருத்துகள் தருவிக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் பகுப்பு

முன்னுரை, முடிவுரை ஆகியவை நீங்கலாக ஆய்வேட்டில் நான்கு இயல்கள் உள்ளன.

முன்னுரை

ஆய்வின் நோக்கம், முன்னாய்வுகள், முன்னாய்வுகளிலிருந்து இவ்வாய்வு வேறுபடும் விதம், ஆய்வுத் தரவுகள், கருதுகோள், ஆய்வு அணுகுமுறை, இயல் பகுப்புகள் ஆகியவற்றை விரிவாக அறிமுகம் செய்வதாக முன்னுரை அமைகிறது.

இயல் 1: குறுந்தொகை, ஜப்பானிய தொடக்ககால இலக்கியங்கள், மன்யோசு – அறிமுகம்

குறுந்தொகையின் தனித்தன்மை, அதன் கூற்றுக்கள், பாடல்கள் மன்யோசுவுடன் ஒப்பாய்வு செய்யப்படும் விதம் ஆகியன இயலின் தொடக்கத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஜப்பானின் தொடக்ககால இலக்கியங்கள், அவை எழுதப்பட்டு தொகுக்கப்பட்ட சூழல், தொகுக்கப்பட்டதற்கான நோக்கம், தன்மை, உள்ளடக்கம் என அனைத்தும் இடம்பெறுகின்றன. அடுத்து மன்யோசு இலக்கிய

அறிமுகம், அதன் பாடல்களின் எண்ணிக்கை, இருபது தொகுதிகளின் காலம், உள்ளடக்கம், புலவர்கள், மன்யோசு காலச் சமூகச் சூழல் என அனைத்தும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மன்யோசு தொகுதி பத்தின் மொழிபெயர்ப்பு நூலின் அமைப்பு, ஒப்பாய்விற்கு ஏற்ப அவை எவ்வாறு எடுத்தாளப்படுகின்றன என அனைத்தும் இவ்வியலில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் 2: தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள்: ஓர் ஒப்பாய்வு

தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் குறுந்தொகையில் இணைவு, பிரிவு என்ற இரண்டு நிலைகளிலும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இணைவு, பிரிவு, பிரிவால் நலிதல் என்ற மூன்று நிலைகளிலும் அமைந்துள்ளன. இணைவைப் பொறுத்தவரையில் குறுந்தொகையில் அதிக எண்ணிக்கையிலான பாடல்களும் பிரிவைப் பொறுத்தவரையில் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் அதிக எண்ணிக்கையிலான பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. குறுந்தொகைத் தலைவன் பெரும்பாலும் பிரிவைத் தவிர்த்ததைக் காண முடிகிறது. விண்ணுலக நட்சத்திரமான பிகொபொசி என்னும் தலைவன் தொடர்பான பாடல்கள் தனியே விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனெனில் மண்ணுலக, விண்ணுலகச் செயல்களும் வேறானவை. இவை உணர்வு நிலையில் பொதுவாகக் குறுந்தொகையுடன் வைத்து எண்ணத்தக்கவையாக அமைந்துள்ளன. இரு இலக்கியத் தனித்தன்மைகளுக்கான காரணங்களாகக் கருதப்படுபவையும் இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் 3: தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள்: ஓர் ஒப்பாய்வு

தலைவனைச் சந்திப்பது தொடங்கி தலைவியின் உணர்வு நிலைகள் இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. தலைவன் கூற்று வகைபடுத்தப்பட்டது போன்று இல்லாமல் இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் என்ற தன்மைகள் இரண்டு இலக்கியத் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களிலும் காணப்படுவதால் மூன்றாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான தன்மைகளில் இரு இலக்கியத் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களும் ஒற்றுமையுடையனவாகத் திகழ்கின்றன. ஏனெனில் இரு இலக்கியத் தலைவிகளும் தலைவனைப் பிரிந்திருத்தல் என்பது ஒன்றாக இருப்பதால் இவ்வாறு அமைந்திருக்கலாம். விண்ணுலக நட்சத்திரமான தநபத என்னும் தலைவி தொடர்பான பாடல்கள் இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் என விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பொது நிலையில் குறுந்தொகைத் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களோடு வைத்து எண்ணத்தக்கவையாகும்.

இயல் 4: பிற கூற்றுக்கள்: ஓர் ஒப்பாய்வு

பிற கூற்றுக்களில் குறுந்தொகையும் மன்யோசு தொகுதி பத்தும் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றன. இதற்கு அக்கால இலக்கியங்களும் அவற்றின் போக்கும் காரணமாக இருக்கலாம் எனக் கருத இடமுள்ளது. அந்த அடிப்படையிலேயே பிறர் கூற்றுப் பாடல்கள் இவ்வியலின் விளக்கம் பெறுகின்றன. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் கண்டோர் என்ற நிலையில் அதிக எண்ணிக்கையிலான பாடல்களும் புலவர் கூற்றாகச் சில பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. இவை இயற்கை, ஏழாம் மாதம் ஏழாம் நாள் என்ற கூறு தொடர்புடைய பாடல்களாக அமைந்துள்ளன.

முடிவுரை

நான்கு இயல்களில் விவாதிக்கப்பட்ட கருத்துகள் தொகுத்து முடிவுரையில் தரப்பட்டுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

பயன்படுத்திய நூல்கள், பார்வை நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றின் தகவல்கள் இப்பகுதியில் இடம்பெறுகின்றன.

பின்னிணைப்புகள்

1. தற்கால ஜப்பானிய மொழி
2. கொஜிகி இலக்கிய அறிமுகம்
3. கொஜிகி, நிக்ஹான்ஷாகி - மன்னர் இறப்பு ஆண்டு வேற்றுமைகள்
4. 'தி மன்யோசு' நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஐந்து பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பு
5. ஜப்பானிய செவ்விலக்கியங்கள் குறித்த அறிமுகம்
6. குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகியவற்றின் பாடல் எண்கள்
7. பயணம், அரசு பணி தொடர்பான பாடல் எண்கள்
8. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இடம்பெற்றுள்ள மலர்கள், பறவைகள் ஆகியவற்றின் படங்கள்
9. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சில சொற்களின் பொருள்.

இயல் - 1

குறுந்தொகை, ஜப்பானிய தொடக்ககால இலக்கியங்கள், மன்யோசு - அறிமுகம்

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான குறுந்தொகை அக வாழ்வைக் கூறும் இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. இது செய்யுள் நேர்த்தியால் காலந்தோறும் தொடர்ந்து கவனம் பெற்று வந்துள்ளது. ஜப்பானின் தொடக்ககால இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகத் தொகுக்கப்பட்டன; இதன்பின் மன்யோசு தொகுக்கப்பட்டது. மன்யோசுவிற்கு முன்னர் தோன்றிய இலக்கியங்களைக் காட்டிலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான கவிதைகள் கொண்ட தொகுதி என்ற வகையில் மன்யோசு சிறப்பிடம் பெறுகிறது. மன்யோசுவிற்குப் பின்னர் இயற்றப்பட்ட இலக்கியங்களை ஜப்பானியர்கள் செவ்விலக்கியமாகக் கருதுகின்றனர். தமிழின் செவ்விலக்கியமான குறுந்தொகையின் சிறப்புகள், ஜப்பானின் தொடக்ககால இலக்கியங்கள், மன்யோசு, ஆய்விற்காக எடுத்துக்கொண்ட அதன் தொகுதி பத்து ஆகியவற்றை விரிவாக அறிமுகம் செய்து, ஜப்பானின் செவ்விலக்கியங்களைச் சிறப்பு நிலையில் விளக்குவதாக இவ்வியல் அமைகின்றது.

1.1. குறுந்தொகை

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான குறுந்தொகையானது தலைவன், தலைவி இடையிலான அக வாழ்வை 401 செய்யுள்களில் நேர்த்தியான உவமைகளின் வழிப் பதிவுசெய்கிறது. இந்நூலினது சிறப்பினால் இப்பாடல்கள்

எவ்வாறு மேற்கோள் செய்யுள்களாக இலக்கண, இலக்கிய உரை நூல்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன என்பதனை விளக்கும் உ. வே. சா,

தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களின் உரைகளிலும் சிலப்பதிகாரம் முதலிய இலக்கியங்களின் உரைகளிலும் இளம்பூரணராதிய உரையாசிரியர்கள் எட்டுத்தொகை நூல்களில் இருந்தும் பல செய்யுட்களையும் செய்யுள் பகுதிகளையும் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். அங்ஙனம் காட்டும் நூல்களும் ஏனைய தொகை நூல்களைக் காட்டிலும் குறுந்தொகையே மிகுதியாக எடுத்தாளப்படுகின்றது. இதனால் இத்தொகைநூல் செய்யுட்களில் உரையாசிரியர்கள் கருத்துக்கள் பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்தன என்று தெரிகின்றது. இந்நூலுள் இப்பொழுது தெரிந்த வரையில் 165 செய்யுட்களே பிற நூல் உரைகளில் மேற்கோளாகக் காட்டப் பெறாதவை. (2009: xiii)

இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம் குறுந்தொகையின் தனித்தன்மை ஏனைய தொகை நூல்களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கிறது.

களவு, கற்பு எனப் பிரித்து எண்ணத்தக்கனவாக அமைந்துள்ள குறுந்தொகைப் பாடல்கள் அக்காலங்களில் நடைபெற்ற பல்வேறு நிகழ்வுகளின் வழி அக வாழ்வினைப் புலப்படுத்துகின்றன. இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டம், பாங்கியற் கூட்டம், மடலேறுதல், பகற்குறி, இரவுக்குறி, பகற்குறியிடையீடு, இரவுக்குறியிடையீடு, வரைவு கடாவுதல், வரைபொருட் பிரிவு, அறத்தொடு நின்றல், வரைவு, உடன்போக்கு, இல்லறம், பொருள் வயிற்பிரிவு, பிரிவில் தலைவியின் நிலை, பிரிவில் தலைவனின் நிலை, பொருள் கிடைத்து மீளுதல், பரத்தையிற் பிரிவு, வாயில் நேர்தல், வாயில் மறுத்தல் ஆகிய கூறுகளின் வழி அக வாழ்வு புலப்படுத்தப்பெறுகின்றது.

1.1.1. கூற்று

தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, பரத்தை, பாங்கன், கண்டோர் என இவர்களின் கூற்றாக அமைந்துள்ள குறுந்தொகை, இயற்கையோடு இயைந்த நிலையில் இவர்களின் மனவுணர்வுகளை விளக்கி நிற்கிறது. இக்கூற்றுக்கள் குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ள ந. இராணி, தொகுக்கப்பட்ட காலத்திலேயே கூற்று வகைப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்கிறார்.

குறுந்தொகைப் பாடல்களுக்கான கூற்றுக்கள் தொகுத்தவர்களாலேனும், பிற்காலத்தவர்களாலேனும் அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்து நிலவுகின்றது. கூற்றடிப்படையில் பதிப்புகளிடையே சில வேறுபாடுகள் மட்டுமே காணப்படுவதால் தொகுக்கப்பட்ட காலத்திலேயே இவை தரப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். (2012: 86)

கூற்றிற்கு உரியவர், கேட்போர் என்ற நிலையில் அமைந்துள்ள குறுந்தொகை குறித்து ஆய்வுசெய்து உரையெழுதியுள்ள சோ. ந. கந்தசாமி, தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் களவு காலத்தில் 41, கற்பு காலத்தில் 21 என மொத்தம் 62 என்கிறார்.

குறுந்தொகை 401 பாடல்களில் 180 பாடல்கள் தலைவி கூற்றாக விளங்குவன. இவற்றில் களவியல் காலத்துக்கு 86 பாடல்களும் கற்பியல் காலத்திற்கு 94 பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. தோழியின் கூற்றுக்கள் 140. இவற்றுள் களவியலுக்கு 93 பாடல்களும் கற்பியலுக்கு 47 பாடல்களும் பொருந்துவன. செவிலித்தாயின் கூற்றுக்கள் 9 ஆகும். இவற்றில் இரண்டு மட்டும் கற்புக் காலத்துக்குரியவை...

...பரத்தையர் கூற்றுக்கள் 5 ஆகும். இவற்றுள் சேரிப் பரத்தைக்கு இரண்டும், காதற் பரத்தைக்கு ஒன்றும் இற்பரத்தைக்கு ஒன்றும்

அமைந்தவை. பாங்கள் கூற்று இரண்டும், கண்டோர் கூற்று மூன்றும் ஆகும். (2015: 10-11)

இவ்வாறு களவு, கற்பு எனப் பிரித்து தனிமொழி, தோழியை நோக்கியவை, தலைவியை நோக்கியவை என்பதாகப் பிரித்துக் கொடுத்துள்ளார். இவர் குறிப்பிட்டவாறே ஆய்வில் கூற்று எண்ணிக்கை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

1.1.2. குறுந்தொகை - இலக்கியங்கள்

குறுந்தொகையில் ஐந்திணைப் பாகுபாடு, துறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் இதற்கு முன்பு குறுந்தொகை போன்ற இலக்கியங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். செய்யுளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள உவமை, உருவகங்கள் இதனைத் தெளிவாகப் பறைசாற்றுவதோடு இலக்கியங்களுக்கு இலக்கணம் இருப்பதையும் உணர்த்துகின்றன. தொல்காப்பியமோ அது தொடர்பான இலக்கண வரையறையோ குறுந்தொகையில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளதா என விளக்குவது நோக்கமன்று. மாறாக, வரையறை செய்யப்பட்ட அமைப்பைக் குறுந்தொகை பின்பற்றியுள்ளது தெளிவாகிறது. திணை, துறை போன்றவை பிற்காலத்தவரால் வகுக்கப்பட்டதாகக் கருத்து நிலவுவதன் மூலம் குறுந்தொகை தொடர்ந்து கவனம் பெற்று வந்துள்ளது புலனாகிறது.

1.1.3. குறுந்தொகைப் பாடல்களின் ஒப்பாய்வு

குறுந்தொகைக்குத் திணை வகுப்பதில் உள்ள சிக்கல்களைப் பெ. மாதையன் தனது அகத்திணைக் கோட்பாடும் சங்க அகக்கவிதை மரபும் என்ற நூலில் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். எனவே திணை அடிப்படையில் ஒப்பாய்வு செய்வது பல சிக்கல்களுக்கு வழிவகுக்கும் என்பதால் பொதுவான ஒரு தன்மையைக் காண்பது

அவசியமாகிறது. அக இலக்கியங்கள் என்பதால் அடிப்படையில் ஏதேனும் ஓர் உணர்வினையே வெளிப்படுத்துகின்றன. அக வாழ்வில் இணைவு, பிரிவு என்ற இவையே நடைபெறுகின்றன. இவற்றின் ஊடாகப் பிரிவு நேரத்தில் காத்திருத்தல் என்ற நிகழ்வு காணப்படுகிறது. எனவே இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் என்று மனயோசு பாடல்களுடன் ஒப்பாய்வு செய்யும் அடிப்படையில் குறுந்தொகைப் பாடல்களும் வகைபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை மறைமுகமாக உரிப்பொருளைச் சூட்டுவனவாகத் தோன்றினாலும் தமிழின் அக இலக்கண அடிப்படைகள் பின்பற்றப்படவில்லை. தலைவன், தலைவி, பிற கூற்றுக்கள் என்ற அடிப்படையில் ஒப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1.2. ஜப்பானியத் தொடக்ககால இலக்கியங்கள்

ஜப்பானியத்தில் எழுத்து வடிவிலான இலக்கியங்கள் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து எழுதப்பட்டன. இவ்விலக்கிய உருவாக்கங்கள் ஜப்பானிய எழுத்துவடிவ உருவாக்கத்தோடு தொடர்புடையவை. தொடக்கத்தில் சீன மொழியில் இலக்கியங்களைப் படைத்த ஜப்பானியர்கள் தங்களுக்கென்று தனி எழுத்து வடிவினை உருவாக்கிக் கொண்டனர். இவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஜப்பானிய மொழியின் உச்சரிப்பைச் சீன மொழியில் எழுதினர்.

அரசியல் என எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு ஆட்சிக்கும் தலைநகர் மாற்றம், அதிகாரப் பகிர்வில் இருந்த பல சிக்கல்கள், அண்டை நாடுகளான சீனா, கொரியா ஆகியவற்றின் அச்சுறுத்தல்கள், நாட்டின் சீர்திருத்தத்திற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட தய்கா (Taika) புரட்சி எனப் பல காரணிகள் இருந்தன.

இப்படிப்பட்ட காலச் சூழலிலேயே ஜப்பானியத் தொடக்ககால இலக்கியங்கள் உருவாகின. அவற்றை அறிமுகம் செய்து விளக்குவதோடு, மன்யோசு, அதன் தொகுதி பத்து ஆகியவற்றை விளக்குவதோடு மன்யோசுவிற்குப் பின் இயற்றப்பட்ட செவ்விலக்கியங்கள் தொடர்பாகக் குறிப்பு நிலையில் விளக்குவதாக இயலின் இப்பகுதி அமைகிறது.

1.2.1. கந எழுத்துகளும் அவற்றின் பயன்பாடும்

கந (Kana) எழுத்துகள் என்பவை ஜப்பானிய எழுத்துகளாகும். ஹிரகந (Hiragana), கதகந (Katakana) என்ற இருவகை எழுத்துகள் உள்ளன. ஹிரகந என்பது ஜப்பானிய மொழிச் சொற்களை எழுதவும், கதகந என்பது வேற்றுமொழிச் சொற்களை எழுதவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஹிரகந, கதகந என்ற எழுத்துமுறைகள் 8ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரை வழக்கில் இல்லை. இந்த இரண்டு எழுத்து முறைகள் முற்காலத்திலும் வழக்கில் இருந்ததாகக் கருத்து நிலவினாலும் அதனை நிறுவுவதற்கான சான்றுகள் இல்லை. ஜப்பானிய மொழி குறித்த விரிவான தகவல்கள் பின்னிணைப்பு 1 இல் இடம்பெற்றுள்ளன.

கந வகை எழுத்துகள் பெருவழக்காக மாறுவதற்கு முன்பு, ஜப்பானில் அரசு மொழியாகவும் ஆண்கள் பயன்படுத்தும் மொழியாகவும் சீனம் திகழ்ந்தது. பெண்களுக்குச் சீன மொழியில் எழுத உரிமையில்லாமல் இருந்தது. ஆகையால் பெண்கள் 'கந' எழுத்துகளில் எழுதத் தொடங்கினர். அவர்களின் மனவுணர்வுகளையும், அனுபவங்களையும் இலக்கியங்களாக எழுதினர். முரசாகி

ஷிகிபூ¹ (Murasaki Shikibu) போன்ற பெண்கள் சீனத்தில் சிறந்து விளங்கிய போதிலும் கநவிலேயே இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். ஆண்கள் தங்களின் அன்பிற்குரிய பெண்களுக்குக் கடிதங்கள் எழுதும்போது கந வகை எழுத்துகளையே பயன்படுத்தினர்.

1.2.2. இலக்கியங்கள்

தொடக்ககால ஜப்பானிய இலக்கியங்கள் குறித்த கருத்துகள் அனைத்தும் டபிள்யூ.ஜி. அஸ்டன் (W.G. Aston), ஷுஇச்சி காதோ (Shuichi Kato) ஆகியோரின் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள், டொனால்டு எல். பிலிப்பின் (Donald L. Philippi) கொஜிகி (Kojiki) மொழிபெயர்ப்பு, டபிள்யூ.ஜி. அஸ்டனின் (W.G. Aston) நிறொங்கி (Nihongi) மொழிபெயர்ப்பு, கொகுசாய் புங்கா ஷின்கொகாய் (Kokusai Bunka Shinkokai) நிறுவனப் பதிப்பாசிரியர் குழுவினால் வெளியிடப்பட்ட ஜப்பானிய இலக்கியம் குறித்த அறிமுக நூல், டொனால்டு கீனின் (Donald Keene) அந்தாலஜி அஃப் ஜப்பனிஸ் லிட்டரெச்சர் (Anthology of Japanese Literature) நூலின் முன்னுரை, கொலம்பியா பல்கலைக்கழகப் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள டரடிஷனல் ஜப்பனிஸ் லிட்டரெச்சர் (Traditional Japanese Literature), அனிதா கன்னாவின் (Anita Khanna) ஏன்ஷியண்ட் ஜப்பனிஸ் லிட்டரெச்சர்: எ கிரிட்டிகல் சர்வே (Ancient Japanese Literature: A Critical Survey), அருணாசலம் சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோர் இணைந்து வெளியிட்ட

¹ ஜப்பானிய மொழியின் ஆங்கில எழுத்து பெயர்ப்பை அப்படியே ஆங்கில உச்சரிப்பு படி வாசிக்க இயலாது. ஜப்பானிய உச்சரிப்புபடியே ஆய்வு முழுவதும் தமிழில் எழுத்துபெயர்ப்பு செய்ய முயற்சிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காரணத்தால் ஜப்பானிய வார்த்தைகளின் தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பு பிழையானது போலத் தோன்றும்.

தமிழ் - ஜப்பானிஸ் ரிலேஷன்ஷிப் (Tamil-Japanese Relationship) ஆகிய நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்டவை.

மன்யோசு தொகுக்கப்படுவதற்கு முன்பு கொஜிகி (Kojiki), நிறொன்ஷொகி² (Nihonshouki) அல்லது நிறொங்கி (Nihongi), ஃபுடொகி (Fudoki) ஆகியவை தொகுக்கப்பட்டன. இவை முறையே கி.பி. 712, 720, 733 ஆகிய ஆண்டுகளில் முழுவடிவம் பெற்றன. இம்மூன்றுமே அரசு கட்டளைக்குப் பின் தொகுக்கப்பட்டவை. இவற்றில் கொஜிகி, நிறொன்ஷொகி ஆகிய இரண்டும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியான உள்ளடக்கத்தினைக் கொண்டவை. ஃபுடொகி இவ்விரண்டிலிருந்தும் சிறிது மாறுபட்டதாகக் காணப்பட்டாலும் முற்றிலும் வேறுபட்ட இலக்கியம் என்று சொல்ல முடியாது. இவ்விலக்கியங்களின் தன்மைகளை நோக்கின் அவை புனைவு கலந்தவையாக உள்ளன என்பது தெளிவாகிறது. இவற்றோடு கைஃபுஸொ (Kaifuso) என்ற சீனக் கவிதைகளின் தொகுப்பும் காணப்படுகிறது.

1.2.2.1. கொஜிகி

கிடைக்கப்பெற்ற நூல்களுள் கொஜிகி ஜப்பானியர்களின் முதல் எழுத்து வடிவ இலக்கியமாகும். 'பல்வேறு வம்சங்கள் குறித்த வரலாற்றுச் செய்திகளைத் திருத்தம் செய்து மாற்றி எழுதுவது அல்லது மாற்றிச் சொல்லப்படுவதைத் தடுக்கவே இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டதாக கொஜிகி நூலின் முன்னுரை கூறுவதாக' மொழிபெயர்ப்பாளர் தனது முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார் (Donald L. Philippi,

² 'நிறொன்ஷொகி' என்பதனை 'நிகொன்சொகி' என தமிழ்படுத்தி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் பயன்படுத்துகிறார் (2000:2).

1980: 5). இந்நூல் மூன்று தொகுதிகளை உடையது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துகள் பின்னிணைப்பு 2 இல் விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1.2.2.2. நிறொன்ஷொகி

கொஜிகியைப் போன்றே எழுதப்பட்ட நிறொன்ஷொகி முப்பது தொகுதிகளைக் கொண்டது. ஒரு சில நிகழ்வுகளை, வரலாற்றை விளக்குவதில் கொஜிகியிலிருந்து இது மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. 'கொஜிகியுடன் ஒப்பிடுகையில் நிறொன்ஷொகியே நம்பகத்தன்மை அதிகம் கொண்டதாக உள்ளது' என்கிறார் டொனால்டு எல். பிலிப்பி. 'இதற்கு இரண்டு இலக்கியங்களிலும் உள்ள ஜப்பானின் தொடக்ககாலத்திலிருந்து ஆட்சிசெய்த மன்னர்களின் இறப்பு ஆண்டு குறித்துப் பட்டியலிடுவதே காரணம் என்கிறார் (ஆண்டு வேறுபாட்டிற்குக் காண்க பின்னிணைப்பு 3). மேலும் கொஜிகியில் கி.பி. 628 வரையிலான வரலாறே இடம்பெற்றுள்ளதால் பிற்காலத்து மன்னர்கள் குறித்து அறிந்துகொள்ள நிறொன்ஷொகி பெரிதும் துணைநிற்பதாகக் குறிப்பிடும் இவர் கி.பி. 697 வரையிலான மன்னர்கள் குறித்து இதில் இடம்பெற்றுள்ளது என்கிறார்' (1980:15-19). கொஜிகியிலிருந்து மாறுபட்டு அமைந்திருந்தாலும் கொஜிகி போன்று விரிவான முன்னுரை இல்லாமல் நிறொன்ஷொகி திகழ்வது ஒரு குறையாகவே கருதப்படுகிறது. நிறொன்ஷொகியின் உலக உருவாக்க விளக்கத்தில் 'நிறொன்ஷொகி' என்பதே இவ்விலக்கியத்தின் பழைய பெயர் என்கிறார் இந்நூலின் மொழிபெயர்ப்பாளர் டபிள்யூ. ஜி. அஸ்டன் (W.G. Aston).

'பிற்கால உரையாசிரியர்களாலும் எழுத்தாளர்களாலும் 'நிறொன்ஷொகி' என்று பயன்படுத்தப்பட்டு தற்போது அப்பெயரே பரவலாக இலக்கிய உலகில் நிலைத்துவிட்டது என்கிறார்.

இவ்விலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இன், யொங் அல்லது ஆண், பெண் என்பது சீன தத்துவ தாக்கத்தால் உருவானது என்கிறார்' (W.G. Aston, 1978:1).

டபிள்யூ. ஜி. அஸ்டன் (W.G. Aston) தனது நிறொன்ஷொகி மொழிபெயர்ப்பு நூலிற்கு 'நிறொன்கி' என்றே தலைப்பிட்டுள்ளார்.

1.2.2.3. ஃபுடொகி

ஃபுடொகி இலக்கியம் ஜப்பான் மாகாணங்களின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ளத் துணைநிற்கிறது. உள்நூர்ச் செய்திகளைத் தொகுத்துத்தரும் இவை மொத்தம் 60 இருந்ததாக அறியப்பட்டாலும் இஸுமி (Izumi) மாகாணம் தவிர்த்துப் பிற அனைத்துமே ஏறக்குறைய அழிந்துவிட்டதாகவே கருதலாம். இஸுமி (Izumi) மாகாணம் தொடர்புடையது மட்டுமே முழுமையாகக் கிடைக்கிறது. ஹிட்ச்சி (Hitachi), ஹிஸென் (Hizen), புன்கொ (Bungo), ஹரிமா (Harima) ஆகிய மாகாணங்கள் குறித்துப் பாதியளவிலான செய்திகளே கிடைக்கின்றன. இவ்விலக்கியத்தின் தன்மை குறித்து விளக்கியுள்ள அனிதா கன்னா (Anita Khanna),

'மாகாணங்கள் குறித்து மட்டுமே ஃபுடொகியில் இடம்பெறவில்லை. மாகாணங்கள் குறித்த செய்திகளோடு நாட்டுப்புறவியல் சார்ந்த கூறுகள், தொன்மங்கள், புராணங்கள், அந்த நிலத்திற்குரிய பாடல்கள் என இவையே ஃபுடொகியை இலக்கியத்திற்குரிய தன்மையுடையதாகத் திகழச்செய்கின்றன. முதியோர்களால் சொல்லப்பட்ட இக்கதைகள் தொன்மங்களோடு வரலாற்றையும் எடுத்துரைக்கின்றன. இவை பழங்கால மக்களின் மனங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் விவரிப்பனவாக அமைந்துள்ளன.

சீன, கொரிய இலக்கியங்களின் தாக்கத்தால் இவ்வகையான தன்மை, மொழிநடை காணப்படுகிறது. சான்றாக, பௌத்த இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் ஏராளமான உபகதைகள் காணப்படுகின்றன; இவை

சீனத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட போது இவை சீன இலக்கியத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. மையக்கருவைப் பாதிக்காத வகையில் சுவாரசியமான பல கதைகள் இடையிடையே நேர்த்தியாக சேர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வகையான தன்மை நிறொன்ஷொகியைக் காட்டிலும் கொஜிகியில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இதனால் கொஜிகியில் இலக்கியத்தன்மை மிகுந்தும், நிறொன்ஷொகியில் நம்பகத்தன்மை மிகுந்தும் காணப்படுகின்றன. மாகாணங்களின் இயல்புகளைக் கூறுவதால் ஃபுடொகி அறிவியல் தன்மையுடையதாகத் திகழ்கிறது. எனினும், மிகுதியான பாடல்கள், நாட்டுப்புறவியல் சார்ந்த கூறுகள், புராணங்கள் ஆகியவை இலக்கியத்திற்குரிய தன்மையாக ஃபுடொகியை உருவாக்குகின்றன' (2002:47-48).

இக்கருத்துகளின் மூலம் கொஜிகி, நிறொன்ஷொகி, ஃபுடொகி ஆகியவற்றின் தன்மை, இவை எவ்வகையான இலக்கியங்களின் தாக்கத்தால் உருவாகின என்பது தெளிவாகிறது. தொடக்ககால ஜப்பானிய இலக்கியங்களில் சீனா, கொரியா இலக்கியத் தாக்கம் இருந்துள்ளது என்பதும் புலனாகிறது.

1.2.2.4. கைஃபுஸொ

கைஃபுஸொ தொகுப்பு குறித்து விளக்கியுள்ள அனிதா கன்னா (Anita Khanna),

'பெயர் தெரியாதவர்களால் தொகுக்கப்பட்டுள்ள இத்தொகை நூலில் 120 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை சீன மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. கிட்டத்தட்ட அறுபத்து நான்கு புலவர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ள இதன் காலம் கி.பி. 751. இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களை இயற்றியவர்கள் அனைவரும் மேல்தட்டு வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களே. அரசர், அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள், அமைச்சர்கள், துறவிகள், சீனா, கொரியா ஆகிய

நாடுகளுக்குப் குடிபெயர்ந்தவர்கள் ஆகியோரே பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர். இந்த கைஃபுஸொவின் புலவர்களான ஒட்ஸு னொ மிகொ (Otsu no Miko), ஒடொமொ னொ தபிடொ (Otomo no Tabito) உள்ளிட்ட இருபத்து நாள்வரின் கவிதைகள் மன்யோசுவில் காணப்படுகின்றன' (2002:52-53) என்கிறார்.

மன்யோசு தொகுப்பு முழுமை பெறுவதற்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொகுக்கப்பட்ட இவை சீன மொழி, இலக்கியத்தின் செல்வாக்கினை எடுத்துரைக்கின்றன. மன்யோசு தொகுப்பு உருவான கால இலக்கியப் போக்கினைப் புரிந்துகொள்ள இவை துணைநிற்கின்றன.

1.2.3. உள்ளடக்கம்

கொஜிகி, நிறொன்ஷொகியில் சொர்க்கம், உலக உருவாக்கம், கடவுளர்களின் பிறப்பு, ஜப்பான் நாட்டுத் தீவுகளின் உருவாக்கம், கடவுளுக்கும் மன்னருக்குமான தொடர்பு, மன்னர்களின் வரலாறு ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று கொஜிகியிலிருந்து நிறொன்ஷொகி சில நிகழ்வுகளை விளக்குவதில் மாறுபாடுகிறது. இதற்கு அரசர் நின்டோகு (Nintoku) குறித்து விளக்குவதை இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் ஷுஇச்சி காதோ சான்றாகச் சுட்டுகிறார். ஃபுடொகியைப் பொறுத்தவரையில் கற்பனைக் கதைகளுடன் மாகாணங்கள் குறித்த செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. கைஃபுஸொவில் முன்னோர்கள், காதல், இயற்கை அழகு, பருவங்கள், பெருவிருந்து ஆகியவை தொடர்பாக இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் உள்ளன.

1.2.4. நோக்கம்

தொடக்ககால இலக்கியங்களான கொஜிகி, நிறொன்ஷொகி ஆகிய தொகுப்புகள் உருவாவதற்கு வரலாற்றைச் சரியாகச் சொல்லவேண்டும் என்பது

ஒரு நோக்கமாக அமைகிறது. என்றாலும் சூரிய வம்சத்திலிருந்து வந்தவர்களே ஆட்சிக்கு உரியவர்கள் என்பதனையும் மக்கள் அனைவரும் அரசருக்குக் கீழ்ப்படிந்தே நடக்கவேண்டும் என்று உணர்த்தவும் இவை உருவாக்கப்பட்டன. ஏனெனில் அரசர் கடவுளின் வழிவந்தவர் என்ற கருத்தே இவ்விலக்கியங்களின் வழி வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் இருந்த புனைவுகள், கருத்துகள், வரலாறுகள் அழிந்துவிடக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் ஃபுடொகி இலக்கியம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. மேல்தட்டு மக்களிடம் கவிதை இயற்றும் முறை பிரபலமாக இருந்ததால் கைஃபுடொ தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

நிஹொன்ஷொகியை கொஜிகியிலிருந்து வேறுபடுத்திக்காட்ட அரசர் நின்டோகு குறித்து விளக்குவது பொருத்தமாகும். இது இவ்விலக்கியங்களின் நோக்கங்களை மேலும் புரிந்துகொள்ளத் துணைநிற்கும். அரசர் நின்டோகு செய்த சீர்திருத்தத்தினால் புனிதமான அரசர்/தெய்வீக அரசர் எனப் போற்றப்பட்டார் (அரசர் சீர்திருத்தம் குறித்து மேலும் தெரிந்துகொள்ள கொஜிகி பின்னிணைப்பைக் காண்க). இப்பட்டத்திற்கு இவர் ஏற்புடையவரா? என விவாதிக்கும் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் ஷுஇச்சி கதோ (Shuichi Kato) அவரை நிஹொன்ஷொகி எவ்வாறு புனிதப்படுத்தியது என்று விவரிக்கிறார். அதற்கு நின்டோகுவின் சொந்த வாழ்வில் நடந்த நிகழ்வை விவரிக்கிறார்.

‘நின்டோகு, அரசியின் தங்கையான மெடொரி (Medori) மீது விருப்பம் கொண்டு அதற்கான தூதாக தனது இளைய சகோதரனான ஹயபுசுவகெ (Hayabusawake) வை அனுப்பினான். ஆனால் மெடொரி, ஹயபுசுவகெ ஆகிய இருவரும் காதல் வயப்பட்டனர். அவனது சகோதரன் செய்த துரோகத்திற்காக நின்டோகு அவனைக் கொல்லவில்லை. மாறாக அவன் அனுப்பிய வீரனே அவர்களைப் பின்

தொடர்ந்து கொன்றதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதற்குக் கொஜிகி எந்த ஒரு விளக்கமும் அளிக்கவில்லை. ஆனால் நிறொன்ஷொகியில் இந்த நிகழ்வு அரசரின் புனிதத் தன்மையைப் பாழ்படுத்தும் என்பதால், நம்பிக்கைத்துரோகம் செய்ததாலேயே நின்டொகு தனது இளைய சகோதரனைக் கொன்றதாக விளக்கம் தருகிறது. இவ்வாறு அரசரைப் புனிதப்படுத்தல் என்பது சீனச் சிந்தனைகளின் நேரடித் தாக்கத்தால் உருவானது' (2002:46-47) என்கிறார்.

இவ்வாறு அரசர்களைப் புனிதப்படுத்தி அவர்களை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்ததை நிறொன்ஷொகி தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கிறது.

1.2.5. தொகுப்பு முறை

பிரதியை எழுத்துவடிவில் கொண்டுவர மேற்கொண்ட முயற்சிகளில் உள்ள குறைகளை டொனால்டு எல். பிலிப்பி (Donald L. Philippi) தனது கொஜிகி நூல் மொழிபெயர்ப்பில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

'பியெத னொ அரெ (Piyeda no Are) என்ற அரசவைப் பணியாளனிடம் 'பேரரசிற்குரிய சூரிய வம்சத்தின் மரபுவழி' எழுத்துப் பிரதியையும் 'முற்காலத்திற்குரிய பழமையான கருத்துகளையும்' படித்தறிக, என அரசாணைப் பிறப்பிக்கப்பட்டது. கண்டவை, கேட்டவை என அனைத்தையும் துல்லியமாக நினைவில் வைத்துக் கூறும் ஆற்றல் பெற்றவன் அரெ. ஆனால் அதன்பின் அரசாணை பிறப்பித்த அரசர் தெம்மு (Temmu) இறந்துவிட, அரசி கெம்மெய் (Gemmei) யின் விருப்பப்படி 25 ஆண்டுகள் கழித்தே யசுமரொ (Yasumaro) கொஜிகியை அரசவையில் சமர்ப்பித்தான்' (1980:6-8).

எனவே அரெ என்பவனின் நினைவிலிருந்து கூறிய கருத்துகளான சூரிய வம்சத்தின் தொடர்ச்சி, பழங்கதைகள் ஆகிய இரண்டையும் ஒன்றுசேர்த்து உருவாக்கப்பட்டதாகக் கொஜிகி திகழ்கிறது.

நிஹொன்ஷொகி அரசாங்க வரலாற்றை விளக்கும் ஆவணமாகக் கருதப்படுகிறது. இது பல்வேறு தரவுகள், கற்பனைக் கதைகள் கலந்து எழுதப்பட்ட இலக்கியமாகும். ஃபுடொகியைத் தொகுத்தவர் யார் என்பதை அறிய இயலவில்லை. அந்தந்த மாகாணங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் கூறிய வாய்மொழித் தகவல்களின் தொகுப்பாக இது அமைகிறது. கைஃபுஸொவைத் தொகுத்தவர் யாரெனத் தெரியவில்லை. இது மேல்தட்டு மக்களின் சீன மொழி ஆற்றலையும் கவிதை புனையும் திறனையும் விளக்கி நிற்கிறது. இவற்றின் தொகுப்புமுறையை நோக்கின் கொஜிகியில் உள்ள குறைபாடுகள் நன்கு புலப்படும். ஏனெனில் அரெ என்பவனின் நினைவில் இருந்தவை மட்டுமே கொஜிகியில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால் நிஹொன்ஷொகி பல்வேறு தரவுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டது. இக்காரணத்தினாலேயே நிஹொன்ஷொகி நம்பகமான ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. மாகாணங்கள் குறித்து அறிந்துகொள்ள ஃபுடொகியே பெரிதும் துணைநிற்கிறது. மேல்தட்டு மக்களின் கவிதைத் தன்மைகளைக் கைஃபுஸொ விளக்குகிறது.

1.2.6. தன்மை

தொடக்ககால இலக்கியங்களான கொஜிகி, நிஹொன்ஷொகி, ஃபுடொகி ஆகியவற்றை நோக்கின் அவை வாய்மொழிக் கதைகள், தகவல்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாகப் புனைந்து எழுதப்பட்டுள்ளது தெளிவாகிறது. வரலாற்றைக் கூறுவனவாக இவ்விலக்கியங்கள் திகழ்ந்தாலும் சில இடங்களில் புனைவுகளும் மேலோங்குகின்றன. இப்புனைவுகள் உருவாக்கப்படுவதற்கான காரணமும் நூல்கள் இயற்றப்பட்ட நோக்கத்தின் மூலம் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. எனவே

இவை வரலாறு கலந்த புனைவுகளாகத் திகழ்கின்றன. 'ரொகுச்சொ (Rokucho) காலம், தாங்கின் (Tang) தொடக்க காலம் ஆகியவற்றின் சீனக் கவிதை உள்ளடக்கங்களாகக் காதல், பருவங்கள் போன்றவை திகழ்ந்தன; இவற்றின் தாக்கம் ஜப்பானில் எழுதப்பட்ட கைஃபுஸொவின் நடையில் காணப்படுகிறது' (Anita Khanna, 2002:52-53).

1.2.7. கொஜிகி - ஒப்பாய்வு

ஜப்பான் - தமிழ்ப் பண்பாடு ஆகியவை குறித்து விரிவாக ஆய்வு மேற்கொண்டு 'தமிழ் - ஜப்பானிஸ் ரிலேஷன்ஷிப் (Tamil-Japanese Relationship)' என்னும் தங்களது நூலில் அருணாசலம் சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோரின் கருத்துரைத்துள்ளனர். இந்நூலின் ஆய்வு முடிவுகள் புதிய ஒப்பாய்விற்கான களங்களை உருவாக்கியுள்ளன. இப்பண்பாட்டு ஆய்விற்காக ஜப்பானின் கொஜிகி இலக்கியத்தையும் தமிழின் செவ்விலக்கியங்களையும் தரவுகளாகக் கொண்டுள்ளனர். வழிபாட்டு முறைகள், வழிபடும் தெய்வங்கள், வழிபாட்டிற்குரிய புனிதமான இடங்கள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் எனப் பல்வேறு கூறுகள் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1.3. மன்யோசு

ஜப்பானியப் பாடல்களின் மிகப்பெரிய தொகுப்பாக அமைந்த முதல் நூல் மன்யோசு. அரசர் முதல் சமூகத்தின் அனைத்து நிலையிலிருந்த மக்கள் இயற்றிய கவிதைகள் (காண்க பின்னிணைப்பு 4) கொண்ட இத்தொகுப்பானது தொடக்ககால ஜப்பானிய இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பானதாகக் கருதப்படுகிறது.

இதில் பாடல்கள் எழுதப்பட்ட காலத்திலே தொகுக்கப்பட்டது தெரிகிறது. இலக்கியம், சமூகம் என அனைத்திலும் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த சற்று குழப்பமான சூழலில் எழுதித் தொகுக்கப்பட்ட மன்யோசு அதற்கேயுரிய தனித்தன்மைகளுடன் திகழ்கிறது.

1.3.1. 'மன்யோசு' - விளக்கம்

'மன்யோசு' என்பது ஜப்பானியர்களின் மிகப்பழமையான பாடல்களைக்கொண்ட ஒரு தொகுப்பு நூலாகும். மன்யோசு என்றால் 'பத்தாயிரம் இலைத்தொகுப்பு³' என்பது பொருளாகும்.

1.3.2. பொது அறிமுகம்

ஜப்பானிய மொழியின் பழமையான தொகுப்புநூலான மன்யோசு கி.பி 7, 8 ஆம் நூற்றாண்டின் ஜப்பானியர்களின் வாழ்க்கை, பண்பாடு ஆகியவற்றை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. பிற்காலங்களில் அரசின் கட்டளைக்கிணங்க தொகுக்கப்பட்ட கொகின் வகாஷு (Kokin Wakashu), அதன் பின்னர் தொகுக்கப்பட்ட தொகைநூல்கள் பெரும்பாலும் அரசவையைச் சார்ந்தவர்களால் இயற்றப்பட்டன. ஆனால் மன்யோசு பேரரசர், எளிய மக்கள் என அனைவரின் செய்யுள்களோடு நகரம், கிராமம் என அனைத்துப் பகுதிகளையும் விவரிப்பதாக அமைந்துள்ளது. அரசர், அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என இவர்களோடு பெயர்தெரியாத பல சிறந்த புலவர்கள், பெண் புலவர்கள் ஆகியோரின் செய்யுள்களும் மன்யோசுவில் இடம்பெற்றுள்ளன.

³ A Collection of Myriad Leaves

ஐப்பானியர்களின் எளிமை, கடமையுணர்வு, எல்லைப் பாதுகாவலர்களின் மனநிலை ஆகியவற்றைப் பாடல்களின் வழி அறியமுடிகிறது.

‘தங்களின் அன்பிற்குரியவர்களைப் போர்வீரர்கள்/காவலர்கள் பிரிந்திருந்தாலும் அதற்காக அரசர்மீது கோபமோ, காழ்ப்புணர்ச்சியோ கொள்ளாமல் அரசாட்சியைப் பாதுகாக்க உறுதிமொழி எடுத்துக்கொள்வதோடு, தங்களின் பிரிவின் வலியைச் செய்யுள்களில் பதிவுசெய்துள்ளனர். மேலும் போர் குறித்து ஒரே ஒரு பாடல் மட்டுமே இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. கீழைத்தேய இலக்கியங்களில் அதிலும் குறிப்பாக சீன மொழியின் தொகைநூல்களுக்கு மன்யோசு எந்தவகையிலும் குறைந்ததில்லை’ (Group of Editors, 1965:xiv-xv) என்ற கருத்தும் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

1.3.3. ‘மன்யோசுந’ எழுத்துகளின் பயன்பாடு

மன்யோசுப் பாடல்களைச் சீன வரிவடிவத்தில் எழுதினர். இவற்றை ஐப்பானியர்கள் ‘மன்யோசுந’ (Manyou – Kana) என்று அழைத்தனர். சீன எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டிருப்பினும் பொருள் நிலையில் சீனர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத பாடல்களாக உள்ளன. ஏனெனில் ஐப்பானியர்கள் சீனர்களின் உச்சரிப்பை மட்டுமே பாடல்கள் எழுதப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இது குறித்து விளக்கியுள்ள மனோன்மணி சண்முகதாஸ்,

சீன மொழி வரிவடிவத்தின் உச்சரிப்பு நிலையை மட்டுமே தம் பாடல்களை எழுத்துப் படியாக்கம் செய்வதற்கு ஐப்பானியர் பயன்படுத்தினர். பொருள் நிலையில் சீன மொழி வரிவடிவம், பாடல்களின் எழுத்துப் படியாக்கத்தில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. பொருள் நிலையில் ஐப்பானிய மொழியின் பொருளமையே பேணப்பட்டுள்ளது. எனவே மன்யோசுப் பாடல்கள் எழுதப்பட்ட சீன மொழி வரிவடிவத்திற்குப் புதிய பெயர் ஒன்றும் வழங்கப்பட்டது. இவ்வரிவடிவத்தை ஐப்பானியர் மன்யோசுந என அழைத்தனர்.

இதன்மூலம் மன்யோசுப் பாடல்களின் வரிவடிவம் தனித்துவமானது என்பதனையும் பாடல் படியாக்கம் செய்தவர்கள் ஆவணப்படுத்தியுள்ளனர் (2000:2).

இக்கருத்தின் மூலம் மன்யோசுவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மன்யோசுகந எழுத்துவடிவப் பயன்பாடு புலனாகிறது.

1.3.4. தொகுப்பு முறை

மொத்தம் இருபது தொகுதிகள் கொண்டதாக மன்யோசு அமைந்துள்ளது. இவை முதலில் வாய்மொழி இலக்கியங்களாக இருந்து பின்பு எழுத்து வடிவிலான இலக்கியங்களாக எழுதப்பட்டன. மன்யோசுவைத் தொகுக்கும் முயற்சி கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் முதல் எட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதாவது, பாடல்கள் இயற்றப்பட்ட காலத்திலேயே தொகுப்பு முயற்சியும் நடைபெற்றுள்ளது. இப்பாடல்களைத் தொகுத்தவர் யார் என்பது தெரியவில்லை. எனினும் இத்தொகுப்பு முயற்சிகளில் ஒடொமொனொ யகமொசி (Otomono Yakamochi) என்பவர் பெரும்பங்காற்றியதாகத் தெரிகிறது. இவரின் பாடல்கள் 17, 18, 19, 20 ஆகிய தொகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. “மன்யோசுவில் உள்ள பாடல்களைத் தொகுப்பதற்கென்று எந்த ஒரு விதிமுறையும் பின்பற்றப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை” (மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 2000:2).

1.3.5. பாடல்கள்

மன்யோசுவில் 4500ற்கும் மேற்பட்டப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மொத்தப் பாடல்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. நொபுட்சுன சசகி (Nobutsuna Sasaki) 4536

பாடல்கள் மன்யோசு தொகுப்பில் உள்ளன என்கிறார். தங்க (Tanka), சொக (Choka), செதொக (Sedouka), புஸ்சொகுசெகிக (Bussokusekika) ⁴ ஆகிய பா வடிவங்களால் மன்யோசுப் பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

“நொபுட்சுன சசுகியின் (Nobutsuna Sasaki) பாடல்களின் கணக்கீடு:

தொகுதி	தங்க	சொக	செதொக	புசொகசெகிக	தொகை
I	68	16	-		84
II	131	19	-		150
III	229	23	-		252
IV	301	7	1		309
V	104	10	-		114
VI	132	27	1		160
VII	324	-	26		350
VIII	236	6	4		246
IX	125	22	1		148
X	532	3	4		539
XI	480	-	17		497
XII	383	-	-		383

⁴ தங்க (Short poems) – 5-7/5-7-7 அசை

சொக (Chouka – Long poems) – 5-7/ 5-7/ 5-7 அசை

செதொக (Sedouka – Head repeated poems) – 5/7/7/5/7/7 அசை

புஸ்சொகுசெகிக(Bussokusekika) – 5/7/5/7/7/7 அசை

XIII	60	66	1		127
XIV	238	-	-		238
XV	200	5	3		208
XVI	92	7	4	1	104
XVII	127	14	1		142
XVIII	97	10	-		107
XIX	131	23	-		154
XX	218	6	-		224
தொகை	4208	264	63	1	4536

டைசபுரொ மட்சஷிடவின் (Daisaburo Matsushita) பாடல்களின் கணக்கீடு:

தங்க (Tanka)	-	4186 பாடல்கள்
சொக (Choka)	-	266 பாடல்கள்
செதொக (Sedouka)	-	63 பாடல்கள்
புஸ்சொகுசெகிக (Bussokusekika)	-	1 பாடல்
மொத்தம்	=	4516

இவர்களுள், டைசபுரொ மட்சஷிடவின் (Daisaburo Matsushita) 4516

பாடல்கள் என்பது பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது”

(மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 2000:8-9).

இவ்வாறு மன்யோசு பாடல்கள் எண்ணிக்கையில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

1.3.6. காலம், உள்ளடக்கம்

மன்யோசுவில் உள்ள பாடல்களின் காலம் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. சில பாடல்கள் மட்டுமே இக்காலப் பகுதியில் இயற்றப்பட்டன. பெரும்பாலான பாடல்கள் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திலிருந்து தொடங்கி கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரை இயற்றப்பட்டவையாகும். மன்யோசுவின் கடைசிப் பாடல் கி.பி. 759 இல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. கொஜிகி, நிறொன்ஷொகி ஆகிய இலக்கியங்களைப் போல் இல்லாமல் மன்யோசு வேறுபட்டு காணப்படுகின்றது; அரசியல், இல்லறம், காதல் ஆகியனவற்றைப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது. தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களின் கால வரையறை சிக்கல்களைப் போன்று வேறுபட்ட கருத்துகள் நிலவாமல், எல்லா இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களும் மன்யோசுவின் காலம் பற்றி ஒருமித்த கருத்தையே கொண்டுள்ளனர் என்பதும் நோக்கத்தக்கது. மன்யோசு இயற்றப்பட்ட காலத்தைக் கவிதையின் பொற்காலமாகக் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் பின்னர் தோன்றிய கவிதை இலக்கியங்களுக்கு மன்யோசுவே முன்மாதிரியாகத் திகழ்கிறது.

மன்யோசு தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களின் வகைப்பாடு குறித்து விளக்கியுள்ள மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவற்றைப் பொருள் அடிப்படையில் மூன்று வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்யலாம் என்கிறார்.

1. பயணம், உண்டாட்டு, பூர்வீகக் கதைகள் பற்றிய பாடல்கள்.

2. காதலுறவு பற்றிய பாடல்கள் பெரும்பான்மையாகவும் மக்கள், உடன் பிறந்தோர் தொடர்பான புலவர்களின் மனவுணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும் பாடல்கள் சிறுபான்மையாகவும் அமைந்தவை.
3. கையறு நிலைப்பாடல்கள் (1992:1).

இவ்வகைப்பாடுகள் குறித்து விளக்கியுள்ள இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் ஷுஇச்சி கதொ (Shuichi Kato), 'இவ்வகையான பகுப்பு சீனக் கவிதை வகைப்பாட்டைப் பின்பற்றியது போன்று உள்ளது' (2002:59) என்கிறார்.

மன்யோசுவில் உள்ள காதல் பாடல்கள் செர்ரி மலர்கள், பறவைகள், காற்று, நிலவு ஆகியவற்றை உருவகப்படுத்தி மிகுந்த கற்பனை நயத்துடன் அமைந்துள்ளன. ஆனால் நர காலத்தைச் சார்ந்த செல்வச் செழிப்புமிக்க பெண்பால் புலவர்கள் அவ்வாறு இல்லாமல் தங்களின் கருத்துகளை நேரடியாக வெளிப்படுத்தினர். மன்யோசுவின் தொடக்ககாலப் பாடல்களில் புத்த சமயத் தாக்கம் இல்லாத போதிலும், பிற்காலத்தியப் பாடல்களில் புத்த சமயக் கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மன்யோசுவின் தனித் தொகுதிகள் குறித்த தரவுகள் அனைத்தும் 'தி மன்யோசு (1965 - The Manyoshu)' என்ற நூலின் முன்னுரையில் இடம்பெற்றுள்ளவையே. மன்யோசு தொகுதி பத்தின் மொழிபெயர்ப்பாளர் மனோன்மணி சண்முகதாஸும் தனித்தனித் தொகுதிகள் குறித்து விளக்கியுள்ளார். எனினும், அவரது விளக்கத்துடன் கூடிய சில கூடுதல் தகவல்கள் இந்நூலில் இருப்பதால் அவற்றின் முக்கியத்துவம் கருதி அவை இங்கு விளக்கம்பெறுகின்றன.

தொகுதி	காலம்	உள்ளடக்கம்
தொகுதி 1	அரசர் யூரியாகு (Yuryaku, 456-79) காலம் முதல்	தொடக்கக்கால அரசவை நடைமுறைகளை அறிந்துகொள்ளத் துணைநிற்பது. அரசின் வளர்ச்சியே முக்கியப் பாடுபொருளாக

	தொடக்ககால நர (Nara) காலம் வரை (ஏறத்தாழ 712)	இடம்பெற்றுள்ளது.
தொகுதி 2	அரசர் நின்டோகு (Nintoku, 313-99) காலம் முதல் 715 வரை	தொடக்கக்கால அரசவை நடைமுறைகளை அறிந்துகொள்ளத் துணைநிற்பது.
தொகுதி 3	அரசி சுஇகோ (Suiko, 592-628) காலம் முதல் டேம்பியோவின் (Tempyou) பதினாறு ஆண்டுகள் (744)	மூதாதையர்களின் பாடல்களைக் காட்டிலும் அரசர், இளவரசர், இளவரசி ஆகியோர்களின் பாடல்களோடு அரசவையினரின் பாடல்கள் அதிக அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. அகஹிதோ (Akahito) பாடல்கள் இத்தொகுப்பில் முதன்முதலாகக் காணப்படுகின்றன. தபிதொ (Tabito), யகமொச்சி (Yakamochi) ஆகியோர் ஒடொமொ (Otomo) வம்சம் பற்றி பாடியுள்ளவையும் அடங்கும்.
தொகுதி 4	நர காலத்துப் பாடல்கள்	தபிதொ, அவனது குழுவினர், யகமொச்சி அவனது காதலியர்களுடன் பரிமாறிக்கொண்ட பாடல்கள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.
தொகுதி 5	728 முதல் 733 வரை	தபிதொ தனது நண்பர்களுடன் பரிமாறிக்கொண்ட பாடல்கள் உள்ளன. இதில் சீன மொழித் தொடர்களும் பாடல் அடிகளும் காணப்படுகின்றன.
தொகுதி 6	723 – 744	பயணம், அரச வளர்ச்சி சார்ந்த பாடல்கள், பெருவிருந்தில் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் இதில் உள்ளன. காலம், புலவர்கள் ஆகியவை புத்தகம் நான்கு, எட்டை ஒத்தவை.
தொகுதி 7	அரசி ஜிடோ (Jito, 686-96) காலம் முதல் அரசி கெம்மியோ (Gemmyo, 715-23)	புத்தகம் பத்து, பதினொன்று, பனிரெண்டைப் போன்று பெயர் அறியப்படாத புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட பாடல்களைக் கொண்டது. ஹிதோமரோ (Hitomoro) தொகுப்பிலிருந்து பல பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள்

		26 செடோவுக (Sedouka) வகைப்பாடல்கள் தனிச்சிறப்புடையவையாகக் கருதப்படுகின்றன.
தொகுதி 8	அரசர் ஜோமெயி (Jomei, 629-41) காலம் முதல் 743-45 வரை	கலம்பக வகைப்பாடல்களும் பெரும்பாலும் காதல் சார்ந்து பரிமாறிப்பட்ட கடிதவகையான அல்லது ஓலைகளின் பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை நான்கு பருவ அடிப்படையில் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையான பகுப்பு பின்னர் தோன்றிய அரச தொகுப்பு நூல்களுக்கு முன்மாதிரியாக அமைந்தது.
தொகுதி 9	அரசர் ஜோமெயி காலம் முதல் 744 வரை	ஹிதோமரோ (Hitomoro), முஷிமரோ (Mushimaro) ஆகியோர் தொகுத்தவை பெரும்பாலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை பெரும்பாலும் பழங்கதைகள் சார்ந்தே அமைந்துள்ளன.
தொகுதி 10	அரசி ஜிடோ (686-96) காலம் முதல் அரசி கெம்மியோ (715-23)	இது ஏழாம் தொகுதியைப் போன்றது. பிற்காலத்தைச் சார்ந்த பாடல்கள் அதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன. இவை நேர்த்தியாகவும் அழகாகவும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இயற்கை பற்றிய பாடல்கள் அதிலும் குறிப்பாக பூங்காக்கள் சார்ந்த பாடல்கள் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன. பெயர் தெரியாத புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட பாடல்களைக் கொண்டவை.
தொகுதி 11&12	புஜிவரா (Fujiwara) காலம் முதல் தொடக்கக்கால நர காலம் வரை	பெயர் அறிய இயலாத புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட இத்தொகுதியின் பாடல்கள் நாட்டுப்புற பாடல்கள் போன்று காணப்படுகின்றன.
தொகுதி 13	காலத்தை உறுதியாகச் சுட்டுவது கடினம். கொஜிகி (Kojiki), நிறேஹான்ஷொகி (Nihonshoki), மன்யோசு	பெயர் அறிய இயலாத புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட இத்தொகுப்பின் உள்ளடக்கம் இப்புத்தகத்தில் தரப்படவில்லை.

	(Manyoshu) என இவற்றில் மாற்றம் நிகழ்ந்த காலம்	
தொகுதி 14	காலத்தை உறுதிப்படுத்த இயலவில்லை. கொஜிகி, நிஹோன்ஷொகி, மன்யோசு என இவற்றில் மாற்றம் நிகழ்ந்த காலம்	கிழக்கு தேசப் பாடல்களைக் கொண்ட இத்தொகுப்பினைப் பிரதேசப் பாடல்களாகச் சுட்டலாம். மொழி, அதன் நடை ஆகியவற்றில் தனித்தன்மையுடன் இத்தொகுப்பு காணப்படுகிறது.
தொகுதி 15	736 – 740	கொரியாவிற்குத் தூதரகப் பணியாளர்களாகச் சென்றவர்கள் எழுதிய கடல் சார்ந்த பாடல்களின் தொகுதி இதுவாகும். நகடோமி யகமொரி (Nakatomi Yakamori) அவனது காதலி சானு ச்சிகாமி (Sanu Chigami) ஆகியோர் பரிமாறிக்கொண்ட காதல் பாடல்களும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.
தொகுதி 16	அரசர் மொம்மு (Mommu, 697-70) காலம் முதல் தேம்பியோ காலம் வரை	தனித்துவம் மிக்கதாகக் கருதப்படும் இத்தொகுதியில் பழங்கதைப்பாடல்களும் நகைச்சுவை கலந்த பாடல்களும் காணப்படுகின்றன.
தொகுதி 17	730 – 748	யகமொச்சியால் (Yakamochi) தொகுக்கப்பட்ட இவை, அவரின் சொந்தப் பாடல்களோடு பிறர் அவர் குறித்து பாடிய பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. தொகுதி 17, 18, 19 ஆகியவற்றில் சில நல்ல இலக்கிய, வரலாறு சார்ந்த பாடல்கள் மதிப்புமிக்கவையாக உள்ளன. 19ஆம் தொகுதியில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு யகமொச்சியின் பாடல்களே ஆகும். பெருவிருந்தில் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள், கற்பனையில் உருவான பாடல்கள் என அமைந்துள்ள இவை, அவரின் கவிதை பற்றி அறிந்துகொள்ள முக்கியத் தரவுகளாக திகழ்கின்றன. இருபதாம் தொகுதியில் பெருவிருந்தில் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றோடு கிழக்குப்
தொகுதி 18	748 முதல் 750இன் துவக்கம் வரை	
தொகுதி 19	750 – 753	
தொகுதி 20	753 – 759	

		<p>பகுதியில் கியூஷூ (Kyushu) கடற்கரைப் பகுதியில் எல்லைக்காவல் பணிக்குச் சென்றவர்களின் பாடல்கள், அவர்களின் பெற்றோர், மனைவி ஆகியோர் தங்களின் நாட்டுப்பற்றையும் சொந்த உணர்வுகளையும் உண்மையாக வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. பெயர், மாகாணம், வட்டம், சமுதாயப் படிநிலைகள், வரிசைமுறை எனப் போர்வீரர்கள் பற்றிய அனைத்துத் தகவல்களும் கவனமுடன் பாடல்களுடன் தரப்பட்டுள்ளன. பெயர் அறியவியலாத புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட 14ஆம் தொகுதியைக் காட்டிலும் இந்த இருபதாம் தொகுதி வாசகர்களிடையே தனிக்கவனம் பெறுகின்றது.</p>
--	--	--

1.3.7. பொதுத் தன்மை

மன்யோசுப் பாடல்களின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்ள அவ்விலக்கியம்

குறித்த மனோன்மணி சண்முகதாஸின் கருத்து துணைநிற்கிறது.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் தொகுப்பு நிலையில் மன்யோசு அகப்பாடல்களையும் வகுத்துக்கொண்டால், தமிழ் மொழியிலே மன்யோசுப் பாடல்களையும் விளங்கிக்கொள்வது எளிதாயிருக்கும். அகப்பொருள் மரபு நிலையில் சங்கப் பாடல்களுக்கு வகுக்கப்பட்டுள்ள திணை, துறை விளக்கங்கள் மன்யோசுக் காதல் பாடல்களுக்கும் பொருந்துவனவாயுள்ளன. நேரடி அமைப்பு நிலையிலே மன்யோசுப் பாடல்களுக்கு அவற்றைப் பொருத்திப் பாராமல், தொகுப்பு நிலையிலே முக்கியமான பொருள்நிலைப் பின்னணியில் மன்யோசுப் பாடல்களை வகைப்பாடு செய்துகொள்ள முடியும் (2000: 18).

இக்கருத்தின் மூலம் திணை, துறை என்ற அடிப்படையில் நேரடியாக மன்யோசுப் பாடல்களைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பொருள்நிலையில் விளங்கிக்கொள்வதே ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்பது தெரிகின்றது.

மன்யோசுப் புலவர்களின் தொன்மை நாட்டம், உணர்வுகள் என இவற்றோடு உருவகக் கதைகள் என அனைத்தும் கலந்த தொகுதியாக அமைந்துள்ளது. தொடக்கக் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் இயற்கையைப் புதுமையான வகையில் பாடுவதாகவும் ஆண்களை மையப்படுத்தியதாகவும் இருந்தன. பாடல்கள் செறிவான நடையுடையதாகக் காணப்பட்டாலும் அவை சில தன்மைகளை மிகைப்படுத்திப் பாடியவையாக உள்ளன. பிற்காலத்தில் தோன்றிய பாடல்கள் நேர்த்தியாக உணர்ச்சி வேகத்தை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

1.3.8. புலவர்கள்

மன்யோசுவில் உள்ள பாடல்களை மொத்தம் 450 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இவர்களுள் பெண்பாற் புலவர்களும் அடங்குவர். முதல் மூன்று தொகுதியில் உள்ள பாடல்களை மாமன்னர்கள், இளவரசர்கள், இளவரசியர்கள் இயற்றியுள்ளனர். இவ்வாறு தொடக்ககாலப் பாடல்களைச் சமூகத்தின் மேல்தட்டுநிலையில் இருத்தவர்கள் இயற்றியுள்ளனர். அரசர் யூரியகு (Yuryaku), அரசி யமடோ ஹிமே (Yamato Hime), புலவர்கள் ஹிதொமரோ (Hitomaro), குரொஹித்தோ (Kurohito), அகிஹிதோ (Akahito), முஷிமரோ (Mushimaro) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திற்குப் பின்னரே புலவர்கள்

பாடல்கள் இயற்றத் தொடங்கினர். அந்த வகையில் ககினொமொடொ னொ ஹிடொமரொ (Kakinomoto no Hitomaro) குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார்.

1.3.8.1. ககினொமொடொ னொ ஹிடொமரொ (Kakinomoto no Hitomaro)

ஹிடொமரொவின் (Hitomaro) வாழ்க்கை குறித்த செய்திகளை அறிந்துகொள்ள இயலவில்லை. இவர் இயற்றிய 450ற்கும் மேற்பட்டப் பாடல்கள் மன்யோசுவில் இடம்பெற்றுள்ளன என்று இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் ஷுஇச்சி கடொ (Shuichi Kato) குறிப்பிடுகிறார். ஹிடொமரொ இயற்றிய பாடல்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. பொது வாழ்க்கை, சமூகம் தொடர்பான பாடல்கள்
2. தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள்

ஹிடொமரொவின் பொது வாழ்க்கை தொடர்பான பாடல்கள் சிறப்பான அமைப்பு முறையினைக் கொண்டிருந்த போதிலும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களிலே இவரின் முழுமையான திறமையும் வெளிப்படுகின்றது.

ஹிடொமரொவிற்குப் பின் புகழ்பெற்ற அவைப்புலவராகத் திகழ்ந்தவர் யமபெனொ அகஹிடொ (Yamabeno Akahito). இவரும் டகெச்சினொ குரொஹிடொ (Takechino Kurohito) என்பவரும் காட்சி வருணனையில் புகழ்பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

1.3.8.2. பெண் புலவர்கள்

இளவரசி நுகட (Nukata), ஓடொமொனொ சகனோஉஎ (Outomono Sakanoue), கச (kasa), சனூனொ ஓடொகமி (Sanuno Otokami) ஆகிய பெண்பால்

புலவர்கள் குறிப்பிட்டத்தக்கவர்கள். மொத்தம் எத்தனை பெண்பால் புலவர்கள் மன்யோசுவில் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர் என்பதனை அறிய இயலவில்லை. பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் யாவும் அக்காலப் பெண்களின் மனநிலையைப் பிரதிபலிப்பனவாக உள்ளன. அதிலும் குறிப்பாக ஓடொமொனொ சகனோஉஎவின் (Outomono Sakanoue) பாடல்கள் சிறப்பு பெற்றவையாகும். இவர் பல்வேறு கருப்பொருள்கள் கொண்டு பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் காதல் பாடல்களே மிகுதியானவை.

1.3.9. இயற்கை மீதான பார்வை

இயற்கையை வழிபடும் வழக்கம் கொண்ட ஜப்பானியர்கள் அவ்வியற்கையின் கூறுகளான மலைகள், ஆறுகள், ஏரிகள், வளைவுகள், விரிகுடாக்கள், பெருங்கடல், துறைமுகங்கள், பறவைகள், பூச்சிகள், விலங்குகள், மீன்கள், சிப்பிகள், மரங்கள், பூக்கள், வான்வெளி ஆகியன தொடர்பாக பல்வேறு வகைகளில் தங்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அஃறிணை உயிர்கள் எவ்வாறு நான்கு பருவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பது புலனாகிறது.

'வசந்த கால வருகை	-	உகுவிசு குரல் கொடுத்தல்
வசந்த கால முடிவு	-	தவளைகள் ஒலி எழுப்பல்
வேனில் வருகை	-	பாடும் பறவையின் குரல்
வேனில் முடிவு	-	சிள்வண்டுகளின் ஒலி
இலையுதிர்காலம்	-	காட்டு வாத்து குரல் கொடுத்தல்
பனிக்காலம்	-	மான் தன் துணையை அழைத்தல், வெட்டுக்கிளி துயரை அதிகரித்தல்'

(Group of Editors, 1965:lxiii-lxv)

1.3.10. அரசியல், சமூகப் பின்னணி

மன்யோசு இயற்றப்பட்ட காலத்தில் நிகழ்ந்த அரசியல், சமூக நிகழ்வுகள், அதன் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட தய்கா (Taika) சீர்திருத்தம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. குடும்ப ஆட்சிமுறை கொண்ட ஜப்பானில் மன்னரே முதன்மையானவராகக் கருதப்படுகிறார். அரசு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள், அரசுக்குச் சேவை செய்தவர்கள் ஆகியோருக்கு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. அதனால் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள், மோதல்கள் காரணமாகப் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. மன்னர்கள், மக்களுக்கிடையே அதிகமான இடையீடு செய்து அதிகாரம் செலுத்தினர். இதன் விளைவாக தய்கா (Taika) சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு அதிகாரம் முழுவதும் அரசரின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சீர்திருத்தம் சீனாவைப் பார்த்து மேற்கொள்ளப்பட்டதாகச் சிலர் கருத்துரைத்தாலும் ஜப்பானிற்கே உரிய தனித்துவமான சீர்திருத்தங்களுடனேயே அது நடந்தேறியதாகத் தெரிகிறது. ஆசிய நாடுகளுடனான ஜப்பானின் உறவு, அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட பௌத்த சமயப் பரவல், அதற்கு இருந்த எதிர்ப்புகள், அதே காலத்தில் இளவரசர் ஷோடோகு (Shotoku) செய்த சமய, சமூகப் பணிகள் ஆகியனவும் இக்காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளாகும்.

ஜப்பானிய மக்களுக்கு நாட்டுப்பற்று, அரசுப்பற்று ஆகியன ஏற்படும் வகையில் தய்கா (Taika) சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் திறமையான நிர்வாகச் செயல்பாடுகளுக்காகப் பல்வேறு சமூக வளர்ச்சிப் பணிகள் நடைபெற்றன. மன்யோசு காலத்தில் பயணம் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகத்

திகழ்ந்தது. தரை வழியாகப் பயணம் மேற்கொள்கையில் ஏற்பட்ட இன்னல்கள், தங்குமிடம் எனப் பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. மக்கள் தங்கள் நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காக மேற்கொண்ட பணிகள், அப்பாதுகாப்புப் பணிகளுக்காகத் தங்களின் குடும்பங்களைப் பிரிதல், கடற்பயணம் மேற்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் காரணமாகக் கடலும் கடல் சார்ந்த பாடல்களும் மன்யோசுவில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. தலைநகரம் அமைந்திருந்த பாங்கு, அதன் இடமாற்றம் நிகழ்ந்தபோது⁵ அது செய்யுள்களின் பாடுபொருளாக அமைதல், கிராம மக்களின் நிலை ஆகியன பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

1.3.11. பிற்காலத்தில் மன்யோசு

மன்யோசு தொகுக்கப்பட்டு 200 ஆண்டுகளுக்கு அது கவனம்பெறாத நிலையிலேயே இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அரசர் மினமொடொ ஷிதகொ (Minamoto Shitago – 911-83) முதன்முதலில் மன்யோசுப் பாடல்களின் வாசிப்பு முறையினை எளிமைப்படுத்துமாறு உத்தரவிட்டார். இதன்பின் மூன்று (அல்லது) நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு மன்யோசு பரவலாக வாசிக்கப்பட்டும், வகைப்படுத்தப்பட்டும் வந்துள்ளது. பதினொறாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சுவடியே பழமையானதாகச் சுட்டப்படுகிறது. இதன்பின் 13, 17, 18 ஆகிய நூற்றாண்டுகளில் மன்யோசுவிற்குப் பல்வேறு உரைகள் எழுதப்பட்டன. 15, 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல்வேறு நுண்ணாய்வுகள் நடைபெற்றன.

⁵ ஜப்பானின் தொடக்ககால ஆட்சியின் போது ஒவ்வொரு அரசு மாறும் போதும் தலைநகர் மாற்றப்படுவது வழக்கமாக இருந்தது. இம்முறை பின்னர் கைவிடப்பட்டது.

- மன்யோசு உரை – மன்யோ தைஇஷொகி (Manyo Daishoki) – 20 புத்தகங்கள் - உரையாசிரியர் – கெஇச்சூ (Keichu – 1700) பௌத்தத் துறவி.
- தொகுக்கப்பட்ட தேதிகள் தொடர்பான புத்தகம் – மன்யோகோ (Manyoko) – ஆசிரியர் – கமொ மபுச்சி (Kamo Mabuchi – 1697 – 1769)
- சுருக்கமான நல்ல உரை – மன்யோசு ரியாகுகே (Manyoshu Ryakuge) – உரையாசிரியர் – தச்சிபனா ச்சிககே (Tachibana Chikage – 1734 – 1808) – பரவலாகப் புகழ்பெற்ற உரை.
- விரிவான உரை – மன்யோசு கோகி (Manyoshu Kogi) – 141 தொகுதிகள் – உரையாசிரியர் – கமொச்சி மசஸுமி (Kamochi Masazumi - 1791 – 1858)' (Group of Editors, 1965:lxxiv-lxxvi).

இவ்வாறு பல்வேறு விளக்க உரைகள் எழுதப்பட்டதோடு, ஆய்வுகளும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பரவலாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாய்வுகளோடு மன்யோசுவைப் பின்பற்றி செய்யுள்கள் இயற்றும் முயற்சிகளும் நடைபெற்றுள்ளன.

1.3.12. மொழிபெயர்ப்பு

ஐரோப்பிய மொழிகளில் மன்யோசு மொழிபெயர்ப்பு 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது.

1834 ஆம் ஆண்டில் கிளப்ரொத் (Klaproth) என்பவர் பிரான்சிய மொழியிலே மன்யோசுத் தொகுதியிலுள்ள கடைசிப்பாடலை (4516) மொழி பெயர்த்துள்ளார். 1871 இல் லியோன் டி ரொஸ்னி (Leon de Rosny) என்னும் பிரான்சிய அறிஞர் வெளியிட்ட Anthologie Japonaise என்னும் நூலில் பிரான்சிய மொழியில் பெயர்க்கப்பட்ட 9 பாடல்கள் இடம்பெற்றன (மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 1992:13).

இவ்வாறு ஏறக்குறைய நூறு ஆண்டுகள் வரை மன்யோசுவில் உள்ள சில பாடல்கள் மட்டுமே பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

மன்யோசுப் பாடல்கள் எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்த பெருமை டச்சு அறிஞராகிய டாக்டர் ஜே. எல். பியர்சன் (Dr. J.L. Pierson) அவர்களையே சாரும். 1930 இல் தொடங்கிய இவருடைய மொழிபெயர்ப்பு வேலைகள் 1969 வரை தொடர்ந்தன...

...டாக்டர் பியர்சனுடைய முயற்சிக்கு நிகராக இதுவரை மன்யோசு மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்பாக வேறெந்த நூலும் வெளிவரவில்லை என்றே கூறலாம். யப்பானிய அறிஞர் எச்.எச்.ஹொண்டா 1967 இல் மன்யோசுப் பாடல்கள் எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார் (மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 1992:14).

தமிழைப் பொறுத்தவரை, 1992ல் மன்யோசு தொகுதியில் உள்ள 155 பாடல்களை மனோன்மணி சண்முகதாஸ் என்பவர் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். இப்பாடல்கள் யாவும் மன்யோசுத் தொகுதி பத்தைச் சேர்ந்தவையாகும். இவை அனைத்தும் காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களேயாகும். இவரே, 2000மாவது ஆண்டில் மன்யோசு பத்தாம் தொகுதியில் உள்ள பாடல்களை மொழிபெயர்த்து 'ஜப்பானியக் காதல் பாடல்கள்' என்ற பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார்.

1.3.13. மன்யோசு வரையுள்ள இலக்கியங்களின் போக்கு

எழுத்து வடிவிலான இலக்கியங்கள் தோன்றி மன்யோசு வரையிலான ஜப்பானிய இலக்கியங்கள் ஏதேனும் ஒரு வகையில் புனைவு கலந்தவையாக உள்ளன. தனிநபர் காதல் கூறப்பட்டாலும் இடையிடையே தொன்மங்கள்

இடம்பெறுவது தவிர்க்கவியலாத கூறாக உள்ளது. இவ்வகையான போக்கு சீன இலக்கிய தாக்கத்தால் உருவானது என ஊகிக்க முடிகிறது. ஏனெனில் கல்வி, சமயம், பொருளாதார சீர்திருத்தம் என அனைத்திற்கும் சீனா உள்ளிட்ட பிற நாடுகளைச் சார்ந்திருந்த ஜப்பானியர்கள் அரசவை மொழியாக சீனத்தையே தொடக்கத்தில் பயன்படுத்தினர். சீன இலக்கியங்களைக் கற்பதிலே அதிக ஆர்வம் செலுத்தினர். கொஜிகி இலக்கியத்தின் முன்னுரை செறிவான சீன மொழியில் உள்ளதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பேச்சு வடிவிலிருந்த ஜப்பானிய மொழியில் இலக்கியங்கள் இயற்றத் தீர்மானித்து எழுதியபோது அவற்றில் சீன உள்ளடக்கம் இடம்பெறுவது தவிர்க்க இயலாததாகியது. இதனை மன்யோசு தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கிறது. சீன மொழியில் இலக்கியம் படைக்கும் போக்கை மாற்ற ஜப்பானிய மொழி உச்சரிப்பிற்கு சீன எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தினர். தங்களுக்கென்று தனித்தன்மையை உருவாக்க நினைத்து பின்னர் கந வகை எழுத்துகளின் எழுதினர். எனினும், கந வகை எழுத்துகள் பயன்பாட்டிற்கு வந்த பின்பும் சீன மொழியில் இலக்கியங்கள் வெளிவந்த வண்ணம் இருந்தன. இப்போக்கு தொடக்கம் முதல் ஜப்பானிய செவ்விலக்கிய காலம் வரை இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

1.4. மன்யோசு தொகுதி பத்து

பெயர் தெரியாத புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடல்கள் வேனில், கோடை, கார், பனி என்ற நான்கு பருவங்கள் அடிப்படையில்

வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் உள் வகைப்பாடாகச் சில பிரிவுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் மாதிரிகள் பின்வருமாறு:

பறவை பற்றிய பாடல்கள் (13) – 1819-1831

பனி பற்றிய பாடல்கள் (11) – 1832-1842

புகார் பற்றிய பாடல்கள் (3) – 1843-1845

யனகி பற்றிய பாடல்கள் (8) – 1846-1853 (மனோன்மணி
சண்முகதாஸ், 2000: 28-31)

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடல்கள் அவை எதனைத் தொடர்புறுத்தி அமைந்துள்ளன என்ற அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இங்கு குறிப்பிடப்படும் வேனில், கோடை என்பதற்கான மேலதிக விளக்கத்திற்கு 1979ஆம் பாடலின் குறிப்புரை துணைநிற்கிறது. இதில் வேனில்-இளவேனில், கோடை-முதுவேனில் என்று விளக்கப்படுகிறது.

மன்யோசு தொகுப்பில் பத்தாவது தொகுதியாக இடம்பெற்றுள்ள இந்நூலில் 539 பாடல்கள் உள்ளன. ஆய்விற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூலில் பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பிற்கு முன் பாடல்களின் வகைப்பாடு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில், பாடல்கள் 1812 என்ற எண்ணிலிருந்து தொடங்குவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு 1816 ஆம் பாடலிலிருந்தே துவங்குகிறது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் இல்லாத நான்கு பாடல்கள் அச்சு விடுபாடாக இருக்கலாம்.

பாடலின் மொழிபெயர்ப்பு அமைப்பினை நோக்குகையில் நான்கு நிலைகளைக் கொண்டதாக மொழிபெயர்ப்பு அமைந்துள்ளது. முதலில் பாடல் எண்,

பாடலின் ஆங்கில எழுத்துப்பெயர்ப்பு, அதற்கு இணையாகத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, விளக்கம், குறிப்புரை, உணர்வுநிலை என்ற அமைப்பில் மொழிபெயர்ப்பு இடம்பெறுகிறது. மொழிபெயர்ப்பை வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் ஏறக்குறைய முதல் இருபது பாடல்களுக்கான குறிப்புரையும் உணர்வுநிலையும் விரிவான நிலையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பின்னர் வரும் பாடல்களுக்கான குறிப்புரைகளும் உணர்வுநிலை விளக்கங்களும் சுருக்கமாகவே இடம்பெறுகின்றன. சான்றாக,

பாடல்: 1818

Ko ra ga nani	குறுமகள் பெயரின்
Kake no yorosiki	தொடர்போலப் பொருந்து
Asa duma no	அசதும மலையின்
Kata yama gisi ni	ஒருசார் செங்குத்திலே
Kasumi tanabiku	புகார் தவழ்கிறது
விளக்கம்	

எனது காதலியின் பெயருடன் நன்கு பொருந்துகின்ற (அழைக்கும்போது) அசதும என்னும் பெயருடைய மலையின் ஒரு பக்கத்து செங்குத்தாக விளங்கும் பகுதியிலே புகாரும் தவழ்கிறது.

குறிப்புரை

‘அசதும’ என்னும் மலையின் பெயரும், தனது காதலியின் பெயரை ஒலிக்கும்போது, ஒலி நிலையிலே ஒன்றுபட்ட தொடராக அமைவதை அவன் உணர்ந்துள்ளான். மலையைக் கடக்கும்போது அதன் பெயரையும் சொல்லிக் கடப்பது இயல்பு.

உணர்வுநிலை

வினைமேற் சென்றிருக்கும் ஆண் மலையைக் கடக்கும்போது காதல் மனையாளையும் எண்ணுகிறான். அவளை மனத்துள் அழைக்கிறான். அவள் பெயர் கடக்கும் மலையின் பெயரான ‘அசதும’வுடன்

தொடர்நிலையில் செவ்வனே பொருந்தி நிற்கிறது. தவழும் புகார் மலையைக் காட்ட மலையின் பெயர் காதலியின் பெயரை நினைவிற் கொணர்கிறது (மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 2000: 33-34).

பாடல்: 2224

Kono yo ra va	இன்றைய இரா
Sa yo fukenu rasi	மிகவும் நீளும்போலும்
Karigane no	காட்டுத் தாராவின்
Kikoyoru sora yu	கேட்டு வானத்தையுமே
Tuki tati wataru	நிலா கடந்திடுமே
விளக்கம்	

இன்றிரவு மிக நீளும்போலும், காட்டுத் தாராவின் குரல் கேட்டு வானத்தையும் நிலா கடந்திடுமே.

குறிப்புரை

கேட்டு – குரலைக் கேட்டு என்ற பொருள். வானம் தெளிவாக இருத்தல்

உணர்வுநிலை

நிலவு கண்டு பல எண்ணும் காதலி (மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 2000: 261).

1.4.1. பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பு

பாடல்களின் அசையமைப்புடன் சேர்த்து மொழிபெயர்ப்பை அணுகுவதே ஏற்புடையதாக இருக்கும். முன்னர் கூறிய மன்யோசு பா வடிவங்களில் தங்க (Tanka), சொக (Chouka), செதொக (Sedouka) ஆகியவை காணப்படுகின்றன. இவற்றின் அசையைப்பினையும் மாற்றாமல் மொழிபெயர்ப்பாளர் பின்பற்றியுள்ளார். சில விதிமீறல்களைத் தவிர்த்துப் பெரும்பாலும் அசையமைப்பு முழுமையாக இடம்பெற்றுள்ளது. இங்கு அசை என்பது தமிழில் உள்ளதுபோல்

அல்லாமல், உயிரசையை மட்டுமே சுட்டிநிற்கிறது. சான்றாகத் தங்க வடிவ
பாடல்கள்,

Tanabata no	தநபதவும்
Ko yofi afinaba	இன்றிரா இணைந்திடும்
Tune no goto	வழமை போல
Asu wo fedatete	நாளையே பிரிந்திட
Tosi va nagakemu	ஆண்டின் காலமும் நீளுமே (மன். 2080)
Ta na ba ta no	த ந ப த வும்
1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
Ko yo fi a fi na ba	இன் றி ரா இ ணைந் தி டும்
1 2 3 4 5 6 7	1 2 3 4 5 6 7
Tu ne no go to	வ ழ மை போ ல
1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
A su wo fe da te te	நா ளை யே பி ரிந் தி ட
1 2 3 4 5 6 7	1 2 3 4 5 6 7
To si va na ga ke mu	ஆண் டின் கா ல மும் நீ ளு மே
1 2 3 4 5 6 7	1 2 3 4 5 6 7 8
Asa no gava	விண்ணாற்றினது
Tanafasi watase	பாலம் செய்திடுவாயே
Tanabata no	தநபதவும்
I watarasamu ni	கடந்து சென்றிடவே
Tanafasi watase	பாலம் செய்திடுவாயே (மன். 2081)
A sa no ga va	விண் ணாற் றி ன து
1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
Ta na fa si wa ta se	பா லம் செய் தி டு வா யே
1 2 3 4 5 6 7	1 2 3 4 5 6 7
Ta na ba ta no	த ந ப த வும்
1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
I wa ta ra sa mu ni	க டந் து சென் றி ட வே

1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
Ta	na	fa	si	wa	ta	se	பா	லம்	செய்	தி	டு	வா	யே
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7

முதல் பாடலின் இறுதி அடியில் தங்க அசையமைப்பான ஏழிலிருந்து எட்டாக மொழிபெயர்ப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதுபோன்று ஒரு சில பாடல்களே விதி மீறல்களாகக் காணப்படுகின்றன. பிற பாடல்கள் பெரும்பாலும் இரண்டாம் பாடல் போன்றே அசையமைப்பு மீறாமல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1.4.2. கூற்று

கூற்று என்ற நிலையில் நோக்கின் குறுந்தொகை போன்றே தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களின் எண்ணிக்கையே அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. தமிழில் கூற்றை வரையறுப்பதில் சிக்கல்கள் உள்ள போதிலும் அவற்றை விளக்கிச் செல்கின்றனர். ஆனால் மன்யோசு தொகுதி பத்தானது அவ்வாறு அமையவில்லை. உணர்வுநிலையில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்களின் அடிப்படையிலேயே கூற்று யாருடையது என்பதை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. அவ்வகையில் தலைவன், தலைவி, தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவரின் கூற்று, ஆசிரியர், தாய், கண்டோர் ஆகியோரின் கூற்றுக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. சில இடங்களில் கூற்று வரையறுக்க முடியாத பாடல்களும் உள்ளன. சான்றாக, 1892, 2126, 2171 ஆகிய பாடல்களைச் சுட்டலாம். மேலும் பொதுவான நிலையில் அமைந்துள்ள சில பாடல்களைத் தலைவன், தலைவி ஆகியோரின் கூற்றாக வரையறுக்கத்தக்க வகையில் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவன், தலைவி கூற்று என நோக்கின் தலைவன் ஆண், காதலன், கணவன், பிகொபொசி என்ற நான்கு பெயர்களால் குறிப்பிடப்படுகிறான். தலைவியும் இதேபோன்று பெண், காதலி, மனைவி, தநபத ஆகிய நான்கு பெயர்களால் சுட்டப்படுகிறாள். பிகொபொசி, தநபத குறித்த விளக்கம் பின்னர் இடம்பெறுகிறது. இந்த ஆண், பெண்; காதலன், காதலி; கணவன், மனைவி என்ற இப்பொதுப்பெயர்கள் அனைத்தும் இவ்வாய்வில் தமிழில் உள்ளதுபோன்றே தலைவன், தலைவி என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கணவன், மனைவி என்ற குறிப்பின் மூலம் கற்பு வாழ்க்கைக்குரியனவாக அப்பாடல்களைக் கொண்டாலும் பிற பாடல்களைக் களவு, கற்பு என வகைப்பாடு செய்வதில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. எனவே மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடல்களைக் களவு, கற்பு என்று பிரிக்கவில்லை.

1.4.3. பிகொபொசி, தநபத

விண்ணுலகக் காதலர்களாகக் குறிப்பிடப்படும் பிகொபொசி, தநபத குறித்த 98 பாடல்கள் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவர்கள் யார் என்பது பாடல்களின் வழி விளக்கப்படுகிறது. புலவரின் உள்ளத்து நிலையாக 1996, 2089 ஆகிய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. 1996ஆம் பாடலின் குறிப்புரை பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

தொடர்ந்து 98 பாடல்கள் ஏழாம் மாதத்து ஏழாம் நாளின் HIKOBOSIயும் TANABATAவும் விண்ணாற்றிலே கடந்து காணும் மரபு பற்றியவை. புணை மாந்தன் கிகொபொசி; காதலி தநபத. புணை

படியும்போது ஒளி வீசல். இருவரும் ஆண்டில் ஒருமுறை நேரில் காணுவர் (மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 2000: 139).

இந்நிகழ்வு குறித்த விரிவான விளக்கம் 2089ஆம் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மிகப் பழைய காலத்திலிருந்து, விண்-நிலம் எனப் பிரிந்த காலந்தொடக்கமாகப் பிகொபொசி விண்ணாற்றினது எதிர்ப்புறக் கரையில் நிற்குமே. ஓராண்டிலே ஒருமுறை மட்டுமே இணைந்து மறுமுறை இணையாத தனது மனையாளின் காதலை நினைத்து நிற்கும். அவனுடைய விண்ணாற்றினது கடவை வெளியினை ஓராண்டிலே ஒருமுறை கடந்து திரும்புகின்ற காலங்காலமாக நடைமுறையான கடப்பு; மண்ணாலே செய்யப்பட்ட புணையை முன்னும் பின்னும் தள்ளி இருபுறமும் அமைந்த பல சுவர்களால் தள்ளியே வரும். ஆற்றங்கரையின் கொடிச் சூசுகியின் அடி இலையும் காற்றில் ஒலிக்கும். கார்காலத்துக் காற்று வீசி வர-இரவிலே விண்ணாற்றினது வெண் அலையும் எழுந்து மடியும். நீர்ச்சுழலைக் கடந்தே இளந்தளிர்போன்ற மனைவியின் கையை அணைய, காவல் நிலையில் நம்பிக்கையான புணையிலே அவளை நினைந்து மகிழ்ந்து வரும். புணையைச் செலுத்திக் கடந்து வரும் அந்த நல்ல மனைவியின் காதற் கணவன் மணி ஆரம்போல ஆண்டும் நீள்கிறதே. பிகொபொசி அவளை நினைந்து நலிவுற்றுச் சேர்ந்திடும் ஏழாம் மாதத்தின் ஏழாம் நாளிரவு, நாங்களும் அதை நினைய வருந்துவமே (மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 2000: 190).

இவ்விளக்கங்களின் மூலம் பிகொபொசி என்ற தலைவன் தநபதவாகிய தலைவியை ஆண்டில் ஒருமுறை மட்டுமே சந்திக்கிறான் என்பது தெரிகிறது.

இவர்கள் விண்ணுலகில் சந்திப்பதாகவே சித்திரிக்கப்படுகிறது. இன்னும் ஜப்பானில் இவர்கள் சந்திப்பதாக நம்பப்படும் நாளான ஏழாம் நாள் நட்சத்திரத் திருவிழா (Star Festival) கொண்டாடப்படுகிறது. மொழிபெயர்ப்பாளர் 1996ஆம் பாடல் முதல் 2005ஆம் பாடல் வரை உள்ள பத்துப் பாடல்களில் தலைவன் பெயரை கிகொபொசி என்று குறிப்பிட்டு பின்னர் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களில்

'பிகொபொசி' என்று பயன்படுத்தியுள்ளார். இவ்விருவர் குறித்த வாய்மொழிக் கதை ஒன்றில் தலைவனை மிக்கிரன் என்றும் அவன் நிலவுலகைச் சார்ந்தவன் என்ற குறிப்பும் உள்ளது (எழில்மதி, 2008: 45-59). எதுவாக இருப்பினும் இந்த விண்ணுலகக் காதலர்கள் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை மட்டுமே சந்திப்பதாக நம்பப்படுகிறது.

1.4.4. பாடல்கள்

அக வாழ்வைப் பாடுவனவாகத் திகழும் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடல்கள் தலைவன், தலைவியின் வாழ்வைப் பருவ மாறுபாடுகளோடு பாடுபவையாக அமைந்துள்ளன. இவை குறுந்தொகை போன்று விரிவாக யார் யாரிடம் எந்தச் சூழலில் கூறியது என்பது போன்று அல்லாமல் பெரும்பாலும் குறிப்பு நிலையில் விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன. கிடைத்தத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளை வைத்து நோக்குகையில் பாடல்களின் விளக்கம் சிறிதளவே இடம்பெற்றுள்ளது. இதனால் குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகியவற்றை ஒப்பாய்வு செய்து விளக்குகையில் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடல் விளக்கம் குறைந்த அளவில் அமைவது தவிர்க்கவியலாத ஒன்றாகிறது. இதற்கு அவர்களின் தங்க பா வடிவ அமைப்பு முறையும் ஒரு காரணமாகும்.

1.4.5. இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல்

குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகியவற்றின் தன்மைகளை வைத்து நோக்குகையில் குறுந்தொகையின் திணை, துறை என்ற பிரிவுகளின் அடிப்படையில் மன்யோசுப் பாடல்களை நோக்குவது ஏற்புடையதாக அமையாது என்பது தெளிவாகிறது. மேலும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் உள்ளது போன்று கால

அடிப்படையில் குறுந்தொகைப் பாடல்களைக் கால அடிப்படையில் வகைப்பாடு செய்து ஒப்பாய்வு செய்கையில் சில சிக்கல்கள் எழுகின்றன. எனவே மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியது போன்று இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் என்ற அடிப்படையில் பாடல்கள் ஒப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. இவ்வுணர்வுகள் தனித்தனியாக விளக்கப்பட்டாலும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையனவாக அமைவதால் ஓர் உணர்வு அடிப்படையில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல் பிற உணர்வு அடிப்படையில் இடம்பெறுவது தவிர்க்கவியலாத ஒன்றாகிறது. மேலும் உணர்வு என நோக்கின் இணைவு, பிரிவு என்ற இரண்டே அக வாழ்வில் இடம்பெற்றிருக்கும். இவை தலைவி, தலைவன், பிற மாந்தர் கூற்றுக்கள் என வகைப்படுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ளன.

குறுந்தொகையின் தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் போன்று மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன் தலைவியைச் சேரும் காலத்திற்காகக் காத்திருந்ததாகவும் பிரிவில் தலைவியை நினைத்து வருந்தியதாகவும் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. உணர்வு, ஒப்பாய்வு செய்வதற்கு ஏற்பத் தலைவன் கூற்றிற்குத் தனியாகவும் தலைவி கூற்றிற்குத் தனியாகவும் வகைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

1.5. ஜப்பானிய செவ்விலக்கியங்கள்

மன்யோசுவிற்குப் பின்னர் ஜப்பானிய மொழியில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலத்தையே ஜப்பானிய இலக்கிய வரலாற்றில் செவ்விலக்கியக் காலமாகக் கருதுகின்றனர். பிற மொழி, இலக்கியத் தாக்கம் குறைந்துள்ளதால் இக்காலத்தைச் செவ்விலக்கியமாகக் கருத வாய்ப்புள்ளது.

அந்தவகையில் கி.பி. 905 ஆம் ஆண்டு தொகுக்கப்பட்ட கொகின்ஷு (Kokinshu) என்ற கவிதைத் தொகுதி முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. இவைதவிர பிற இலக்கியங்கள் கதைகளாகவும் கதைகளின் ஊடாக கவிதை பாடுவனவாகவும் உள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை டோசாவின் டைரி (Tosa Nikki), மூங்கில் வெட்டியின் கதை (Toketori Monogatari), இசேவின் கதைகள் (Ise Monogatari), கென்ஜிக் கதை (Genji Monogatari) முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. இவை இயற்றப்பட்ட அதே காலகட்டத்தில் ஏய்குரா கதை (Yeigura Monogatari), கண்ணாடி (O-Kagami) ஆகியவை சீன வரிவடிவத்தில் இயற்றப்பட்டுள்ளன. மன்யோசுவிற்குப் பின் இயற்றப்பட்ட இலக்கியங்களின் உள்ளடக்கம் குறித்து பின்னிணைப்பு 5 இல் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

1.6. தொகுப்புரை

பல்வேறு சிறப்புகள் கொண்ட குறுந்தொகை செய்யுள்கள் தொடர்ந்து உரையாசிரியர்களால் எடுத்தாளப்பட்டு வந்துள்ளன. இதன் கூற்று தொகுத்த காலத்திலே வகுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஜப்பானியத்தின் தொடக்ககால இலக்கியமான கொஜிகி, நிறொன்ஷொகி, ஃபுடொகி ஆகியவை குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகத் தொகுக்கப்பட்டன. கைஃபுஸொ கவிதைத் தொகுதி சீன இலக்கியத் தாக்கத்தால் உருவாகியது. மன்யோசுவில் ஜப்பானிய உச்சரிப்பை சீன எழுத்துகளால் எழுதினர். ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் முதல் எட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் கொண்ட இவற்றில் பெரும்பாலான பாடல்கள் பிற்காலத்திலே இயற்றப்பட்டன. மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அசையமைப்பு மாறாமல் பெரும்பாலும்

செய்யப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு இயற்கை காட்சிகள் நேர்த்தியாக இத்தொகுப்புச் செய்யுள்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. மன்யோசுவிற்குப் பின்பான காலத்தையே ஜப்பானியர்கள் செவ்விலக்கியக் காலமாகக் கருதுகின்றனர்.

இயல் - 2

தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள்: ஓர் ஒப்பாய்வு

அக இலக்கிய மாந்தர்களில் முதன்மையாகக் கருதப்படும் தலைவன், குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகிய இரண்டிலும் பல சூழல்களில் தனது அக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் பேசுகிறான். தலைவனோடு மன்யோசு தொகுதி பத்தில் விண்ணுலக ஆண்மகனாக சித்திரிக்கப்படும் நட்சத்திரமான பிகொபொசியும் இடம்பெறுகிறான். இவை இரு இலக்கியங்களின் தலைமை மாந்தர்கள் குறித்துப் புரிந்துகொள்ளவும் அவர்களுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை அறிந்துகொள்ளவும் துணைநிற்கின்றன. இவற்றை இனங்காட்டி ஒப்பாய்வு செய்து விளக்குவதாக இவ்வியல் அமைகிறது. இவ்வியலில் தலைவன் குறித்து தனியாகவும் பிகொபொசி குறித்து தனியாகவும் செய்திகள் விளக்கம்பெறுகின்றன.

2.1. தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள்

குறுந்தொகையின் தலைவன், மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன், பிகொபொசி ஆகியோர் தங்களது அக உணர்வுகளைத் தெளிவாகப் பதிவுசெய்கின்றனர். இரு இலக்கியத் தலைமை மாந்தர்களும் அக வாழ்வில் செலுத்திய ஈடுபாட்டினைப் பாடல்கள் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

2.1.1. குறுந்தொகைத் தலைவன்

“குறுந்தொகையில் 62 தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் உள்ளன” (சோ.ந. கந்தசாமி, 2015: 16). இவை களவு, கற்பு என்ற இரு நிலைகளில் உள்ளன. குறுந்தொகைத் தலைவன் களவு, கற்புக் காலங்களில் தலைவியுடன் இன்புற்றும் அவளின் நினைவுகளில் வாழ்கிறான். தலைவியை மணப்பதற்காகவும் கற்புக்கால வாழ்க்கைக்கான பொருளீட்டவும் தலைவன் தலைவியைப் பிரிகிறான். தவிர்க்கவியலாத சூழல்களில் தலைவியைப் பிரிந்தாலும் அவளின் பிரிவுத்துயரை நினைத்து வருந்துகிறான். கற்புக் காலத்தில் பரத்தையின் பொருட்டும் தலைவன் தலைவியைப் பிரிகிறான். ஒருசில வேளைகளில் பொருள்வயிற் பிரிவைத் தலைவன் தவிர்க்கிறான். தலைவியைக் கண்டு காதலுற்று, அக்காதலால் இன்பமும் துன்பமும் அடைந்த தலைவன், அதனைத் தோழிக்கோ பாங்கனுக்கோ நெஞ்சிற்கோ கூறுகிறான்.

2.1.2. மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன்

குறுந்தொகையைப் போன்று இணைவு, பிரிவு ஆகிய உணர்வுகளை விளக்குவனவாக மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. இணைவு, பிரிவு என்ற இவற்றோடு தலைவியைச் சேரத் தலைவன் காத்திருப்பதாகவும் பிரிவால் நலிவதாகவும் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் காணப்படுகின்றன.

தலைவியை நேரில் கண்டும் நேரில் காணாமலும் காதலுற்ற தலைவன் தலைவியின் அன்பைப் பெற மலரைக் கையுறையாகக் கொடுக்கிறான்.

முழுமையான காதலை விரும்பியவனாகச் சித்திரிக்கப்படும் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன், அதனை வெளிப்படுத்தவும் தலைவியைக் கேட்டுக் காத்திருக்கிறான். தோழி முதலிய பிறர்மூலம் தலைவன் தனது காதல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியதான முறையினைக் காண இயலவில்லை.

காத்திருத்தல் என்ற அடிப்படையிலான தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களை நோக்கின் தமிழில் தலைவனுக்காகத் தலைவி காத்திருத்தல் என்பதான பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தலைவியைச் சேரும் காலத்திற்காகக் காத்திருத்தல், சேரும் காலம் விரைவாக வர வேண்டுமென நினைத்தல், பிரிவால் நலிதல் ஆகியவற்றைச் சுட்டலாம். இணைவை விடத் தலைவியைப் பிரிந்திருந்து ஏங்குவதாக அதிக எண்ணிக்கையிலான பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. பிரிவு நீட்டத்தை நினைத்து வருந்தியதாகவும் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. வினையை மேற்கொள்ளத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்ததாகத் தெரிகிறது.

முதல் இயலில் குறிப்பிட்டது போன்று இணைவு, பிரிவு என்ற உணர்வுகளை நேரடியாக விளக்காமல் அவை தொடர்புடைய நிகழ்வுகளையும் சேர்த்து விளக்குவதாகப் பாடல்கள் அமைகின்றன. இணைவு, பிரிவு ஆகியவை பிரித்து விளக்கப்பட்டாலும் அனைத்து உணர்வுகளும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையனவாக அமைந்துள்ளன. சில வேளைகளில் ஓர் உணர்வு தொடர்பான விளக்கங்களுக்குப் பிறவற்றை எடுத்தாள்வது தவிர்க்கவியலாத ஒன்றாக அமைந்துவிடுகிறது.

2.2. இணைவு

அகவாழ்வில்மிசுந்த காதல் கொண்டவர்களாகச் சித்திரிக்கப்படும் தலைவனும் தலைவியும் இணைவையும் பிரிவையும் மாறிமாறிச் சந்தித்தவர்களாக உள்ளனர். அவ்வாறான சூழல்களில் அமைந்த பல பாடல்கள், குறிப்பாக இணைவு, அந்நிகழ்வு சார்ந்த தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களை இரண்டு நிலைகளில் குறிப்பிடலாம். அவை பின்வருமாறு:

தலைவியைப் பிரிந்திருந்த நிலை

தலைவியைப் பிரிந்திருந்த நிலை என்பது பொருள்வயிற் பிரிவு போன்ற நீண்ட காலப் பிரிவுகளைச் சுட்டுவது அன்று. களவு, கற்பு காலத்திலிருந்த சிறு பிரிவையே சுட்டி நிற்கிறது.

தலைவி உடனிருந்த நிலை

தலைவி உடனிருந்த வேளையிலும் இன்புற்றுப் பிரிந்த பின்புமான பாடல்களின் கருத்துகள் தலைவி உடனிருந்த நிலைக்குரியனவாக அமைகின்றன.

2.2.1. தலைவியைப் பிரிந்திருந்த நிலை - குறுந்தொகை

தலைவியைப் பிரிந்திருந்த வேளையில் குறுந்தொகையில் குறிப்பிடப்படும் தலைவன் அவளை நினைத்து ஏங்குகிறான். அவ்வாறு ஏங்கும் வேளைகளில் பாங்கனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறான். இரவுக்குறி மறுப்பினாலும் அல்ல குறியினாலும் துன்பமடைகிறான். தலைவியை ஏதேனும் ஒரு வழியில் பெற நினைக்கும் தலைவன் அதற்காகத் தோழியை வேண்டதல், மடலேறுதல் ஆகிய

செயல்களைச் செய்கிறான். இவ்வாறு தலைவியைப் பிரிந்திருந்த காலத்தின் தலைவன் கூற்றுக் குறுந்தொகைப் பாடல்களைக் கீழ்க்காணும் வகைகளில் வகைப்படுத்திக் குறிப்பிடலாம்.

துன்பம்

- இரவுக்குறி மறுப்பும் (குறு. 29) அல்ல குறியும் (குறு. 120, 128)
- தலைவியைப் பெறாதது துன்பம் என நெஞ்சிற்குக் கூறல் (குறு. 165)
- காமம் (குறு. 72, 132, 136, 199)
- தோழியிடம் தலைவியால் துன்புறுவதாகக் கூறல் (குறு. 142, 337)

துன்பத்தைப் போக்க எண்ணுதல்

- தலைவியைப் பாங்கள் மூலம் பெற நினைத்தல் (குறு. 58)
- தலைவியைத் தோழி வழியாகப் பெற நினைத்தல் (குறு. 222, 286)
- மடலேறுதல் (குறு. 14, 17, 32, 173, 182, 276)
- பாங்கனுக்கு அறிவுரை கூறல் (குறு. 206, 184)

ஏக்கம்

- பெறுதற்கரியவள் (குறு. 100, 272)
- துன்பம் போக்குவோர் இல்லை (குறு. 19)
- பிரிந்தோரைச் சேர்க்கும் மருந்து உண்டோ? (குறு. 156)

2.2.1.1. துன்பம்

களவுக் காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட குறியிடத்தில் தலைவியைச் சந்திக்கத் தலைவன் நினைக்கிறான். தலைவியை அவ்வாறு சந்திக்கச் செல்கையில் சில வேளைகளில் குறி மறுப்பினாலும் அல்ல குறியினாலும் சந்திக்க இயலாத நிலையில் இருக்கும் தலைவனின் நிலையை அறிந்து துன்பம் போக்குவோர் இல்லையென வருந்துகிறான். இங்கு குறிப்பிடப்படும் இரவுக்குறி மறுப்பு (குறு. 29) தலைவியைத் திருமணம் செய்யக் கூறித் தலைவனுக்குத் தோழி மறுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

அல்ல குறியில் குறியல்லாத ஒன்றைக் குறியென நினைத்த தலைவி அங்கு வந்து சென்ற பின்பு குறியிடத்திற்கு வந்த தலைவன் தலைவியைப் பெற முடியாமல் திரும்பிச் செல்கிறான் (குறு.120, 128). நினைக்கும் நேரத்திலெல்லாம் தலைவியைப் பெற இயலாது என்பதனை உணர்ந்து துயருற்றுத் திரும்புகிறான். பிறிதொரு சூழலில் தலைவியைச் சந்திக்கத் தோழி உடன்படாததால் விரும்புவது நடைபெறாது (குறு. 165) என எண்ணுகிறான். தலைவனின் வேறுபாடு கண்டு வினவிய பாங்கனுக்கும் காமம் சிறந்ததன்று என்று அறிவுரை கூறிய பாங்கனுக்கும் தலைவன் காமத்தின் இயல்பைக் கூறுகிறான் (குறு. 72, 132, 136, 199). மேலும் தலைவியால் தான் துன்புறுவதாகத் தனது துன்ப நிலைகளைத் தலைவன் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறான் (குறு. 142, 337).

2.2.1.2. துன்பத்தைப் போக்க எண்ணுதல்

தலைவியைப் பெறத் தலைவன் அயராது முயன்றுள்ளதை விளக்கும் பாடல்கள் சில உள்ளன. பாங்கன் (குறு. 58), தோழி (குறு. 222, 286) ஆகியவர்களின் துணையோடு தலைவன் தலைவியை அடைய முயல்கிறான். தலைவியால் தான் துன்பமடைந்ததைப் போன்று நீயும் துன்புறுதலைத் தவிர்த்துக்கொள் (குறு 206, 184) எனப் பாங்கனுக்கு அறிவுரை கூறுவதன் மூலம் தனது துன்பத்தைத் தலைவன் போக்க முயற்சிக்கிறான். இவை ஏதும் பலனளிக்காத வேளைகளில் மடலேறுதலைச் செய்கிறான் (குறு. 14, 17, 32, 173, 182, 276). மேற்குறிப்பிட்டவாறு ஏதேனும் ஒருவகையிலேனும் தலைவியைப் பெற்றுத் தனது துன்பத்தைப் போக்கிக்கொள்ளத் தலைவன் நினைக்கிறான்.

நீராடுகையில் தலைவியைக் கண்ட தலைவன் அவளைத் தோழியின் வாயிலாகவே பெறமுடியும் என உணர்கிறான்.

...கடைப்புணைக் கொள்ளும்
புணைகை விட்டுப் புனலோ டொழுகின்
ஆண்டும் வருகுவள் போலு... (குறு. 222)

பல்வேறு மென்மை தன்மை உடைய தலைவி, தோழி செய்வதையே செய்கிறாள். தோழி தெப்பத்தின் தலைப்பாகத்தைத் தொட்டால் தலைவியும் அவ்வாறு தொடுகிறாள். தோழி தெப்பத்தின் கடைப்பாகத்தைத் தொட்டால் தலைவியும் அவ்வாறு செய்கிறாள். அவள் நீரோடு சென்றால் தலைவியும் செல்வாள் போலும் என்பதாகத் தலைவி தொடர்பான தலைவனின் புரிதல் அமைந்துள்ளது.

2.2.1.3. ஏக்கம்

அடைய இயலாத தலைவியைக் கண்ட தலைவன், தனது ஏக்க உணர்வைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறான். பேரழகு கொண்ட கொல்லிப் பாவை போன்ற பெண்ணையும் (குறு. 100) அழகிய கண்களை உடைய தலைவியையும் பெறுதல் அரிதென (குறு. 272) நினைத்துத் தலைவன் ஏங்குகிறான். களவுக் காலத்தில் தலைவியைப் பிரிந்ததால் துன்பமடைந்த தலைவனை இடித்துரைக்கும் பாங்கனிடம் பிரிந்தோரைச் சேர்க்கும் மருந்திருப்பின் கூறுக (குறு. 156) என்கிறான் தலைவன். பரத்தையின் பொருட்டுப் பிரிந்த தலைவன் (இராமரத்நம் ஐயர் உரை - 2016) அவளின் ஊடலைத் தீர்க்க நினைத்து அது பலனளிக்காத வேளையில் தனது துன்பத்தை அறிந்து போக்குவோர் இல்லையெனத் தலைவன் வருந்துகிறான் (குறு.19).

2.2.2. தலைவியைப் பிரிந்திருந்த நிலை - மன்யோசு தொகுதி பத்து

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவியை நேரில் கண்டும், நேரில் காணாமலும்¹ காதலுற்றதாகப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. காதல் உணர்வைப் புலப்படுத்தி அதற்கான எதிர்வினைக்காகக் காத்திருந்ததோடு அடைய முடியாத தலைவியை நினைத்து வருந்துகிறான். ஒருமுறை கண்ட தலைவியை நினைத்து ஏங்கியவனாகவும் இருக்கிறான். முழுமையான காதலைத் தலைவியிடமிருந்து விரும்பிய தலைவன் தலைவியின் வரவிற்காகவும் அவளின் குரலைக்

¹ தமிழைப் போன்று இல்லாமல் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன் தலைவியை நேரில் காணாமலே காதல் கொண்டதாகவும் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன (மன்.2272).

கேட்பதற்காகவும் காத்திருக்கிறான். இவ்வாறு தலைவியைப் பிரிந்திருந்த காலத்தில் அமைந்த மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

காதல்

- காதல் (மன். 1993, 2123)
- காதலைப் புலப்படுத்தல் (கையுறை மூலம் மன். 1868), வெளிப்படையாகக் கூறல் (1910), கையுறை கொடுக்க விரும்புதல் (மன். 2326)
- முழுமையான காதலை விரும்புதல். உள்ளத்தை வெளிப்படுத்த கேட்டல் (மன்.1992, 2247)

விருப்பம்

- தலைவியைக் காண எண்ணுதல் (மன். 2102, 2149, 2200, 2284)
- தலைவியை நேரில் சந்திக்க எண்ணுதல் (மன். 2241, 2272)
- தலைவியின் வரவை விரும்புதல் (மன். 2125)

நலிதல்/ஏக்கம்

- ஒரு முறைமட்டுமே கண்ட பெண்ணை நினைத்து நலிதல் (மன். 2340)
- அடைய முடியாத பெண்ணின் நினைவில் நலிதல் (மன். 2341)
- பல காலமாக நேரில் காணாத பெண்ணை நினைத்து நலிதல் (மன். 2342)

2.2.2.1. காதல்

தலைவன் தலைவிக்குக் கையுறை வழங்கும் மரபை விளக்குவதாக மன்யோசு தொகுதி பத்தின் 1868 ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது. கையுறை

மூலமாகத் தலைவியின் அன்பைப் பெற நினைத்த தலைவன் அசிபி (Asifi) மலரைக் கையுறையாகக் கொடுக்கிறான்.

தவளை சுத்தம்
யொசி நு ஆற்றினது
அருவியின்மேல்
அசிபியின் மலர்தான்
நிலத்தில் வீழ விடேல் (மன். 1868)

தவளை சுத்தம் கொடுக்கும் யொசிநு (Yosinu) ஆற்றினுடைய அருவியின்மேல் உள்ள அசிபி (Asifi) மலர்களைக் கீழே வீழவிடாதே என்னும் குறிப்புப் பொருளின் மூலம் தன் அன்பு நிலையைப் பேணத் தலைவன் தலைவியிடம் கேட்பது புலனாகிறது.

தலைவன் தலைவியைக் கண்டு காதலுற்று அத்தலைவியின் மறுமொழிக்காகக் காத்திருக்கிறான். சில வேளைகளில் தலைவியின் நினைவில் ஒருதலையாக காதலில் வாழ்கிறான். தலைவியின் மீதே தனது எண்ணம் செல்வதாகக் குறிப்பிடும் தலைவன்,

கார் வயலது
கதிரின் சாய்வுபோல
ஒரு பக்கமே
நான் காதலை நினையும்
துணையிலாப் பொருளே (மன்.2247)

கார்காலத்து வயலில் விளைந்துள்ள நெற்கதிர்கள் ஒரு பக்கமாக எப்பொழுதும் சாய்ந்திருக்கும், அதுபோல நானும், விரும்பும் தலைவியை ஒரு பக்கமாகவே நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்கிறான். பிறிதொரு பாடலில் தலைவன்

ஒருதலைக் காதல் நலிவினால் தனது உணர்வுகளிடம் தோற்றுப் போவதாகக் குறிப்பிடுகின்றான் (மன். 1910).

தலைவன் விரும்பும் பெண்ணின் விருப்பம் வெளிப்படாததையும் அதற்காகத் தான் காத்திருப்பதாகவும் குறிப்பு நிலையில் தலைவன் தன் உணர்வினைப் பாடலில் புலப்படுத்துகிறான்.

நான் காத்திருந்த
கார் காலமே வந்தது
அப்படியெனும்
பகியின் மலர் தானும்
இன்னும் அலர்ந்திடாதே (மன். 2123)

தலைவன் காத்திருந்த கார்காலம் வந்தும் கார்காலத்தில் மலர வேண்டிய பகி மலர் இன்னும் மலரவில்லையே என்கிறான். இதனோடு தொலைவிலிருந்தே தலைவியைப் பார்த்துக் காதல் செய்தவனாகத் திகழும் மன்யோசு தலைவன் தனது காதல் முழுமை பெறாததையும் (மன்.1993) பதிவுசெய்கிறான். காதலை மறைத்தால் அது துன்பமே தரும்; ஆகையால் நதெசிகொவின் (Nadesiko) மலர்போல உன் காதலை வெளிப்படுத்து (மன்.1992) எனத் தலைவியிடம் தலைவன் கேட்பது போன்றும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

2.2.2.2. விருப்பம்

தலைவியைக் காணத் தலைவன் ஆவலுற்றதைப் பாடல்கள் சில புலப்படுத்துகின்றன (மன். 2102, 2149, 2200, 2284). சில வேளைகளில் தலைவியை நிறைவாகக் காணாததால் அவளை நேரில் காணத் தலைவன் விரும்பியதாகவும் தெரிகிறது (மன். 2241, 2272). தலைவியின் வரவையும்

தலைவன் விரும்பியுள்ளான் (மன். 2125). இங்குக் குறிப்பிடப்பட்ட பாடல்கள் அனைத்தும் கார்காலத்தில் பாடப்பட்டவையாக உள்ளன. இதன்மூலம் பிற பருவங்களைக் காட்டிலும் கார்காலத்தில் தலைவியைச் சந்திப்பதில் தலைவன் அதிக விருப்பங்கொண்டுள்ளான்; அல்லது கார்கால நிகழ்வுகள் தலைவியின் நினைவைத் தூண்டின எனக் கொள்ளலாம். இப்பாடல்களில் கார்கால மலரான பகியும் கார்காலக் காற்று, மேகம், துணையைத் தேடும் கலைமான், நிறம்மாறிய இலைகள் ஆகியவைவும் அதிகமாகப் பயின்றுவந்துள்ளன.

2.2.2.3. நலிதல்/ஏக்கம்

குறுந்தொகையில் பெறுதற்கரியவள் என்ற பொருண்மை போன்று மன்யோசு தொகுதி பத்தின் நலிதல்/ஏக்கம் என்னும் பகுதி அமைந்துள்ளது. இது பின்னர் இடம்பெறவுள்ள நலிதல் பகுதியிலிருந்து சிறிதளவே வேறுபட்டதாகும். ஒரே சொல் கொண்டவையாக இரண்டும் காணப்பட்டாலும் அதில் தலைவியை ஏதேனும் ஒரு காரணத்திற்காகப் பிரிந்ததனை அறிய முடிகிறது. இங்கு நலிதல்/ஏக்கம் இணைவை மட்டும் நோக்கமாகக் கொண்ட தொடக்ககால காதலைக் குறிக்கிறது. ஆனால், பின்னர் இடம்பெறவுள்ள பகுதியில் தலைவனும் தலைவியும் இணைந்து பிரிந்ததற்குப் பின்பான நலிவைச் சுட்டி நிற்கிறது.

தலைவியை ஒருமுறை மட்டுமே கண்ட தலைவன் (மன். 2340), பல காலமாகத் தலைவியை நேரில் காணாமல் ஏங்கிய தலைவன் (மன். 2342) ஆகியவை தலைவியை மீண்டும் காண வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்படுத்தியதாகவும் அவளின் நினைவு தன்னை வருத்துவதாகவும்

குறிப்பிடுகிறான். பிறிதொரு பாடலில் தலைவியின் நினைவினைத் தலைவன் பின்வருமாறு சுட்டுகிறான்.

...பனியின்

கரைவென நினையும் (மன். 2341)

அடைய முடியாத தலைவியின் நினைவு ஒவ்வொருமுறை தோன்றுகின்ற போதும் தலைவன் துயரம் அடைகிறான். தனது துன்ப உணர்வின் காரணமாக நலிவதைக் குறிக்க 'பனி போலக் கரைவதாகத்' தலைவன் குறிப்பிடுகிறான். இப்பகுதியின் பாடல்கள் அனைத்தும் பனிக்காலத்திற்கு உரியனவாக உள்ளன.

2.2.3. தலைவி உடனிருந்த நிலை – குறுந்தொகை

இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, இரவுக்குறி எனப் பல சூழல்களில் தலைவியுடன் இணைந்து இன்புற்ற தலைவன் அவளின் அழகு நலன்களைப் பலவாறு சித்திரித்துள்ளான். இவ்வாறு அமைந்துள்ள குறுந்தொகைப் பாடல்களைக் கீழ்க்காணும் வகைப்பாடுகளில் குறிப்பிடலாம்.

இன்பம் கிடைக்கும் என நினைத்தல்

- இடந்தலைப்பாடு நிகழும் என நெஞ்சிற்குக் கூறல் (குறு. 62)

இன்புறல்

- பொருள்மீண்ட தலைவன் தலைவியுடன் இன்புறல் (குறு. 270)

இன்புற்றதற்குப் பிந்தைய நிலை

- இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின் தலைவியின் நலன்களைக் கூறல்

o நெஞ்சிற்குக் கூறுதல் (குறு. 70, 116)

o பாங்கனுக்குக் கூறுதல் (குறு. 119, 129)

- இடந்தலைப்பாடு நிகழ்ந்தபின் வேறுபாடு கண்டு வினவிய பாங்கனிடம் கூறுதல் (குறு. 95)
- இரவுக்குறிக்குப் பின் நெஞ்சிற்குக் கூறல் (குறு. 312)
- தலைவியின் பிரிவச்சம் போக்கல் (குறு. 40, 300)
- தலைவிக்குப் பிரிவை உணர்த்தல் (குறு. 137)

2.2.3.1. இன்பம் கிடைக்கும் என நினைத்தல்

பல்வேறு அழகுநலன்கள் கொண்ட தலைவியை இயற்கைப் புணர்ச்சியின் போது கண்டு இன்புற்றதைப் போன்று இன்றும் முதல்நாள் கண்ட இடத்திலேயே அவளைக் கண்டு இன்புறலாம் என நினைத்த தலைவன் அதனைத் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறிச் செல்கிறான் (குறு. 62). இப்பாடலில் தலைவி பல்வேறு அழகுநலன்கள் கொண்டவளாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறாள்.

2.2.3.2. இன்புறல்

செய்ய நினைத்த செயல்களை முடித்து நிறைவான உள்ளத்தோடு தலைவியுடன் விரும்பி இன்புறுகிறான். அவ்வேளையில் தலைவன் மழையை நன்கு பொழியும்படி கூறுகிறான்.

... முரசின் முழங்கி யிடித்திடித்துப்

பெய்தினி வாழியோ பெருவான் ... (குறு. 270)

குறுகிய காம்புகளையுடைய குவளை மலர்களைச் சூடிய மணம் வீசும் தலைவியின் கூந்தலில் உறங்குகிறேன். எனவே, பெரிய மேகமே இப்பொழுது இருக்கும் இருள் மாறும்படி மின்னி குளிர்ச்சியை உண்டாக்கும்படி மழையைப் பொழிந்து, குறுந்தடியால் அடிக்கப்படும் முரசைப் போல இடித்து முறையாக மழையைப் பெய்து என்றும் வாழ்வாயாக என்று தன் மகிழ்வை வெளிப்படுத்துகிறான்.

2.2.3.3. இன்புற்றதற்குப் பிந்தைய நிலை

இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, இரவுக்குறி எனப் பல சூழல்களில் தலைவியுடன் இன்புற்ற தலைவன் தலைவியின் நலன்களை நெஞ்சிற்கோ (குறு. 70, 116, 312) பாங்கனுக்கோ (குறு. 119, 129) கூறுவது போன்று பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. வேறுபாடு கண்டு வினவிய பாங்கனுக்குக் கூறுவதாகவும் (குறு. 95) பாடல் அமைந்துள்ளது. புணர்ந்த பின் தலைவியின் அச்சவுணர்வைப் போக்கியவனாகத் தலைவன் திகழ்கிறான் (குறு. 40, 300). மேலும் பிரிவு என்ற ஒன்று உண்டு என்பதனையும் தலைவன் தலைவிக்கு உணர்த்தத் தவறவில்லை (குறு. 137).

2.2.4. தலைவி உடனிருந்த நிலை – மன்யோசு தொகுதி பத்து

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் குறுந்தொகையைப் போலத் தலைவி உடனிருந்த நிலை குறித்து அதிக எண்ணிக்கையிலான பாடல்கள் இடம்பெறாத போதிலும் தலைவனின் மகிழ்வை வெளிப்படுத்துவனவாகச் சில பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தலைவியைக் கண்டு மகிழ்வுற்ற நினைவுகள், வினை முடித்து

வீடு திரும்பியதால் ஏற்பட்ட மகிழ்வு ஆகியவற்றை இங்குக் குறிப்பிடலாம்.
இவ்வாறு தலைவி உடனிருந்த நிலை என்ற பொருண்மை கொண்ட பாடல்களைக்
கீழ்க்காணும் நிலைகளில் குறிப்பிடலாம்.

- உள்ளம் கவர்ந்த நிகழ்வை நினைத்தல் (மன். 1880, 1886)
- தலைவியின் மகிழ்ச்சி நிலையால் ஏற்பட்ட உவகை (மன். 2104)
- காலம் கடந்து வீடு திரும்பிய தலைவன் தலைவியுடன் உரையாடல்
(மன். 2217)
- குறித்த காலத்தில் வந்த தலைவன் (மன். 2216)

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பல்வேறு இன்பநிலைகளை விளக்கும்
பாடல்கள் அமைந்திருப்பினும் தலைவன் தலைவியுடன் இன்புறுதல் தொடர்பான
தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தலைவனைக் கவர்ந்த
தலைவியைச் சந்தித்த முதல் நிகழ்வினை நினைத்து இன்புறுகிறான்.

கசுக வயல்
நாணலின் கரையிலே
ஆயத்துடனே
ஆடிய இந் நாளையே
மறந்திடக் கூடுமோ? (மன். 1880)

தோழியர்களுடன் தலைவி விளையாடிய இந்த நாளைத் தலைவன் மறக்க
விரும்பவில்லை. கசுக (Kasuga) வயலில் நாணற் புல்லின் கரையில் தலைவி
தோழிகளுடன் விளையாடிய சூழலில் தலைவன் முதன்முதலில் சந்தித்ததால்
அதனை உள்ளத்தில் நிறுத்தத் தலைவன் நினைக்கிறான்.

தலைவன் மலரைக் காணச் சென்றபோது மலர் போன்ற இயல்புடைய தலைவியைக் கண்டு காதல் வயப்படுகிறான். மீண்டும் மீண்டும் காணத் தூண்டும் அழகுடையவளாகத் தலைவி இருக்கிறாள் (மன். 1886). தலைவி மகிழ்வான நிலையில் இருப்பதைக் கண்ட தலைவனும் மகிழ்கிறான் (மன். 2104). இதற்குக் காலைப் பனியில் மலரும் அசகவொ (Asagofo) மலரை உவமையாகக் குறிப்பிடுகிறான்; காலையில் மலர வேண்டிய மலர் மாலை நிழலிலும் நன்றாக மலர்ந்திருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறான். பிறிதொரு பாடலில் தான் காலம் கடந்து வந்ததைப் 'பெரும் மழையில் நிறம் மாறிய இலைகளின் சிதறல்' என்னும் நிகழ்வின்வழி புலப்படுத்துகிறான் (மன். 2217). இதன் மூலம் இலைகள் நிறம் மாறுவதற்கு முன்னர் தலைவன் தலைவியைக் காண வந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

ஊரிலிருந்து வந்தபோது நிறமாறிய இலையைக் கையுறையாகக் கொண்டு வந்த ஆணின் நிலையை விளக்குவதாக மன்யோசு தொகுதி பத்தின் 2216 ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது.

எனது ஊரின்
முதல் நிறத்து இலை
களைந்தெடுத்து
இன்றுதான் நானும் வந்தேன்
காணா மாந்தர் பொருட்டே (மன். 2216)

எனது ஊரில் முதலில் நிறமடைந்த இலையை எடுத்துக்கொண்டு இன்றுதான் வந்துள்ளேன். அவ்வாறு நிறம் மாறிய இலைகளைக் காணாதவர்கள் காண்பதற்காக, என்று தலைவன் குறிப்பிடுவது தான் குறித்த காலத்தில் திரும்பி வந்ததை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

2.3. பிரிவு

இணைவைப் போன்று பிரிவும் தலைவன் தலைவி இடையே தோன்றிய இயல்பான ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளது. ஏனெனில் வாழ்விற்காகப் பொருளைத் தேடிப் பிரிய வேண்டிய கட்டாயத்தில் இரு இலக்கியத் தலைவன்களும் இருக்கின்றனர். குறுந்தொகையில் குறைவான எண்ணிக்கையிலும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் அதிக எண்ணிக்கையிலும் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

2.3.1. குறுந்தொகையில் பிரிவு

குறுந்தொகையில் தலைவன் வேந்தன் செயலை முடிக்கவும் பொருள் தேடியும் பிரிகிறான். தலைவன், பிரிவைக் காட்டிலும் பிரிவைத் தவிர்ப்பதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்துகிறான். ஏதேனும் ஒரு சூழலில் பிரிந்தாலும் அப்பிரிவின் தன்மையைத் தலைவி பொறுத்திருக்கமாட்டாள் என்பதால் விரைவாகத் தலைவியிடம் செல்ல நினைக்கிறான்.

2.3.1.1. தலைவனின் பிரிவு

வினைமேற் செல்கின்ற தலைவன் பாகனை நோக்கி, இன்று விரைவாகச் சென்று வினைமுடித்து நாளையே தலைவியிடம் திரும்பி வருமாறு விரைவாகத் தேரினைச் செலுத்துவாயாக என்கிறான். பிரிவைத் தலைவி பொறுத்திருக்க மாட்டாள் என்பதால் விரைந்து மீண்டுவரத் தலைவன் நினைக்கிறான்.

இன்றே சென்று வருவது நாளைக்
குன்றிழி யருவியின் வெண்டேர்...

...மணந்துவக் குவமே (குறு. 189)

பாகனே, இன்றைக்கு வினையை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு சென்று நாளையே திரும்பி வருமாறு, குன்றிலிருந்து விழுகின்ற அருவி போல யானைத் தந்தத்தால் செய்த வெண்மையான தேர் விரைந்து செல்லட்டும், இளம்பிறையைப் போன்று ஒளியினை உடைய அந்தத் தேரின் சக்கரமானது வானத்திலிருந்து வீழ்கின்ற கொள்ளிப் பயிர்களை அழிப்பது போன்று பயிர்களை அழித்தாலும் காற்றைப் போன்று விரைவாக மாலை நேரத்தில் தலைவியிடம் செல்ல வேண்டும். வெண்மையான வளையல்கள் அணிந்த பல்வேறு அழகினை உடைய தலைவியை அணைத்து இன்புற்று இருப்பதற்காக எனப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

குறுந்தொகையின் 56 ஆம் பாடல் தலைவியையும் உடன் அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற தோழியின் கருத்தை ஏற்காமல் தனித்து வந்த தலைவன் பாலை வழியின் தீமைகளைக் கண்டு கூறியதாக அமைந்துள்ளது. வேட்டையை மேற்கொண்ட செந்நாயானது தோண்டி உண்ட எஞ்சிய, காட்டு மல்லிகையால் மூடப்பெற்ற அழகல் நாற்றத்தை உடைய நீரை உண்ண வளையல் அணிந்த கையை உடைய தலைவி எம்மொடு சேர்ந்து வந்திருந்தால், என் நெஞ்சில் குடியிருக்கும் தலைவி மிக இரங்கத் தக்கவள் என்கிறான். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இவ்வாறான பதிவுகள் இல்லை.

2.3.1.2. தலைவனின் பிரிவுத் துன்பத்தைக் கனவு போக்குதல்

தலைவியைப் பிரிந்திருந்த காலத்தில் தலைவனின் துன்பத்தைப் போக்கக் கனவு துணை நின்றதாகக் குறுந்தொகையில் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது.

தலைவியைப் பிரிந்த தலைவன் தான் சென்ற இடத்தில் உறங்கும் போது
அவளைக் கனவில் கண்டு பிரிவாற்றாமல் கூறுகிறான்.

... மடந்தையைத் தந்தோய் போல
இன்றுயி லெடுப்புதி கனவே
எள்ளா ரம்ம துணைப்பிரிந் தோரே (குறு. 147)

கனவே, வேனில் காலத்தில் மலர்கின்ற பாதிரியின் வளைந்த பூவின் நிறத்தை ஒத்த
கரிய கூந்தலையும் மாமை நிறத்தையும் நுட்பமான வேலைப்பாடுகளையுடைய
ஆபரணத்தையும் உடைய தலைவியைக் கொடுத்தார் போன்று கொடுத்து
என்னைத் துயிலில் இருந்து எழுப்புகின்றாய். தன் துணையைப் பிரிந்தவர்கள்
உன்னை குறைகூறார் என்கிறான்.

2.3.1.3. தலைவியின் வருத்தம் போக்க விரைவாகச் செல்லுதல்

குறுந்தொகையில், பிரிவால் தலைவி வருந்துவாள் என்பதால்
வினைமுடித்துத் திரும்பும் தலைவன் தேர்ப்பாகனை விரைவாகத் தேரைச்
செலுத்துவாயாக என்று கூறுவதாகப் பாடல் காணப்படுகிறது. முன்னர் குறிப்பிட்ட
பாடலில் வேந்தன் செயலைச் செய்ய தலைவன் பிரிந்து செல்வதாக
அமைந்திருந்தது. இப்பாடலில் தலைவன் வினை முடித்து மீள்வதாக
அமைந்துள்ளது.

...
மாலை வாரா வளவைக் காலியற்
கடுமாக் கடவுமதி ... (குறு. 250)

தேர்ப்பாகனே, பருக்கைக் கற்கள் உள்ள பள்ளத்தில் உள்ள நீரைக் குடித்து
ஆண்மான் பெண் மானோடு துள்ளித்திரியும் மாலைப் பொழுது வருவதற்கு முன்பே

கயல் போன்ற மையிட்ட கண்களையும் இனிய சொற்களையும் உடைய தலைவியின் துயர் நீங்குமாறு காற்றின் வேகம் பொருந்திய குதிரையை நீ விரைவாகச் செலுத்துவாயாக என்கிறான் தலைவன். தலைவனின் இச்செயல் தலைவியின் துன்பத்தைப் போக்க எண்ணும் நிலைக்குத் தக்க சான்றாகும்.

2.3.1.4. பிரிவைத் தவிர்த்தல்

குறுந்தொகையில் பிரிவைத் தலைவன் தவிர்த்ததாகச் சில பாடல்கள் காணப்படுகின்றன (குறு. 63, 71, 151, 256, 267, 347, 376). இவற்றை இரண்டு வகைகளில் குறிப்பிடலாம். அவை வருமாறு:

1. பொருள் விரும்பும் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறியவை

அ. தலைவியைப் பிரிவது அரிது. அவள் உடன் வந்தால் பொருள் தேடச் செல்வோம் என்று கூறிச் செலவைத் தவிர்த்தல் (குறு. 63, 347).

ஆ. பொருள் தேடிப் பிரிந்தால் அது இளமைக்கு முடிவு என இளமையின் அருமை கருதி செலவைத் தவிர்த்தல் (குறு. 151, 267).

இ. தலைவியின் நல்லியல்புகளை நெஞ்சிற்குக் கூறிச் செலவைத் தவிர்த்தல் (குறு. 376).

ஈ. அவளே செல்வம் என நினைத்துச் செலவைத் தவிர்த்தல் (குறு. 71).

2. பிற

அ. தலைவி கலங்கியதால் செலவைத் தவிர்த்தல் (குறு. 256).

2.3.2. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிரிவு

தமிழில் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட பிரிவு நிலையைப் போன்று மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிரிவிற்கான காரணங்களைத் தெளிவாக வரையறை செய்ய இயலவில்லை. வயல் காவல் பணிக்காகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றதைத் தெளிவாக அறிய முடிகிறது. மேலும் பிரிவால் தலைவி வருந்துவாள் என நினைத்துத் துன்பமடைகிறான். பிரிந்திருக்கும் வேளைகளில் தனது பிரிவுத் துயரைப் போக்கப் பல செயல்களை மன்யோசு தலைவன் செய்கிறான்.

2.3.2.1. வினைவயிற் பிரிவு

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன் வயற்காவல் பணிக்காகவும் வினை மேற்கொள்ளும் பொருட்டும் பிரிகிறான். இங்கு வினை என்று குறிப்பிடப்படுவது எவ்வகையான செயல் என இனம்பிரித்துக் காட்ட இயலவில்லை. ஏனெனில் பாடல்களில் வினை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதே அன்றி எந்தச் செயல் செய்யத் தலைவன் பிரிந்தான் என்ற குறிப்பு இடம்பெறவில்லை (மன். 1897). வினைவயிற் பிரிந்த தலைவன் கார்கால வயலில் காவல் குடில் அமைத்துத் தங்குகிறான். அவ்வாறு சிறு குடிலில் தங்கிய வேளையில் கையாடை குளிரும்படி பனி பொழிகிறது என்கிறான் (மன். 2174).

‘காவல் குடில்’ என்றால் என்ன என்பதற்கான விளக்கத்தினை மன்யோசுவின் 2265 ஆம் பாடலின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

காலைப் புகாரில்
காவல் குடில் அடியில்
கத்தும் தவளை

குரல் மட்டும் கேட்பின்
என் காதல் தணியுமோ (மன். 2265)

மேகங்கள் தவழ்கின்ற காலை நேரத்தில் காவல் குடலின் அடியில் தவளையின் குரல் கேட்கிறது. அதனைக் கேட்டால் மட்டும் என் காதல் நலிவு குறைந்திடுமா? என்கிறான் தலைவன். இங்குத் தவளையின் குரல் காதலியின் குரலை ஒத்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பாடலின் குறிப்புரை என்னும் பகுதியில் காவல் குடல் என்பதற்கான விளக்கத்தினை மொழிபெயர்ப்பாளர் “காட்டு மிருகங்களிடமிருந்து பயிர் காக்கத் தங்குவதற்கு அமைக்கும் சிறு குடல்” (மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 2000: 283) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்விளக்கம் மற்றும் பாடலின் விளக்கம் மூலம் குடலின் அடியில் தவளை கத்துவதாகக் குறிப்பிடப்படுவதால், காவல் குடல் என்பது பரண் போன்ற அமைப்பைக் கொண்டதாக இருந்திருக்கலாம் எனக் கருதலாம்.

கார்காலத்து வயலில் என்னுடைய கதிர் அறுக்கும் பணி முடிந்துவிட காட்டுத் தாராவின் குரல் கேட்கின்றது. பனிக்காலம் விரைவாக வருகின்றது என்பதான பாடலில் வயலைக் காவல் செய்யும் வினையின் காரணமாகப் பிரிந்த தலைவன் பனிக் கால வருகையை உணர்ந்து வீடு திரும்பிட எண்ணியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (மன். 2133).

2.3.2.2. விரைவாக வீடு செல்ல நினைத்தல்

பிரிவால் தலைவி வருந்துவாள் என நினைத்தத் தலைவன் விரைவாக வீடு செல்ல நினைக்கிறான் (மன். 1878, 1879, 2133).

இப்போது சென்று
கேட்க விரும்பிடுமே
அசுக ஆற்றில்
வேனில் மழை பொழிந்த
நீர் சுழிக்கும் குரலே (மன். 1878)

அசுக ஆற்றில் வேனில் மழையால் நீர் நிறைந்து சுழித்து ஓடும் குரலை
இப்பொழுதே (உடனடியாகக்) கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கு நீர் சுழிக்கும் குரல்
என்பது மகிழ்வின் குரலாக அதாவது தலைவியின் குரலாகத் தலைவன்
சுட்டுகிறான்.

2.3.2.3. பிரிவால் தலைவி வருந்துவாள்

பிரிவால் தலைவி வருந்துவாள் எனத் தலைவன் நினைத்ததாகச் சில
பாடல்களில் குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளதேயன்றி அதனைத் தலைவன் போக்க
எண்ணியதாகத் தெரியவில்லை (மன். 1829, 1856, 1871, 1895, 1899, 1944, 1986,
2095, 2099, 2116, 2118, 2121, 2266).

புதிநமியின்
உதிர்வு துன்பமாக
ஒதொதொகிசு
இமாகியின் குன்றிலே
நரன்று கடந்திடும் (மன். 1944)

'புதிநமி'யின் (Fudinami) மலர் உதிர்வதைக் காண்பது துன்பத்தையே தரும்.
ஒதொதொகிசுப் (Fototogisu) பறவையும் இமாகிக் (Imaki) குன்றிலே குரல்
கொடுத்துக் கடந்து போகும். பறவையின் குரல் கேட்டு தலைவி வருந்துவாள் என
நினைக்கும் தலைவன், இயற்கை அவளின் பிரிவைக் கூட்டும் என நினைக்கிறான்.

2.3.2.4. பிரிவுத் துயரைப் போக்குதல்

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன் துயரைப் போக்கச் சில செயல்களைச் செய்ததாகத் தெரிகிறது. அதனைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. பழைய நினைவுகளில் துயரைக் கரைத்தல் (மன். 1911)
2. ஆடை மூலம் துயரைக் கரைக்க எண்ணுதல் (மன். 2304)
3. பிரிவுத் துயரைப் போக்க நீண்ட நேரம் நண்பர்களுடன் பொழுதைக் கழித்தல் (மன். 1882)

வேனில் வயலில்
உள்ளம் குளிந்திடவே
ஆயத்துடனே
நான் சென்றிட ஞாயிறே
மறைந்திடாதன்று கொல் (மன். 1882)

தலைவன் தன் துயரைப் போக்க நீண்ட நேரம் தனது நண்பர்களுடன் வேனில் வயலில் நேரத்தைச் செலவிடுகிறான். மேலும் ஞாயிறு மறையாமல் இருக்கவும் விரும்புகிறான்.

2.3.2.5. பிரிவை மழை தடுத்தல்

வினைவயிற் பிரிவை மழை தடுத்ததாகவும் அதனை நினைத்துத் தலைவன் இன்புற்றதாகவும் பாடல் (மன். 1877) இடம்பெற்றுள்ளது.

வேனில் மழையின்
பொழிவின் கடுமையிலே
தங்கி நின்றிடக்
காதலி வீட்டுத்தெரு
இந்நாளில் இருண்டதே (மன். 1877)

வேனில் காலத்துக் கடுமையான மழையால் தலைவன் தங்கியுள்ள தலைவியின் வீட்டுத் தெருவானது நாளின் முடிவில் இருண்டு இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறான். இருள் பரவுவதற்கு முன்பு வீட்டிலிருந்து வெளியில் சென்று பணியைத் தொடர முடியாத நிலையை மழை ஏற்படுத்தியதால் இன்னொரு இரவு தலைவியுடன் இருக்கமுடிந்ததை எண்ணி தலைவன் மகிழ்கிறான்.

2.4. மன்யோசு தொகுதி பத்து - பிரிவின் பிற தன்மைகள்

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிரிவால் நலிதல் (மன். 1942, 1984, 1986, 2094, 2096, 2098, 2132, 2147, 2149, 2152, 2154, 2155, 2174, 2175, 2176, 2187, 2189, 2193, 2219, 2230, 2235, 2243, 2244, 2245, 2256, 2265, 2272, 2283, 2285, 2288, 2296, 2310, 2321, 2330, 2333, 2337, 2338), நீண்ட பிரிவில் தலைவன் இருத்தல் (மன். 1860), பிரிவைப் பொறுத்திருத்தல் (மன். 2117), பிரிவிலும் அன்பிற்குரியவளைக் காவல் செய்ய விரும்புதல் (மன். 1858), தலைவியைச் சேரும் காலம் வந்தும் வினை முடியாததால் தலைவி வாழும் பக்கத்தைப் பார்த்தல் (மன்.1897), பிரிவால் தூக்கமில்லாமல் இருத்தல் (மன். 1873), பிரிவால் உயிர் போகுமோ (மன். 2246), காதல் நலிவால் காதலி பெயர் வெளிப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் (2346) ஆகிய பொருண்மைகளில் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

2.4.1. பிரிவால் நலிதல்

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்ததால் நலிவதாக மன்யோசு தொகுதி பத்தில் 42 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் தலைவனின் பிரிவு நலிவை

விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. இவை குறுந்தொகையின் தலைவி தலைவனுக்காகக் காத்திருந்து நலிந்ததை ஒத்தவையாக அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்களைப் பருவகால அடிப்படையில் நோக்கின் கீழ்க்காணும் எண்ணிக்கையைக் கொண்டுள்ளன.

1. வேனில் - 3
2. கார்காலம் - 35
3. பனி - 4

மொழிபெயர்ப்பில் கார்காலப் பகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்கள் சிலவற்றில் பனிக்காலக் கூறும் இடம்பெற்றுள்ளதால் கார்கால, பனிக்காலப் பாடல்களை ஒன்றாக விளக்குவதே ஏற்புடையதாக அமையும் எனக் கொள்ளலாம். கார்காலம், பனிக்காலம் என்ற இரண்டு குறித்த (மன். 2132) பாடலில் தலைவன் இன்று குளிர் அதிகமாக இருக்கும் என்பதனைக் குறிப்பிடுகிறான்.

விண் முகிலது
மேலே காட்டுத் தாராவின்
குரல் கேட்குங்கால்
பரவுபனி பெய்யும்
குளிரும் இவ்விரவே (மன். 2132)

வானின் மேகத்தின் மேலே காட்டுத் தாராவின் குரல் கேட்கையில் பரவலாக இன்று பனி பெய்யும்; அதனால் குளிராக இருக்கும் என்பதால் காதல் நலிவும் மிகுதியாக இருக்கும் என வருந்துகிறான். எனவே வேனில் நலிவும் கார், பனிக்காலப் பிரிவுக்கான நலிவும் தனித்தனியே எண்ணத்தக்கனவாக அமைகின்றன.

2.4.1.1. வேனிற் கால நலிவு

வினைவயிற் சென்ற தலைவன் தனது காதல் நலிவை இவ்வாறு பதிவு செய்கிறான்.

இந்த நேரத்தின்
காதலது செறிவு
கோடைப் புல்லினை
வெட்டியே எறியினும்
படரும் நிலை ஒக்கும் (மன். 1984)

இப்பொழுது என்னுடைய காதல் நலிவின் தன்மை கோடைக் காலத்து புல் போன்றது; வெட்டி எறிந்தாலும் மீண்டும் தழைப்பதுபோல, மீண்டும் மீண்டும் தலைவியின் நினைவு வருவதாகப் பதிவு செய்கிறான். 1986 ஆம் பாடலில் தலைவியும் தன்னைப் போல காதலில் நலிந்திருப்பாளோ என்பதாக அமைந்த பாடலில் தலைவியின் முகத்தை ககிதுபத (Kakitubata) மலருடன் தலைவன் ஒப்பிடுகிறான். ககிதுபதமலரின் சிவந்த நிறத்தை ஒத்த சிவந்த முகத்தினை உடைய காதலியே, நீயும் என்னைப் போல நலிவின் துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் வருந்தியிருப்பாயோ? என நினைக்கிறான். பிறிதொரு பாடலில் பறவையின் குரல் கேட்டு நலிகிறான். தழை கொய்கின்ற தலைவியே, நீ ஒதொதொகிசுப் பறவையின் குரலைக் கேட்டிருப்பாயா? என்பதாக நினைத்து நலிகிறான் (மன். 1942).

2.4.1.2. கார், பனிக்கால நலிவு

கார், பனிக்கால நலிவுப் பாடல்களைக் கருப்பொருள் அடிப்படையில் நோக்கின் பகி (Fagi) மலர், நிறம் மாறிய இலைகள், மான் ஆகியவை அதிகமாகப் பயின்று வந்துள்ளன. பகியின் மலர்ச்சி, சிதறல், இலைகள் நிறம் மாறல், அதன் சிதறல், மான் துணையைத் தேடி அழுதல் ஆகியவை துயரைப் பாடல்களில்

வெளிப்படுத்துவனவாகத் திகழ்கின்றன. இவற்றோடு நிலவொளி, கார்காலக் காற்று, பனி ஆகியவை நலிவைக் கூட்டுபவையாக அமைந்துள்ளன.

இயற்கைப் பருவ நிலை தலைவனின் துயரை அதிகப்படுத்தியது. பிரிவின் தனிமை, கார்காலக் காற்று ஆகியவை தலைவனுக்குத் துன்பத்தை ஏற்படுத்தின (மன். 2096, 2175, 2176, 2189, 2193, 2330, 2338). வயல் காவல் பணியில் குடில் அமைத்துத் தங்கியிருக்கையில் தலைவன் தனிமையில் உழல்கிறான் (மன். 2174, 2176, 2230, 2235, 2244, 2245, 2265). செலவுக் குடிலில் ஏங்கியதாகவும் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது (மன். 2310) . இந்தச் செலவுக் குடில் வயல் காவல் பணியைக் குறிப்பதா அல்லது பயணத்தின் போது அமைப்பதா என அறிய இயலவில்லை.

பல ஆண்டுகளாகத் தலைவியின் நினைவில் நலிவதாகக் குறிப்பிடும் தலைவன், ஆண்டுகள் பல கழிந்தாலும் தலைவியை மறவேன் என்கிறான். ஆண்டுகளின் கழிவை இலைகளின் உதிர்வு மூலம் கணக்கிடுவதாகக் குறிப்பிடுகிறான் (மன். 2243). காவல் குடிலில் தங்கி இருக்கையில் ஏற்படுகிற நலிவை விளக்குவதாக அமைந்த பாடலில் எப்பொழுதுவரை நான் தலைவியை நேரில் காணாமல் வீட்டை நினைத்து வருந்துவது எனத் தலைவன் ஏக்கமுற்றதாகக் குறிப்பிடுகிறான்.

வாளின் முனை நேர்
மணி விதை வயலில்
என்று வரைகொல்
காதலியைக் காணாமே
வீடு நினைந்து நலியும் (மன். 2245)

வாளின் முனைபோல ஒளி வீசுகின்ற புதிய நெல்லை விதைத்த வயலில்
எப்பொழுதுவரை தான் தலைவியை நினைத்து நலிய வேண்டுமோ என
ஏங்குகிறான் தலைவன்.

கார்காலம் முடிந்தும் தலைவியைக் காணாததால் நலிந்த தலைவன் தன்
உணர்வைக் கலைமானின் மீது ஏற்றிக் கூறுகிறான்.

ஏனோ கலைமான்
துயர் அழுகை ஒலி
நினைத்திடுமோ
கார் வயல் பகியது
அடர்ந்த உதிர்வையும் (மன். 2154)

கலைமான் ஏனோ துயரமாக அழுகிறது. ஒருவேளை கார்காலத்து வயலில் பகி
(Fagi) மலர்களின் அடர்ந்த உதிர்வின் காரணமாக இருக்குமோ என
நினைக்கிறான். இங்கு கார்காலக் கழிவு பகி உதிர்வின் மூலம்
வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

காமக் கிழத்தி மீது கொண்ட காதல் நலிவை மறைக்கத் தலைவன்
எண்ணுகிறான். அதனைத் தெளிவான உவமையின் வழிப் புலப்படுத்துகிறான்.
கார் காலத்தில் பகி (Fagi) மலர்ந்த வயலில் சுசுகியின் (Susuki) கதிர்
வெளிப்படையாகத் தெரியாது. அது போன்றதே என் காமக் கிழத்தியின் மேல் நான்
கொண்ட காதல் நலிவு என்று தலைவன் கூறுகிறான் (மன். 2285).
“ஐப்பானியர்களின் மறைவான மனைவியைக் காமக் கிழத்தி” (மனோன்மணி
சண்முகதாஸ், 2000: 294) எனக் குறிப்பிடுவர்.

2.4.2. தலைவியைச் சேரும் காலத்திற்காகக் காத்திருத்தல்

தலைவியைச் சேரும் காலத்திற்காகக் காத்திருந்த தலைவன் அக்காலம் இன்னும் வரவில்லையே என ஏங்குகிறான். காலம் விரைவாக வரவும் விரும்புகிறான் (மன். 1965). பிறிதொரு பாடலில் தான் எதிர்பார்த்த காலம் வரவுள்ளதை நதெசிகொ என்ற (Nadesiko) மலரின் மலர்ச்சியின் மூலம் அறிகிறான். அதனால் தலைவியைச் சேரும் காலம் விரைவில்வரவுள்ளதை அறிந்து அதற்காகக் காத்திருக்கிறான் (மன்.1972).

2.5. பிகொபொசி

விண்ணுலகத் தலைவனாகக் குறிப்பிடப்படும் பிகொபொசியின் பாடல்களை தனியே விளக்குவதே ஏற்புடையதாக இருக்கும். ஏனெனில் ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மட்டுமே விண்ணாற்றைக் கடந்து தநபதவை பிகொபொசி காண்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது (இந்நிகழ்வு குறித்த விரிவான விளக்கங்கள் முதல் இயலில் தரப்பட்டுள்ளன). ஆகையால் இந்நிகழ்வை மண்ணுலகத் தலைவனோடு வைத்து விளக்குவதைக் காட்டிலும் தனியே விளக்கி பின்பு பொது நிலையில் குறுந்தொகையுடன் ஒப்பாய்வு செய்வது ஏற்புடையதாக அமையும். தலைவன் என்ற பொதுநிலையில் இடம்பெற்றுள்ள பாடலின் வகைப்பாடு போலவே பிகொபொசியின் பாடல்களையும் இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் வகைப்படுத்தப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன. காதலன், கணவன்

என பிகொபொசியும் காதலி, மனைவி என தநபதவும் பாடல்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

2.5.1. இணைவு

தநபதவை விரைவாகச் சென்று காண விரும்புதல், அவளுடன் தங்கியிருக்க விரும்புதல் என பிகொபொசியின் உணர்வுகள் பலவாறு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. பிகொபொசி குறித்தப் பாடல்களில் அவன் செல்லும் வழி, பயணத்தின் இன்னல்கள், எந்தத் தடை வந்தாலும் தநபதவைக் காண வேண்டும் என்ற உள்ளத்து உறுதி எனப் பல இடம்பெற்றுள்ளன. விண்ணாற்றினைப் புணையால் கடந்து குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சென்றடைய வேண்டும் என்ற உறுதி தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பிகொபொசி செல்லும் விண்ணாற்று வழியின் தன்மையை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

விண்ணாற்றினது
சென்ற ஆண்டு கடந்த
குழிவிடமே
நீரால் நிரம்பிட்டது
இரா ஆழமாயிற்று (மன். 2018)

பிகொபொசி தநபதவிடம் செல்கையில் புணை கடக்கும் இடம் வேறுபடுகிறது. விண்ணாற்றில் கடந்த ஆண்டு கடந்து வந்த குழியான இடம் இப்பொழுது நீரால் நிரம்பியுள்ளதால், அதனைக் கடக்க இரவு கழிகிறது என்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது. இத்தகைய தன்மையுடைய விண்ணாற்றினை பிகொபொசி கடந்து செல்கிறான். தநபதவை எப்பொழுதும் காண விரும்பும் பிகொபொசி அதற்காக விண்ணாற்றின்

மேலே செல்ல பாலம் ஒன்று செய்தால் அதன்மூலம் அவளின் இருப்பிடத்திற்குச் செல்ல குறிப்பிட்ட நேரம்வரை காத்திருக்காமல் விரைவாகச் சென்றுவிடலாம் என்ற தனது விருப்பத்தைப் பதிவுசெய்கிறான் (மன். 2056).

காத்து நிற்பது கடினம் என்பதனை விளக்கும் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது.

விண்ணாற்றினது
நீரிலே வெண் அலை
உயர்ந்திடினும்
நேரே கடந்து வரும்
காத்து நிற்பின் கொடிது (மன். 2085)

தநபத பிகொபொசிக்காகக் காத்திருப்பது துயரமானது என்பதால், விண்ணாற்றின் நீரில் வெண்மையான அலைகள் உயர்வாக எழுந்தாலும் தான் அதனைக் கடந்து தநபத இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றுவிடுவேன் என்கிறான். ஏனெனில் அலைகள் அடங்கும்வரை காத்திருந்தால் நேரம் சென்றுவிடும். அதனால் பிரிவு காலம் அதிகரிக்குமே அன்றி குறையாது என்பதனால் தநபதவின் காத்திருப்பைக் குறைக்க அவளை விரைவாகக் காண எண்ணுகிறான். கார்கால வருகையை பகி (Fagi) மலர் உணர்த்த, தனது காதலியான தநபதவைக் காணச் செல்ல வேண்டுமென நினைக்கிறான் (மன். 2014).

கார்காலம் வந்ததால் என்ன நேர்ந்தாலும் தனது மனைவியுடன் உறங்க வேண்டும் என்ற உறுதியோடு இருக்கும் பிகொபொசி (மன். 2036), இரவு முடிவதற்குமுன் அலை எழுந்தாலும் புணையைத் தள்ளிச் சென்று தநபதவைக் காண விரும்புகிறான் (மன். 2059). தநபதவிடம் விரைந்து செல்வதற்குக் கடவைக் காவலனிடம் புணையை விரைவாகத் தள்ளிவரக் கேட்கும் பிகொபொசி (மன்.

2087), ஆண்டில் ஒருமுறை மட்டும் காண்பதால் தனது பயணத்தை அலை தடுக்க வேண்டாமென விண்ணாற்றின் அலையிடம் வேண்டுகிறான் (மன். 2058). தநபதவுடன் உறங்க இருக்கும் பிகொபொசி அந்நிகழ்வை நினைப்பது இன்பமானது என்கிறான் (மன். 2073). தநபதவைக் காணும் நேரம் வந்ததால் அவளுடன் தங்கும் நாட்கள் ஏழு இரவாக நீளாதா என்றும் (மன். 2057) இன்றிரவே காண வேண்டும் என்றும் (மன். 2017) தனது விருப்பத்தை பிகொபொசி வெளிப்படுத்துகிறான். மேலும் தான் தநபதவுடன் ஒன்று சேர்வதற்கு முன்பே இரவு முடிவதாகத் தனது ஏக்க உணர்வினையும் பதிவு செய்கிறான் (மன். 2071).

2.5.2. பிரிவு

பிரிவின் கால அளவை விளக்குவதாகப் பாடல் காணப்படுகிறது.

உன்னைக் காணாது
நீண்ட காலமாயிற்று
நெய்யும் தறியின்
வெண்ணிற ஆடையிலே
தூசு படிந்திடுவரை (மன். 2028)

தநபதவைக் கண்டு நீண்ட நாட்களானதால், அவள் நெய்யும் தறியில் உள்ள வெண்ணிற ஆடையில் தூசு படிந்திருக்கும் எனத் தநபதவின் நிலையை நினைத்து பிகொபொசி வருந்துகிறான். மேலும் கார்காலக் காற்றில் தநபதவின் நலிவை நினைக்கிறான் (மன். 2016). தநபதவின் நலிவு மிகுதியானது என்பதனை விளக்கும் பிகொபொசி,

நீள் நலிவிலே
காதலியின் உயிரே
மகிழும்வரை
கையசைவு காண்கும்

முகில் மறைக்கும்வரை (மன். 2009)

தநபத நீண்ட நாட்கள் காதலில் நலிபவள்; அவளின் நலிவு உயிர் போகும் தன்மையுடையது. நான் மகிழ வேண்டும் என்பதற்காக நான் மேகத்தில் மறையும் வரையில் கையசைத்து நிற்பாள் என்கிறான்.

பிகொபொசி தான் நலிவை விளக்க விண்ணாற்றின் தெருவைக் காதல் நலிவுடன் கடந்து வந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறான்.

பெரு வானத்தைக்
கடந்து நான் செல்லும்
உனக்காகவே
விண்ணாற்றுத் தெருவிலே
நலிந்தேதான் வந்தேனே (மன். 2001)

விண்மீன்கள் வானத்தைக் கடந்து செல்பவை. விண்மீனான தானும் வானத்தையே கடக்கும் தன்மையுடையவன். தநபதவைக் காண்பதற்காக விண்ணாற்றின் தெருவைக் காதல் நலிவுடன் கடந்ததாகச் சுட்டுகிறான். ஒவ்வொரு இரவும் தநபத உறங்கும் பக்கத்தைப் பார்ப்பதாகவும் (மன். 2026) தான் பெறப்போகும் ஆடையை நினைத்து நலிவதாகவும் (மன். 2027) பிகொபொசி குறிப்பிடுகிறான். மேலும் தநபதவைத் தொடர்ந்து நினைத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சுட்டுவதோடு (மன். 2002) கடவை ஒவ்வொன்றிலும் அவளை நினைத்து வருவதாகவும் (மன். 2074) கூறுகிறான். இருவரும் ஒன்றிணைந்த பின்பு பிரிவதை எண்ணி வருந்தும் பிகொபொசி,

நிறையக் காண
விரும்பி இருப்பினும்
நெல்லின் கதிரில்
காலை மலர்ந்ததுமே

புணை தள்ளும்! காதலி! (மன். 2022)

தநபதவைக் கண் நிறையக் காண முடியவில்லையே என வருந்துகிறான். மேலும் சேவல் கூவலில் பொழுது விடிந்ததால் பிரிவை நினைத்து வருந்துகிறான்.

2.5.3. காத்திருத்தல்

தநபதவைச் சேரும் காலத்திற்காக எத்தனை மாதங்கள் காத்திருக்க வேண்டுமோ எனப் பிகொபொசி ஏங்குகிறான்.

...

எப்போது தானோ
நான் காத்திடும் இரவு
... (மன். 2092)

தான் விரும்பும் தநபதவுடன் சேர்ந்திருக்கும் இரவு எப்பொழுது தான் வருமோ! என்று காதலில் நலிந்து காத்திருக்கிறான். அவ்வாறு காத்திருக்கையில் எத்தனை முழு நிலவு தோன்றியதோ என தநபதவைக் காணாது காலம் கடந்ததை நினைத்து பிகொபொசி நலிகிறான் (மன். 2093).

தனது காதல் மனைவியைக் காண ஆண்டு முழுவதும் கார்காலத்திற்காகக் காத்திருக்கும் (மன். 2005) பிகொபொசி, அவ்வாறு தான் காத்திருப்பதைத் தூது மூலம் தெரிவிக்கிறான் (மன். 2000). தநபதவோடு சேர்ந்து உறங்கக் காத்திருக்கையில் அவளின் சிவந்த முகத்தை நினைத்து வருந்துகிறான் (மன்.2003). பிகொபொசி காத்திருக்கும் வேளையில் தநபத தனக்குத் தூது அனுப்புவாள் என தூதிற்காகக் காத்திருக்கிறான் (மன். 2008, 2011).

நுப பழம்போல்
இராப் புகார் மறைந்தே

தூரமெனினும்
காதலியின் தூதே
விரைந்து அனுப்பும்தான் (மன். 2008)

தனது காதலி விரைவில் தனக்குத் தூது அனுப்புவாள் என மிக இருண்ட இரவு நேரத்தில் பிகொபொசி காத்திருக்கிறான்.

2.6. ஒப்பாய்வு

தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களின் ஒப்பாய்வு மூன்று நிலைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இணைவு, பிரிவு, பிகொபொசி என்பன. இரு இலக்கியங்களின் தனித்தன்மைகளுக்கான காரணங்களாகக் கருதத்தக்கவையும் விளக்கப்பட உள்ளன.

2.6.1. 'இணைவு' என்னும் பொருண்மை - ஒப்பாய்வு

தலைவியைத் தோழி வழியாகவே பெற முடியும் என்பதை உணர்ந்ததாக அமைந்த பாடலானது கையுறை வழங்கிக் காதலைப் புலப்படுத்திய மன்யோசு தலைவனின் பாடலோடு ஒப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. குறுந்தொகையில் 'தோழி வழியாக' என்பது மன்யோசு தொகுதி பத்தில் 'மலர் வழியாக' என்று அமைந்துள்ளது.

பெறுதற்கரிய பெண்ணை நினைத்துத் தலைவன் வருந்தியதாக இடம்பெற்றுள்ள கருத்து இருநூல்களிலும் ஒப்புமையுடையதாகக் காணப்படுகிறது. குறுந்தொகையில் தலைவன் பாங்கனுக்குக் கூறியதாக அமைந்துள்ள பாடலில், அருவி பாயும் பரந்த நிலத்தில் அமைந்த ஊரில் இருக்கும் பெண்ணை நினைத்துத்

தான் வருந்தியதாகக் குறிப்பிடுகிறான் (குறு. 100). மன்யோசு தொகுதி பத்தில் அடைய முடியாத பெண்ணை நினைத்து நலிந்ததாகப் பாடலில், ஒவ்வொரு முறையும் தலைவியின் நினைவு உள்ளத்தில் வரும்போது மயங்கும் தொயொ (Toyo) நாட்டிலுள்ள பனிபோல அவள் நினைவும் கரைகிறது (மன். 2341) என்கிறான்; மேலும் தலைவியின் நினைவைத் தடுக்க முடியாமல் அவளின் நினைவில் கரைந்து மயங்கிய நிலையை விளக்குவதாகக் குறிப்பிடுகிறான்.

தலைவி உடனிருந்த நிலையில் வினைமுடித்துத் திரும்பிய தலைவன் இன்புற்றிருந்ததாக அமைந்த குறுந்தொகைப் பாடல், குறித்த காலத்தில் வீடு திரும்பிய மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடலோடு ஒப்புமையுடையதாகும். மன்யோசு பாடலில் திரும்பி வந்ததற்கான குறிப்பு மட்டுமே காணப்படுகிறது. இன்புற்றதாகக் குறிப்பு இல்லையெனினும் மகிழ்விற்கான தொடக்கத்தை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளதால் ஒப்புமையுடையதாகக் கருதப்படுகிறது.

‘துன்பத்தைப் போக்க எண்ணியதாகக்’ குறுந்தொகையில் குறிப்பிடப்படும் வகையானது, மன்யோசு தொகுதி பத்தின் ‘காதல்’ என்ற பொருண்மையுடன் ஒப்பிட்டு நோக்க ஏற்புடையதாக அமைந்துள்ளது. குறுந்தொகையில் தனது துன்பத்தைப் போக்கத் தலைவன் தோழி, பாங்கன் ஆகியோரை நாடியிருந்ததோடு இவை ஏதும் பலனளிக்காத வேளையில் தனது கடைசி முயற்சியாக மடலேறுதலைச் செய்கிறான். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவியைப் பெற இயலாத போதும் தனது முயற்சியின் மூலம் காதலை நேரடியாகவோ கையுறை வழங்கியோ வெளிப்படுத்தி முழுமையான காதலை விரும்புகிறான். இதன்மூலம்

தலைவியின் அன்பைப் பெற முயல்கிறான். மடலேறுதல் போன்ற செயல்களை மன்யோசுத் தலைவன் செய்ததாகக் குறிப்புகள் இடம்பெறவில்லை. இதற்குத் தமிழ், ஜப்பானிய சமூகச் சூழல்கள் காரணியாக அமைந்திருக்கலாம். குறுந்தொகையில் மடலேறுதல் மூலமேனும் தலைவியை அடைந்தே தீரவேண்டுமென்ற குறிக்கோள் காணப்படுகின்றது. ஆனால் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவியை அடைந்தே ஆகவேண்டும் என்று தலைவன் தீவிரமாக முயற்சித்ததாகத் தெரியவில்லை.

குறுந்தொகையில் தலைவனின் துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் இரவுக்குறி மறுப்பு, அல்ல குறி, தலைவியைப் பெறாததால் துன்பம் என நெஞ்சிற்குக் கூறுதல் ஆகிய நேரடிப் பொருண்மைகளில் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பாடல்கள் இடம்பெறாததால் அவற்றை வேற்றுமைகளாகக் கொள்ளலாம். காமம் என நோக்கின் தலைவியைப் பெறாததால் ஏற்பட்ட வருத்தமாகவே குறுந்தொகையில் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் காமக் கிழத்தியால் ஏற்பட்ட காதல் நலிவைத் தலைவன் மறைக்க எண்ணியதாகப் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது (மன். 2285). மன்யோசு தொகுதி பத்தில் காமம் என்பது வெளிப்படையாக இடம்பெறாவிட்டாலும் அதுவே இப்பாடலின் மறைபொருளாக அமைந்துள்ளது.

தலைவியுடனிருந்து இன்புற்றதாகக் குறுந்தொகையில் பதினொரு பாடல்கள் விளக்கினாலும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் ஐந்து பாடல்களே உள்ளன. இதற்கு ஜப்பானின் அக்காலச் சமூகச் சீர்திருத்தமான 'தய்கா புரட்சி' (Reform of Taika) ஒரு காரணியாக இருந்திருக்கலாம்.

‘மன்யோசு இயற்றப்பட்ட காலத்தில் பல்வேறு அதிகாரம் பெற்ற அரசு குடும்பங்கள் இருந்தபோது அவை அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து, ஆட்சியை ஒரு குடையின் கீழ்க் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டதோடு நாட்டை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற முயற்சியிலும் ஆட்சியாளர்கள் ஈடுபட்டனர்’ (Group of Editors, 1965: xxvii – xxix)

என்பதாகத் தய்கா புரட்சிக்கு விளக்கம் தரலாம். இதனால் தலைவன் பல்வேறு அரசுப் பணிகளைச் செய்வதற்காகவும் காவல் பணிகளைச் செய்வதற்காகவும் சென்றிருக்கலாம். இதற்கான சான்றுகள் மன்யோசுவின் பிற தொகுதிகளிலிருந்து கிடைக்கின்றன. இவற்றைத் தூதரக அதிகாரியாகச் செல்லுதல், எல்லை காவல் பணி, தலைநகருக்குச் செல்லுதல், பயணம் என வகைப்படுத்திக் குறிப்பிடலாம். இவ்வகைக்குள் அடங்கும் பாடல் எண்கள் பின்னிணைப்பு 7இல் இடம்பெற்றுள்ளன. சான்றாக, எல்லைக் காவல் பணிக்காகச் சென்ற ஒரு வீரனின் பாடலும் பயணம் தொடர்பான ஒரு பாடலும் இடம்பெறுகின்றன.

‘பல்வேறு மாகாணங்களிலிருந்து சுகுஷி (Tsukushi) பகுதிக்கு எல்லை காவல் பணிக்காகத் தற்காலிக ராணுவத்தில் பணியாற்றும் ஒரு காவல் வீரன் தனது உணர்வினைக் குறிப்பிடுகிறான். தெம்பியோ-ஷோஹோவின் (Tempyo-Shoho – 755) ஏழாம் ஆண்டு ஏழாம் மாதத்தில் இயற்றப்பட்ட பாடலாகும்.

மதிப்பிற்குரிய அரசு கட்டளை
எனக்கு வந்தது: நாளை முதல்
என்னுடன் மனைவி இன்றி,
புல்லுடன் நான் உறங்க வேண்டும். (மன். 4321)’ (Group of Editors, 1965:250)

இருபதாம் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள இப்பாடல் மொனொனொபெ அகிமொச்சி (Mononobe Akimochi) என்பவனால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அவனது வேலை, குடும்பம், எப்பொழுது அரசவையில் இப்பாடல் அரங்கேற்றப்பட்டது உள்ளிட்ட தகவல்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. 'பயணத்தின் போது' என்ற தலைப்புடன் ஏழாம் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள பிரிதொரு பாடல் பயணம் தொடர்பாக விவரிக்கிறது.

'வீட்டிலிருந்து வெகு தொலைவான எனது பயணத்தின் இன்றைய
மாலையில்,
கூதிர்காலக் குளிர்ந்த காற்றில்,
காட்டுத் தாரா குரல் கொடுத்துச் செல்கிறது. (மன். 1161)' (Group of
Editors, 1965:291)

இவ்வாறு அரசுப் பணியாற்றுதல், பயணம் செய்தல், சமூக அல்லது நாடு உருவாக்கம் ஆகிய கூறுகள் தமிழ்ச் சமூகச் சூழலிலும் இருந்தபோதிலும் ஜப்பானில் தங்களைப் பிற நாடுகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டவும், அதிலும் குறிப்பாகத் தங்களின் தனித்தன்மையை சீனா, கொரியா போன்றவற்றிற்கு நிரூபிக்கவும் கடுமையான நடவடிக்கைகளைத் தய்கா புரட்சிக் காலத்தில் செய்ததால் கணவன், மனைவியை நீண்ட நாட்கள் பிரிந்திருக்க நேர்ந்தது. எனவே (அக்காலகட்ட படைப்பான மன்யோசுவில்) இணைவு தொடர்பான பாடல்கள் குறைவான எண்ணிக்கையில் இடம்பெற்றிருக்கலாம்.

2.6.2. 'பிரிவு' என்னும் பொருண்மை - ஒப்பாய்வு

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் வேந்தனது வினைமேற் தலைவன் பிரிந்ததாகக் குறிப்புகள் இடம்பெறவில்லை. குறுந்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ள தலைவனின் வீடு திரும்பும் ஆவலை வெளிப்படுத்தும் பாடலுக்கு நெல் வயலைக் காவல் செய்த மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன் பாடலை ஒப்புமையாகச் சுட்டலாம். குறுந்தொகையில் தலைவன் தலைவியின் வருத்தம் போக்கும் செயலில் ஈடுபட்டது தெளிவாகத் தெரிகிறது (குறு.250). மன்யோசு தொகுதி பத்தில் வருத்ததைப் போக்க தலைவன் நினைத்தான் என்பது தெரிகின்றது; ஆனால் அதனைச் செயல்படுத்தியதாகக் குறிப்பு இடம்பெறவில்லை (மன். 2133).

குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள துயர்போக்கும் வழிகளுக்குள் உள்ள வேற்றுமைகள் புலனாகின்றன. தலைவனின் பிரிவுத் துயரைக் குறைக்கக் குறுந்தொகையில் கனவு துணைநிற்கின்றது. இதே போன்று மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன் கனவில் தலைவியைக் கண்டு பிரிவுத் துயரைப் போக்கியதாகத் தெரியவில்லை. மாறாக, நேரடியாகவே தனது துயரைப் போக்கிக்கொள்ள சில செயல்களை மேற்கொண்டதாகத் தெரிகிறது.

தலைவியைப் பிரிய விரும்பாத குறுந்தொகையின் தலைவன் பிரிவைத் தவிர்க்கிறான். மேலும் குறுந்தொகையின் 256 ஆம் பாடலில் தலைவி கலங்கியதால் தலைவன் செலவைத் தவிர்த்ததாக உள்ள பாடல் வினைவயிற் பிரிவிலிருந்துத் தலைவனைத் தடுத்ததாகக் கொள்ளலாம். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் செலவைத் தலைவன் நேரடியாகத் தவிர்த்தற்கான சான்றுகள் இருப்பதாகத்

தெரியவில்லை. மாறாக, மழையே தடுக்கிறது (மன். 1877). பொருள்தேடப் பிரிந்தால் இளமை திரும்பாது என்ற பொருண்மையில் அமைந்த குறுந்தொகையின் 151, 267 ஆகிய பாடல்கள் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் 1884 ஆம் பாடலோடு வைத்து எண்ணத்தக்கவை. இதில் நீண்ட பிரிவால் இளமை கழிந்ததால், இனி இளமை திரும்பாது என முதுமை நிலை கண்டு தலைவன் வருந்தியதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது. இதன்மூலம் நேரடியாக ஒப்புமையுடையனவாகக் காணப்படாவிட்டாலும் சில பொதுமைத் தன்மைக்குள் அடங்குவனவாகவே இரு இலக்கியங்களின் பாடல்களும் 'இணைவான பண்பில்' காணப்படுகின்றன.

வயலின் காவல் பணி குறித்து இங்கு குறிப்பிடுவது இன்றியமையாதது. குறுந்தொகையில் தலைவி தினைப்புனம் காக்கச் சென்றதான பதிவுகள் (குறு. 141, 198) காணப்படுகின்றன. அவை தலைவி காலையில் சென்று மாலை திரும்புவதாகக் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் மன்யோசுவில் தலைவனே பயிர்க் காவல் பணிக்குச் சென்றதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (மன். 2174, 2176, 2230, 2235, 2244, 2245, 2265). இப்பயிர்க்காவல் பிரிவு அல்லது கால அளவைப் புரிந்துகொள்ள மன்யோசுவின் பாடல்கள் துணைநிற்கின்றன. சுமிநொயெ (Suminoye) என்னும் இடத்தில் உள்ள ஆற்றங் கரையின் புது வயலில் விதைத்த புதிய விதை வளர்ந்து நெல்லாகிக் கதிரும் தள்ளி, அதுவும் நன்றாக முற்றிவிட்டது. இக்காலத்தில் நான் உன்னை நேரில் காணவில்லையே (மன். 2244) என்பதாக அமைந்துள்ளது. மற்றொரு பாடல், வாளின் முனைபோல ஒளி வீசும் புதிய நெல்லை விதைத்த வயலில், எப்பொழுது வரை தலைவியை நேரில் காணாமல்

வீட்டை நினைத்து வருந்துவதோ (மன். 2245) என்பதாக அமைந்துள்ளது. இவற்றின் மூலம் இக்காவல் பணி தொடர்ந்து வயலிலே தங்கி மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. தினைப்புனம் போன்று பகலில் மட்டும் காவல் காத்ததாகத் தெரியவில்லை.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் குறித்த காலத்தில் தலைவன் வந்ததாகவும் (மன். 2216) காலம் கழிந்து வந்த தலைவன் தலைவியுடன் உரையாடியதாகவும் (மன். 2217) பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தலைவியுடன் தலைவன் இன்புற்றிருந்ததற்கு மேற்குறிப்பிட்ட பாடல்கள் சான்று பகர்கின்ற போதிலும் குறுந்தொகையைக் காட்டிலும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் நலிவு தொடர்பான பாடல்கள் அதிக அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று தய்கா சீர்திருத்தம் ஒரு காராணியாக இருக்கலாம்.

இவற்றோடு தென்னிந்திய, ஜப்பான் நாட்டின் சமூக, இலக்கியச் சூழல்களை சற்று விரிவாக விளக்குவது இரு இலக்கிய தன்மைகள் குறித்த தெளிவுகளை ஏற்படுத்தும். சங்ககால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும் என்னும் நூலில் சங்ககாலம் குறித்து விளக்கியுள்ள பெ. மாதையன் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்,

சங்ககாலம் ஒரு மாறுதல் நிலைக்காலம் என்பதால் பழைய இனக்குழுச் சமுதாய எச்சங்களையும் புதிய நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி நிலைகளையும் ஒருசேரக் காணமுடிகிறது. இனக்குழு சார்ந்த திணைநிலை மக்கள் வாழ்வோடு நகர, பட்டினவாழ்வையும் வெகுவாய்க் காணமுடிகிறது. இனக்குழுச் சமுதாயத் தலைமைகளை ஒருபுறத்தேயும் மறுபுறத்தே நிலவுடைமைச் சமுதாயப்

பாதுகாப்பிற்கான அரசையும் அரசனையும் சங்கப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. அரசு தனக்குரிய இயல்புகளோடு உருவான காலமாய்ச் சங்ககாலம் உள்ளது (2012:147).

மாதையனின் கருத்து சங்ககாலச் சூழலைச் சுட்டி நிற்கிறது. இந்த சங்ககால அரசர்கள் குறித்து சங்ககாலச் செய்யுள்களின் சான்றுகள் மூலம் கா. சுப்பிரமணியன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்,

அக்காலத் தமிழர் சமுதாயத்தில் சீறூர்த் தலைவர்களைத் தலைமையாகக் கொண்ட இனக்குழுக்கள் நிலவின. சீறூர் சில்குடிகளைக் கொண்டதாகும். சீறூர்த் தலைவர் போர்க்காலத் தலைவராயிருந்தவர். பின்னரே அப்பதவி பரம்பரையுரிமை பெற்றது. இனக்குழுச் சமுதாயம் சிதையும்பொழுது சீறூர் மன்னரில் சிலர் தம் நாட்டை விரிவுபடுத்தினர்; அவர்கள் சிறுநிலப் பரப்புகளில் வாழ்ந்த இனக்குழுத் தொகை மக்களின் குறுநில மன்னர் ஆயினர். அவர்கள் வேளிர் என்றனர். பல இனக்குழுக்களை வென்று, அவர்கள் சமுதாய அமைப்புகளை அழித்து முடியரசர்கள் தோன்றினர். அவர்கள் வேந்தர் எனப்பட்டனர் (2011:46-47).

சங்ககாலத்திலிருந்த அரசியல் நிகழ்வுகள், நிலவுடைமைச் சமுதாயம் எவ்வாறு வேந்தர்களின் ஆட்சியாக உருவாகியது என்ற தெளிவினை ஏற்படுத்துவனவாக உள்ளன. போருக்கான காரணங்கள் குறித்து விளக்கும் சு. வித்தியானந்தன்,

அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் ஓயாது தம்முள்ளும் குறுநில மன்னருடனும் நிகழ்த்திய போர்களை நோக்கின், தம் படைவலி, தம் செங்கோல், தம் ஆணை முதலியவற்றை யாவரும் ஒப்புக்கொண்டு தமது ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருக்கத் தாம் அரசருக்கு அரசராகத் திகழ வேண்டும் என்ற உட்கோளே அக்கால அரசரின் போர்கள் பலவற்றிற்குக் காரணமாக இருந்ததென அறியலாம் (2014:52,53).

எனவே சங்ககாலத்தைப் பொறுத்தவரையில் போர்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக நடந்துள்ளன என்பது தெளிவாகிறது.

ஐப்பானிய மன்யோசுவின் காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வகையான சூழல் இல்லை. முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று அரச அதிகாரத்தை ஒரு குடையின் கீழ் அதாவது பல்வேறு அரச குடும்ப அதிகாரங்களுக்கு முடிவுகட்டும் போக்கு நிலவியது தெளிவாகிறது. சூரிய வம்சத்தில் வந்தவர்களை முன்னிறுத்த கடுமையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டனர். இதற்குத் துணைநிற்கும் இலக்கியங்களாக கொஜிகி, நிறொன்ஷொகி ஆகியன திகழ்கின்றன. இவ்விலக்கியங்களின் நோக்கம் சூரியவம்சத்தை முதன்மைபடுத்துவதே. இவற்றின் தன்மைகள் விரிவாக முதல் இயலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழின் அக இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலத்தில் எழுதப்பட்ட புற இலக்கியங்கள், அக இலக்கியங்கள் போலின்றிப் அரசரை மையப்படுத்தி அவர்களின் போர் உள்ளிட்டவற்றை விளக்குகின்றன. ஆனால் ஐப்பானியத்தின் கொஜிகி, நிறொன்ஷொகி ஆகியவை அரசரை முதன்மைபடுத்தும் நோக்கோடு படைக்கப்பட்டன; அதாவது அரசரே நாட்டின் முதன்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். இவ்வகையான சமூக, இலக்கியச் சூழல் இரு இலக்கியங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டைத் தெளிவாக்குகின்றன. கைஃபுஸொ என்ற கவிதை தொகுதி சீனத்தில் எழுதப்பட்டு தொகுக்கப்பட்ட போதிலும் அதிலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான பாடல்கள் இடம்பெறவில்லை.

சங்ககாலத்தில் நிகழ்ந்த போர்கள், அவற்றிற்கான காரணங்கள், மூவேந்தர்கள் உருவாக்கம் என இவை தென்னிந்தியச் சமூகச் சூழலைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. போர்கள் பல நிகழ்ந்தாலும் ஜப்பானைப் போன்று நாட்டின் கிழக்கு எல்லைப் பகுதியில் தொடர்ந்து காவல் செய்தல் போன்ற சூழல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இக்காரணத்தாலும் மன்யோசு தொகுக்கப்பட்ட கால இலக்கியகளுக்கு ஏற்ப பிரிவு தொடர்பான பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. மேலும் தமிழில் உள்ளது போன்று அகம், புறம் என்ற தெளிவான வகைப்பாடும் தெளிவான இலக்கிய பாரம்பரியமும் இலக்கியங்களுக்கான இலக்கணமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே மன்யோசு அதற்கே உரிய தனித்தன்மையுடன் காணப்படுகிறது.

இரு இலக்கியங்களின் பிரிவு தொடர்பான தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களை வைத்து நோக்குகையில் மன்யோசுவில் குறுந்தொகையைக் காட்டிலும் பிரிவு நீண்ட காலத்திற்கு உரியதாக இருந்திருக்கிறது. இக்கருத்தை அறியும் வகையில் குறுந்தொகையின் 162 ஆம் பாடலும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் நான்கு பாடல்களும் (மன். 2166, 1884, 1881, 2140) காணப்படுகின்றன. குறுந்தொகையின் 162 ஆம் பாடலில் கார்காலம் முடிந்த பின்பு தலைவன் வினைமுடித்துத் திரும்பியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மன்யோசு தொகுதி பத்தின் பாடல்களில் 2166 – காதலியின் நினைவில் கார்காலம் கழிந்ததாக இடம்பெற்றுள்ளது. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் நீண்ட பிரிவால் இளமை கழிந்ததால் கழிவிரக்கம் கொண்ட தலைவன் (மன். 1884), பிரிந்த காதலியை

ஆண்டில் ஒருமுறையாவது காண எண்ணுதல் (மன். 1881), பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் இருப்பிடம் நோக்கி இரவில் நடந்து வந்த ஆண் (மன். 2140) ஆகியன நீண்ட பிரிவை உணர்த்துவனவாக அமைகின்றன. இவற்றை வைத்து நோக்குகையில் நீண்ட பிரிவால் இளமை கழிந்ததோடு ஆண்டில் ஒருமுறைகூடத் தலைவியைக் காண்பதற்கான வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று தோன்றுகின்றது. இதனோடு தலைவன் பல ஆண்டுகள் கழித்துத் தனது இருப்பிடம் நோக்கி வந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவற்றின் மூலம் மன்யோசுவில் தலைவனின் பிரிவு நீண்டதாக இருந்துள்ளதைப் பாடல்களின் வழி அறியமுடிகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட ஒப்பீட்டில் பிரிவானது குறுந்தொகைப் பாடலில் சிறிது காலத்திற்குரியதாகவும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் நீண்ட நாட்களுக்குரியதாகவும் அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. மேற்குறிப்பிட்ட காரணங்களால் தலைவனின் பிரிவு நீட்டம் தொடர்பான பாடல்களும் பிரிவில் நலிவதாக அதிகமான எண்ணிக்கையிலான பாடல்களும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் உள்ளன.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிரிவு என்பது பொருளின் காரணமாக இருந்ததாகவே தெரிகிறது. பிரிவிற்கான பிற காரணங்கள் குறித்த பாடல்கள் இடம்பெறவில்லை. இரண்டு இலக்கியங்களின் பாடல்களைப் பிரிவு அடிப்படையில் நோக்குகையில் அந்தந்த இலக்கியங்களுக்கே உரிய தனித் தன்மைகளுடன் திகழ்கின்றன என்பது தெளிவாகின்றது. எனினும், பிரிவு தொடர்பான பாடல்களைப் பின்வரும் வகைப்பாட்டிற்குள் பொதுமைப்படுத்தலாம்.

குறுந்தொகை

1. பிரிதல்
2. வருத்தம்
3. துன்பம் போக்கும் வழி
4. பிரிவைத் தடுத்தல்
5. பிரிவைத் தவிர்த்தல் (செலவழுங்கல்)
6. பிற

மன்யோசு

1. பிரிவு நீட்டம்
2. வருத்தம்
3. துன்பம் போக்கும் வழி
4. பிரிவைத் தடுத்தல்
5. நலிவு
6. பிற

2.6.3. பிகொபொசியின் பாடல்களின் ஒப்பாய்வு

பெயர் சுட்டப்படும் தன்மையுடன் காணப்படும் பிகொபொசியின் பாடல்கள் விண்ணுலகில் நடப்பவையாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. விண், நிலம் எனப் பிரிந்த காலத்திலிருந்தே பிகொபொசியும் தநபதவும் ஆண்டில் ஒருமுறை மட்டுமே காண்பதற்குக் கடவுள் அனுமதிக்கிறார். விண்ணாற்றைக் கடந்து வந்து தநபதவைக் கண்டு ஓரிரவு மட்டும் உடனிருந்து செல்லும் பிகொபொசியின் பாடல்களில் இணைவு விருப்பம், பிரிவு, காத்திருப்பு என அனைத்தும் இடம்பெற்றுள்ளன. அவன் வரும் வழியின் தன்மை, காத்திருக்கையில் காணும் இயற்கைக் காட்சிகள், பிரிவுணர்த்தும் நிகழ்வுகள் என அனைத்தும் பாடல்களில் நேர்த்தியாக இடம்பெற்றுள்ளன. 'தி மன்யோசு (The Manyoshu)' நூலில் குறிப்பிட்டது போன்று மன்யோசுக் கவிஞர்களை விண்ணுலகம் சார்ந்த நிகழ்வுகள் கவர்ந்துள்ளன. அதனைப் பிகொபொசி தொடர்பான பாடல்கள் தெளிவாகப்

பிரதிபலிக்கின்றன. ஏழாம் மாதம், ஏழாம் நாள் தொடர்பான வருணனைகள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பிகொபொசி தநபதவைக் காதலி, மனைவி, காதல் மனைவி என்று கூறுவதன் மூலம் இவர்களைக் கற்பு வாழ்க்கைக்கு உரியவர்களாகவே கருத வேண்டியுள்ளது. எனினும் மண்ணுலகில் குறிப்பிடப்படும் தலைவன், தலைவி என இவர்களின் பொருள்வயிற் பிரிவு போன்றவற்றை பிகொபொசி, தநபத என இவர்களின் பிரிவோடு வைத்து எண்ணுவது ஏற்புடையதாக அமையாது. ஏனெனில் மண்ணுலகின் அன்றாட நிகழ்வுகள் வேறானவை. உணர்வு அடிப்படையில் பிரிவை உணர்த்துவனவாகவே பிகொபொசி, தநபதவின் பிரிவு தொடர்பான பாடல்கள் அமைகின்றன. கார்கால வருகையை உணர்த்தும் இயற்கை நிகழ்வுகளுள் மேகங்கள் எழுதல், கார்காலக் காற்று வீசுதல் ஆகியன பெரும்பான்மையாக இடம்பெறுகின்றன. ஒரு பாடலில் மட்டும் கார்கால வருகையை உணர்த்துவதாகப் பகி மலர் அமைகின்றது (மன். 2014). மன்யோசுவின் பிற தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் போன்று பிகொபொசி, தநபதவின் பிரிவுத் துயரை நினைத்து வருந்துகிறான்; உயிர் போகும் நிலையிலான பிரிவு என்கிறான் (மன்.2009). விண்ணாறு, அதில் எழும் அலைகள், பிகொபொசியின் புணை, இருவரின் இணைவு, நலிவு, இணைவு விருப்பம் ஆகியவை அதிகமாகப் பாடலில் பயின்று வந்துள்ளன.

2.7. தொகுப்புரை

அக இலக்கிய முதன்மை மாந்தனான தலைவன் குறுந்தொகையிலும் மன்யோசு தொகுதி பத்திலும் பெயர் சுட்டப்படாமல் குறிக்கப்பெறுகிறான். மேலும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் 'பிகொபொசி' எனப் பெயர் சுட்டப்பட்ட நட்சத்திர ஆண்மகன் குறித்த பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களை இணைவு, பிரிவு என்ற அடிப்படையில் ஒப்பாய்வு செய்கையில் இணைவு தொடர்பான பாடல்கள் குறுந்தொகையில் மிகுதியாகவும் பிரிவு தொடர்பான பாடல்கள் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் மிகுதியாகவும் காணப்படுகின்றன. இவ்விரு கூறுகளுள் சில தன்மைகளில் ஒத்தும் சில தன்மைகளில் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. தலைவன் காத்திருத்தல், பிரிவால் நலிதல் ஆகிய தன்மைகள் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் காணப்படுகின்றன. மேலும் பிகொபொசி குறித்த பாடல்களையும் வேற்றுமையாகச் சுட்டலாம். குறுந்தொகையில் இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு போன்றவை உள்ளன. இவ்வகையான தனித்தன்மைகளுக்கு இரு இலக்கிய, சமூகச் சூழல்களும் காரணிகளாக அமைந்துள்ளன.

இயல் - 3

தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள்: ஓர் ஒப்பாய்வு

அக இலக்கியங்களில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிப்பவளாகத் தலைவி விளங்குகிறாள். தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களைக் காட்டிலும் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை இரண்டு இலக்கியங்களிலும் அதிகமாகக் காணப்படுவதே இதற்குத் தக்கச் சான்றாகும். தலைவனை மட்டுமே நினைத்து வாழ்பவளாகச் சித்திரிக்கப்படும் தலைவி தொடர்பான பாடல்கள் இரு இலக்கியங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க இடம்பெறுகின்றன. இவற்றை இரண்டு இலக்கியங்களிலிருந்தும் எடுத்துக்காட்டி ஒப்பாய்வு செய்வதாக இவ்வியல் அமைகின்றது. மேலும் விண்ணுலக பெண் நட்சத்திரமாகக் குறிப்பிடப்படும் தநபத தொடர்பான பாடல்களும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

3.1. தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள்

தலைமைப் பாத்திரமாகத் திகழும் தலைவி, தலைவன் தொடர்பான தனது எண்ணங்களைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறாள். தலைவனைச் சார்ந்து வாழ்பவளாகச் சித்திரிக்கப்படும் இவள், இரண்டு இலக்கியங்களிலும் தனக்கேயுரிய தனித்தன்மையுடன் திகழ்கிறாள். தலைவனிடம் மிகுந்த அன்புடையவளாகத் திகழும் தலைவி, பெரும்பாலும் தலைவன் செய்யும் தவறுகளைப் பொறுத்துக்கொள்கிறாள். தலைவன் உடனிருக்கும் வேளைகளில் மிகுந்த மகிழ்வுடனும் அவனைப் பிரிகையில் மிகுந்த வருத்தத்துடனும் திகழும்

தலைவி தலைவனின் வரவிற்காகக் காத்திருப்பவளாக இரண்டு இலக்கியங்களிலும் சித்திரிக்கப்படுகிறாள்.

3.1.1. குறுந்தொகைத் தலைவி

குறுந்தொகையில் குறிப்பிடப்படும் தலைவி தலைவனைக் குறியிடங்களில் சந்தித்துக் காதலை வளர்க்கிறாள்; பின்பு திருமணம் செய்துகொள்ள தலைவனைக் கேட்பதோடு அவனைத் திருமணம் செய்யத் தூண்டும் செயல்களைச் செய்கிறாள். தலைவன் திருமணம் செய்ய காலம் நீட்டித்த போது துயருற்றவளாகத் தலைவி திகழ்கிறாள். பிரிவுக் காலங்களில் தலைவனையே நினைத்துத் தலைவி துன்பமடைகிறாள்; சில வேளைகளில் பிரிவைத் தாங்கிக் கொண்டு ஆற்றியிருக்கும் தன்மை கொண்டவளாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறாள். காத்திருக்கும் வேளைகளில் தலைவன் வருவதாகச் சுட்டிச் சென்ற பருவ வரவால் தலைவி துன்பமடைகிறாள்.

3.1.2. மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி

தலைவனைப் பல்வேறு இடங்களில் சந்தித்து காதல் கொண்டு அக்காதலை வெளிப்படுத்தியும் சில வேளைகளில் தலைவனிடம் வெளிப்படுத்தாமலும் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி திகழ்கிறாள்; தலைவன் தன்னுடனேயே தங்கி இருக்க வேண்டுமென நினைக்கிறாள். பிரிவு, காத்திருக்கும் காலங்களில் இயற்கைக் காட்சிகள் மீது அதிகக் கவனம் செலுத்தும் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி அவ்வியற்கைக் காட்சிகளுடன் தன்னை ஒப்பிடுகிறாள். தலைவன் திரும்பி வருகையில் தன்னையே நினைத்து வர இயற்கைக் காட்சிகள் துணைநிற்கும் என நினைக்கிறாள். தலைவன் வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற பருவ வரவை இயற்கைக் காட்சிகள் மூலம் அறிந்து அவன் வரவை எதிர்நோக்கித் தலைவி காத்திருக்கிறாள்.

விண்ணுலக நட்சத்திரமான தநபத தனது காதலனான பிகொபொசியுடன் எப்பொழுதும் சேர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்ற விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துவதோடு ஏக்கத்தோடு அவனைச் சேரும் ஓர் இரவிற்காகக் காத்திருப்பவளாக மன்யோசு தொகுதி பத்தில் சித்திரிக்கப்படுகிறாள்.

3.2. இணைவு

இரு இலக்கியங்களிலும் தலைவனைச் சந்தித்தல், அதனால் அலர் உண்டாதல், திருமணம், இன்பம் என இவற்றைச் சுற்றியே இணைவு தொடர்பான தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தலைவன் எப்பொழுதும் தன்னுடனே இருக்கத் தலைவி விரும்புகிறாள். தலைவன் மீதான காதலை வெளிப்படுத்தாமல் ஒருதலையாகக் காதல் கொள்ளும் தன்மை மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் காணப்படுகிறது.

3.2.1. இணைவு – குறுந்தொகை

குறுந்தொகையில் இணைவு தொடர்பாகத் தலைவன், தலைவி சந்திப்பது முதலான நிகழ்வுகள் விளக்கப்படுகின்றன. குறியிடங்களில் தலைவனைச் சந்தித்து இன்பமடைகிறாள். களவு வாழ்வில் தலைவனைச் சந்திப்பதில் பல சிக்கல்கள் எழுவதால் எப்பொழுதும் தலைவனுடன் இருக்க, அவனிடம் தன்னைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும்படி தூண்டுகிறாள். திருமணம் நடைபெற தோழி சில வேளைகளில் உதவிபுரிகிறாள். அவ்வாறு நடைபெறாத போது தனது காதலைத் தலைவியே வெளிப்படுத்துகிறாள். விரைவில் தனக்குத் திருமணம் நடைபெறவுள்ளதை அறிந்து மகிழ்கிறாள்.

3.2.1.1. பகற்குறி, இரவுக்குறி

களவு வாழ்வில் பகற்குறி (குறு. 141), இரவுக்குறி (குறு. 158) ஆகியவற்றில் சந்தித்து இன்பமுற்றுக் காதலை வளர்க்கும் தலைவனும் தலைவியும் சில வேளைகளில் இவற்றால் துன்பமும் அடைகின்றனர். தலைவன் இரவில் வரும் வழியின் துன்பங்களை நினைத்துத் தலைவி வருந்துகிறாள் (குறு. 185); இத்துன்பத்தினால் குறி மறுப்பும் நிகழ்கிறது (குறு. 153, 340); தலைவியின் வருத்தத்திற்குத் தலைவன் வரும் வழி ஒரு காரணமாக அமைந்தாலும் திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் நீண்டநாட்கள் களவு வாழ்வைத் தலைவன் நீட்டித்ததும் முக்கியக் காரணமாக அமைகிறது.

குறியல்லாத ஒன்றைக் குறியென நினைத்தத் தலைவி குறியிடம் சென்று, தலைவனைச் சந்திக்காமல் திரும்பினாள்; பின்பு ஒரு நாள் தலைவன் சந்திக்க வந்துள்ளதாக தோழி தலைவியிடம் கூறியபோது, உண்மையிலேயே தலைவன் வந்துள்ளானா? (குறு. 121) எனக் கேட்கிறாள். தினைப்புனம் காக்கச் செல்லும் இடத்தில் தலைவனைச் சந்திக்கலாம் என்று தலைவி கூறுவதன் மூலம் பகற்குறிக்குரிய இடமாக தினைப்புனம் அமைகிறது (குறு. 141). இரவுக்குறியில் தலைவன் வரவிற்கு மழை ஒரு தடையாக இருக்குமோ எனத் தலைவி வருந்தியதைக் கூறுகிறாள் (குறு. 158).

தலைவனும் தலைவியும் தலைவியின் வீட்டிற்கு அருகில் சந்தித்து வந்த வேளையில் தந்தையைச் சுறாமீன் தாக்கியதால் அப்புண் ஆறும் வரை தாய் தந்தைக்குத் துணையாக வீட்டிலேயே தங்கினாள். இதனால் தலைவனும் தலைவியும் சந்திக்க இயலாத சூழல் ஏற்பட்டது. பின்பு புண் ஆறியவுடன் தந்தை

மீன் பிடிக்கவும் தாய் உப்பு விற்கவும் சென்றதனைத் தோழிக்குக் கூறுவாளாய்த் தலைவி, சிறைப்புறமாக இருக்கும் தலைவனுக்குக் கூறுகிறாள். இருவரும் சந்திக்க இதுவே ஏற்ற தருணம் என்பதனைப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 269).

3.2.1.2. காப்பு மிகுதி

தலைவனும் தலைவியும் பகற்குறி, இரவுக்குறி எனச் சந்தித்து இன்புற்ற பின் தலைவி, தாய் போன்ற சுற்றத்தினரால் காக்கப்படுதலும் உண்டு. இதனால் துயருற்ற தலைவி தனித்திருப்பதைவிட உயிர் விடுதலே சிறந்தது எனக் கருதுகிறாள் (குறு. 57). காப்பு மிகுதியாக இருக்கும் வேளைகளில் தோழி அறத்தோடு நின்று தனக்கு உதவ வேண்டுமென்று தலைவி நினைக்கிறாள் (குறு. 305). இதுபோன்ற சூழலில் மணந்துகொள்ளாமல் காலம் நீட்டிக்கும் தலைவனிடம் அன்பு பாராட்டும் தனது நெஞ்சைத் தலைவி கடிந்துகொள்கிறாள் (குறு. 306). இரவுக்குறியில் தலைவன் வந்ததை அறிந்தும், தாய் விழித்திருந்ததால் சந்திக்க இயலாத நிலை ஏற்பட்டதைத் தலைவி பின்பு ஒரு நாள் தோழிக்குக் கூறுவது போன்று தலைவனுக்குப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 161).

3.2.1.3. அலர்

ஊரலருக்கு அஞ்சியவளாக இருக்கும் தலைவி, தனது அச்சத்தைப் பலவாறு பதிவு செய்கிறாள் (குறு. 175, 245, 289, 302, 311, 320). திருமணம் செய்வதற்காகப் பொருள் தேடிப் பிரிந்த காலத்தில் தலைவிக்கு ஏற்படும் மாறுதல்கள், இரவுக்குறியில் சந்திப்பதைப் பிறர் அறிதல், மணந்துகொள்ளாமல் காலம் நீட்டித்தல் ஆகியன ஊரலர் எழுவதற்கான காரணங்களாகத் திகழ்கின்றன. தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் ஆற்றாளாகிய தலைவியை ஆற்றியிருக்குமாறு கூறும்

தோழியிடம் தான் ஊரார் கூறுவதை நினைத்து வருந்துவதாகக் குறிப்பிடுகிறாள். ஊரலருக்கு அஞ்சியே காமத்தை மிகுதியாக வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதாகத் தலைவி கூறுகிறாள் (குறு. 112).

3.2.1.4. திருமணம்

களவு வாழ்வின் இன்பங்களைத் தாண்டி தலைவனை விரைவாகத் திருமணம் செய்யத் தலைவியும் தோழியும் வலியுறுத்துகின்றனர். முன்பு கூறியது போன்று குறிமறுப்பு, காப்பு மிகுதி, அலர் ஆகிய அனைத்தும் திருமணத்தை வலியுறுத்துவனவாக அமைகின்றன. இவற்றோடு திருமணம் செய்யாது காலம் நீட்டித்தத் தலைவனைத் தோழி பழித்தபோது தலைவன் உறுதியாகத் தன்னை மணப்பான் என்று தலைவி கூறுகிறாள் (குறு. 3, 96, 187, 288). சில வேளைகளில் தலைவியே விரைவாகத் திருமணம் செய்ய வலியுறுத்துகிறாள் (குறு. 239, 246, 261). தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்க, தலைவி தனது துன்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள். மேலும் தலைவன் தன்னுடன் கொண்டுள்ள நட்பு உறுதியானது என்று நம்பும் தலைவி, தலைவன் உறுதியாகத் தன்னை மணப்பான் என்ற நம்பிக்கை உடையவளாகத் திகழ்கிறாள் (குறு. 170, 313).

தலைவன் தலைவியை ஒருநாள் அல்லது சிறு பொழுது பிரிந்தாலும் அது தனக்கு மிகுந்த துன்பத்தை உண்டாக்குவதாகத் தோழிக்குக் கூறுவாளாய்ச் சிறைப்புறமாக இருக்கும் தலைவனுக்குக் கூறுகிறாள். எனவே எப்பொழுதும் பிரிவு நேராதபடி விரைவாகத் திருமணம் செய்வதே சிறந்ததென்று தலைவி தலைவனுக்குப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 326). தன்னைப் பிரியமாட்டேன் என்று சூளுரைத்தத் தலைவனின் உறுதிமொழியை நிறைவேற்றும் கடமையைத்

தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கத் தலைவி அவனுக்கு உணர்த்துகிறாள். இதன் மூலம் விரைவாகத் திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறாள் (குறு. 318).

களவுக் காலத்தில் நீண்ட காலம் மணந்துகொள்ளாமல் தலைவியுடன் தலைவன் இன்புகிறான். இதனால் வருத்தமுற்ற தலைவி தோழியிடம் தனது துயரை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

...பார்க்கும்

குருகு முண்டுதான் மணந்த ஞான்றே (குறு. 25)

தலைவன் தன்னுடன் இன்புற்றதற்கு நாரையைத் தவிர வேறு எதுவும் சாட்சி இல்லை என்று கூறும் தலைவி, தலைவன் அருள் செய்து தன்னை மணத்தலே தரும் என்கிறாள்; தலைவனைத் தவிர தனக்கு உதவும் துணையைத் தான் பெறவில்லை என்கிறாள்.

தலைவன் தன்னை மணக்காமல் காலம் நீட்டித்த போது, தன் நலன்களை எடுத்துக்கொண்ட தலைவன் மணக்காவிட்டால் உயிர் வாழ்வது கடினம் என்பதனைத் தோழிக்குக் கூறுவாளாய் தலைவி தலைவனுக்குப் புலப்படுத்தினாள் (குறு. 125). அயலவர் தலைவியைத் திருமணம் செய்ய முயலும் போது தலைவி தோழியிடம் தனது காதலை வெளிப்படுத்துகிறாள்; தன் கைவளையல்களை நெகிழ்ச் செய்த தலைவனை எங்கு தேடியும் காண இயலவில்லை என்று தன் மனக்குமுறலைத் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 31).

விரைவில் திருமணம் நடைபெற உள்ளதைத் தோழி மூலம் அறிந்த தலைவி, இனி இடையீடின்றித் தொடர்ந்து தலைவனோடு இன்புற்று இருப்பேன் என்கிறாள் (குறு. 368). திருமணம் நடைபெற்றபின் தலைவி இல்லறம் நடத்தும் அழகைக் காணத் தோழி சென்றாள். அப்பொழுது களவுக் காலத்தில்

ஆற்றியிருந்தமைக்காகத் தலைவியைத் தோழி பாராட்டியபோது, என் பெண்மை நலம் காத்ததற்குத் தலைவனே காரணம் என்று தலைவி குறிப்பிடுகிறாள். அவள் நிலவொளியில் என்னை வந்து தழுவினதனால் ஆற்றியிருந்தேன் என்கிறாள் (குறு. 193).

3.2.2. இணைவு - மன்யோசு தொகுதி பத்து

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி தலைவனை மலர் காணும் பொழுது சந்தித்துக் காதல் கொள்கிறாள். தலைவனுடன் தான் கொண்ட காதலால் ஊரார் அலர் கூறுவதையும் குறிப்பிடுகிறாள். நீண்ட காலம் தலைவனுடன் பழக இயலாது என்பதால் தலைவனை விரைவாகத் திருமணம் செய்துகொள்ளும்படி கேட்கிறாள். தலைவன் மீதான தனது காதலை வெளிப்படுத்த நினைப்பதோடு, சில வேளைகளில் ஒருதலையாகத் தலைவி நினைத்து ஏங்குவதும் நிகழ்கிறது. தன்னுடன் தலைவன் எப்பொழுதும் தங்குவதால் தனக்கு இன்பம் கிடைக்க வேண்டுமென தலைவி நினைக்கிறாள்.

3.2.2.1. மலர் காணுதல்

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி தலைவனுடன் சேர்ந்து சகுர (Sakura), புதிநமி (Fudi nami) ஆகிய மலர்களைக் காண விரும்புகிறாள். சகுர மலர் காணும் நிகழ்விற்கு வேனில் மழை தடையாக இருப்பதாக உணர்கிறாள். மழையை வலிமையாகப் பெய்யாதிருக்கவும் வேண்டுகிறாள். மலரைத் தான் சென்று காண்பதற்கு முன்பே மழையால் அது உதிர்ந்துவிடுமோ என வருந்துகிறாள் (மன்.

1870). பிரிந்து சென்ற தலைவனைத் திரும்ப வரச் செய்வதற்கு இயற்கையின் துணையைத் தலைவி நாடுகிறாள்.

ஒதொதொகிசு
வந்து ஒலியெழுப்பும்
குன்றில் இருக்கும்
புதிநமி காணவே
நீயுமே வருவாயோ! (மன். 1991)

ஒதொதொகிசுப் (Fototogisu) பறவை குரல் கொடுக்கின்ற குன்றிலே மலர்ந்திருக்கின்ற புதிநமியின் (Fudi nami) பூக்களைக் காணவாவது தலைவன் வரவேண்டுமெனத் தலைவி நினைக்கிறாள். தன்னைக் காண வராவிட்டாலும் இயற்கை அழகைக் காண்பதற்கேனும் தலைவன் வரவேண்டுமென நினைக்கிறாள்.

3.2.2.2. அலர்

தலைவன் குறித்து ஏதும் அறியாமல் மக்கள் பேசுகின்றனர்; அவ்வாறு பேசுவது தனக்குத் துன்பத்தைத் தருகிறது என்கிறாள் தலைவி (மன். 1905). ஊரலர் எழும் என்பதால் காதலை வெளிப்படுத்தாத தலைவி அதனைத் தலைவனுக்குப் புலப்படுத்துகிறாள்.

நிறத்த இலை
விழு வெண் பனியது
நிறத்திலுமே
வெளிப்படாது நினையின்
அலர் அடர்வு உண்டே (மன். 2307)

நிறம்மாறிய இலையின் மேல் விழுகின்ற வெண்பனி போன்ற நிறத்திலும் என் காதல் முகத்தில் வெளிப்படத் தோன்றாது; அதற்கான காரணத்தை நினைத்துப் பார்த்தால் ஊரலர் இருப்பதே அதற்குக் காரணமாகும் என்கிறாள் தலைவி.

3.2.2.3. மணம் முடிக்கும் காலம் வந்ததை உணர்த்துதல்

தலைவி நீண்ட நாட்கள் திருமணத்திற்காகக் காத்திருக்க முடியாது என்பதனால் தலைவனை விரைவாக வரும்படி கேட்கிறாள்.

எனது ஊரில்
இப்போ அலர் மலரின்
வொமிநபெசி
வாட்டம் உள்ளத்தினிலே
இன்னும் காதல் இருக்கும் (மன். 2279)

தனது ஊரிலே இப்போது மலர்ந்துள்ள வொமிநபெசி (Wominabesi) மலர் நீண்ட நாட்கள் இருக்காது; விரைவில் வாடிவிடும்; அதுபோலவே இன்னும் தன் உள்ளத்துக் காதலும் இருக்கிறது என்கிறாள்; வொமிநபெசி மலர் போல தலைவியின் உள்ளமும் விரைவில் வாடிவிடும் என்பதனைத் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள். இளம்பெண் நீண்ட நாட்கள் திருமணம் செய்யாமல் இருக்க இயலாது என்பதனையும் திருமணம் செய்ய வேண்டிய காலம் வந்ததையும் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள்.

3.2.2.4. காதல்

மூன்று நிலைகளிலான தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் காதல் என்னும் தன்மையின் கீழ் உள்ளன.

1. காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்த நினைத்தல் (மன். 1989)
2. பிறர் அறியாமல் காதல் கொண்டுள்ள தலைவியின் நிலை (மன். 2267)
3. உள்ளத்தில் தோன்றிய காதலை வெளிப்படுத்தாமல் நலிதல் (மன். 2274)

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி தனது காதல் உணர்வினை உரிய தலைவனிடம் வெளிப்படுத்துவதே சிறந்தது எனக் கருதுகிறாள். உநொ (Uno) மலரின் முழுமையான மலர்ச்சி போல் இல்லாமல், தான் நேரில் கண்ட தலைவனின் மேல் தன் காதல் நினைவும் வளர்கிறது; இந்நினைவு ஒருதலைக் காதல் நினைவாகவே நின்றாவிடுமோ? என நினைக்கிறாள். அவ்வாறு ஒருதலையாகவே நினைத்திருப்பதைத் தலைவி விரும்பாத காரணத்தால் காதலை வெளிப்படுத்த நினைக்கிறாள் (மன். 1989).

பிறர் அறியாத வண்ணம் காதல் கொண்டுள்ள தலைவி தனது உள்ள உணர்வினைப் பதிவுசெய்கிறாள். காலை வேளையிலே புல்வெளியில் புல் மேய்கின்ற கலைமான், அந்தப் பெரிதாக வளராத இளம் புல்லிலே தன்னை மறைத்துக்கொள்வது கடினம்; எனினும் தன்னுடைய காதல் தொடர்பைப் பிறர் அறிவதை விரும்பவில்லை (மன். 2267) என்கிறாள் தலைவி. இளம்புல் என்பதன் மூலம் புதிதாகத் தோன்றிய காதலாகக் கொள்ளலாம். அக்காதலை மறைப்பது கடினம் என்பதனைத் தலைவி 'புல்லில் கலைமான் தன்னை மறைத்துக்கொள்வது கடினம்' என்னும் உவமையின் மூலம் புலப்படுத்துகிறாள். காதலை மறைப்பது கடினமாக இருப்பினும் பிறர் அறிவதைத் தலைவி விரும்பவில்லை என்பது புலனாகிறது.

தனது உள்ளத்தில் தோன்றிய காதலால் நலிவதாகத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள். துன்பத்தால் தன் உள்ளத்தை அலைக்கழிக்கின்ற காதல், தான் இறப்பினும் வெளிவராது; அது தெளிவான நிறத்திலே வெளிவராத அசகபொ (Asagafu) மலர் போன்றிருக்கும் (மன். 2274) என்கிறாள். 'அசகபொ

(செவ்வரத்தம்பூ) என்பது முழுவதுமாக மலராத தெளிவான நிறம் பெறாத பூவாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. முழுமையாக மலராத அசகபொ மலர் என்பதன் மூலம் முழுமைபெறாத ஒருதலைக் காதலைக் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம். மேலும் தலைவி தனது காதல் உணர்வினைத் தலைவனுக்குப் புலப்படுத்த விரும்பவில்லை என்பது புலனாகிறது.

3.2.2.5. தலைவன் தன்னுடன் இருக்க விரும்புதல்

தலைவன் எப்பொழுதும் தன்னுடன் இருக்க வேண்டுமென்பதைத் தலைவி பலவாறு பதிவுசெய்கிறாள். தலைவனின் குரலைக் கேட்க விரும்பியவளாக (மன். 2159) இருக்கும் தலைவி, நேரம் காலம் கருதாது தலைவன் தன்னிடம் எப்பொழுதும் வர வேண்டுமென நினைக்கிறாள் (மன். 1931). கார்கால வயல் காவல் பணியில் இருக்கும் போது தலைவனைக் காண விரும்பும் தலைவி (மன். 2248), இயற்கை அழகை இருவரும் சேர்ந்து காண வேண்டுமென்ற தனது விருப்பத்தையும் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 1866, 1906, 1943, 1947). இரவு நீண்ட நேரமாகினாலும் தலைவன் தன்னிடம் வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறாள் (மன். 2252).

3.2.2.6. இன்பம்

தலைவன் வீடுவரும் நேரத்தை இயற்கைக் காட்சிகள் மூலம் தலைவி தெரிந்துகொள்கிறாள். கலைமான் தனது துணையைத் தேடுகின்ற இரவில் நிலவும் நன்கு ஒளிவீசுகின்ற நேரத்தில் காட்டுத் தாராவின் குரல் கேட்கிறது; இப்போது தலைவனும் வந்துவிடுவான் என்பதனைத் தலைவி தெரிந்துகொள்கிறாள் (மன். 2131). தலைவனுக்காகக் காத்திருந்த வேளையில் தலைவி வியப்படையும்

விதமாகத் தலைவன் வந்ததனால் தலைவி மகிழ்கிறாள். தனது பழைய நண்பன் ஒத்தொத்தொகிசுப் (Fototogisu) பறவை என்றால், தான் வியப்படையும் வண்ணம் இப்பொழுது வந்துவிடுமே! நீயும் வந்தால் என் காதலும் தொடர்ந்திடும் என்கிறாள். பழைய நண்பன் என்பதன் மூலம் தலைவியின் உள்ளம் அறிந்து செயலாற்றும் தலைவன் என்பது புலனாகிறது (மன். 1962).

தலைவனைக் கண்ட மகிழ்வைத் தன்னால் விளக்க இயலாது என்கிறாள் தலைவி. ஐந்தாம் திங்களைப் போன்ற வடிவிலமைந்த மலையில் மலர்ந்துள்ள தசிபந் (Tatifana) மரத்திலே ஒத்தொத்தொகிசுப் (Fototogisu) பறவையும் மறைந்திருந்து குரல் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் தலைவனைக் கண்டதாகக் கூறும் தலைவி, அந்த மகிழ்வைத் தன்னால் விவரிக்க இயலாது என்கிறாள்; இப்பாடல் இருவரின் இணைவையும் சுட்டுகிறது (மன். 1980). பனிக்காலம் வரை தலைவன் தன்னுடன் தங்கி இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பும் தலைவி அவன் தங்குவதற்கு ஏற்ப தனது இல்லத்தை மாற்றியமைக்க முயலுகிறாள். தசிபந்ச் (Tatifana) செடியைத் தான் நட, அதில் ஒத்தொத்தொகிசுப் (Fototogisu) பறவை வந்து பனிக்காலம் வரை தங்கியிருந்து செல்லும் என்பதற்காக (மன். 1958) எனக் குறிப்பிடும் தலைவி, தலைவனை ஒத்தொத்தொகிசுப் பறவையாகவும் தனது வீட்டை தசிபந்ச் செடியாகவும் சுட்டுகிறாள்.

3.3. பிரிவு

குறுந்தொகையின் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் இணைவு, பிரிவு என்ற இரண்டு மட்டுமே காணப்படுகின்றன; மனயோசு தொகுதி பத்தில் இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல், காதலில் நலிதல் ஆகிய தன்மைகள் காணப்படுவது முன்னியலில்

விளக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் இணைவு, பிரிவு, தலைவனுக்காகத் தலைவி காத்திருத்தல் என்பது இரண்டு இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகிறது. எனவே இவற்றை வகைப்பாடு செய்வதில் இரு இலக்கியங்களிலும் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. இவ்வாறான சிக்கல் குறுந்தொகையில் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களை வகைப்பாடு செய்வதில் இல்லை. தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில், பிரிவு வகைப்பாட்டிற்குள் விளக்கப்பட்டுள்ள சில பாடல்கள் காத்திருப்பில் இடம்பெறத்தக்க தன்மையுடையதாக அமைந்திருப்பினும் ஒப்பாய்வு செய்வதற்கு ஏதுவாகப் பிரிவு என்ற அடிப்படையிலேயே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இணைவைப் போல தலைவன், தலைவி பிரிதல் என்பது தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாக அமைகிறது. இரண்டாம் இயலில் குறிப்பிட்டது போன்று தலைவன் குறுந்தொகையில் பொருள் தேடியும் வேந்தன் செயலை முடிக்கவும் பிரிகிறான். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் வயல் காவல் உள்ளிட்ட பணிகளுக்காகப் பிரிகிறான். அவ்வாறு பிரிவதை இரு இலக்கியத் தலைவிகளும் விரும்பவில்லை. முடிந்தவரை தலைவனின் செலவைத் தவிர்க்கவே நினைக்கின்றனர். தவிர்க்க இயலாத சூழல்களில் தலைவன் பிரிவதால் அப்பிரிவை நினைத்து வருந்துகின்றனர். சில வேளைகளில் பிரிவைப் பொறுத்துக்கொண்டு ஆற்றியிருப்பதும் நிகழ்கிறது.

3.3.1. பிரிவு – குறுந்தொகை

குறுந்தொகைத் தலைவியானவள் தலைவன் பிரிந்துசென்றபோதும் பிரிந்த பின்பும் தனது எண்ணங்களைத் தோழியிடம் விவரிக்கிறாள். பிரிவைத் தான் விரும்பவில்லை எனக் கூறுவதோடு பொருள் தேடிப் பிரிவதால் தனக்கு துன்பமே

உண்டாகிறது என்கிறாள். பிரிவுக் காலங்களில் தலைவன் செல்லும் வழியின் துன்பங்களை நினைத்துத் தலைவி வருந்துகிறாள். உறங்காமல் இரவைக் கழிப்பதோடு தனது உடலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் குறிப்பிடுகிறாள். சில வேளைகளில் தலைவனின் மீதுள்ள நம்பிக்கையாலும் பிறர் தனது துயரை அறிந்திடக் கூடாது என்பதற்காகவும் பிரிவைத் பொறுத்துக்கொண்டு ஆற்றியிருக்கிறாள்.

3.3.1.1. பிரிவை விரும்பாமை

பொருள் தேடித் தலைவன் பிரிந்தால் நீ ஆற்றியிருப்பாயா? (குறு. 334) என்று தோழி கேட்டபோதும் தலைவன் பொருள் தேடிப் பிரியவுள்ளதை உணர்ந்து அதனைத் தலைவிக்குத் தோழி உணர்த்தச் சென்றபோதும் (குறு. 20, 76, 174) தன்னால் தலைவனின் பிரிவை ஆற்றியிருக்க இயலாது என்கிறாள் தலைவி.

3.3.1.2. பொருள் தேடிப் பிரிதல்

திருமணம் செய்வதற்கான பொருள் (குறு. 36, 38, 134, 145, 304), வாழ்விற்குத் தேவையான பொருள் (குறு. 154, 190) ஆகியவற்றை ஈட்டுவதற்காகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்கிறான். அவ்வாறு பிரிவது தனக்குத் துன்பம் தருவதாகத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள் (குறு. 4, 43, 67, 163). பிரிவை ஆற்றியிருக்குமாறு கூறிய தோழியிடம் தலைவன் பிரியாமல் இருப்பின் அவனது நட்பு நன்மையுடையதாக இருக்கிறது; பிரிந்து சென்றால் வருத்தம் தருகிறது என்று தனது ஆற்றாமையைக் கூறுகிறாள். தலைவன் திருமணம் செய்யவேண்டிப் பொருள் தேடிப் பிரிந்து காலம் நீட்டித்தபோது தோழியிடம் தனது துன்பத்தினை அறியாமல் உறங்குகின்ற இந்த ஊர் தான் வாழ்வதற்குத் தகுதியற்றது என்று தனது ஆற்றாமை மிகுதியைப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 145).

இதுபோன்ற பொருண்மை கொண்டனவாக மேற்குறிப்பிட்ட பிற பாடல்களும் காணப்படுகின்றன.

திருமணம் செய்யப் பொருள் தேடித் தலைவன் பிரிந்தால், ஆற்றும் வலிமை உன்னிடம் உள்ளதா? என்று தோழி கேட்கிறாள்; அதற்குத் தலைவி, இனி நான் இழப்பதற்கு உயிரைத்தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்கிறாள்.

...

இன்னுயி ரல்லது பிறிதொன்
றெவனோ தோழி நாமிழப் பதுவே (குறு. 334)

சிறிய வெண்மையினையும் சிவந்த வாயினையும் உடைய காக்கை, வீசுகின்ற அலைகளின் நீர்த்துளியினால் நனைந்தது; அந்தக் குளிரை வெறுத்த காக்கை தங்குவதற்கு ஏற்ற பல மலர்கள் கொண்ட சோலையை உடைய, விரிந்த கடற்கரையை உடைய தலைவன் பிரிந்தால், தான் இழப்பதற்கு உயிரைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை என்கிறாள். இதன்மூலம் தலைவனின் பிரிவைத் தன்னால் ஆற்றியிருக்க இயலாது எனத் தலைவி தெளிவுபடுத்துகிறாள்.

பொருள் தேடித் தலைவன் செல்லவுள்ளதை உணர்த்த வந்த தோழியிடம், தலைவன் பொருள் தேடிச் செல்வது முறையல்ல என்று தலைவி தெளிவுபடுத்துகிறாள். தலைவன் பொருள் தேடிச் சென்றால் தனக்குத் துன்பம் உண்டாகும் (குறு. 76), அன்பும் அருளும் நீங்கிப் பொருள் தேடிச் செல்வது அறிவுடைய தலைவனுக்கு அழகல்ல (குறு. 20), பாலை நிலக் கொடுமைகளை எண்ணாது தன்னைப் பிரிவது அருளுடையவர்கள் செய்யும் செயல் அல்ல (குறு. 174) எனத் தலைவி தெளிவுபடுத்துகிறாள்.

தோழியே, அருளையும் அன்பையும் விட்டுத் தனது வாழ்க்கைத் துணையினையும் விட்டுவிட்டுப் பொருள் தேடும் நோக்கத்தோடு தலைவன் பிரிந்தால், பிரிகின்ற செயலைச் செய்யும் தலைவன் அறிவுடையவராக இருந்தாலும் தலைவனைப் பிரியும் ஆற்றல் இல்லாத தான் அறிவில்லாதவளாகவே இருக்கிறேன் என்று தலைவி கூறுவதன் மூலம், தன்னைப் பிரிந்து செல்வது அறிவுடைய தலைவனுக்கு அழகல்ல என்று தலைவி புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 20).

3.3.1.3. பிரிவின் ஆற்றாமை

தலைவன் பிரிந்ததால் பொலிவிழந்து காணப்படும் தலைவியைக் கண்டு கவலையுற்ற தோழியிடம் தலைவி தனது துயரைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகிறாள்.

...சீறார்

மக்கள் போகிய வணிலாடு முன்றிற்

புலப்பில் போலப் புலலென்... (குறு. 41)

தலைவன் அருகில் இருந்தால் மிகவும் மகிழ்ந்து விழாக் கொண்டாடும் ஊர் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதைப்போன்று மகிழ்கின்றேன்; தலைவன் என்னைப் பிரிந்துசென்ற காலத்தில் பாலைநிலத்தில் இருக்கும் அழகிய குடியினை உடைய சிறிய ஊரில் மனிதர்கள் அங்கிருந்து நீங்கிச் சென்றதனால் அணில் விளையாடுகின்ற முற்றத்தினையுடைய தனிமையான வீட்டைப்போன்று பொலிவிழந்து வருந்துகிறேன் என்கிறாள் தலைவி.

தலைவனைப் பிரிந்திருந்த காலத்தில் தலைவி தனது உடலில் பசலை தோன்றியதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (குறு. 13, 87, 205, 399). தலைவன் பிரிவினால் தனது உள்ளத்தில் நோய் வந்ததாகக் குறிப்பிடும் தலைவி, கண்களும் அழகிழந்து பசலையை அடைந்ததாகத் தனது ஆற்றாமையினைத் தோழிக்குப்

புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 13). தலைவன் தெய்வத்தின் முன்பு சூளுரைத்துப் பின்பு பிரிந்து காலம் நீட்டித்ததால் அத்தெய்வம் தலைவனைத் தண்டித்துவிடுமோ என்று வருந்திய தலைவி தனது மேனியின் மீது ஏற்பட்ட வேறுபாடுகளுக்குத் தலைவன் காரணமில்லை என்கிறாள். மாறாக, வேறுபாட்டிற்குத் தனது மனநிலையையே காரணமாகச் சுட்டுகிறாள் (குறு. 87). மணம்செய்யப் பொருள் தேடித் தலைவன் பிரிந்ததைப் பசலை எவ்வாறு அறிந்ததோ? தலைவன் பிரிந்தவுடன் நெற்றியில் பரவுகின்றது என்று தான் பசலை நோயுற்றதைத் தோழிக்குத் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 205). தலைவன் திருமணம் செய்யக் காலம் நீட்டித்தான்; அப்பொழுது தனக்குப் பசலை தோன்றுவதைத் தோழியிடம் தலைவி கூறுகிறாள்; ஊரில் நீரினை உடைய கிணற்றின் பாசி போன்றது பசலை; தலைவன் உடனிருக்கையில் பசலை விட்டுச் செல்கிறது; பிரிந்தால் மீண்டும் வந்துவிடுகிறது என்கிறாள் (குறு. 399).

3.3.1.3.1. பிரிவால் அழுகை

தலைவன் பிரிந்ததால் ஆற்றாமை மிகுதியாகி தலைவி தனது துன்பத்தினை அழுகையின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறாள். தான் ஆற்றியிருக்க நினைத்தாலும் கண்கள் அழுகின்றன என்கிறாள். தலைவன் பிரிந்ததால் மெலிந்த தலைவி அழுகிறாள்; நீ ஏன் அழுதாய்? என்று கேட்ட தோழியிடம், தலைவன் பிரிந்தபோது உடன்பட்டு இப்போது கண்கள் நாணமின்றி அழுகின்றன என்கிறாள். தனது துயர மிகுதியைக் கண்ணின் மேலேற்றித் தலைவி கூறுகிறாள் (குறு. 35). தான் ஆற்ற எண்ணியும் தனது ஆற்றாமை அதிகமாகிறது என்று கூறும் தலைவி, ஆற்றாமை மிகுதியால் கண்கள் தாமே அழுகின்றன என்கிறாள்; தான் காமத்தினைத்

தாங்கிக்கொண்டாலும் கண்கள் அழுகின்றன என்று தோழிக்குக் கூறுகிறாள் (குறு. 241).

பிரிவுக் காலத்தில் தன்னை ஆற்றியிருக்க வேண்டும் என்று கூறிய தோழியிடம் தலைவி தனது ஆற்றாமைக்கான காரணத்தைப் புலப்படுத்துகிறாள். தோழியே, காட்டில் வளர்ந்த இரும்பை மரத்தில் வேனில் காலத்தில் மலர்கின்ற வெண்மையான பூக்கள், காற்றின் வேகத்தினால் கிளைகளிலிருந்து உதிர்ந்து யானைகள் செல்லும் சிறிய வழி மறையும்படி படர்ந்து இருக்கின்ற மலைகளை உடைய, கடப்பதற்குக் கடுமையான பாலைநிலம்; அப்பாலை நிலத்தின் வழியில் கடந்து சென்ற தலைவனை நினைத்து நடுஇரவில் உறக்கமின்றி தெளிந்த நீரில் மலர்ந்த ஒளியுடைய மலரைப்போன்று நன்கு மலர்ந்து குளிர்ச்சியை உடைய கண்ணில் நீர் எளிதில் உண்டாகிறது (குறு. 329) என்கிறாள்.

தலைவன் தலைவியிடம் கூறாமல் பிரிந்து சென்றதைத் தோழி கூறியபோது தலைவனின் பிரிவைத் தடுக்காமல் தன்னிடம் பிரிவைக் குறிப்பிடுகின்றாய் என்றும், தலைவன் தன்னைப் பிரியவுள்ளதைத் முன்பே தான் அறிந்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறாள் (குறு. 20). தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்தில் துன்புற்ற தலைவியை ஆற்றியிருக்குமாறு தோழி கூறியபோது, இப்போது தான் படும் துயரத்தை இந்த ஊர் எவ்வாறு அறிந்தது? என்று கேட்கிறாள்; தலைவன் பிரிந்தபோது அவனைத் தடுக்காமல் இப்போது என்னை ஆற்றியிருக்குமாறு கூறுவதால் ஒரு பயனும் இல்லை எனச் சுட்டுகிறாள் (குறு. 140).

பிரிவைத் தலைவி பொறுக்கமாட்டாள் என்று கவலைகொண்ட தோழியிடம், தலைவர் உயிருக்கு உயிர் போன்றவர்; அவரை ஒருபோதும் பிரிந்திருக்கும்

வலிமையுடையவள் இல்லை; இப்படிப்பட்ட தன்னை மறந்து இருப்பாராயின் அவருக்காகக் கடவுளை வணங்குதல், நிமித்தம் பார்த்தல் ஆகியவை என்ன பயனைத் தரும்? என்று தலைவி கூறுகிறாள். தனது நிலையை உணர்ந்து தலைவன் விரைந்து மீண்டுவர வேண்டுமென்று தலைவி விரும்புகிறாள் (குறு. 218).

தலைவன் பிரிந்துசென்ற காலத்தில் தலைவியானவள் தலைவன் கடந்துசென்ற பாலை நிலத்தின் கொடுமைகளை நினைத்து வருந்துகிறாள். பிரிவுக் காலத்தில் ஆற்றியிருக்கும் வலிமையற்றவள் தலைவி என்று கவலைகொண்டாள் தோழியிடம் தான் தலைவன் சென்றுள்ள வழியை நினைத்தே வருந்துவதாகத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள்; ஆனால் இந்த ஊர் அதனை உணராமல் வேறு ஒன்றைக் கூறுகிறது என்கிறாள் தலைவி (குறு. 12).

தலைவனின் பிரிவை ஆற்றவியலாத தலைவி தோழியிடம், பாலை நிலத்தின் தன்மையை நினைத்ததால் தன் தோள்கள் மெலிந்தன என்கிறாள் (குறு. 77). தலைவனைப் பிரிந்திருக்கையில் தலைவி தோழியிடம் தான் பிரிவினால் துன்புறுவேன் என்று தெரியாமல், பிரிய இது ஏற்ற காலம் அன்று எனக் கருதாமல் தலைவன் தன்னைப் பிரிந்து சென்றான் என்கிறாள்; தலைவன் திரும்பி வந்தால் அவனை ஏற்க மறுப்பேன் என்று தனது ஊடலைத் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 191).

பிரிவுக்காலத்தில் ஆற்றியிருக்குமாறு கூறிய தோழியிடம் தலைவி, தலைவன் சென்றவழி குறித்து அறிந்தவர்கள், அது கடப்பதற்கு அரிய

கொடுமையான வழி என்கின்றனர். இதனைக் கேட்டபின்பும் தான் எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பேன் என்று தலைவி தனது ஆற்றாமைக்கான காரணத்தைக் கூறுகிறாள் (குறு. 39). பிரிவால் கவலையுற்ற தலைவி தோழியிடம், கொடிய பாலை நிலத்தைத் தலைவன் கடந்தாரோ இல்லையோ என்று ஆற்றாமல் இருக்கிறேன் என்கிறாள் (குறு. 281). தலைவன் சென்றுள்ள பாலை நிலத்தில் உள்ளவர்கள் செய்யும் தொழிலின் கொடுமையை எண்ணியே அஞ்சுவதாகத் தனது ஆற்றாமையைத் தோழிக்குப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 283).

திருமணம் செய்யப் பொருள் தேடித் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில், தலைவி ஆற்றாமல் துன்புறுவாள் எனத் தோழி கவலைகொள்கிறாள். அவளை நோக்கித் தலைவி, தலைவன் என்னைப் பிரிந்து தனிமையில் துன்புறுவாரென்றே எனது நெஞ்சம் வருந்துகின்றதேயன்றி எனது தனிமைத் துன்பத்தை நினைத்து அல்ல என்று தனது நிலையைத் தலைவி விளக்குகிறாள் (குறு. 172).

3.3.1.4. பிரிவை ஆற்றியிருத்தல்

தலைவன் பிரிந்த, பிரிய எண்ணிய காலத்தில் குறுந்தொகைத் தலைவி தனது துயரங்களைப் பலவாறு பொறுத்துக்கொண்டு ஆற்றியிருக்கிறாள். தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தலைவியின் உடல் நிற வேறுபாட்டைக் கண்டு தோழி கவலை கொள்கிறாள்; அப்பொழுது தலைவி தலைவனின் நட்பின் உறுதியை நான் அறிவேன்; அதனால் என் மேனியில் வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டாலும் என் நெஞ்சம் என்றும் உறுதியுடன் ஆற்றியிருக்கும் என்று கூறுகிறாள் (குறு. 264). தலைவன் திருமணம் செய்யப் பொருள் தேடிப் பிரிய எண்ணினான்; அதனை உணர்த்திய தோழியிடம், நான் தலைவன் எண்ணுவதையே நினைத்து ஆற்றியிருப்பேன்

என்கிறாள் தலைவி (குறு. 315). தலைவன் வருவதாகக் கூறிய பருவம் வந்தும் திரும்பி வராததால் தலைவி வருந்துவாள் என எண்ணிய தோழியிடம், தன் செயலை முடித்த பின்பு தலைவன் வருவாரென்று ஆற்றியிருக்கிறேன் (குறு. 341) என்கிறாள் தலைவி.

தலைவி தோழியிடம் தான் ஏன் ஆற்றியிருக்கிறாள் என்பதற்கான காரணத்தை இவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறாள்.

...வேலி யாகும்

மெல்லம் புலம்பன் கொடுமை

பல்லோ ரறியப் பரந்துவெளிப் படினே (குறு. 245)

தோழியே, வாள் போன்ற கூர்மையை உடைய செழுமையான தாழை மடல்கள் வேலி போன்று வரிசையாக அமைந்து பயன்தரும் கடற்கரையின் தலைவன் எனக்குச் செய்த கொடுமையைப் பிறர் அறிந்தால், அழகிய கடற்கரைச் சோலையில் விளையாடும் பெண்கள் பாராட்டிய எனது பெண்மை நலத்தை இழந்ததைக் காட்டிலும் அது மிகவும் துன்பம் தருவதாகும்; ஆகையால் தலைவனின் பிரிவைப் பொறுத்துக்கொண்டு ஆற்றியிருப்பதாகத் தலைவி கூறுகிறாள்.

இல்லறம் நடத்தும் வீட்டிற்கு வந்த தோழி தலைவனைச் சேரும் காலம்வரை நன்கு ஆற்றியிருந்தாய் எனத் தலைவியைப் பாராட்டி போது, தலைவி தான் பிரிவுக் காலத்தில் எவ்வாறு ஆற்றியிருந்தாள் என்பதனை விளக்கியுரைக்கிறாள். பக்கத்து வீட்டில் இருக்கும் பெண் தலைவன் திருமணம் செய்துகொள்ள வருவானெனக் கூறித் தன்னை ஆற்றுவித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறாள்; அவ்வாறு தனக்கு நன்மொழிகளைக் கூறிய அப்பெண் வாழ்வாளாக என வாழ்த்துகிறாள்

(குறு. 201). தலைவன் பிரிந்து நெடுந்தொலைவில் இருந்தபோதிலும் அவன் பிரிவை எவ்வாறு ஆற்றியிருந்தாள் என்பதனைத் தலைவி விளக்குகிறாள்.

...

றிரைவந்து பெயரு மென்பநத் துறந்து
நெடுஞ்சே ணாட்டா ராயினும்
நெஞ்சிற் கணியர் தண்கட னாட்டே (குறு. 228)

தலைவன் தன் நெஞ்சிற்கு அருகில் இருந்ததாலும் தலைவன் நாட்டு அலை நம்சிற்றூரிற்கும் வந்து செல்வதால் தான் அதனைக் கண்டும் ஆற்றியிருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறாள்.

தலைவன் திருமணம் செய்யும் பொருட்டுப் பிரிந்த காலத்தில் தோழி தலைவியிடம் நீ பிரிவை ஆற்றியிருப்பாயா? எனக் கேட்க தலைவி அதற்குத் தலைவனின் மலையைக் கண்டும் (குறு. 249) தலைவனின் மலையிலிருந்து வந்த காந்தளை வளர்த்தும் (குறு. 361) ஆற்றியிருப்பேன் என்கிறாள். தலைவன் திரும்பி வருவதாகக் குறிப்பிட்டுச் சென்ற கார்காலம் வர, தலைவி பிரிவின் ஆற்றாமையால் துன்பமடைவாள் எனத் தோழி வருந்தினாள். தோழியிடம் தலைவன் விரைவில் வருவான் என்கிறாள் தலைவி.

சென்ற நாட்ட கொன்றையம் பசுவீ
நம்போற் பசக்குங் காலைத் தம்போற்
சிறுதலைப் பிணையிற் றீர்ந்த நெறிகோட்
டிரலை மாணையுங் காண்பர்கொல்... (குறு. 183)

தலைவன் சென்ற இடத்தில் கார்காலத்தின் அடையாளங்களைக் கண்டு திரும்புவான் என்கிறாள். தனது பசலை நிறத்தை ஒத்த கொன்றை மலர்களையும் பெண் மாணைப் பிரிந்த ஆண்மாளையும் கண்டு தலைவன் தன்னைக் காண வருவான் எனத் தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவனைப் பிரிந்து துன்பமடைவதைவிடத் தலைவன் இருக்குமிடத்திற்குச் செல்வதே சிறந்தது எனக் குறுந்தொகை தலைவி எண்ணுகிறாள். இதனை நெஞ்சுக்குக் கூறுவாளாய்த் தோழிக்குக் கூறுகிறாள். தலைவன் வராததால் தனது உடல் மெலிந்தது; உறங்காமல் துயரம் மிகுதியால் இங்கிருந்து அழுதுகொண்டு துன்புறுவதைக் காட்டிலும் தலைவன் இருக்கும் இடத்திற்குச் செல்வதே நலம் என நினைக்கிறாள் (குறு. 11). தலைவன் திருமணம் செய்யப் பொருள் தேடிப் பிரிந்த காலத்தில் தனது ஆற்றாமையினால் தலைவி தோழியிடம் தனது துன்பத்தை வெளிப்படுத்தித் தலைவன் இருக்கும் இடத்திற்கு நாழும் செல்வோம் என்று கூறுகிறாள் (குறு. 395).

3.3.2. பிரிவு - மன்யோசு தொகுதி பத்து

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி தலைவனின் எண்ணங்களை அறிய விரும்புகிறாள். தலைவனின் எண்ண ஓட்டங்கள் தன்னைச் சுற்றியே இருக்க வேண்டுமென விரும்புகிறாள். தலைவன் தன்னைப் பிரியாமல் இருக்க விரும்புகிறாள். பிரிவுக் காலங்களில் கண்ணீர் வடிக்கிறாள்; பிரிவுக் காலம் நீள்கையில் மிகுந்த துயரமடைகிறாள். பிரிவுத் துயரைப் போக்க இயற்கைக் காட்சிகள் மீது கவனம் செலுத்துகிறாள்.

3.3.2.1. பிரிவை விரும்பாமை

வேனில் மழையிலே நனைந்துகொண்டு தலைவன் தன்னைப் பிரிந்து சென்றுவிடுவானோ என நினைக்கும் தலைவி அவன் நோக்கத்தை அறிய எண்ணுகிறாள்.

வேனில் மழையில்
ஆடையே நனைந்திடச்
செல்வாயோ நீயே
ஏழு நாளும் பொழியின்

ஏழிராவும் வாராயோ (மன். 1917)

இப்பொழுது பொழிகின்ற வேனில் மழையில் உனது ஆடையெல்லாம் நனைந்திட திரும்பிச் செல்வாயோ; இப்பொழுது பொழிகின்ற மழை ஏழு நாட்கள் பொழியும் எனில், அந்த ஏழு இரவும் நீ வரமாட்டாயா?" எனத் தலைவனிடம் தலைவி கேட்கிறாள். ஏனெனில் மழை தலைவனின் வரவைத் தடுக்குமோ என எண்ணுகிறாள். நீண்ட பிரிவைத் தலைவி விரும்பாததால் தலைவனின் நோக்கத்தை அறிய விரும்புகிறாள்.

எதிர்பாராமல் பெரும் மழை பொழிந்தது; ஆனால் மழை மேகங்கள் கலைந்து நிலவு இரவில் நன்றாக ஒளிவீசுகிறது (மன். 2227). மழை பொழிந்ததால் தலைவன் தன்னுடனே தங்குவான் என நினைத்த நேரத்தில் மழை மேகங்கள் விலகி நிலவு தோன்றுகிறது. தலைவன் தன்னைப் பிரிந்து திரும்பிச் சென்று விடுவான் என்பதனால் தலைவி நிலவை வெறுக்கிறாள். நீ இந்த வேனில் மழை பொழியும் நேரத்தில் வெளியே செல்லாதே; வேனில் மழையும் உன்னை வெளியில் செல்லாதவாறு தடுத்து நிறுத்துவதை நீ அறிவாயே (மன். 1916) என்கிறாள் தலைவி. தலைவன் தன்னைப் பிரிந்து செல்லாதவாறு மழை தலைவனைத் தடுத்து நிறுத்தியதால் இயற்கை தனது ஆவலை நிறைவேற்ற ஒத்துழைப்புத் தந்ததாக எண்ணுகின்ற தலைவி, வேனில் மழையை உள்ளூர விரும்புகின்றாள்.

வெண்மையான மரத்தின் வில்லைப் போல வேனில் காலமான இப்பொழுது மலைமேல் மேகம் செல்கிறது; அதைப்போலத் தலைவனாகிய நீயும் உனக்கு விருப்பமுடைய பொருளைப் பிரிந்து செல்கின்றாயோ! (மன். 1923) என்கிறாள் தலைவி. பிரிந்து வழிச் செலவில் செல்லவுள்ள தலைவனின் மனநிலையைத்

தலைவி அறிய முயல்கிறாள். தனக்கு விருப்பமான பொருளை யாரும் பிரிந்து செல்வதில்லை என்கிறாள். பிரிந்து சென்றால் காதல் நலிவே மிஞ்சும் என்பதனால் தன்னைப் பிரிந்து தலைவன் செல்ல வேண்டாம் என்பதைத் தலைவனுக்குக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறாள்.

3.3.2.2. பிரிவால் அழுகை

தலைவன் பிரிந்து சென்றதனால் எந்நேரமும் தான் அழுதபடி காத்திருப்பதாகத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள். பிகுரசியும் (Figurasi - சிள்வண்டு) குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மட்டுமே ஒலி எழுப்பும். ஆனால் தலைவனின் நட்பினால் நலிகின்ற மென்மையான நானோ எப்பொழுதும் அழுதுகொண்டிருக்கிறேன் என்கிறாள் (மன். 1982). தலைவி நீண்ட நாட்களாகத் தலைவனின் வரவிற்காகக் காத்திருந்து கண்ணீர் வடித்தபடி இருக்கிறாள்; அவள் தொடர்ந்து கண்ணீர் விடுவதால் அக்கண்ணீர் காய்வதற்கும் நேரமில்லாமல் இருக்கிறது. கோடைப் புல்லின் மேல் விழுந்த பனித்துளிகளால் நனைந்த ஆடையைத் தான் அணியவில்லை; எனினும் தனது ஆடையின் நனைந்த கரைப்பகுதி காய்வதற்கு நேரம் இல்லை என்கிறாள் தலைவி (மன். 1994). தனது கண்ணீரைக் கதிரவனாலும் உலரவைக்க முடியாது எனக் கூறும் தலைவி, தலைவன் வராமல் காலம் கடத்தவே தனக்கு இந்நிலை ஏற்பட்டது என்கிறாள். 'நிலம்' வெடிக்கும்படியாக மிகவும் வெம்மையுடன் ஒளி வீசுகின்ற கதிரவனாலும் என்னுடைய ஆடையை உலரவைக்க முடியுமா? நான் உன்னை நேரில் காணாதவரை அது நடைபெறாது; நீ வராவிட்டால் கதிரவனாலும் தன் உடையை உலரவைக்க இயலாது என்கிறாள் (மன். 1995). இம்மூன்று பாடல்களும் பிரிவு

நலிவின் உச்சநிலையைச் சுட்டி நிற்கின்றன. தனது துயரை இடைவிடாத கண்ணீரின் மூலம் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள்.

3.3.2.3. பிரிவில் தலைவனின் நிலை குறித்து எண்ணுதல்

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன் வருத்தமுடனே வழியில் கடந்துசெல்வான் என நினைத்ததோடு, பயணத்தின் நடுவே குடில் செய்து தங்கும் தலைவனின் துன்பம், உறைபனியில் தலைவனின் உறக்கநிலை ஆகியவற்றை நினைத்துத் தலைவி வருந்துகிறாள். உமெயின் மலரைச் சிதறச் செய்கின்ற வேனில் மழை அதிகமாகப் பொழிகின்றது. பயணத்தில் சென்ற தலைவனாகிய நீயும் தங்குவதற்காகக் குடில் செய்திருப்பாய் (மன். 1918). பயணம் செய்பவர்கள் தாங்களாகவே குடில் அமைத்துத் தங்கும் வழக்கம் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் உள்ள பாடல்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதனை நினைத்துத் தலைவி வருந்துகிறாள்.

தலைவன் வருத்தத்துடனே தனது பயணத்தை மேற்கொள்வான் என்பதனை நினைத்துத் தலைவி வருந்துகிறாள். காலையில் மேகம் வருகின்ற நேரத்தில் 'யவெ' என்ற பல மடிப்புகளைக்கொண்ட மலையைக் கடந்து ஒதொதொகிசுப் பறவை வருகிறது; உநொ மலர்கள் மலர்ந்துள்ள பூங்காவையும் குரல் கொடுத்தபடி கடந்துசெல்லும் (மன். 1945). பறவையைப் போலவே தலைவனும் வருந்தியே பூங்காவைக் கடந்திருப்பான் என நினைக்கிறாள். ஒளி வீசுகின்ற நநிவ (Naniva) ஓடைக்கரையில் வளர்ந்திருக்கின்ற நாணலின் மேலே காட்டுத்தாராவானது பெய்கின்ற உறைபனியிலே உறங்கிடும் (மன். 2135) என்று தலைவி கூறுவதன் மூலம் தலைவன் வினையின் நடுவே உறங்கும் நிலையை நினைத்துத் தலைவி

வருந்துகிறாள். மலர்களை வைத்து காவற்குடில் செய்து தங்கும் தலைவனை நினைத்துத் தலைவி வருந்துகிறாள். அகிதுவின் (Akitu) வயலில் மலர்ந்துள்ள வொபன (Wobana) மலரை வெட்டியும் கார் காலத்துப் பகி மலரையும் சேர்த்து உனது குடிலை வேய்ந்திடுக (மன். 2292) எனத் தலைவி நினைக்கிறாள்.

தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் இயற்கைக் காட்சிகளில் கவனம் செலுத்துவான் என நினைக்கும் தலைவி அவை தலைவன் தன்னிடம் திரும்பிவரத் துணைநிற்கும் என நம்புகிறாள். இயற்கையின் காட்சிகள் பிரிவின் தன்மையைத் தலைவனுக்கு உணர்த்தும் என நினைக்கிறாள். காலை நேரத்தின் மேகத்தில் முழுவதுமாக நனைந்தபடி கூவும்குருவி மிபுநெவானது (Mifune) மலையினைக் கூவிக்கொண்டு கடப்பதை நீயும் காண்பாய் (மன். 1831) என்பதன் மூலம் பறவை கடந்துவந்த தூரமும் காலமும் பிரிவினைத் தெளிவாக உணர்த்தும் எனத் தலைவி நினைக்கிறாள். தலைவன் தன்னையே நினைத்துக்கொண்டு வினைமுடித்துத் திரும்பிவர இயற்கை துணைநிற்கும் என எண்ணும் தலைவி, கசுக (Kasuga) வயல்வெளியிலே இணைந்திருந்த உகுவிசுப் பறவைகள் பிரிகின்றபோது மாந்தரைப் போன்று அழுதுகொண்டு பிரிகின்றன; வினை முடித்துத் திரும்பிவரும் நீயும் பறவைகள் பிரிந்துசெல்லும் காட்சியைக் காணும்போது தன்னை நினைப்பான் என எண்ணுகிறாள் (மன். 1890).

ஒதொதொகிசுப் பறவையே, உன்னுடைய நீண்ட முதல் குரலினை என்னுடையதாக்க வேண்டும்; ஐந்தாம் மாதம் ஐந்தாம் நாள் தொங்கவிடப்படும் மணிப்பந்திற்கு அதனைச் செய்கின்ற மாலையின் நாராக்கவே என்று தலைவி குறிப்பிடுவதன் மூலம் தனது காதலனுக்குப் பறவையின் குரல் கால வரவினை

உணர்த்தும் என நினைக்கிறாள். அதன்மூலம் பிரிந்தவனைத் திரும்பி அழைக்க, பறவை துணைநிற்கும் என எண்ணுகிறாள் தலைவி (மன். 1939). இங்கு குறிப்பிடப்படும் 'ஐந்தாம் மாத மணியின் மாலை' என்பது செயற்கைப் பூக்களால் செய்யப்பட்டு ஐந்து வகையான நிறமுள்ள பட்டு நூல்களால் சுற்றப்பட்டு ஐந்தாம் நாள் தொங்கவிடப்படும்.

பயணம் சென்றுள்ள தலைவன் ஒதொதொகிசுப் பறவையின் குரலைக்கேட்டு உறக்கம் கலைந்து தன்னிடம் வரலாம் எனத் தலைவி நம்புகிறாள் (மன். 1949). 'உ'வினது மலர் பூத்துச் சிதறுகின்ற குன்றில், ஒதொதொகிசுப் பறவை குரல்கொடுத்துப் பறந்துசெல்லும். அப்பறவையின் குரலையும் நீ கேட்டிருப்பாயோ! எனத் தலைவி எண்ணுகிறாள் (மன். 1976). அழகான பெண்ணின் உடல் நிறத்தை நிறம் மாறிய இலைக்கு உவமையாகக் குறிப்பிடுகிறாள். கார்கால மலையே, நல்ல மனிதரை மறக்காதே; தலைவன் மறந்திருக்கும் தன்னை உன்னுடைய நிறம் மாறிய இலைகள் நினைத்திட வைக்கும் என்கிறாள். மர இலையின் நிறம் மாற்றம் கண்டு தன்னைத் தலைவன் நினைவுகூர்வான் எனத் தலைவி எண்ணுகிறாள் (மன். 2184).

3.3.2.4. பிரிவின் தன்மை

தலைவன் தன்னைக் காண வரவேண்டும் என்பதனைத் தலைவி பலவாறு பதிவுசெய்கிறாள். மலைகளிடையே பெய்திருக்கும் பனி கரையாதிருக்க வேண்டுகிறாள்; நீர் வடிந்து ஓடுகின்ற ஆற்றின் கரையில் யனகி (Yanagi) மரத்தில் மொட்டுகள் அரும்பியுள்ளன (மன். 1849) என்கிறாள். பனி கரைதல், யனகி அரும்புதல் வேளிற்கால வரவை உணர்த்துகின்றன. தலைவன் வந்து யனகியைக்

காண வேண்டுமெனத் தலைவி நினைக்கிறாள். பொருள்நிலைப் பிரிவில் சென்றுள்ள ஆண் விரைவாகத் திரும்பி வரவேண்டும் என விரும்புகிறாள். அதனை யனகி மரத்தின் மேலேற்றிக் கூறுகிறாள். ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் நான் பார்க்கின்ற யனகி மரமே உகுவிசு பறவை வந்து உன்மேல் அமர்ந்து குரல்கொடுக்க வேண்டும்; அவ்வாறு நீ விரைவாகச் செழித்துக் காடுபோல வளர்வாயாக எனத் தலைவி தான் நினைப்பது விரைவாய் நடைபெற வேண்டுகிறாள் (மன். 1850).

3.3.2.5. பிரிவு நீட்டம்

நீண்ட பிரிவினால் துன்புறும் தலைவி பிரிவுக் காலம் நீள்வது நன்றன்று என நினைக்கிறாள். உயர்ந்த மலையிலிருந்து பெய்து வருகின்ற பனி, மலர்ந்துள்ள உமொ மலரை உதிரச்செய்யும் என நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் தலைவி, தலைவனின் பிரிவு நீள்வதால் கவலைகொள்கிறாள் (மன். 1841). ஒவ்வொரு ஆண்டும் தவறாமல் உமெ மலர் மலர்ந்தாலும் வெறுங்குடிலை ஒத்தது தனது உடம்பு என்கிறாள்; தனக்குச் சாதகமான வேனில் காலம் மீண்டும் வராது எனத் தனது துயர மிகுதியைப் புலப்படுத்துகிறாள். இதன்மூலம் தலைவன் காலமாற்றம் குறித்த கவலையின்றி இருக்கிறான் என்று குறிப்பிடும் தலைவி, பிரிவில் ஆண்டுகள் பல சென்றதையும் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 1857). இவை போன்ற பிரிவு நீட்டத்தை உணர்த்துவனவாக மன்யோசு தொகுதி பத்தின் 1852, 1862, 1902, 1904, 1920, 1926, 1930, 1957, 1959, 1970, 2286, 2294 ஆகிய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

3.3.2.6. பிரிவின் ஆற்றாமை

தலைவன் பிரிந்த வேளிற் கால மாலை நேரத்தில் இயற்கை நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் தலைவியின் உள்ளத்தைக் கலங்க வைக்கிறது. நிலவு மரக்கிளையின் அடர்வில் மங்கலாகத் தெரிவதால் தான் கலங்குவதாகச் சுட்டுகிறாள். இங்கு நிலவு என்பது பிரிந்து சென்ற தலைவனைக் குறிக்கிறது (மன். 1875).

பிரிவால் நலிந்து தனது உயிர் போய்விடுமோ? எனத் தலைவி நினைக்கிறாள். ஒத்தொத்தாகிசுப் பறவையின் குரல் கேட்கும்போது தனது இறப்பு நினைவில் வருவதாகக் குறிப்பிடும் தலைவி (மன். 1956), காலம் கடந்தும் தலைவன் வராமல் இருப்பதைப் பதிவுசெய்கிறாள். கோடை வயலில் குசு செடி செழித்து வளர்ந்திருப்பதை ஒத்த என் காதல் நலிவினால் உடல்நலம் கெட என் உயிர் வாழ்க்கை தொடருமா? (மன். 1985) என்பதன் மூலம் நலிவில் தான் இறந்துவிடுவேனோ? என்ற தன் அச்சத்தைக் குறிப்பிடுகிறாள். தலைவனின் பிரிவைத் தாங்க முடியாமல் பனி போல கரைந்து இறந்துவிட தலைவி நினைக்கிறாள் (மன். 2254).

கார்காலக் காற்றில் யமதொ (Yamato) வெளியைப் பறந்து கடக்கின்ற காட்டுத் தாரா உயரப் பறப்பதனால் மேகத்தில் மறைந்திடுமே என என்னும் தலைவி (மன். 2128), பிரிந்துசென்ற தலைவனின் தோற்றத்தை நினைவில் வைத்து ஆற்றியிருக்க இயலாமல் கண்ணிலிருந்து மறைந்ததை நினைத்து வருந்துகிறாள்.

3.3.2.7. பிரிவை ஆற்றியிருத்தல்

பிரிவின் துயரை முடிந்தவரை பொறுத்திருக்க என்னும் தலைவி தன்னைப் பகி மலருடன் ஒப்பிடுகிறாள். கார்காலக் காற்றைப் பகி மலர் தாங்கி நிற்பது போலத் தானும் பிரிவுத் துயரைப் பொறுத்திருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 2108). மலர்களின் மலர்ச்சி பிரிவுத் துயரைக் குறைப்பதாகத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள். சனுகதவின் (Sanokata) மலர்மலர்ச்சி (மன். 1928), சகூர (Sakuma¹) மலர்களின் மலர்ச்சி (மன். 1872) ஆகியவை காதல் நலிவைக் குறைக்கின்றன என்கிறாள். பிரிவில் இயற்கையை உற்று நோக்கும் தலைவி வேனிற் காலம் வரவுள்ளதை மேகங்கள் தவழ்வதன் மூலம் அறிகிறாள்.

காற்றுக் கலந்து
பனிப் பெயல் தொடரும்
இன்னுமே தான்
புகார் தவழ்கிறது
வேனிற் காலம் வந்ததே! (மன். 1836)

காற்றுடன் கலந்து இன்னும் பனி பெய்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் மேகங்கள் தவழ்வதால் வேனிற் காலம் விரைவில் வரவுள்ளது என்பதனை உணர்கிறாள்.

3.4. காத்திருத்தல்

தலைவனுக்காகத் தலைவி காத்திருப்பது இரு இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகிறது. காத்திருக்கையில் பருவ வரவு தலைவியின் வருத்தத்தை மிகுதியாக்கியது. பிற தன்மைகளைப் பொறுத்தவரையில் பெரும்பாலும் பிரிவு என்னும் பகுதியோடு சேர்த்து வைத்து எண்ணத்தக்கதாக அமைகின்றன.

¹ பிற பாடல்களில் Sakura என்றே உள்ளது. இப்பாடலில் மட்டுமே Sakuma என உள்ளது.

காத்திருக்கையில் தலைவன் குறித்த பருவம் இதுவன்று எனக் குறுந்தொகைத் தலைவியும் இயற்கை அழகில் கவனம் செலுத்தி மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவியும் ஆறுதல் அடைகின்றனர்.

3.4.1. காத்திருத்தல் – குறுந்தொகை

தலைவனுக்காகக் காத்திருக்கையில் தலைவிக்கு ஆற்றாமை மிகுதியாகிறது. அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமாறு கூறும் தோழியிடம் தனது துயரமிகுதிக்கான காரணத்தைத் தலைவி விளக்குகிறாள்; தலைவனுக்காகக் காத்திருக்கையில் தனது துன்ப மிகுதியால் தூக்கமின்றி வருந்துகிறாள்; பருவ வரவும் மாலை நேரமும் தனது துயரைக் கூட்டுவனவாக அமைகின்றன என்கிறாள்.

3.4.1.1. காத்திருத்தலின் ஆற்றாமை

குறுந்தொகையில் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் அவனுக்காகக் காத்திருக்கையில் பிரிவின் ஆற்றாமையால் தலைவி பலவாறு துன்பமடைகிறாள். அவ்வேளைகளில் தோழி அவளை ஆற்றியிருக்குமாறு வற்புறுத்துகிறாள். தலைவி ஆற்றியிருக்க நினைத்தும் தான் அவ்வாறு செய்ய இயலாதபோது அதற்கான காரணத்தைத் தோழியிடம் விவரிக்கிறாள்; தனது அழகு கெடும்படி பசலை வந்தது என்கிறாள்.

...

கெனக்கு மாகா தென்னைக்கு முதவாது
பசலை யுணீஇயர் ... (குறு. 27)

நல்ல பசவின் இனிய பாலானது அதன் கன்றால் உண்ணப்படாமலும் கறக்கும் பாத்திரத்தில் விழாமலும் தரையில் சிந்தி வீணாவது போல, தனது பேரழகு தனக்கும் பயன்படாமல் தனது தலைவனுக்கும் இன்பம் தராமல் பசலை நோயால் உண்ணப்பட்டு வீணாகிறது என்கிறாள்.

திருமணம் செய்துகொள்ளப் பொருள் தேடித் தலைவன் பிரிந்தபோது தலைவி வேறுபடுகிறாள். அதற்கான காரணத்தைத் தோழி கேட்க, தலைவன் இன்னும் மீண்டு வராததால் துன்பமடைவதாகக் குறிப்பிடுகிறாள்; தன் துன்பத்தைத் தாய் அறிவாளோ எனக் கவலைகொள்கிறாள்; அவ்வாறு தாய் அறிந்தால் தான் உயிர்வாழ்வது கடினம் எனவும் கூறுகிறாள் (குறு. 316). தலைவன் தலைவியை மணந்துகொள்ளாமல் காலம் நீட்டிக்கிறான். அதனால் வருந்திய தலைவி தோழியிடம் தன்னோடு ஒன்றியிருந்த பெண்மை நலத்தை எடுத்துக்கொண்ட தலைவன் திருமணம் செய்துகொண்டால் மட்டுமே அப்பெண்மை நலத்தைத் தான் பெறமுடியும் என்கிறாள் (குறு. 54). மேலும் பெண்மை நலத்தைத் தலைவன் எடுத்துக்கொண்டதால் உண்டான தனிமை வருத்தத்தோடு தான் உயிருடன் இருப்பது தலைவன் தன்னைத் திருமணம் செய்துகொள்வான் என்பதற்காகவே எனவும் குறிப்பிடுகிறாள் (குறு. 133).

தலைவன் திருமணம் செய்துகொள்ள முயற்சிக்காமல் இருப்பதால் தான் பலவாறு துன்பமடைவதைக் கூறும் தலைவி, அத்துன்பத்தைத் தோழியிடமும் ஆற்றிடமும் கூறுவாளாய்த் தலைவனுக்கு எடுத்துரைக்கிறாள். தலைவன் நீண்ட நாள் பழகியதால் அவனுடனான நட்பை அனைவரும் அறிந்து பழிமொழியானதைக் குறிப்பிடுகிறாள் (குறு. 97). மலை நாட்டுத் தலைவன் திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் இருப்பதால் அவனுடனான நட்பு உண்மையாகாமல் அவனின் நினைவால் தலைவி துன்புறுகிறாள் (குறு. 105). தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கத் திருமணம் செய்ய இதுவே ஏற்ற காலம் எனப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 219).

திருமணம் செய்துகொள்வதற்கான பொருள்தேடித் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் ஆற்றாமைக்கான காரணத்தைத் தோழி கேட்க, அதற்கான காரணத்தைத் தலைவி கூறுகிறாள்; இயற்கையாகவே ஆற்றியிருக்கும் தன்மை கொண்ட தான் தலைவன் தன்னைத் தழுவுவது போன்று கனவு கண்டு, அதனை உண்மையென நினைத்துத் தலைவனைப் படுக்கையில் தேடுகிறாள்; பின்பு தனித்திருப்பதை அறிந்து ஆற்றாமையால் வருத்தம் உண்டாகிறது என்கிறாள் (குறு. 30).

தலைவன் திருமணம் செய்யப் பொருள் தேடிப் பிரிந்த காலத்தில் தலைவி உறங்காமல் துன்புறுவதும் உண்டு. பிரிவின் ஆற்றாமையால் தான் உறங்காமல் துன்புற மக்கள் அனைவரும் கவலையின்றி உறங்குகின்றனர் எனத் தோழி முதலியோர் உறங்கியதைச் சுட்டிக்காட்டித் தான் உறங்காமல் இருப்பதைத் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 6). தலைவன் விரைந்துவந்து தன்னைத் திருமணம் செய்துகொள்ளாததால் கவலையுற்ற தலைவி தோழியிடம், தனது துன்பத்தினை அறியாமல் உறங்குகின்ற இந்த ஊரை என்ன செய்வது எனத் தனது ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துகிறாள் (குறு. 28). தலைவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற கார்ப்பருவம் வந்தும் தலைவன் திரும்பி வராததால் தன் கண்கள் உறங்காமல் இருந்தன எனத் தலைவி தோழியிடம் கூறுகிறாள் (குறு. 186).

திருமணம் செய்யவேண்டி பொருள்தேடித் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் அவனது பிரிவைப் பொறுத்திருக்கும் ஆற்றல் உனக்கு உள்ளதா எனத் தோழி கேட்க, அதற்குத் தலைவி,

... பானாட் கங்குல்
மன்றம் போழு மினமணி நெடுந்தேர்

வாரா தாயினும் வருவது போலச்
செவிமுத லிசைக்கு மரவமொடு
துயிறுறந் தனவா றோழியென் கண்ணே (குறு. 301)

என்று தன் மனவுணர்வினைப் பதிவுசெய்கிறாள்.

பெண் அன்றில் பறவை ஆண் அன்றில் பறவையை அழைக்கின்ற பாதியிரவில் தலைவனின் தேர் வருவது போன்று காதில் கேட்டதால் என் கண்கள் தூக்கமின்றி இருந்தன எனத் தான் தலைவனின் வரவை எதிர்பார்த்து உறங்காமல் இருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறாள்.

தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தலைவி இறந்துவிடுவாளோ என வருந்திய தோழியிடம் தலைவன் சென்ற வழியின் கொடுமையை நினைத்து உறங்காமல் துன்பமடைவதைக் காட்டிலும் தோழியாகிய உன்னைப் பார்த்து அடையும் துயரமே மிகுதியாக உள்ளது என்கிறாள் தலைவி (குறு. 224). தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் துன்பமடையும் தன்னைத் தோழியாகிய நீயும் ஆற்றுவிக்காமல் இருக்கிறாய் எனத் தலைவி கூறுகிறாள் (குறு. 377). தலைவன் தனது செயலை முடித்து திரும்பும் வரையில் உலகில் உள்ள பெண்கள் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பர் எனப் பிரிவைப் பொறுத்துக்கொண்டு ஆற்றியிருக்குமாறு கூறிய தோழியிடம் தலைவி, தன்னை அறிவுறுத்துபவர்களே உள்ளார்கள்; ஆனால் என் துயரத்தைப் போக்குவோர் இல்லை எனத் தனது ஆற்றாமையைத் தலைவி வெளிப்படுத்துகிறாள் (குறு. 398). பிரிவுக் காலத்தில் தலைவனின் மலையைப் பார்த்து ஆறுதல் அடைந்திருக்கையில், அம்மலை இருளில் மறைவதால் பிரிவைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை எனத் தனது துயரத்திற்கான காரணத்தைத் தோழியிடம் வெளிப்படுத்துகிறாள் (குறு. 240).

தலைவன் எப்பொழுதும் கூறுவது போலவே தன்னைப் பிரியவுள்ளதாகக் கூறுகிறான் என நினைத்துச் 'செல்வீராக' என்றேன்; ஆனால் இம்முறை தன்னைப்

பிரிந்து சென்றுவிட்டான் எனத் தனது துயரிற்குத் தானே காரணமானதைக் கூறி வருந்துகிறாள் தலைவி (குறு. 325). தலைவன் தான் பிரியவுள்ளதைக் கூறினால் தலைவி உடன்படமாட்டாள் என நினைத்துத் தலைவன் சொல்லாமல் பிரிந்து, தன்மேலுள்ள கோபத்தினால் சென்ற இடத்திலே தங்கி விடுவானோ என வருந்துகிறாள் (குறு. 79). தனது பிடியின் வருத்தத்தைப் போக்க முடியாமைக்காகப் பிளிரும் ஆண்யானை உள்ள வழியில் தலைவியாகிய தான் அழுது துன்புறும்படிப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் தன்னை மறந்தான் போலும் என்கிறாள் (குறு. 307). தலைவன் தன்னை மறந்ததோடு தனது விளையாட்டுப் பாவையையும் மறந்தான் போலும் (குறு. 278) எனக் கூறும் தலைவி தலைவனையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பதால் நெஞ்சின்கண் வருகின்றானே அன்றி நேரில் வரவில்லை எனக் கூறி வருந்துகிறாள் (குறு. 302). மாலைக் நேரத்தில் பிரிந்துசென்ற தலைவன் வரப்பெற்ற மகளிர்கள் தவம் செய்தவர்கள் (குறு. 344) எனக் கூறும் தலைவி, தலைவன் தன்னோடு சேர்ந்திருக்காவிட்டாலும் அவனைக் காண்பதே இன்பம் தரக்கூடியது (குறு. 60) எனத் தனது உள்ளக் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

3.4.1.2. பருவ வரவு, காலம் – குறுந்தொகை

இளவேனில், கார், முன்பனி ஆகிய காலங்களின் வரவால் தலைவி துன்பமடைகிறாள். தலைவன் திரும்பி வருவதாகச் சுட்டிச் சென்ற இளவேனில் கால வரவை இயற்கை நிலையால் உணர்ந்து தலைவன் மீண்டு வராததால் தலைவி துன்பமடைகிறாள் (குறு. 24, 192). இதேபோன்று கார்கால வரவும் தலைவியைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்துகிறது (குறு. 65, 126, 148, 186, 194, 221). கார்ப்பருவ மாலை நேரமும் தலைவிக்குத் துயரத்தை அதிகரிப்பதாக அமைகின்றது

(குறு. 108, 155, 188, 220, 216, 314, 319, 391). மேலும் கார்காலத்தில் மாலை நேரத்தில் மட்டுமல்ல பகல் முழுவதுமே துன்பமடைவதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (குறு. 234). இக்கார்ப் பருவ வரவால் தலைவிக்குப் பசலை ஏற்படுவதும் உண்டு (குறு. 98). சில வேளைகளில் தலைவன் வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற கார்ப்பருவம் இதுவன்று என ஆறுதல் அடைவதும் உண்டு (குறு. 21, 94). கார்ப்பருவம் தொடங்குவதற்கு முன்பே தலைவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்று மீண்டு வராததால் தலைவி துன்பமடைகிறாள் (குறு. 200). கார்காலம் போலத் தலைவன் வருவதாகத் குறிப்பிட்ட முன்பனிக் காலம் (குறு. 68, 82), கூதிர்காலம் (குறு. 86, 103, 110, 160, 195, 197) ஆகியவற்றின் வரவும் தலைவிக்குத் துன்பத்தை ஏற்படுத்தின. தலைவன் வருவதாகக் குறித்த காலம் வந்தும் திரும்பி வராததால் தலைவி வருந்துகிறாள் (குறு. 102, 187, 285).

3.4.2. காத்திருத்தல் – மன்யோசு தொகுதி பத்து

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தலைவனுக்காக ஏக்கத்துடன் காத்திருக்கிறாள். அவ்வாறு காத்திருக்கையில் இயற்கை காட்சிகள் மூலம் பருவ வரவையும் தலைவன் வரும் காலத்தையும் தலைவி கனிக்கிறாள். வேனில், கார்கால வருகையை உணர்வதோடு தலைவன் விரைவில் மீண்டு வருவான் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறாள். பிரிவுக் காலங்களில் காதலில் தலைவி நலிகிறாள்; அவ்வேளைகளில் இயற்கைக் காட்சிகளுடன் தன்னை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறாள்; நலிவுக் காலம் குறையாதா என ஏங்குகிறாள். வேனில், கார் உள்ளிட்ட பருவங்களின் வரவு தலைவியின் துயரை மிகுதியாக்கின.

3.4.2.1. காத்திருத்தல்

தலைவன் திரும்பி வரும் காலம் விரைவில் வருமென உணர்ந்து மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி ஆற்றியிருக்கிறாள். நெல் அறுப்புக் காலம் முடிவடைந்ததால், தலைவன் விரைவில் வீடு திரும்புவான் எனத் தலைவனுடன் இணையும் காலத்திற்காகத் தலைவி காத்திருக்கிறாள் (மன். 2251). மரக்கிளைகள் நன்கு மலர்ந்துள்ளதால் வேனிற்காலம் வந்ததைத் தலைவி உணர்ந்து தலைவன் வரவிற்காகக் காத்திருக்கிறாள் (மன். 1865). கார்காலம் வந்ததை உணர்ந்த தலைவி தலைவனுக்காகக் காத்திருக்கிறாள்.

பொழில் புல்லிலே
புதுமழை பொழிய
சிள் வண்டினது
நரல் குரல் கேட்டது
கார் காலம் வந்ததுவே (மன். 2160)

தனது வீட்டுப் பூங்காவின் புல்லின்மேல் புதுமழை பொழிந்திட சிள் வண்டுகளின் ஒலி கேட்கிறது. இந்நிகழ்வுகளின் மூலம் தலைவி கார்கால வருகையை உணர்கிறாள்.

தலைவன் திரும்பி வருவதாகச் சுட்டிச் சென்ற வேனிற்கால வரவை உகுவிசு பறவை குரல், மலையில் இரவில் தவழும் மேகங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் உணர்ந்து அவனுக்காகக் காத்திருக்கிறாள். தலைவன் திரும்பி வருங்காலம் தவறாது என்ற நம்பிக்கையுடன் மலை வழியை இரவிலும் பார்த்திருக்கிறாள் (மன். 1845). குறிப்பிட்ட நாளில் தனது தலைவன் திரும்பிவர வேண்டுமெனவும் விரும்புகிறாள் (மன். 1955).

தலைவனுக்காகக் காத்திருக்கையில் இயற்கைக் காட்சியில் கவனம் செலுத்தும் தலைவி, தவளை கத்தும் குரலை ஆற்று நீரோட்டத்தில் கேட்கிறாள் (மன். 2161, 2222). நாரையும் காட்டுத் தாராவும் காலையில் குரல் கொடுத்து எங்கு செல்கின்றனவோ! மேகம் மறைத்துவிட்டதே என இயற்கையைத் தான் ஆழ்ந்து நோக்கியதைத் தலைவி பதிவு செய்கிறாள் (மன். 2138). மலைச் சாரலில் மேகங்கள் தவழ்கின்றன; ஆனால் தலைவி அதனைக் காண விரும்பவில்லை; தலைவனின் உருவத்தையே காண விரும்புவதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 1913). பனியில் நனைந்து வெண்ணிறச் சிறகுடன் உமெ மலரின் மரக்கிளையில் குரல் கொடுத்துத் தாவுகின்ற உகுவிசுப் பறவையைத் வீட்டிற்குத் திரும்பி வரும் தலைவனுடன் தலைவி ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறாள் (மன். 1840).

தலைவியின் வீடு உமெ மலர் மலர்ந்துள்ள குன்றின் சாரலில் இருப்பதால் உகுவிசு பறவையின் குரல் கேட்பது புதிய நிகழ்வல்ல என்கிறாள்; தனது வாழ்வின் நடைமுறையை இயல்பாக ஏற்றுக்கொள்கிறாள் தலைவி (மன். 1820). கூவுங் குருவியின் குரலைக் கேட்டு, அது யாரைக் கூவி அழைக்கிறதோ? என நினைக்கிறாள் (மன். 1827). யனகி மரத்தில் மொட்டுகள் அரும்பியுள்ளது வேனிலின் தன்மையைக் காட்டுகிறது என்கிறாள் (மன். 1847).

நீண்ட மாதமாகக் குறிப்பிடப்படும் ஒன்பதாம் மாதத்தின் பெரும் மழையில் நனைந்து கசுக மலையில் உள்ள மரக்கிளைகள் நிறம் மாறின என்கிறாள் தலைவி; இலைகளின் நிறமாற்றத்தின் தோற்றத்தைக் காண்கிறாள் (மன். 2180). நிறம் மாறும் இலைகள் அப்படியே இருக்க விரும்பும் தலைவி அதற்காக மழை பொழியாதிருக்க வேண்டுகிறாள்.

காலைப் பனியில்
நிறத்தை அடைந்திடும்
காரது மலை
பெருமழை பொழியேல்
அப்படி இருந்திடவே (மன். 2179)

காலைப் பனியில் நிறம்மாறிய இலைகள் பெரும்மழைப் பொழிவால் உதிர்ந்துவிடும். எனவே மழையைப் பெய்யாதிருக்க வேண்டுகிறாள். தனது வீட்டு வாயிலில் உள்ள பகி மரத்தின் கீழ் இலைகளின் நிறமாற்றத்தை அருகிலிருந்து தலைவி காண்கிறாள்; காலைப் பனியில் இந்நிறமாற்றம் நடந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 2182). காட்டுத் தாராவின் குரலைக் கேட்கையில், மர இலைகளைப் பனி நிறம்பெறச் செய்வதைத் தலைவி காண்கிறாள் (மன். 2181). இலைகள் நிறம்மாறும் நிகழ்வு நடைபெறாத போதும் குளிரான காற்று வீசுவதால் பனி பொழியும் எனத் தலைவி நினைக்கிறாள் (மன். 2232).

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி தனது தலைவனுக்காகக் காத்திருக்கிறாள் (மன். 1817, 1974, 2112, 2148, 2151, 2168, 2218, 2222, 2231, 2270, 2317, 2323, 2345). அவ்வாறு காத்திருக்கையில் தலைவனின் காலடி ஒலி (மன். 1919), வரவு ஒலி (மன். 2347) ஆகியவற்றைக் கேட்பதோடு, தனது தலைவன் சூடும் பகி (Fagi) மலரை நினைக்கிறாள் (மன். 2225). அம்மலரின் மலர்வு நிலையைக் கண்டு மகிழ்கிறாள் (மன். 2113). காத்திருக்கும் வேளைகளில் தன்னை இயற்கையுடன் ஒப்பிடுகிறாள் (மன். 1833, 1864, 1901, 1903, 1912, 1921, 1927, 1951, 1969).

3.4.2.2. காதல் நலிவு

தலைவனின் பிரிவால் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி பலவாறு துன்பமடைகிறாள். அவ்வாறு துன்பமடைகையில் இயற்கைக் காட்சிகளுடன் தன்னை ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறாள். காலையில் கிணற்றடியில் வந்து குரல் கொக்கும் 'கவொ' (Kavo) பறவைக்கும் தன்னைப் போலவே காதல் நலிவோ என நினைக்கிறாள்; தனக்கு எப்பொழுதும் நலிவே எனக் குறிப்பிடும் தலைவி தனது நலிவுக் காலம் குறையாதா என ஏங்குகிறாள் (மன். 1823). தலைவன் தன்னை நீண்ட நாட்கள் பிரிந்திருப்பதால் தலைவனை உள்ளமற்றவன் எனப் பிறர் கூறுவர் (மன். 2302) எனக் குறிப்பிடும் தலைவி, அவனை நினைத்து வருந்துவதில்லை என உறுதி கொள்கிறாள்; எனினும் கார்காலக் காற்று குளிராக வீச மீண்டும் தலைவனையே நினைத்து வருந்துகிறாள்; தான் உள்ளத்தில் உறுதி பூண்டும் கடைபிடிக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதைப் பதிவுசெய்கிறாள் (மன். 2301).

தனது காதல் நலிவு குறித்து விளக்கும் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி,

யொநபரியின்
மரங்களில் பெய்திடு
வெண்பனிபோலத்
தெளிவாய்த் தோன்றிடுமே
நலிந்திடும் நானேகொல்! (மன். 2339)

யொநபரி (Yo-nabari) என்னும் வெளியில் மரங்களிலும் பெய்து மூடியிருக்கும் தெளிவான பனி போலக் காதல் நலிவு தனது முகத்தில் தெளிவாகத் தோன்றுமோ என எண்ணுகிறாள். தனது மலர்ச்சி தலைவன் தன்னுடன் இல்லாததால் பயனற்றது எனக் குறிப்பிடும் தலைவி, தனது மலர்ச்சி நிலையை மலருடன் ஒப்பிடுகிறாள்.

சென்ற ஆண்டு அலர்
பிசகி இப்போ அலர்ந்து
நலிவினிலே
வருந்தியே உதிரும்
காணும் மாந்தர் இன்றியே (மன். 1863)

சென்ற ஆண்டைப் போலவே பிசகி (Fisaki) மலர் மலர்ந்துள்ளது. ஆனால் அதைப் பார்த்து இன்பமடைவதற்கு மாந்தர் இல்லாததால் நலிவில் உதிர்ந்துவிடும் என்னும் தலைவி, தனது மலர்ச்சி தலைவன் இல்லாததால் பயனற்றதாகிறது என்பதைப் பதிவுசெய்கிறாள். தலைவன் தன்னுடன் இல்லாதபோது அவனை நினைத்து இன்றைய வேனில் பொழுது கழிந்ததைக் குறிப்பிட்டு, நாளைய பொழுது எவ்வாறு கழியுமோ என வருந்துகிறாள்; வேனிலில் பகல் நீண்டதாக இருப்பதால் தலைவி இவ்வாறு வருந்துகிறாள் (மன். 1914). மலர் மலர்ந்திருந்தாலும் யாரும் அறியாத நலிவு அந்த மலருக்கு உண்டு எனக் குறிப்பிடும் தலைவி தனது வெளித்தோற்றம் மலர்ச்சி உடையதாகத் தெரிந்தாலும் தனக்கு காதல் நலிவு உண்டு என்பதனைப் பதிவுசெய்கிறாள் (மன். 2293).

பிரிவுக் காலத்தில் இரவு நேரம் தலைவிக்கு மிகுந்த துன்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தூக்கமில்லாமல் துன்புறுவதையும் இரவில் தான் எவ்வாறு நலிகிறாள் என்பதனையும் பதிவுசெய்கிறாள்.

இன்றிரவுமே
பயன் ஏதும் இன்றியே
ஒதொதொகிசு
நரன்று வரு குரல்
தொலைவில் கேட்டிடுமே (மன். 1952)

இன்றிரவு எவ்வித பயனும் இன்றி ஒதொதொகிசுப் பறவை தொலைவில் குரல் கொடுக்கிறது என்பதன் மூலம் இரவில் தான் தூங்காமல் இருப்பதையும் தொலைவில் சென்ற தனது தலைவனின் குரலையும் கேட்க விரும்புவதையும்

தலைவி குறிப்பிடுகிறாள். இதே போன்று பல நினைவுகளினால் இரவு முழுவதும் தூங்காமல் இருக்க, விடியற்காலையில் குரல் கொடுத்துச் செல்கின்ற ஒதொதொகிசுப் பறவையை யார் தடுக்க முடியும் எனத் தனது தலைவனின் வழிச் செலவைத் தடுக்கும் ஆற்றலற்ற தன்மையைத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 1960). தான் துயரமாக இருக்கும் வேளையில் இரக்கமில்லாமல் தெளிந்த ஒளியை நிலவு வீசுவதாகவும் (மன். 2226) நீண்ட ஒன்பதாம் மாத நிலவை வைகறைவரை தூங்காமல் பார்த்திருப்பதாகவும் (மன். 2229) குறிப்பிடுகிறாள். இரவில் தனித்திருக்கையில் காற்று, குளிர், பனி ஆகியவற்றோடு சிள்வண்டு, ஒதொதொகிசுப் பறவை ஆகியவற்றின் ஒலியும் தனித்துறங்கும் தனக்குத் துன்பத்தை ஏற்படுத்துவனவாக அமைகின்றன என்கிறாள் தலைவி (மன். 1981, 2158, 2261, 2262, 2264, 2318).

தலைவியின் காதல் நலிவு தொடர்பான பாடல்களை மான், பறவை, மலர், பனி, பிற என வகைப்படுத்தலாம். கலைமான் தன் துணையை அழைக்கும் குரல் கேட்டுத் தலைவி காதலில் நலிகிறாள் (மன். 2143, 2144, 2145, 2146, 2156). ஒதொதொகிசு, காட்டுத் தாரா ஆகிய பறவைகளின் குரலைக் கேட்டும் இலை உதிர்வதைப் பார்த்தும் தலைவி காதலில் நலிகிறாள் (மன். 1937, 1978, 2134, 2136, 2137, 2139, 2157, 2208). தசிபந (Tatifa), பகி (Fagi) ஆகிய மலர்களின் உதிர்வால் நலியும் (மன். 1966, 2280, 2286, 2290) தலைவி நீண்ட நாட்கள் காதலில் நலிவதைவிட மலராக உதிரவே விரும்புவதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 2282).

பனிப்பொழிவின் வரவை இலைகளின் நிறமாற்றம் மூலம் அறியும் (மன். 2203) தலைவி மலையில் பொழியும் பனியானது மது மரத்தின் மீதும் பொழிகிறது (மன். 2313) எனப் பனியின் தோற்றம் கண்டு நலிகிறாள். கார்காலப் பகி (Fagi) மரத்தின் கிளை வளைந்திடும் அளவிற்கு உறைபனி பொழிவதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 2170). பனியின் தோற்றம் (மன். 2169), நுரைபனியின் (விரைவில் கரையும் பனி) நகர்வு (மன். 2314) ஆகியவற்றைக் கண்டு காதலில் நலிகிறாள். உகுவிசுப் பறவை வேலியில் உள்ள உநொ மலரில் சிறிது நேரம் தங்கிச் செல்வது போலத் தலைவன் தங்கிச் சென்ற சிறுபொழுதை நினைத்தும் (மன். 1988), காதல் நலிவும் காலங்களில் பார்த்திருப்பதற்கென்று தலைவன் நட்பு பகி மரம் பூத்ததைக் கண்டும் தலைவி நலிகிறாள் (மன். 2119).

3.4.2.3. பருவம், காலம்

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி வேனிலை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறாள். வேனில் காலம் விரைவில் வரவுள்ளதை உணர்கிறாள் (மன். 1816, 1824, 1843, 1876, 1940); அவ்வாறு தான் காத்திருந்த வேனில் காலம் வந்தும் தலைவன் வராததால் தலைவி வருந்துகிறாள் (மன். 1855). சில வேளைகளில் வேனில் காலம் வந்தும் வேனிலின் தன்மையில்லாமல் இயற்கை முரண்படுவதை குறிப்பிடுவதோடு (மன். 1832, 1838) வேனில் காலத் தன்மையை நினைவுகூர்கிறாள் (மன். 1835). வேனில் காலத்தைப் போலவே கார்கால வருகையை இயற்கை நிலையால் தெரிந்துகொள்கிறாள் (மன். 2162, 2186, 2195). கார்காலம் வந்தும் தலைவன் திரும்பி வராததால் தலைவி வருந்துகிறாள் (மன். 2289, 2295, 2298). தலைவன் திரும்பி வருவதாக ஒரு குறிப்பிட காலத்தைச் சுட்டிச்

செல்கிறான்; அக்காலம் வந்தும் தலைவன் திரும்பி வராததால் தலைவி வருந்துகிறாள் (மன். 1950, 1956, 1970, 2271).

3.5. தநபத

விண்ணுலகக் காதலியாகச் சித்திரிக்கப்படும் நட்சத்திரமான 'தநபத' குறித்த பாடல்கள் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் காணப்படுகின்றன. பிகொபொசி குறித்த பாடல்களில் விளக்கப்பட்டது போன்று தநபத பிகொபொசியின் வரவிற்காக ஆண்டு முழுவதும் காத்திருக்கிறாள். தநபத குறித்த பாடல்கள் இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் என வகைபடுத்தப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

3.5.1. இணைவு

பிகொபொசியுடன் சேர்வது ஓர் இரவு மட்டுமே என்பதால் அந்தச் சந்திப்பு குறைவான காலத்திற்குரியதாக அமைவதால் அது தொடர தநபத விரும்புகிறாள். பிகொபொசி வரும் அந்த இரவு விடியாதிருக்க விரும்புகிறாள்.

பிசுகதவின்
விண்ணாற்றுத் தரிப்பிலே
புணை எடுக்கும்
உன்னைக் காக்கும் இரவே
விடியாது அன்றுகொல்! (மன். 2070)

விண்ணாற்றின் பிசுகத என்னும் இடத்திலிருந்து கடவைக் காவலனின் வழிகாட்டுதலில் நீ புணையைத் எடுத்து தள்ளி வருகின்றாய்; நீ வருகின்ற நேரத்திற்காக நான் காத்திருக்கின்ற இந்த இரவு விடியாமல் இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறாள். பிகொபொசியுடன் சேர்வது ஓர் இரவு மட்டுமே என்பதால் அவன் விரைவாகத் தன்னிடம் வர வேண்டுமென விரும்புகிறாள் (மன். 2042). அவ்வாறு

வருகையில் கடந்த ஆண்டு பிகொபொசி வந்த கடவையானது பாழானதால் வழி தெரியாமல் தடுமாறுவானோ? எனக் கவலைகொள்கிறாள் (மன். 2084).

ஆண்டுகள் பல சென்றாலும் தான் ஒருமுறை மட்டுமே பிகொபொசியுடன் இணைவதாகத் தன்னிலையைக் குறிப்பிடும் தநபத (மன். 2078), தான் நினைத்தபடி சேர்வதற்காகக் கடவைக் காவலனிடம் புணையைக் கடன் கேட்கிறாள் (மன். 2088). இருவரும் சேர்ந்திருக்கும் நேரம் குறைவு என்பதால் தனது காதல் நலிவைப் போக்க பிகொபொசியிடம் தநபத அவனது அரைப்பட்டியைப் பெற விரும்புவதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 2023).

3.5.2. பிரிவு

பிரிவை நினைத்து வருந்தும் தநபத அப்பிரிவுக் காலத்தில் தான் செய்யும் செயல்களை விவரிக்கிறாள். தான் தனியே உறங்க வேண்டும் என்பதை விளக்கும் பாடலில் தநபத தனது வாழ்க்கை நடைமுறையை நினைத்து வருந்துகிறாள்

நாளை தொடக்கம்
என் உறங்கும் இடமே
திருத்தி நிற்கும்
உன்னோடு உறங்காதே
தனியேகொல் உறங்கும் (மன். 2050)

நாளைய நாள் தொடக்கத்தில் தன்னுடைய உறங்கும் கட்டிலைச் சுத்தம் செய்யவுள்ளதைக் கூறும் தநபத தான் பிகொபொசியோடு சேர்ந்து உறங்க இயலாது எனவும் தான் தனியே உறங்க வேண்டும் என்பதையும் நினைக்கிறாள்; இவ்வாறு பிரிந்திருக்கும் தனது நிலையை எண்ணி வருந்துகிறாள். பிகொபொசி தன்னைப் பிரியாமல் நாளையும் தன்னுடன் தங்கிடவேண்டும் என நினைப்பதோடு (மன். 2066) தான் அவனுக்கு விடை கூறுவதற்கு முன்பு தன்னைப் பிரிந்து

சென்றுவிடுவானோ (மன். 1998) என வருந்துகிறாள். பிகொபொசி நலமுடன் திரும்பி வருவதற்காகக் கரையெங்கும் தோரணம் கட்டி வழிபடுவதாகக் குறிப்பிடும் தநபத (மன். 2069) பிகொபொசிக்காக கால்மணி, கைமணி கலந்த ஆடையை நெய்து அவனிடம் சேர்க்க விரும்புவதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 2065). தன்னிலையை விளக்க ஒரு தூதுவன் இருப்பின் நன்று என நினைக்கிறாள் (மன். 2031).

3.5.3. காத்திருத்தல்

பிகொபொசிக்காக ஆண்டு முழுவதும் காத்திருப்பதாகக் குறிப்பிடும் தநபத அக்காத்திருப்பின் துன்பத்தைப் பலவாறு பதிவுசெய்கிறாள். பிகொபொசியைக் காண்பதற்காகக் காத்திருக்கும் வேளையில் உறக்கமின்றி அழுவதால் தனது ஆடையின் கண்ணீர் காயாது என்கிறாள் (மன். 2012). பழங்காலத்திலிருந்தே தான் நெசவு நெய்யும் தறியைப் இயக்காமல் பல நாட்கள் விண்ணாற்றின் துறையில் பிகொபொசிக்காகக் காத்திருப்பதாகத் தநபத குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 2019). இதைப் போன்றே பிகொபொசிக்காகக் காத்திருப்பதாகப் பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன (மன். 1997, 2004, 2006, 2010, 2013, 2015, 2038, 2039, 2048, 2049, 2054, 2055, 2061, 2064, 2067, 2068, 2072, 2076, 2083). தநபதவின் காதல் நலிவு தீர்ந்தாலும் அது மீண்டும் வரும் என பிகொபொசிக்காகக் காத்திருக்கையில் தநபத நினைக்கிறாள்.

ஆண்டின் காதலே
இவ்விரா தொடர்ந்திடும்
நாளை தொடர
மீண்டும் வழமைபோல
எம் நலிவும் வளரும் (மன். 2037)

தனது ஓராண்டு காதல் நலிவு இந்த ஓர் இரவில் தீர்ந்துவிடும். நாளை தொடங்கினால் மீண்டும் வழக்கம் போல காதல் நலிவே தொடரும் எனப் பிகொபொசிக்காகக் காத்திருக்கையில் தனது எண்ணத்தைப் பதிவுசெய்கிறாள்.

3.6. ஒப்பாய்வு

3.6.1. 'இணைவு' என்னும் பொருண்மை கொண்ட பாடல்களின் ஒப்பாய்வு

குறுந்தொகையில் தலைவனும் தலைவியும் பகற்குறி, இரவுக்குறி ஆகியவற்றில் சந்திப்பதாகப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. மழை இரவுக்குறிக்கு இடையூறாக இருக்குமோ எனத் தலைவி வருந்துகிறாள் (குறு. 158). சில வேளைகளில் தலைவனும் தலைவியும் சந்திப்பதும் குறி மறுப்பினால் சந்திக்காமல் இருப்பதும் உண்டு. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இவை நேரடியாக அப்படியே இடம்பெறாவிட்டாலும் மலர் காணும் நிகழ்வு இவற்றோடு ஒப்புமையுடையதாகக் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் மலர் காணும் நிகழ்வு என்பது இயற்கை அழகைக் காண்பது என்பதையும் தாண்டி, களவுக் காலச் சந்திப்பிற்காக நிகழ்கிறது. 'மலர் காணுதல்' பகுதியில் உள்ள பாடலில் காதலனைக் காணச் செல்வதையே குறிப்பதாக உள்ளது (மன். 1870). அவ்வாறு சந்திப்பதற்கு மழை இடையூறாக இருப்பதான குறிப்பும் காணப்படுகிறது. எனவே ஜப்பானில் சகுரா (Sakura), புதிநமி (Fudi nami) ஆகிய மலர்களைக் காணச் செல்வது, தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவரும் சந்திக்கும் குறியிடமாக அமைகின்றது.

அலர் குறித்த பதிவுகள் இரண்டு இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஊரலிற்கு அஞ்சி குறுந்தொகைத் தலைவி, தலைவன் பிரிந்த வருதத்தைப்

பொறுத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (குறு. 245). மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவியும் ஊரலரிற்கு அஞ்சி தனது காதலை முகத்தில் வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறாள் (மன். 2307). குறுந்தொகையில் உள்ளது போன்று மணம் செய்துகொள்ளப் பொருள் தேடிப் பிரிதல், மணம் செய்துகொள்ளாமல் காலம் நீட்டித்தல் ஆகியவற்றால் அலர் தோன்றியதான பதிவுகள் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் நேரடியாகக் காணப்படாவிட்டாலும் அலர் எழ காதல் முக்கியக் காரணியாக அமைகிறது.

குறுந்தொகையில் திருமணம் செய்ய வேண்டிய காலம் வந்ததைத் தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்க (குறு. 3, 125, 239, 246, 261, 318, 326), தலைவனின் வருகையை உணர்ந்து (குறு. 288, 313) தோழிக்குக் கூறுவாளாய்த் தலைவி தலைவனுக்குப் புலப்படுத்தியதாகப் பாடல்கள் உள்ளன. தோழியிடம் தன் உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தியதாகவும் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன (குறு. 25, 31, 57, 96, 112, 170, 187, 305, 313). மன்யோசு தொகுதி பத்தில் திருமணம் செய்யக் காலம் வந்ததைத் தலைவி புலப்படுத்தியதாக ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது (மன். 2279). இது குறுந்தொகையில் 'திருமணம்' என்னும் பொருண்மையுடன் வைத்து எண்ணத்தக்கதாகக் காணப்படுகிறது.

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் 'காதல்' என்ற தலைப்பின் கீழ் விளக்கப்பட்டுள்ள 'பிறர் அறியாமல் காதல் கொண்டுள்ள தலைவி' என்பது ஊரலருக்கு அஞ்சி அவ்வாறு நினைத்ததாகத் தோன்றுகிறது. 'உள்ளத்தில் தோன்றிய காதல் இறப்பினும் வெளிவராது' என்று காதலை வெளிப்படுத்தாமல் நலிதல் என்பதன் மூலம் காதலை வெளிப்படுத்தும் நிலையில் தலைவி இல்லை;

அல்லது காதலை ஏற்கும் நிலையில் தலைவன் இல்லாத நிலையைச் சுட்டுகிறது. இது குறுந்தொகையின் தலைவன் பெறுதற்கரிய பெண்ணை நினைத்து வருந்தியதாக அமைந்த பொருண்மையுடன் வைத்து எண்ணத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது.

குறுந்தொகையில் திருமணம் குறித்துத் தோழி மூலம் அறிந்த தலைவி இனி இடையீடின்றித் தலைவனோடு இன்புற்றிருக்கலாம் (குறு. 368) என்ற கருத்து மன்யோசு தொகுதி பத்தின் 'தலைவன் தன்னுடன் இருக்க விரும்புதல்' என்னும் பொருண்மையுடன் ஒப்புமையுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் 'திருமணம்' என்பது இடம்பெறாதபோதும், தலைவியின் தலைவன் உடனிருக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஒப்புமையுடையதாக அமைந்துள்ளது.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன் வரும் காலம் அண்மித்தல், காத்திருந்த வேளையில் தலைவன் வருதல், தலைவனுடன் மகிழ்ந்த நினைவு ஆகியவற்றால் தலைவி இன்பமடைகிறாள். மேலும் வேனில் மழையில் நனைந்து தலைவன் தன்னைப் பிரிந்து செல்லக் கூடாது என நினைக்கிறாள். பனிக்காலம் வரை தலைவன் தன்னுடன் தங்கிச் செல்வது நன்றெனவும் கருதுகிறாள். இவை பொது நிலையில் குறுந்தொகையின் தலைவன் உடனிருக்கும் நிலையோடு வைத்து எண்ணத்தக்கனவாகும்.

3.6.2. 'பிரிவு' என்னும் பொருண்மை கொண்ட பாடல்களின் ஒப்பாய்வு

குறுந்தொகையில் தலைவன் பொருள் தேடித் தன்னைப் பிரிவதை விரும்பாத தலைவி, தலைவன் பிரிந்து சென்றால் தான் மிகுந்த துயரை அடைவாள்

என்பதனைப் புலப்படுத்துவதோடு (குறு. 20, 76, 174), தலைவன் பிரிந்தால் தனது உயிர் நீங்கும் என்பதனையும் (குறு. 334) புலப்படுத்துகிறாள். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன் தன்னைப் பிரிந்தால் காதல் நலிவே மிஞ்சும் என்பதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறாள் (மன். 1923). மழை தனது நோக்கமான 'தலைவன் பிரிவைத் தடுத்தல்' என்பதனைச் செய்ததால் மழையைத் தலைவி விரும்புகிறாள் (மன். 1916). மழைப் பொழிவின் காரணமாகத் தலைவன் தன்னுடனே இருப்பான் என நினைத்தபோது மழை மேகங்கள் விலகி நிலவு தோன்றியதால் தலைவி நிலவை விரும்பவில்லை (மன். 2227). தலைவன் தன்னைப் பிரிய வேண்டாம் என நினைத்த இரண்டு இலக்கியத் தலைவிகளும் அவற்றைப் புலப்படுத்துகின்றனர்.

குறுந்தொகையின் 35, 241, 329 ஆகிய பாடல்கள் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் 1982, 1994, 1995 ஆகிய பாடல்களுடன் வைத்து எண்ணத்தக்கன. இரு இலக்கியங்களிலுமே தலைமை மாந்தர்கள் தங்களின் ஆற்றாமை மிகுதியைக் கண்ணீரின் வழிப் புலப்படுத்துகின்றனர். குறுந்தொகையில் தலைவனின் பிரிவினை ஆற்றியிருக்க எண்ணியும் அதனைச் செய்யவியலாத நிலையில் தான் இருப்பதாகத் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் நேரம் காலம் கருதாமல் தலைவனைப் பிரிந்திருந்த வேளையில் எந்நேரமும் அழுதபடி இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

குறுந்தொகையில் தலைவன் கடப்பதற்கு அரிய பாலை நிலம், அதன் தன்மை, அங்குள்ள கொலைத்தொழிலைச் செய்யும் மக்கள் ஆகியோரை நினைத்துத் தலைவி வருந்துகிறாள் (குறு. 12, 77, 39, 281, 283). மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன் மனதில் துயரத்துடன் வழியினைக் கடந்து செல்வான்

எனத் தலைவி வருந்துகிறாள்; அவ்வாறு செல்லும் வழியில் தங்குவதற்கான குடில் அமைத்துத் தங்குதல், வினையின் நடுவே குடில் அமைத்துத் தங்குதல், காவல்குடில் அமைத்துத் தங்குதல் (மன். 1918, 1945, 2135, 2292) ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. வழிப்போக்கர்கள் தங்குவதற்கென்று எந்த ஒரு பொது இடமும் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. வயல் காவல் பணியின்போது காவற்குடில் அமைத்துத் தங்கும் வழக்கம் கொண்டவர்கள் ஜப்பானியர்கள் என்பது தெரிகிறது. வழித்துன்பத்தைப் பற்றி பேசும் பாடல்களை நோக்கும்போது அவை இரண்டு இலக்கியங்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளைப் புலப்படுத்துவனவாக உள்ளன.

தலைவன் இயற்கைக் காட்சிகளில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் தன் நினைவுவந்து தலைவன் தனது செயல்களை மேலும் தொடராது தன்னைக் காண வருவான் என்று மனயோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி நினைக்கிறாள். இதைப்போன்று குறுந்தொகையில் தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் காணப்படவில்லை. மாறாக, தலைவன் தன் துன்பத்தினை உணராமல் பிரிந்திருக்கிறானே என ஆற்றாமை கொள்கிறாள்.

குறுந்தொகையில் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தான் எவ்வாறு பிரிவைப் பொறுத்துக்கொண்டு ஆற்றியிருந்தாள் எனத் தலைவி விளக்குகிறாள். தலைவனின் மலையைப் பார்த்து ஆற்றியிருக்கும் தலைவி, தலைவன் மலையிலிருந்து வந்த காந்தளை வளர்த்தும் ஆற்றியிருக்கிறாள். தலைவன் தன் நெஞ்சிற்கு அருகில் இருந்ததாலும் தலைவன் ஊர் அலைகள் தன் ஊரிலும் வந்து செல்வதாலும் பிரிவைப் பொறுத்திருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறாள். தலைவன் உன்னை நிச்சயம்

திருமணம் செய்துகொள்ள வருவான் என நன்மொழிகளை அண்டை வீட்டுப் பெண் கூறியதால் திருமணம் வரை ஆற்றியிருந்ததாகச் சுட்டுகிறாள். தலைவன் திரும்பி வருவதாகக் கூறிச் சென்ற கார்காலம் வந்ததால் தலைவி ஆற்றாமல் வருந்துவாள் எனக் கவலையுற்ற தோழியிடம் தலைவி, கார்ப்பருவ அடையாளங்களைக் கண்டு தலைவன் திரும்பி வருவான் என்கிறாள். கொன்றை மலர்களும், துணையைப் பிரிந்து தனித்திருக்கும் ஆண்மாமும் தன்னை நினைவுபடுத்தும் என்பதால் தலைவன் விரைவில் வருவான் எனப் பொறுத்திருக்கிறாள்.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் வேனிற் காலம், கார்காலம் ஆகியவற்றின் வரவை இயற்கைக் காட்சிகள் மூலம் உணர்ந்து தலைவன் வருங்காலம் அண்மித்ததை உணர்ந்து காத்திருக்கிறாள். மேகங்கள் தவழ்தல், மரங்களின் பசுமை, யனகி மரத்தின் மொட்டுகள், உகுவிசு பறவையின் குரல் ஆகியவை வேனிற் கால வரவைச் சுட்டி நிற்கின்றன. கார்கால வரவைத் தனது பூங்காவில் பொழிந்த புதுமழையும் அதனால் ஒலித்த சிள்வண்டும் அறிவிக்கின்றன. கதிர் அறுப்புக் காலம் முடிந்ததால் தலைவன் நெல் வயலில் இருந்து விரைவாகத் திரும்பி வந்துவிடுவான் எனக் காத்திருக்கிறாள்.

பிரிவுத் துயரைப் பொறுத்திருக்கும் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி தன்னைக் கார்காலக் காற்றைத் தாங்கி நிற்கும் பகி மலருடன் ஒப்பிடுகிறாள். தனது பிரிவுத் துயரைக் குறைக்க சங்கத, சகுர ஆகிய மலர்களின் மலர்ச்சி துணை நிற்பதாகக் குறிப்பிடுகிறாள். மேற்குறிப்பிட்டவற்றோடு தலைவனைப் பிரிந்திருந்த காலத்தில் மலர் தவிர பிற இயற்கைக் காட்சியிலும் தலைவி அதிக கவனம்

செலுத்துகிறாள். ஆற்றின் நீரோட்டத்தில் தவளையின் ஒலியைக் கேட்கிறாள்; மலையில் மேகங்கள் நிற்பதைக் காண்கிறாள்; கூவிங் குருவி யாரை அழைக்கிறதோ என நினைப்பதோடு நாரையும் காட்டுத் தாராவும் எங்கு செல்கின்றனவோ என நினைக்கிறாள். உருவிசுவின் குரல் கேட்பது இயல்பானது என வாழ்க்கை நடைமுறையை நினைத்துத் தலைவி அமைதி காண நினைக்கிறாள். இலைகளின் நிறமாற்றம், அந்நிறம் மாறிய இலைகளின் அழகை அப்படியே நிலைபெறச் செய்ய எண்ணுகிறாள்.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துகளின் மூலம் பிரிவுக் காலத்தில் இரு இலக்கியத் தலைவிகளும் எவ்வாறு ஆற்றியிருந்தனர் என்பது புலனாகிறது. இரு இலக்கியங்களிலுமே பிரிவைப் பொறுத்திருக்க இயற்கை பெரும் பங்காற்றியுள்ளது தெரிகிறது. குறுந்தொகையின் அண்டை வீட்டுப் பெண் போன்ற பாத்திரங்கள் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் காணப்படவில்லை. எனினும் அவ்விடத்தை இயற்கை ஈடுசெய்கிறது. காலமாறுதல்கள், மலர்களின் மலர்ச்சி, தவளையின் குரல், நிறம் மாறிய இலைகள் என அனைத்தும் தலைவியை ஆறுதலடையச் செய்கின்றன.

3.6.3. 'காத்திருத்தல்' என்னும் பொருண்மை கொண்ட பாடல்களின் ஒப்பாய்வு

தலைவனுக்காகக் காத்திருக்கையில் தலைவிக்கு ஆற்றாமை அதிகமாவது உண்டு. அவ்வாறு பிரிவை ஆற்றாமல் இருப்பது நல்லதல்ல எனக் கூறும் தோழியிடம் தனது ஆற்றாமைக்கான காரணத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள் குறுந்தொகைத் தலைவி. தனது அழகு தனக்கும் உதவாமல் தனது தலைவனுக்கும் உதவாமல் பசலையால் உண்ணப்பட்டு கெடுவதாகக் குறிப்பிடுகிறாள். தனது

துயரால் தலைவி இரவு முழுவதும் உறங்காமல் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுவதோடு தலைவனின் தேர் வருவது போன்று ஒலி கேட்டு உறங்காமல் இருந்ததாகத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள்.

எப்பொழுதும் ஆற்றியிருக்கும் தன்மை கொண்ட தான் தலைவனைக் கனவில் கண்டு ஆற்றாமையால் துன்புறுவதாகக் குறுந்தொகைத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள். தலைவன் தன்னை மறந்ததாலே இன்னும் மீண்டு வராமல் இருக்கிறான் என்கிறாள். தனது துயர நிலையை உணர்ந்துகொள்ளாமல் அனைவரும் உறங்குவதால் அவர்கள் மீதான தனது கோபத்தைத் தலைவி வெளிப்படுத்துகிறாள். தலைவனின் மலையைப் பார்த்து ஆறுதல் கொண்டிருந்த தான் அம்மலை மாலையில் இருளில் மறைவதால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்கிறாள். பருவ வரவும் தலைவிக்கு துன்பத்தை ஏற்படுத்தியது. தலைவன் வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற இளவேனில், கார்காலம் ஆகியவற்றின் வரவால் தலைவனின் வரவை எதிர்பார்த்து வருந்துகிறாள்.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இயற்கை நிலையால் வேனில், கார்கால வரவை உணர்ந்து தலைவனுக்காகக் காத்திருக்கிறாள். தனது தலைவன் உரிய காலத்தில் திரும்பி வர வேண்டுமென விரும்புகிறாள். தான் காத்திருக்கையில் தனது நலிவைக் குறைப்பனவாக மலர்களும் பறவைகளும் திகழ்வதைக் குறிப்பிடுகிறாள். நிறம் மாறிய இலைகளின் அழகு அப்படியே நிலைத்திருக்க விரும்புகிறாள். அதற்காக மழை பொழியாதிருக்கவும் வேண்டுகிறாள். தனது மலர்ச்சி நிலை தலைவன் பயன்பெறுவதற்காகவே. ஆனால் அம்மலர்ச்சி நிலை வீணானதைக் குறிப்பிடுகிறாள்.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் சில இயற்கைக் காட்சிகள் தலைவியின் துயரை அதிகப்படுத்துவனவாக அமைவதும் உண்டு. துணையை அழைக்கும் கலைமான், காட்டுத் தாராவின் குரல், தவளையின் குரல், ஒதொதொகிசு பறவையின் குரல் என அனைத்தும் துன்பத்தை அதிகப்படுத்தின. பனி, குளிர், கார்காலக் காற்று, நிறம் மாறிய இலைகளின் உதிர்வு, மலர்களின் உதிர்வு போன்றவையும் தலைவிக்கு காதல் நலிவை ஏற்படுத்தின. காத்திருக்கையில் தலைவனின் காலடி ஒலி, வரவு ஒலி ஆகியவற்றைக் கேட்டுக் காத்திருக்கிறாள். வேனில், கார் ஆகிய பருவ வரவை உணர்ந்து தலைவன் திரும்பி வராமையால் வருந்துகிறாள். தலைவன் தான் குறித்த காலத்தில் மீண்டு வர வேண்டுமென விருப்பம் கொள்கிறாள்.

தலைவனுக்காகக் காத்திருத்தல் என்னும் தன்மையில் இரண்டு இலக்கியங்களிலும் சில பொதுத் தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. தனது அழகு தலைவனுக்குப் பயன்படாமல் வீணாதல் என்பது இரண்டு இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகிறது. குறுந்தொகையில் தலைவனின் தேர் ஒலி கேட்டு உறங்காமல் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறாள்; மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவனின் வரவு ஒலி, காலடி ஒலி கேட்டுக் காத்திருத்தல் என்ற தன்மை ஒத்துக் காணப்படுகிறது. பருவ வரவு இரண்டு இலக்கியத் தலைவிகளுக்குத் துன்பத்தை ஏற்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளது. குறுந்தொகையின் 'ஆற்றாமை' என்னும் பகுதி மன்யோசு தொகுதி பத்தின் 'காதல் நலிவு' என்பதுடன் வைத்து எண்ணத்தக்கது. திருமணம் செய்யப் பொருள் தேடிப் பிரிந்த காலத்தில் குறுந்தொகைத் தலைவி காத்திருத்தல் என்ற தன்மை மன்யோசுவில் காணப்படவில்லை. இதனைக் குறுந்தொகையின் தனித்தன்மையாகக் கொள்ளலாம். இத்தனித்தன்மைக்கான காரணங்கள்

இரண்டாம் இயலில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளதால் இவ்வியலில் அக்கருத்துகள் இடம்பெறவில்லை.

3.6.4. 'தநபத' தொடர்பான பாடல்களின் ஒப்பாய்வு

விண்ணுலகக் காதலியாகச் சித்திரிக்கப்படும் தநபத பிகொபொசியுடன் எப்பொழுதும் தங்கிட விரும்புகிறாள். எனினும் நடைமுறை வழக்கமானது அவர்கள் இருவரையும் ஆண்டில் ஒருமுறை மட்டுமே சந்திக்க அனுமதிக்கிறது. அவ்வாறு சந்திக்கையில் அவனுடன் இன்னொரு இரவு தங்கியிருத்தல் நலம் என நினைக்கிறாள். தான் அவனுடன் விரைவில் சேர விரும்புவதோடு பிகொபொசி விரைவாகத் தன்னிடம் வரவும் தநபத விரும்புகிறாள். பிகொபொசியுடன் சேரும் அந்த இரவு விடியாமல் இருக்க விரும்புகிறாள்.

பிரிவுக் காலத்தில் அவனுக்கென ஆடையைத் தைத்து வைத்திருக்கும் தநபத, பிகொபொசி பாதுகாப்பாகத் திரும்பிவர கரையெங்கும் தோரணம் கட்டி வழிபடுகிறாள். பிகொபொசியைப் பிரிவதை எண்ணியே அதிகத் துயரம் கொள்கிறாள். தன்னிடம் விடைபெறாமல் சென்றுவிடுவானோ என வருந்துவதோடு அவன் இன்னும் ஓர் இரவு தன்னுடன் தங்கிட விரும்புகிறாள். பிகொபொசிக்காக காத்திருக்கையில் உறங்காமல் தொடர்ந்து அழுவதால் தனது ஆடையின் ஈரம் காயாமல் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறாள். இதுபோன்று தனது காத்திருப்பின் துன்பத்தைப் பலவாறு எடுத்துரைக்கிறாள். தநபதாவின் பாடல்கள் பொது நிலையில் குறுந்தொகைப் பாடல்களுடன் வைத்து எண்ணத்தக்கனவாக அமைந்துள்ளன.

3.7. தொகுப்புரை

இரு இலக்கியங்களின் தலைவி கூற்றுப் பாடல்களையும் ஒருங்குவைத்து நோக்குகையில் சில தன்மைகளில் ஒப்புமையுடனும் சில தன்மைகளில் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. தலைவனைச் சார்ந்தே தலைவியின் வாழ்க்கைமுறை அமைந்துள்ளதால் இவ்வாறு அமைந்திருக்கலாம். குறுந்தொகையின் இணைவு தொடர்பான பாடல்களில் திருமணம் செய்யத் தலைவனைத் தூண்டுவதே மையப் பொருளாக அமைந்துள்ளது. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன் உடனிருக்க வேண்டும் என்பதே நோக்கமாக உள்ளது. பிரிவு, காத்திருத்தலில் குறுந்தொகைத் தலைவி, மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவி ஆகிய இருவரும் பெரும்பாலானவற்றில் ஒப்புமையுடையவர்களாகவும் சில தன்மைகளிலே வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றனர்.

இயல் - 4

பிற கூற்றுக்கள்: ஓர் ஒப்பாய்வு

குறுந்தொகையில் பிற கூற்றிற்குரியவர்களாகத் தோழி, செவிலித்தாய், இற்பரத்தை, சேரிப் பரத்தை, காதற் பரத்தை, பாங்கன், கண்டோர் ஆகியோர் திகழ்கின்றனர். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் கண்டோர், புலவர் ஆகியவர்களின் கூற்றுக்களோடு, கூற்று வரையறை செய்ய முடியாத பாடல்களும் பிற கூற்றுக்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வகையான பாடல்களின் தன்மைகளை இனங்காட்டி ஒப்பிடுவதாக இவ்வியல் அமைகின்றது.

4.1. குறுந்தொகையின் பிற கூற்றுப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை

குறுந்தொகையில் தலைவிக்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான கூற்றிற்குரியவள் தோழி (140). இவளுக்கு அடுத்தபடியாக செவிலித்தாய் (9), பரத்தை (5), பாங்கன் (2), கண்டோர் (3) ஆகியோரின் கூற்றுக்கள் அமைந்துள்ளன. இந்த எண்கள் சோ. ந. கந்தசாமியின் கூற்று அடிப்படையிலான பகுப்பைப் பின்பற்றியதாகும் (2015: 11). இப்பாத்திரங்கள் களவு, கற்பு என்ற இரு காலத்திலும் (பரத்தை நீங்கலாக) கூற்று நிகழ்த்துகின்றனர். இக்கூற்றுக்கள் அகவாழ்வின் தன்மையைப் புலப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன.

4.2. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிற கூற்றுப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன், தலைவி தவிர்த்துப் பிற கூற்றுக்களாகப் புலவர் (5), கண்டோர் ஆகியோரின் கூற்றுக்கள்

இடம்பெறுகின்றன. இவை தவிர்த்து தாய்/தலைவி கூற்றாகக் கருதத்தக்கப் பாடலோடு (மன். 1889), கூற்று வரையறை செய்ய இயலாத பாடல்களும் (27) காணப்படுகின்றன. தாயின் அவலநிலையை விளக்குவதாக ஒரு பாடலும் உள்ளது (மன். 2114). கூற்று வரையறை செய்ய இயலாத பாடல்களை மேலும் ஆய்வு செய்து நோக்கின் சில பாடல்கள் கண்டோர் கூற்றாக அமையத்தக்க வகையில் காணப்படுகின்றன. உரைவேறுபாடு காரணமாக 2146 ஆம் பாடலைப் புலவர் கூற்றாகப் பியர்சன் என்னும் உரையாசிரியர் கருதுவதாக மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பிடுகிறார்.

4.3. குறுந்தொகையில் பிற கூற்றுக்கள்

4.3.1. தோழி

தலைவன், தலைவி என இவர்களுக்கு அடுத்து முக்கிய பாத்திரமாகக் கருதத்தக்கவள் தோழி. இவள் தலைவியின் மேல் இடையறாத அன்பு பாராட்டுபவளாக இருப்பதோடு, தலைவியின் அக வாழ்வில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்துபவளாகத் திகழ்கிறாள். தலைவியின் பொருட்டு அவளின் தனிமை உள்ளிட்ட பிற துன்பங்களையும் பல்வேறு உணர்வு நிலைகளையும் தலைவன், செவிலித்தாய் முதலியோருக்கு எடுத்துரைப்பவளாகத் திகழ்கிறாள். தலைவன் தவறுகள் செய்தால் அவனைக் கடிந்துகொள்வதோடு, சில வேளைகளில் தலைவனின் பொருட்டுத் தலைவிக்கு நன்மொழிகள் கூறித் தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறுகிறாள்.

4.3.1.1. களவில் தோழி

களவு வாழ்வில் தலைவனும் தலைவியும் சந்திப்பது முதல் திருமணம் செய்வது வரை தோழியின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தலைவி தன்னை ஏற்றுக்கொள்வதற்காகப் பல நாட்கள் இங்கு வந்த தலைவன், பணிவான சொற்களைக் கூறிச் சென்றான்; ஆனால் நீ ஏற்காததால் இப்பொழுது எங்கு சென்றானோ? (குறு. 176) என்று தலைவிக்குத் தலைவன் மேல் இரக்கம் உண்டாகும்படிக் கூறும் தோழி, தலைவியைப் பெறும் நோக்குடன் மடலேறுதலைத் தலைவன் செய்யவுள்ளான் என்று தலைவன் கூறியதைத் தலைவிக்குப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 298).

தினைப்புனம் காக்கச் செல்வதால் தலைவனை அங்கு வருமாறு தோழி கூறுகிறாள் (குறு. 198); மேலும் பகற்குறிக்கான இடமாற்றத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துவதோடு (குறு. 113), குறிக்குரிய இடத்தில் தலைவியை நிறுத்தி அதனையும் தலைவனுக்குக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறாள் (குறு. 114). பகற்குறியில் கால தாமதம் செய்யாமல் தலைவன் வருதல் நலம் என தோழி தலைவிக்குக் கூறுகிறாள் (குறு. 123). அல்ல குறியினால் தலைவனைச் சந்திக்காமல் சென்றதைத் தலைவிக்கு மறுநாள் தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கத் தோழி உணர்த்துகிறாள் (குறு. 227). பகற்குறி போன்றே தலைவன் இரவுக்குறியில் வர விரும்பியதைத் தோழி தலைவிக்குப் புலப்படுத்தியதோடு (குறு. 88, 346), தலைவனை இரவில் வருமாறு தோழி கூறுகிறாள் (குறு. 345); மேலும் தலைவனை

விரைவாக மணந்துகொள்ளச் செய்வதற்காக இரவுக்குறி நேர்கிறாள் (குறு. 179).

மழை பொழிகையில் இரவுக்குறியில் வந்த தலைவனிடம் தோழி,

...

யாங்குவந் தனையோ வோங்கல் வெற்ப

வேங்கை கமழுமெஞ் சிறுகுடி

யாங்கறிந் தனையோ நோகோ யானே (குறு. 355)

பெரும் மழையைப் பொருட்படுத்தாமல் தலைவியைக் காண வந்த தலைவன் எவ்வாறு தங்களது ஊர் இருக்கும் இடத்தைச் சரியாகக் கண்டு வந்தடைந்தான் எனத் தோழி அவனிடம் கேட்டு வருந்துகிறாள்.

பகற்குறியில் தலைவன் தலைவியைச் சந்தித்ததால் தலைவியை வீட்டுக்காவலில் வைத்துப் பாதுகாக்க உள்ளதைத் தோழி தலைவனுக்கு உணர்த்துகிறாள் (குறு. 294). தலைவன் விரைவாக மணம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இரவுக்குறி மறுக்கிறாள் (குறு. 73, 375); மேலும் நீ தலைவியோடு நெருங்கிப் பழகாவிட்டாலும் உன் நட்பு அழியாது என்பதோடு (குறு. 42), நீ இரவுக்குறியில் வர விரும்பினாலும் நீ வரும் வழி கொடியது என்பதால் வர வேண்டாம் என்கிறாள் (குறு. 324). தலைவி, வலிமையான வில்லினை உடைய வேட்டுவர்களின் தங்கை என்பதால் அவளை இரவுக்குறியில் காண்பது அரிது (குறு. 335) என்னும் தோழி, அன்னையின் காவல் மிகுதியாக உள்ளதால் தலைவியை இரவுக்குறியில் காண்பது அரிது என்கிறாள் (குறு. 353).

தலைவனும் தலைவியும் பகற்குறி, இரவுக்குறி ஆகியவற்றில் சந்தித்ததால் அதனை அன்னை உள்ளிட்ட பிறர் அறிந்து தலைவியை வீட்டுக் காவலில்

வைக்கவுள்ளதைத் தலைவனுக்குப் புலப்படுத்தும் தோழி (குறு. 159), தலைவன் வந்ததைத் தாய் அறிந்ததால் முன்பைக் காட்டிலும் இப்பொழுது மிகுதியாகப் பாதுகாக்கிறாள் (குறு. 292) என்கிறாள். தலைவியின் உடல் வேறுபாட்டைத் தாய் அறிந்ததால் வீட்டுக் காவலில் வைக்கக் கருதியுள்ளாள் என்று தலைவியை மணந்துகொள்ளுமாறு (குறு. 303) கூறுகிறாள். காப்பு மிகுதியால் தலைவனைக் காணாமல் இருப்பது தலைவிக்குத் துன்பம் தருகிறது (குறு. 166) என்பதோடு, இனி மணம் செய்துகொள்வது ஒன்றே வழி எனத் தோழி உணர்த்துகிறாள் (குறு. 244).

களவில் காலம் நீட்டித்தத் தலைவன் மணந்துகொள்ள முயற்சிக்காமல் இருப்பதனால் தலைவி மிகுந்த துன்பமடைவதாகக் கூறும் தோழி (குறு. 332, 392), தலைவனை விரைவாக மணம் செய்யத் தூண்டுகிறாள் (குறு. 18, 109, 117). தலைவியைத் தாய் முதலியோர் காவல் செய்கின்ற பின்பும் மணந்துகொள்ள முயற்சிக்காமல் களவு வாழ்க்கையை விரும்பிய தலைவனிடம் இனி நீ மணந்துகொள்ளாமல் காலம் நீட்டித்தால் தலைவி வருந்துவாள்; எனவே நீ தலைவியை மணந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிறாள் தோழி (குறு. 342). தலைவன் மணந்துகொள்ளாமல் காலம் நீட்டிக்க, தலைவன் கேட்குமாறு தலைவியிடம் உன் தோள்கள் மெலிந்தாலும் நீ தலைவனிடம் குறையாத அன்புடனே பழகுகின்றாய் எனத் தலைவியின் நிலையைத் தோழி தலைவனுக்குப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 90); மேலும் தலைவியை மணக்காமல் காலம் நீட்டித்தால் தலைவி இன்னும் சில நாட்களே உயிர்வாழ்வாள் என விரைவாக மணக்கத் தலைவனைத் தூண்டுகிறாள் (குறு. 55).

பகற்குறி (குறு. 294), இரவுக்குறி (குறு.372) ஆகியவற்றில் தலைவன் தலைவியைச் சந்தித்ததால் அலர் உண்டாகியதைத் தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கத் தோழி உணர்த்துவதோடு, அலரால் வருந்திய தலைவியிடம், தலைவனுடனான நட்பு நிலையானது; அது என்றும் அழியாதது (குறு. 373) என்று கூறித் தலைவியைத் தேற்றுகிறாள். மேலும் திருமணத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்த்த அலர் பெரிதாகியதைச் சுட்டும் தோழி,

...மகிழ்நன்
முழங்கிய நாடவச் சிலவே யலரே
கூகைக் கோழி... (குறு. 393)

தலைவன் உன்னோடு பழகிய காலம் சிலவாக இருப்பினும் அதனால் உண்டான அலர் அதிகமாக உள்ளது என்கிறாள். திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் காலம் நீட்டித்தத் தலைவனுக்கு உணர்த்துவாளாகத் தலைவியின் அழகு பொலிவிழந்ததைச் சுட்டும் தோழி, தலைவனுடன் நீ பழகுவதற்கு முன் உன் தோள்கள் பருத்து சிறந்து இருந்தன என்று தலைவியிடம் கூறுகிறாள் (குறு. 357).

தலைவியின் உடல் வேறுபாட்டினை நீக்கும் பொருட்டுத் தாய் வெறியாடல் செய்யத் தொடங்கினாள்; அவ்வேறுபாட்டினைத் தலைவனாலேயே போக்க முடியும் என்பதற்காக வெறியாடல் நிகழும் வேளையில் தலைவன் அங்கு வந்து செல்லுதல் நலம் என்று கருதும் (குறு. 111) தோழி, தாய் நிகழ்த்தவுள்ள வெறியாடுதலைத் தடுக்கவேண்டும் என்று சிறைப்புறமாக இருக்கும் தலைவனுக்கு உணர்த்துகிறாள் (குறு. 263). தலைவியின் வேறுபாட்டிற்கான காரணத்தைச் செவிலித்தாய் முதலியவர்கள் கட்டுவிச்சியை அழைத்துக் குறிகேட்ட போது,

தலைவனுடைய மலையை நீ பாடுவாயாக என்று தோழி கூறுவதன் மூலம் தலைவியின் உடல் வேறுபாடு ஒரு தலைவனால் உண்டானது என்பதனைப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 23).

தலைவியின் வேறுபாடுகள் கண்டு தாய் முதலியவர்கள் வெறியாட்டு நிகழ்த்தியபோது, தலைவிக்கு உண்டான வேறுபாட்டிற்கான காரணம், தழையுடையை அளித்த தலைவனே அன்றி, முருகனால் உண்டானது அல்ல எனத் தோழி கூறுகிறாள் (குறு. 214). தலைவன் மணந்துகொள்ளக் காலம் தாழ்த்தியதால் வருந்திய தலைவியை ஆற்றியிருக்குமாறு கூறும் தோழி, தாய் தலைவனை அறிந்ததால் விரைவில் திருமணம் நடைபெறும்; எனவே நீ ஆற்றாமல் இருப்பது நல்லதல்ல என்கிறாள் (குறு.248). தலைவியின் நோய் முருகனால் ஏற்பட்டதெனக் கருதிய தாய், அதனைப் போக்கும் பொருட்டு வெறியாட்டு நடத்துகிறாள்; அப்பொழுது தோழி,

...சிலம்பன்

ஒண்டா ரகலமு முண்ணுமோ பலியே. (குறு. 362)

தலைவியின் நோய்க்குக் காரணமான தலைவனின் மார்பானது இங்கு செய்யப்படும் பலியினை ஏற்குமா? என்று தோழி கேட்பதன் மூலம் தலைவனாலேயே தலைவிக்கு இந்நிலை ஏற்பட்டது என்பதனைப் புலப்படுத்துகிறாள்.

காப்பு மிகுதியால் தலைவி வேறுபடுகிறாள்; அதற்கான காரணத்தைச் செவிலித்தாய் கேட்க, அதற்குத் தோழி இவ்வேறுபாடானது மலர் தந்து நட்புகொண்ட ஒரு தலைவனால் ஏற்பட்டது எனத் தலைவியின் களவு

வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்துகிறாள் (குறு. 366). மேலும் காப்பு மிகுதியால் வருத்தமுற்ற தோழி தலைவியின் களவு வாழ்க்கையைப் பிறருக்குக் கூறுகிறாள்; அவ்வாறு தான் கூறுவதன் மூலம் நன்மையே உண்டாகும் எனத் தலைவிக்கு உனர்த்துகிறாள் (குறு. 259). தலைவியின் வேறுபாடு வேறொரு தெய்வத்தால் உண்டாகியது எனக் கட்டுவிச்சி தாய் முதலியோருக்குக் கூறுகையில், தலைவி ஒரு தலைவனோடு கொண்ட நட்பே காரணம் எனத் தோழி உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறாள் (குறு. 26).

திருமணத்திற்கான பொருளைத் தேடிவர தலைவன் பிரிய எண்ணி தோழியிடம் தலைவி ஆற்றியிருப்பாளா? என்று கேட்க, தலைவி உனது பிரிவைப் பொறுத்துக்கொள்ளமாட்டாள் என்று கூறும் (குறு. 365) தோழி, நீ தலைவியின் பெண்மை நலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு செல்வாயாக என்று கூறுவதன் மூலம் தலைவனின் பிரிவைத் தடுக்கிறாள் (குறு. 236). திருமணம் செய்யப் பொருள் தேடிப் பிரிந்தாலும் விரைவாக மீண்டுவந்துத் தலைவியின் துன்பத்தைப் போக்குமாறு தோழி கூறுகிறாள் (குறு. 225, 397).

தலைவன் திருமணத்திற்கானப் பொருள் தேடிப் பிரிந்த காலத்தில் அலர் உண்டானதால் தலைவி வருந்த, அலர் நன்மையே செய்யும் என்று கூறி ஆற்றுவிக்கும் தோழி (குறு. 328), தலைவனின் செயலிற்காக நம்மைப் பழிக்கும் இந்த ஊர் அறிவற்றது போல உள்ளது (குறு. 284) என்கிறாள். திருமணத்திற்கான பொருள் தேடித் தலைவன் பிரிந்ததால் தலைவி வருந்தியபோது, தலைவன் உன் வருத்தத்தை அறிந்து இரக்கம் கொள்ளும் தன்மை உடையவன்; எனவே விரைவில்

தலைவன் வந்துவிடுவான் எனக் கூறும் தோழி, தலைவன் வந்தால் பசலை உன் உடலைவிட்டு நீங்கிவிடும் என ஆறுதல் கூறுகிறாள் (குறு. 143). மேலும் தலைவன் திருமணம் செய்வதற்கான பொருளைத் தேடியே பிரிந்துள்ளான் என்று கூறி ஆற்றுவிக்கிறாள் (குறு. 265, 308). தலைவனுடன் பழகிய காலம் உனக்கு இன்பமாய் இருந்தது; இப்பொழுது மணந்துகொள்வதற்காக அவன் பிரிந்துள்ளதால் நீ வருந்துதல் முறையல்ல என்னும் தோழி (குறு. 339), முன்பு இன்பமுடையவனாகத் தோன்றியத் தலைவன் இப்பொழுது துன்பத்தைத் தருகின்றான் என்கிறாள் (குறு. 394).

தலைவன் திருமணம் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொண்டதனையும் அதனைத் தலைவி வீட்டினர் ஏற்றுக்கொண்டதையும் அறிந்து மகிழ்ந்த தலைவியிடம், தான் தாய்க்குக் கூறி அறத்தோடு நின்றதால் இது நிகழ்ந்ததாகக் கூறும் தோழி (குறு. 52, 374), தலைவன் இரவில் வந்து செல்வது பல ஆபத்துகள் நிறைந்த வழியாகும்; எனவே களவொழுக்கத்தை வெளியிடும் காலம் இதுவே என்கிறாள் (குறு. 321). மேலும் களவு வாழ்க்கையைத் தாய் முதலியவர்களுக்கு வெளிப்படுத்த உள்ளதாகத் தலைவிக்குக் கூறுவதோடு (குறு. 333), பிறர் தலைவியைத் திருமணம் செய்ய வந்தபோது தலைவிமீது அன்பு கொண்ட தலைவன் எங்குள்ளானோ எனத் தாய் முதலியவர்களுக்கு தலைவனின் அன்பைத் தோழி புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 379). திருமணம் செய்துகொள்ளத் தலைவியின் தாய் உள்ளிட்ட சுற்றத்தினர் உடன்பட்டதோடு தலைவன் திருமணம் செய்வதற்கான முயற்சிகளை மிகுதியாக மேற்கொள்வதால் உனக்கு விரைவில் திருமணம் நடைபெற உள்ளது; எனவே நீ

கவலையை நீக்குக என்று தலைவியிடம் தோழி கூறுகிறாள் (குறு. 51, 83, 146, 351, 374, 389).

பல்வேறு வழிகளில் திருமணம் செய்யத் தலைவன் முயன்ற போதிலும், சில வேளைகளில் தலைவனும் தலைவியும் உடன்போக்கு செல்வதும் நிகழ்கிறது; அவ்வேளைகளில் தோழி உடன்போக்கினைத் தலைவிக்கு அறிவிப்பவளாக (குறு. 217, 262, 297, 343, 369) இருப்பதோடு தலைவியை நலமுடன் பாதுகாக்கத் தலைவனிடம் வேண்டுகிறாள் (குறு.115). உடன்போக்கிற்கு முதலில் உடன்பட்ட தலைவி, பின்னர் நாணம் தடுப்பதாகக் கூறுகையில் தோழி செய்வதறியாமல் தலைவனுடன் நீ செல்லுதலே நலம் என்று மறைமுகமாகக் கூறுகிறாள் (குறு. 383).

4.3.1.2. கற்பில் தோழி

திருமணத்திற்குப் பின் தலைவனும் தலைவியும் வாழும் இல்லத்திற்கு அவர்களுடன் சென்ற தோழி, தலைவியோடு தலைவன் இன்புறுவதற்காக விரைவதைக் கண்டு, களவுக் காலத்தில் தலைவனின் அன்பைச் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று வருந்துகிறாள் (குறு. 178). கற்புக் காலத்தில் தலைவன் தன்னைப் பிரிந்து செல்வான் என வருந்திய தலைவியிடம், தலைவன் உன்னைத் தனியேவிட்டு இப்பொழுது பிரிந்து செல்லமாட்டான் எனத் தோழி ஆறுதல் கூறுகிறாள் (குறு. 135, 273, 331, 348); அப்படியே சென்றாலும் உன்னை அழைத்துக் கொண்டே செல்வான் என்று கூறித் தலைவியைத் தேற்றுகிறாள் (குறு. 22). பாலை வழியின் துன்பங்களைக் கூறித் தலைவியை உடனழைத்துச் செல்ல

விரும்பாத தலைவனிடம் தோழி, பிரிந்திருப்பின் வீடு இனிமைதருவதாக இருக்காது எனப் புலப்படுத்துகிறாள் (குறு. 124).

கற்புக்காலப் பிரிவில் தலைவி பலவாறு துன்பமடைகிறாள்; அவ்வேளைகளில் தோழி நன்மொழிகள் பல கூறி அவளை ஆற்றுவிக்கிறாள். தலைவன் திரும்பி வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற கார்ப்பருவம் வந்ததால், அக்கார்காலத் தன்மைகள் கண்டு உன்னைக் காண வருவார் என்கிற தோழி (குறு. 282, 287, 358), சில வேளைகளில் மழை பொழியத் தொடங்கியும் தலைவன் வராததால் வருத்தமுற்ற தலைவியிடம், இது கார்காலம் அன்று; பருவமல்லாமல் பெய்யும் மழை (குறு. 66, 251, 382) என்று கூறித் தேற்றுகிறாள். தலைவனுக்கு வேண்டிய பொருள் கிடைத்தவுடன் நிச்சயம் திரும்பி வந்துவிடுவான் எனக் கூறும் தோழி (குறு. 59, 180, 232, 317), உன் துன்ப நிலையைத் தலைவன் அறிந்தால் உடனே திரும்பி வந்துவிடுவான் என்கிறாள் (குறு. 253). தலைவன் பிரிந்தபின் வேறுபட்ட தலைவியிடம்,

...முன்னின்று

பனிக்கடுங் குரையஞ் செல்லா தீமெனச்

சொல்லின மாயிற் செல்வர் கொல்... (குறு. 350)

தலைவன் பிரிந்து சென்றபோது உடன்பட்டு இப்பொழுது வருந்துதல் முறையன்று என்று கூறும் தோழி, அப்பொழுது தடுத்திருப்பின் தலைவன் சென்றிருக்க மாட்டான் என்கிறாள். தான் நினைத்துச் சென்ற செயல் முற்றுப்பெறாமல் தலைவன் திரும்பமாட்டான் என்கிறாள் (குறு. 211, 213, 255).

பொருள்வயிற் பிரிவில் தன்னை மறந்தார் என வருந்திய தலைவியிடம்
தோழி,

...

செங்காற் பல்லி தன்றுணை பயிரும்

அங்காற் கள்ளியங் காடிறந் தோரே. (குறு. 16)

தலைவன் செல்லும் பாலை வழியில் உள்ள ஆண் பல்லி பெண் பல்லியை
அழைப்பதைக் கண்டும் களிந்து தன் பிடியை அன்போடு பாதுகாப்பதைக் கண்டும்
(குறு. 37) உன்னை நினைத்து விரைவில் வந்துவிடுவான் என்கிறாள். தலைவன்
வருவதாகச் சுட்டிச் சென்ற பருவம் வந்ததால் மணியோசை தலைவனுடைய
தேர்மணியின் ஓசையா என்று சென்று பார்ப்போம் (குறு. 275) என்கிறாள் தோழி.
தலைவன் வருவதாகச் சுட்டிச் சென்ற வாடைக் காற்று வீசும் பருவம் எப்பொழுது
வரும் என்று அறிந்தவர்களிடம் கேட்கிறாள் (குறு. 277). இவ்வாறு ஆறுதல்
மொழிகள் கூறும் தோழி தலைவன் இன்று வந்துவிடுவான் என்கிறாள் (குறு. 215).
எப்படியேனும் தலைவனின் இருப்பிடத்தைத் தூதுவன் மூலம் அறிந்து உன்னிடம்
சேர்ப்பேன் என்று தோழி கூறுவதோடு (குறு. 130), தலைவன் வருவதாகக்
குறித்துச் சென்ற முன்பனிக்காலம் வந்ததால் செய்வதறியாது துன்பத்தை
வெளிப்படுத்துகிறாள் (குறு. 380).

தலைவியின் துயரம் நீங்கும்படி தலைவனின் தேர் பனிக்காலத்தில் வந்தது
என்று கூறி தோழி ஆற்றுவிக்கிறாள் (குறு. 338). தன்னைப் பிரிந்த தலைவியைத்
துன்பமடையாமல் பார்த்துக்கொண்டதற்காகத் தலைவன் தோழியைப்
பாராட்டுகையில் தோழி,

...

விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே. (குறு. 210)

காக்கை கரைந்ததால் அதனை நல்ல நிமித்தம் என்று கூறி ஆற்றுப்படுத்தினேன் என்கிறாள். மேற்குறிப்பிட்ட பிரிவுகளோடு கற்புக் காலத்தில் பரத்தையின் பொருட்டும் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்கிறான். அவ்வேளைகளில் தலைவன் மீண்டும் தலைவியைச் சேர்வதற்காகப் பாணன் வாயிலாகவோ, நேரடியாகவோ தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்பது உண்டு.

தலைவன் வாயில் வேண்டியபோது, நீங்கள் முன்பு இருந்தது போன்று அன்பாய் இல்லை; அதனால் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்வது (குறு. 196) என்று கேட்கும் தோழி, தலைவியை விரும்பாதபோது அவளை அவளது தந்தை வீட்டிற்கு அழைத்து செல் என்று கூறித் தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறாள் (குறு. 354). உனது செல்வ செழிப்பிற்குக் காரணமான தலைவியை நீ மறந்துவிட்டாய் என்று ஊரார் கூறும் பழியைத் தோழி சுட்டிக்காட்டுகிறாள் (குறு. 295). மேலும் தூதாக வந்த பாணனிடம் தலைவனை ஏற்க மறுப்பதை வெளிப்படுத்தியதோடு (குறு. 85, 127), பரத்தையர் பழி கூறுவர்; அதனால் இங்கு வர வேண்டாம் என்று தோழி கூறுகிறாள் (குறு. 139); தலைவன் சூளுரைத்தாலும் ஏற்க மறுக்கிறாள் (குறு. 238, 384).

முதலில் பாணனைத் தூதாக அனுப்பிய தலைவன் பின்பு தானே வந்து மகனைத் தழுவியதன் மூலம் தலைவியின் ஊடல் தீர்ந்தது என்று பாணனுக்குக் கூறுகிறாள் (குறு. 359). கற்புக் கால வாழ்வின் சிறப்பு கருதித் தலைவன் பரத்தமை

ஒழுக்கம் உடையவனாக இருப்பினும் தலைவி ஏற்றுக்கொள்கிறாள் (குறு. 9, 10) என்னும் தோழி, தலைவன் செய்வன தவறாக இருப்பினும் அவனைத் தலைவி ஏற்றுக்கொள்கிறாள் (குறு. 309) எனக் குறிப்பிடுகிறாள். தூதுவனிடம் தலைவி தலைவனை ஏற்றுக்கொண்டதைக் தோழி கூறுகையில், துன்பத்தைத் தருகின்ற இந்த குடியில் பிறப்பது கொடுமையானது என்கிறாள் (குறு. 45).

4.3.2. செவிலித்தாய்

தலைவி தலைவனுடன் சென்றபின் செவிலித்தாய் தன் மகளை நினைப்பதாக, அவளைத் தலைவனின் இல்லத்தில் சென்று காண்பதாகச் செவிலித்தாய் கூற்றுக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தலைவி தலைவனுடன் சென்றதை அறிந்த செவிலித்தாய்,

... நென்றனள்
இனியறிந் தேனது துனியா குதலே
... (குறு. 84)

தான் வழக்கம் போல நேற்று தலைவியைத் தழுவியபோது அதனை அவள் வெறுத்தாள்; அதன் காரணத்தை இப்பொழுது அறிந்துகொள்கிறேன் என்கிறாள். பாலை நிலத்தின் வெம்மையை நினைத்து, அதனைக் கடக்கும் ஆற்றலைத் தலைவி எவ்வாறு பெற்றாள்? (குறு. 144, 356, 396) என செவிலித்தாய் வருந்துவதோடு, தலைவியைப் பாலை நிலத்தில் சென்று தேடுகிறாள் (குறு. 44). தலைவி தலைவனுடன் சென்றதை அறிந்த செவிலித்தாய்,

ஞாயிறு காயாது ...
தண்மழை தலையின் றாக... (குறு. 378)

தலைவி சென்ற பாலை வழியின் வெப்பம் தணிந்து குளிர்ச்சி உண்டாக வேண்டும் என தெய்வத்தைச் செவிலித்தாய் வேண்டுகிறாள். மேலும் தலைவன், தலைவியின் நட்பினை உலகறியச் செய்யும் வகையில் திருமணம் நடந்திருக்கும் என்று நற்றாய்க்கு ஆறுதல் கூறுகிறாள் (குறு. 15). தலைவன், தலைவி இல்லறம் நடத்தும் வீட்டிற்குச் சென்ற செவிலித்தாய், தலைவி இல்லறம் நடத்தும் அழகினை நற்றாய்க்கு எடுத்துரைக்கிறாள்; தலைவி தரும் உணவைத் தலைவன் இனிமையுடையது என உண்கிறான் (குறு. 167); வேந்தன் செயலாக இருந்தாலும் தலைவன் விரைவாக முடித்துவிட்டு வீடு திரும்புகிறான் என்கிறாள் (குறு. 242).

4.3.3. பரத்தை

கற்பு வாழ்வில் பரத்தை ஒழுக்கமுடைய தலைவன் அவளை விரும்பி இன்புறுகின்றான். இதனால் தலைவி, பிற பரத்தைகள் ஆகியோர் இற்பரத்தை, காதற்பரத்தை ஆகியோரைப் புறங்கூறுகின்றனர். தலைவியின் சுற்றத்தார், பிற பரத்தையின் சுற்றத்தார் கேட்பதாக இக்கூற்றுக்கள் அமைகின்றன. வேறொரு பரத்தை தன்னைப் புறங்கூறியதை அறிந்த இற்பரத்தை, துணங்கைக் கூத்தாடும் விழாவில் தலைவன் என்னை விரும்பி என்னிடம் வருவதைக் காண்பாய் என்கிறாள் (குறு. 364). தலைவி தன்னை இகழ்ந்து கூறினாள் என்பதனை அறிந்து, தன்னிடம் அன்பு கொண்ட தலைவன், தலைவிக்குக் கட்டுப்பட்டவன் போன்று நடந்துகொள்வது தலைவிக்குப் பயந்தே (குறு. 8) என்று காதற்பரத்தை கூறுவதோடு, தன் செயலில் குற்றம் இருந்தால் கடல் தன்னைத் துன்புறுத்தட்டும் என்கிறாள் (குறு. 164). தலைவி புறங்கூறியதை அறிந்த பரத்தை,

...

கிளையொடுங் காக்கத கொழுநன் மார்பே. (குறு. 80)

வலிமையிருந்தால் பரத்தையாகிய தன்னோடு புதுப்புனலாடவுள்ள தலைவனைத் தனது சுற்றத்தினருடன் வந்து தலைவி தடுத்துக்கொள்ளட்டும் என்று கூறுவதோடு, தலைவன் தன்னை விரும்பி வருவதால் அவன் தன்னுடன் இருக்கையில் ஒருவர் போல ஒன்றியும் பிரிந்து சென்றால் தான் தனித்து இருப்பதாகவும் குறிப்பிடுகிறாள் (குறு. 370).

4.3.4. பாங்கள்

களவுக் காலத்திற்கு உரியனவாக அமையும் இரண்டு பாங்கள் கூற்றுக்களும் தலைவனை நோக்கியனவாக அமைகின்றன. தலைவனின் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் அவன் தலைவி மீது கொண்ட காமம் என்பதனை அறிந்த பாங்கள்,

...காமம் யாவதும்

நன்றென வுணரார் மாட்டும்

சென்றே நிற்கும் பெரும்பே தைமைத்தே. (குறு. 78)

தகுதியில்லாதவர் மீது தலைவன் காமம் கொள்வது முறையல்ல என்று கூறுவதோடு, அதனை விட்டுவிடுமாறு பாங்கள் அறிவுரை கூறுகிறான். தலைவன் காமமுற்றதை அறிந்து அவனிடம் காமத்தின் தன்மைகளை எடுத்துரைக்கிறான்; பெரிய தோள்களை உடைய தலைவனே, காமம் என்பது நினைக்கும் நேரத்தில் எல்லாம் புதிய புதிய இன்பத்தைத் தரக்கூடியது என்று கூறி, அது சிறு காலத்திற்கே நிலைத்திருக்கும் என்பதனை உணர்த்துகிறான் (குறு. 204).

4.3.5. கண்டோர்

தலைவனும் தலைவியும் உடன்போக்கு சென்றபோது, எதிரே வந்தவர்கள் தலைவியின் காலில் அணிந்திருந்த சிலம்பைப் பார்த்துத் தலைவனும் தலைவியும் இன்னும் திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை என்பதனை அறிந்து வருத்தம் கொள்கின்றனர் (குறு. 7). தலைவனும் தலைவியும் பாலை நிலத்தின் வழியில் செல்வதைக் கண்டவர்கள்,

... தவிரா

தேதில் சிறுசெரு வறுப ...

மணமகி ழியற்கை காட்டி யோயே. (குறு. 229)

தலைவனும் தலைவியும் சிறு வயதாக இருந்தபோது எப்பொழுதும் சண்டையிட்டுக் கொண்டே இருப்பர்; இப்பொழுது ஊழினால் இணைபிரியாத காதலர்களாக உள்ளனர் என்று தங்களுக்குள் கூறிக்கொள்கின்றனர். பாலை வழியில் தலைவனும் தலைவியும் செல்வதைக் கண்டவர்கள், பொழுது சாய்ந்ததால் ஆறலைக் கள்வர்களால் துன்பம் ஏதும் ஏற்படலாம் என அறிவுரை வழங்கி அப்பாலை வழியில் தொடர்ந்து அவர்கள் செல்லாதவாறு தடுக்கின்றனர் (குறு. 390).

4.4. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிற கூற்றுக்கள்

மன்யோசுவில் பிற கூற்றுக்கள் என நோக்கின் புலவர் (அல்லது) ஆசிரியர் கூற்று, கண்டோர் கூற்று, தாய்/தலைவி கூற்று, தாயின் நிலையை விளக்கும் பாடல், கூற்று வரையறை செய்யமுடியாத பாடல்கள் ஆகியன காணப்படுகின்றன.

கூற்று வரையறை செய்ய இயலாத பாடல்களை இயற்கை தொடர்பான பொதுப்பொருள் கொண்ட பாடல்கள், இலையின் நிறமாற்றம், மலர்/இலை உதிர்்தல் தொடர்பான பாடல்கள் என வகைப்படுத்திக்கொள்ள முடிகின்றது. ஆசிரியர், கண்டோர் கூற்றுக்கள் விண்ணுலகக் காதலர்களான தலைவன் பிகொபொசி, தலைவி தநபத தொடர்பானவையாக அமைகின்றன.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிற கூற்றுக்களாகக் கருதி விளக்கப்பட்டுள்ள பாடல்கள் சிலவற்றைத் தலைவன், தலைவி கூற்றுக்களாகப் பிரித்துச் செல்வ அம்பிகை நடராஜா பட்டியலிட்டுள்ளார் (தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு, 2010). தலைவன் கூற்றாகச் சுட்டப்பட்டுள்ள பாடல்கள் – 2141, 2142, 2178, 2269; தலைவி கூற்றாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாடல்கள் – 1892, 2115, 2126, 2209, 2258, 2309, 2325, 2329. இவை அனைத்தும் கூற்று வரையறை செய்ய இயலாத பாடல்களாகக் கருதப்பட்டு இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

4.4.1. கூற்று இல்லை (அல்லது) பொதுப் பாடல்கள்

கூற்று வரையறை செய்ய இயலாத பாடல்களின் பாடுபொருள்கள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

- இயற்கைக் காட்சிகளை நுண்ணிதாக நோக்குதல்
- கால மாற்றத்தை உணர்தல்
- மலர்கள் சிதறுவதால் துன்பமடைதல்
- கால மாற்றம் பிரிவுத் துயரை அதிகரித்தல்
- குறிப்பிட்ட நாளின் இயற்கை நிலை

- தன் நிலையைப் பிற கருப்பொருளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல்

4.4.1.1. இயற்கை

பிரிந்திருக்கும் வேளைகளில் வெண்பனியும் கார்காலத்தில் மலருகின்ற பகி (Fagi) மலரும் பிரித்து அறியாதபடி ஒன்றாகவே உள்ளத்தில் நினைவில் இருக்கும்; மேலும் அவ்விரண்டையும் வேறுபடுத்திக் காண்பது கடினம் என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இக்கருத்தின் மூலம் இரண்டும் பிரிந்தவர்களின் உள்ளத்தில் நிலைத்திருக்கும் என்ற குறிப்பினையும் உணர முடிகிறது (மன். 2171). கார்காலத்திற்குரிய பகி (Fagi) மலர் வேனில் போன்ற பிற காலங்களில் மலராது என்பதனால் அம்மலர் மலர்கின்ற அக்கார் காலத்திலேயே பறித்துச் சூடிக்கொள்ள நினைப்பவர்களின் உணர்வுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இயற்கையாகக் கிடைப்பவற்றைக் காலத்திற்கேற்பப் பயன்படுத்த நினைப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (மன். 2105, 2106). உறைபனியில் பறக்கும் பறவை பற்றிய பாடலில் விண்ணில் பறக்கும் தாரா பறவையின் சிறகின் மீது எப்படிப் பனி வீழ்ந்ததோ! என்று நினைப்பதாகக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் பனியின் கடுமை புலனாகிறது. அடர்பனியில் பறவை பறப்பது காரணமாக இருக்கலாம் (மன். 2238).

பிரிந்திருப்பவர்கள் இரவில் மட்டுமல்ல பொழுது விடிந்த பின்னும் காதல் நலிவு தொடர்கிறது.

இந்த இரவும்
விடியற் காலையிலே
கத்தும் நாரையின்
நினைவே கழியாதே
நலிவுதான் வளருமே (மன். 2269)

பொழுது விடிந்தவுடன் நாரை தன் துணையைத் தேடிக் கத்துவது போல இந்த இரவு முடிந்து விடிந்தபின்பும் காதல் நலிவு மேலும் தொடர்கிறது என்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. தனது துன்பமே பெரிதென நினைப்பதை உகுவிசுப் பறவையுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது; வேனில் கால மேகத்தில் வழி தெரியாமல் செல்லுகின்ற உகுவிசுப் பறவையைக் காட்டிலும் தன் துன்பமே பெரிதென நினைக்கும் உள்ளத்தின் கருத்து பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது (மன். 1892). கார்கால விடியற் காலை வேளையில் மான் தன்னுடைய துணையை அழைப்பதாக இடம்பெற்றுள்ள பாடலில் அந்த மானின் குரல் கேட்டு தலைவி நலிவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (மன். 2141). மேலும் துணையை அழைக்கும் மானின் அழுகுரலானது பகி (Fagi) மலர்ந்து தாழ்ந்திருக்கின்ற வயலின் எல்லைவரை கேட்பதால் காதலில் நலிவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பாடல் தலைவன்/தலைவி கூற்றாக இருக்கலாம் என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது (மன். 2142).

பிரிவில் இறப்பது மேலெனக் கருதியதாக இடம்பெற்றுள்ள பாடலில் பனி போலக் காதலுக்காக ஏங்கியதால் அப்பனிபோலக் கரைந்து இறந்துவிட நினைத்ததாகத் தெரிகிறது; கார் காலத்தில் பகி (Fagi) மரக்கிளை சரிந்திடும் (முறிந்திடும்) அளவிற்குப் பனி பொழிவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது (மன். 2258). ஆய்விற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள மொழிபெயர்ப்பு நூலில் பனி குறித்துத் தனிப் பகுப்பில் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ள போதிலும், கார் காலத்தில் பனி பெய்வதாக முன்னர் கூறிய பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஒரு காலத்திற்குரிய இயல்பு பிற காலத்தில் இடம்பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகத் திகழ்கிறது.

காதலர்கள் தங்களுக்கிடையிலான காதலைத் தூதுவன் மூலம்
பரிமாறிக்கொள்வதால் தெளிவாக இருப்பதாக உணர்த்தும் பாடல்
இடம்பெற்றுள்ளது.

உமெயின் மலர்
உதுவோ தெரியாதே
பெய்யும் பனிபோல்
தெளிவுற்றிடுந்தானே
தூதும் பரிமாறிடினே (மன். 2344)

உமெ மலரோ எதுவோ எனத் தெரியாதபடி மூடியுள்ள பனிபோலத் தங்களின்
காதல் தெளிவாக இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

4.4.1.2. இலை நிறம் மாறல்

காட்டுத் தாரா பறவை குரல் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் தகமது (Takamatu)
வயல்வெளியில் புல் நிறம் மாறியதாகக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் கார்கால வருகை
சுட்டப்படுகிறது (மன். 2191). பெரும் மழை பொழிந்த பின்பே மர இலைகளின்
நிறமாற்றம் நடைபெறுவது வழக்கம் என்பதனைப் பாடல் மறைமுகமாகச் சுட்டி
நிற்கிறது.

குறிப்பாகவே
பெரும் பெயல் மழையே
பெய்யாதபோதும்
ஒபொகி மலையும்
நிறத்தைப் பெற்றதுவே (மன். 2197)

பெரும் மழை எதுவும் பொழியாத காலத்திலும் ஒபொகி மலை (Ofoki) நிறம்
மாறியதாகக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் கால நிலையை எண்ணிப் பார்ப்பதாக
அமைந்துள்ளது.

4.4.1.3. மலர் (அல்லது) இலை உதிர்தல்

உரிய நேரம் வரும்வரை பொறுமையுடன் இருக்க விரும்பும் உணர்விற்கு உமெ (Ume) மலர் உவமையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. உமெ மலர் குளிரான பனியில் மொட்டாக இருப்பதையே விரும்புவதாகச் சுட்டுவதன் மூலம் நேரம் கடந்து செல்வதை விரும்பாமல் அப்படியே இருக்க விரும்புவது புலனாகிறது. மலர் மலர்ந்தால் உதிர்ந்துவிடும் என்ற மறைமுகப் பொருளின் மூலம் காலம் கடந்தால் பொறுமை சிதையும் என்ற குறிப்பும் இப்பாடலில் மறைமுகமாக இடம்பெற்றுள்ளது (மன். 2329). கார்காலக் காற்று வீசுகையில் அகமதுபர (Aga matu fara) இடத்தைக் காண விரும்புவதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

காற்று வீசிட
மொமி இலை சிதறும்
சிறுபொழுதும்
அகவின் மதுபர
தெளிவின்றி ஆகிடும் (மன். 2198)

காற்று வீசுகையில் நிறம் மாறிய இலைகள் சிதறிய பின் சிறிது நேரத்திலே அவ்விடம் தெளிவின்றி இருக்கும் என்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதன் மூலம் கார்காலக் காற்றில் அவ்விடம் சிறிது நேரத்தில் இலைகளை உதிர்த்து எவ்வாறு மாற்றமடைகிறது என்பதனை உணர முடிகிறது.

இயற்கை நிலையில் கால மாற்றத்தால் சில நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன என்ற பதிவை உணர்த்தும் பாடலில் காட்டுத் தாரா பறவை, கார்காலப் பகி (Fagi) மலர் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன; பகி மலர் உதிரும் காலமும் காட்டுத் தாரா பறவை குரல் கொடுக்கின்ற நேரமும் ஒன்றாக இருப்பதால், பறவை மலரைக் காண

இயலாது என்பதாகப் பதிவுசெய்யப்பெற்றுள்ளது. இப்பாடலில் காட்டுத் தாரா குரல் கொடுக்கும் நேரம் மலர் உதிரும் நேரமாக அமைந்துவிடுகிறது (மன். 2126). பனியில் வொமிநபெசி (Wominabesi) மலர் சிதறுவதைக் காண்பது வருத்தம் தருவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது; அம்மலரைப் பறிக்கும்போதே கையில் அணிந்திருக்கும் ஆடையில் அம்மலரின் நிறம் ஒட்டிக்கொள்ளும் என்பதாகக் குறிப்பும் இடம்பெறுகின்றது (மன். 2115).

யநொ (Ya no) என்னும் இடத்தில் உள்ள கமியம (Kami-Yama) மலையில் பனிக் காலத்தில் நிறம் மாறிய இலைகள் சிதறுவது துன்பம் தருவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது; யநொ என்னும் இடத்தில் தனித்திருந்து வருந்துவதைச் சுட்டத் 'தனிமனைப் பெண் போல' வருந்துவதாகக் குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. 'தனிமனை' என்பது பெண்கள் சில காலம் தங்கி இருக்க வேண்டிய இடம் என்ற குறிப்பும் காணப்படுகின்றது (மன். 2178). கார்காலம் கடந்தும் பிரிவால் நலிய வேண்டுமே என வருந்துவதாகப் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. கார் காலத்தில் பகியின் இலைகள் நிறம்மாறி இருக்கையில் அதனைத் தொடர்ந்து மலரும் சிதறுகிறது; இவ்விரண்டும் நடைபெற்ற பின்னரும் தான் இன்னும் காதலில் நலிய வேண்டுமோ! என்ற ஏக்க உணர்வு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது (மன். 2209). கோயிலில் நிறம்மாறிய இலைகளை வைத்து வழிபாடு செய்வதாக இடம்பெற்றுள்ள பாடலில், சில காலத்தில் அவ்விலைகள் சிதறுவது துன்பந்தருவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது; வழிபடுபவர்களால் தோரணமாகக் கட்டித் தொங்கவிடப்படும் நிறம் மாறிய இலைகள் விரைவில் உதிர்வது துன்பத்தை

ஏற்படுத்துவதாகத் தெரிகிறது (மன். 2309). உமெ (Ume) மலர்கள் சிதறுவது துன்பம் தருவதாகக் சுட்டப்படுகின்றது.

யாரது பொழில்
உமெயின் மலர் தானும்
பிசுகதவின்
ஒளிர் நிலா இரவில்
இம்மட்டிலே சிதறும் (மன். 2325)

அம்மலர்களின் உதிர்வு ஒளிவீசுகின்ற நிலவு போல இரவில் சிதறுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது; இச்சிதறும் மலர்கள் யாருடைய பூங்காவின் உமெ மலர்களோ? என்ற ஏக்க உணர்வும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

4.4.2. தாய்/தலைவி/பிறர் கூற்றுக்கள்

உரை வேறுபாடு கொண்ட பாடலாகக் காணப்படும் 1889 ஆம் பாடல் தாய் (ஒனோ என்பவரின் பதிப்பு), தலைவி (பியர்சன் என்பவரின் பதிப்பு) ஆகிய இருவரின் மனநிலையை விளக்குவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. தனது மகளின் பூப்பு நிலையினைக் கண்ட தாயின் மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கிறது என்றும், நிலவு கண்ட தலைவியின் மனநிலை என்றும் இரு கருத்துகள் காணப்படுகின்றன.

எனது முன்றில்
மயிர் மொமொ அடியில்
நிலா ஒளிர
ஆழத்தில் உள்ளமேதான்
சோர்ந்திடும் இந்நாளிலே (மன். 1889)

தனது வீட்டில் உள்ள முகப்பில் உள்ள மெல்லிய மயிர் படர்ந்தது போன்று இருக்கின்ற மொமொ (Momo) பழ மரத்தின் அடியில் இரவில் நிலவு ஒளிவீசுவதைக் காண்பது இந்த நாட்களில் தனது உள்ளத்தில் சோர்வையே

ஏற்படுத்துவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இப்பாடலில் மொமொ பழம் உருவகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தனது மகள் தலைவனுடன் இணைந்ததை அறியாதத் தாயின் நிலையை விளக்குவதாக ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது. தனது வீட்டு வாயிலில் நன்றாக வளர்ந்திருக்கின்ற கார் காலத்துப் பகி (Fagi) மரத்தினைக் காவல் செய்தது யாரோ? என்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பாடல் யாருடைய கூற்றாக இடம்பெறுகின்றது என்று வரையறுப்பது சிக்கலாக உள்ளது (மன். 2114). பனியில் விளையாட நினைப்பவர்களின் நிலையை விளக்குவதாக அமைந்துள்ள பாடலில் சிறுவர்கள் பனியில் விளையாட விரும்பியதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. வெண்பனியோ கையால் தொட்டாலே கரைந்துவிடும்; தோழரே வாருங்கள், நாமும் பகிபோல (பகி மரம் போல) பனியில் எதிர் நின்று ஆடல் செய்யலாம் என்று அழைப்பவரின் நிலை பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது (மன். 2173). இப்பாடல் அகம் சார்ந்த தன்மையிலிருந்து விலகிக் காணப்படுகின்றது.

4.4.3. ஆசிரியர் (அல்லது) தலைவி கூற்று

தலைவன் வேறு பெண்மேல் விருப்பம் கொள்ளாமல் இருக்க இயற்கை அழகில் கவனம் செலுத்தாமல் திரும்பி வர விரும்பியதை அறியமுடிகிறது. இது தலைவி அல்லது ஆசிரியர் கூற்றாகக் கருதத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது.

பனி பாராதே
உமெயை விரும்பாதே
அடி இழுக்கும்
மலைச் சாரல் முடிவின்

மனையில் வாழும் நீயே (மன். 1842)

அடி இழுக்கின்ற மலைச் சாரலின் முடிவில் உள்ள வீட்டில் வாழ்கின்ற நீ, பனியைப் பார்க்காதே, உமெ (Ume) மலரினை விரும்பாதே என்பதாக அமைந்துள்ளது.

இல்லற வாழ்வின் கடமை பேணப்பட, இயற்கைக் காட்சியில் கவனம் செலுத்தாமல் வீட்டை நினைத்து, சென்ற செயலை முடித்து விரைவாக வீடு வர விரும்பியதாகத் தெரிகிறது. ஏனெனில் இயற்கை அழகு தலைவனை வேறுயிடம் கொண்டு செல்லும் என்பதால் இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகிறது. தலைவி கூற்றாக அமைந்துள்ள இப்பாடலில் தலைவன் வேறு எங்கும் தங்கிவிடாமல் தன்னிடம் வருவான் எனத் தலைவி நம்புகிறாள் (மன். 1948). தலைவன் கூற்றாக அமைந்துள்ள பாடலில் காமக் கிழத்தி மேல் கொண்ட காதல் நலிவினைத் தலைவன் மறைக்க எண்ணுகிறான் (மன். 2285).

4.4.4. தநபத, பிகொபொசி

விண்ணுலகக் காதலர்களாகக் குறிப்பிடப்படும் தநபத, பிகொபொசி குறித்த பாடல்கள் சில புலவர், கண்டோர் ஆகிய கூற்று நிலைகளில் காணப்படுகின்றன.

4.4.4.1. புலவர்

புலவரின் உள்ளத்து நிலையை விளக்குவதாக அமைந்துள்ள பாடலில் ஆண்டில் ஒருமுறை காணும் தநபத, பிகொபொசி குறித்துக் சுட்டப்படுவதோடு,

பிகொபொசியாகிய தலைவன் தன் காதலியான தநபதவைப் பார்த்துப் போகக்கூடியதாக இருக்குமோ? என்ற ஏக்க உணர்வும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

விண்ணாற்றினது
நீர்ப்பரப்பு வரையில்
ஒளிரும் புணை
படியும், புணை மாந்தன்
காதல் காணுவானோ? (மன். 1996)

விண்ணாற்றின் நீர்ப்பரப்பு இருக்கும் வரை ஒளிவீசிக்கொண்டு வரும் படகு (புணை) நீர்த் துறையிலே நிற்கும்; புணையைச் செலுத்தி வந்தவன் தன் காதலியைக் கண்டு செல்லக்கூடியதாக இருக்குமோ? என்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது.

பிகொபொசி ஆற்றைக் கடந்து செல்வதை விரிவாக விளக்குவதாக அமைந்த பாடல் புலவர் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. அதில் ஏழாம் மாதம், ஏழாம் இரவு மட்டுமே சந்தித்துப் பிரிவதால் தாங்களும் வருந்துவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. விண்-நிலம் எனப் பிரிந்த மிகப் பழையமையான காலத்திலிருந்தே தலைவனான பிகொபொசியும் தலைவியான தநபதவும் எதிரெதிர் கரையில் நின்று வருந்துவர். ஆண்டில் ஒருமுறை, அதாவது ஏழாம் மாதம் ஏழாம் நாள் ஓர் இரவு மட்டுமே இவர்கள் சந்திப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுவர். மண்ணால் செய்த படகில் தன் மனைவியைக் காண பிகொபொசி வருவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கார் காலத்தின் காற்று வீச, அதில் ஆற்றங்கரையில் உள்ள சுசுகி (Susuki) கொடியின் அடி இலைகள் அசைந்து ஒலி எழுப்புகின்றன. இவ்வாறு இவர்கள் ஏக்கமுற்று சேர்வது துன்பம் தருவதாகச் சுட்டப்படுகின்றது.

இப்பாடலின் முழுமையான விளக்கம் இவ்வாய்வேட்டின் முதல் இயலில் விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (மன். 2089).

தன் மனைவியான தநபதவுடன் இணையும் நிலையை விளக்குவதாக அமைந்துள்ள பாடலில் பிகொபொசி குறித்து புலவரின் உள்ளத்து உணர்வு குறிப்பிடப்படுகின்றது. தனது பட்டாடையின் கயிற்றினை மாற்ற நேரம் இல்லாமல், தன் மனைவியுடன் இணைகின்ற இரவு குறுகியது. அதனை நினைத்துத் தான் வருந்துவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (மன். 2090). பிகொபொசியின் படகு சென்று நிற்கும் இடத்தை எண்ணிப் பார்ப்பதாக அமைந்த புலவரின் உள்ளத்து நிலையை விளக்கும் பாடலில் படகு எவ்விடத்தில் ஆற்றைக் கடந்ததோ என நினைப்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது. ஆற்று நீரைக் கடந்து செல்கின்ற பிகொபொசியின் படகு, நங்கூரமிட்டு நிற்குமிடத்தை நினைப்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (மன். 2091).

4.4.4.2. கண்டோர்/இணைவை அறிந்தோர் கூற்று

தநபத, பிகொபொசி ஆகிய இருவரது நிலையைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ள பாடலில் ஒருவர் ஆடையை மற்றவர் மாற்றி உடுத்தி உறங்கும் ஜப்பானியர்களின் பழையமையான நடைமுறை பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. விண்ணாற்றில் படகைச் செலுத்தி வரும் வேளையில் பொழுது விடிந்துவிட்டாலும் இருவரும் ஒன்றிணைய நினைத்ததாகக் குறிப்பிடுவதோடு, கையாடையை மாற்றிக் கொண்டு நிற்பார்களோ! என்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது (மன். 2020). தநபதவும் பிகொபொசியும் இணைவதை அறிந்தவரின் மனநிலையை விளக்குவதாக

இடம்பெற்றுள்ள பாடலில் இருவரின் இணைவைக் கண்டோர் விரும்புவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. விண்ணாற்றில் படகின் துடுப்பினைச் செலுத்தும் ஒலி கேட்கிறது; பிகொபொசியும் தநபதவும் ஒன்றாக இணைவது இன்றிரவுதான் என்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (மன். 2029). பிகொபொசியும் தநபதவும் எதிரெதிர் கரையில் நின்று காதலில் நலிந்து துன்புறுவதாக அமைந்துள்ள பாடலில் கார்காலம் வந்ததை உணர்த்தும் இயற்கை நிகழ்வுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

கார் வந்திடவே
ஆற்றில்தான் புகார் எழும்
விண்ணாற்றினது
கரை எதிர் நின்றிட்டு
நலியும் இரா நினையும் (மன். 2030)

கார்காலம் வந்ததால் ஆற்றில் மேகங்கள் எழுகின்றன; விண்ணாற்றின் எதிரெதிர் கரையில் நின்று இருவரும் நலிகின்ற இரவை நினைப்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது.

தலைவியான தநபதவும் தலைவனான பிகொபொசியும் ஆண்டில் ஒருமுறை மட்டுமே இணைந்து பிரிவது அனைவருக்கும் துன்பத்தை ஏற்படுத்துவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஏழாம் மாதம், ஏழாம் நாள் இரவில் நேரில் காண்பவர்களின் காதல் முடிந்துவிடாது; ஆனால் இரவு வேகமாகக் கழிய உள்ளது என்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது; இரவு விடிந்தால் இருவரும் பிரிய வேண்டும் என்பதால் வருந்துவதாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது (மன். 2032). ஏழாம் மாதம், ஏழாம் நாள் இயற்கை நிலையை விளக்குவதாக அமைந்துள்ள பாடலில் நிலவு, படகைச் செலுத்துபவருக்கு (பிகொபொசிக்கு) உற்ற துணையாக இருப்பதால் அதனை வாழ்த்துவதாக அமைந்துள்ளது. கார்காலக் காற்று வீசுகின்ற தெளிவான

இரவில் விண்ணாற்றில் படகினைச் செலுத்தி வருபவருக்கு நிலவு துணைநிற்கிறது (மன். 2043). இப்பாடலைப் போன்று விண்ணைக் கடந்து செல்ல நிலவு துணைநிற்பதாகப் பிரிதொரு பாடலும் காணப்படுகின்றது (மன். 2051). பிகொபொசியின் படகு தநபதவிடம் செல்வதைக் கண்டவர், படகின் வரவு அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மாந்தர் அறியா
கண் காணாததும் உண்டே
பிகொபொசியின்
மனைவி அழை புணை
அண்மையில் செல்லுவதே (மன். 2075)

மனைவியிடம் செல்கின்ற பிகொபொசியின் படகு அண்மையில் சென்றதைக் காணாத மனிதர்களும் உண்டோ! என்று பாடலில் கருத்து இடம்பெற்றுள்ளது.

ஒருமுறை மட்டுமே நேரில் கண்டு பிரிவதால் தநபத துன்பமடைகிறாள் என்று கூறுவதன் மூலம் பிறரின் உணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுவதாக அமைந்துள்ள பாடலில், ஒருமுறை நேரில் கண்டு பிரிவதால் பிரிவின் நீட்டம் பெரியதாக இருப்பதாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. தநபதவும் பிகொபொசியும் இணைந்திடுவர்; ஆனால் வழக்கம் போல நாளை இருவரும் பிரிய வேண்டும்; பிரிவதால் இந்த ஆண்டின் கால அளவும் நீண்டுகொண்டு செல்வதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (மன். 2080). தநபத அல்லது பிகொபொசியின் நலிவை விளக்குவதாக அமைந்த பாடலில் பிரிய விரும்பாத காதலர்களாக இருக்க விரும்பியதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பல்லாண்டு மண்ணில்
கைகளை இணைத்துமே
சேர்ந்திருப்பினும்
நினைவு கழியவேணும்

காதல் உள்ளம் கடவாதே (மன். 2024)

பல்லாண்டுகள் தலைவனும் தலைவியும் ஒன்றாகக் கைகளை இணைத்துச் சேர்ந்து வாழ்ந்தாலும் காதல் நினைவு என்றும் கழிந்திடாது; தனது உள்ளத்தில் உள்ள காதல் தனது உள்ளத்தைவிட்டு என்றும் நீங்காது என்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது.

4.5. ஒப்பாய்வு

தலைவன் குறித்துத் தோழி தலைவிக்கு எடுத்துரைத்து பகற்குறி, இரவுக்குறி ஆகியவற்றில் சந்திக்க வைத்துப் பின் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை இருவருக்கும் எடுத்துக்கூறுகிறாள். களவு, கற்புக் காலங்களில் தலைவிக்கு உரிய நேரங்களில் ஆறுதல், அறிவுரை ஆகியவற்றை வழங்கி உற்ற துணையாகத் தோழி திகழ்கிறாள். தலைவனோ, தலைவியோ தவறுகள் செய்தால் அதனை உரிய நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டி கண்டிப்பவளாகத் திகழும் தோழி, தலைவன், தலைவி ஆகியோரிடையே ஏற்படும் உறவை வளர்ப்பதோடு ஊடல் ஏற்படும் வேளைகளில் அவற்றைத் தீர்க்கவும் சில நேரங்களில் துணைநிற்கிறாள். இவ்வாறு குறுந்தொகையில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் தோழி என்ற பாத்திரம் அக்கால இலக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்ளத் துணைநிற்கிறது.

உடன்போக்கு, அதன்பின்பான தலைவன், தலைவி வாழ்வை விளக்குவனவாக செவிலித்தாய் கூற்றுக்கள் அமைந்துள்ளன. நற்றாய்க்குத் தலைவியின் நலன் குறித்து விளக்குபவளாகத் திகழும் செவிலித்தாய் பல்வேறு மென்மைத் தன்மைகள் கொண்ட தலைவி தலைவனோடு பாலை வழியில்

செல்லும் ஆற்றல் பெற்றதை நினைப்பதோடு அவளுக்கு வழியில் ஏற்படும் துன்பங்களையும் நினைத்து வருந்துகிறாள்.

பரத்தைக் கூற்றுக்கள், தலைவன் பரத்தையர் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டினை விளக்குவனவாக அமைகின்றன. இப்பரத்தை, காதற் பரத்தை எனக் கற்பு வாழ்வில் தலைவியை விடுத்துப் பிற பெண்களுடன் தலைவன் நட்புகொள்வது அவனது ஒழுக்கத்தினைப் புலப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன. தலைவன் பரத்தையின் விருப்பப்படியும் பரத்தையானவள் தலைவன் விருப்பப்படியும் நடந்துகொள்கின்றனர். இவை கற்பு வாழ்வின் தன்மைகளைப் புலப்படுத்துகின்றன.

தலைவன் காமத்தால் கட்டுண்டு உள்ளதைப் பாங்கள் அறிந்து, தலைவனுக்குக் காமத்தின் தன்மைகளை விளக்கி, அதனைத் தகுதியில்லாதவர் மீது வைத்து அக்காமத்தினையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பது முறையல்ல எனச் சுட்டுவதோடு, காமம் சிறிது காலத்திற்கே நிலைத்திருக்கும் என்பதனை உணர்த்துகிறாள்.

தலைவனும் தலைவியும் பாலை வழியில் சென்றதைக் கண்டவர்கள் அவர்களைப் பற்றிய தங்களின் உணர்வுகளைப் பதிவு செய்கின்றனர். தலைவனும் தலைவியும் திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் இருப்பதைப் பார்த்து வருந்துவதோடு, அவர்களின் இணைப்பிரியாத் தன்மையைப் பார்த்து வியப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். மேலும் பாலையின் இடைவழியில் துன்பம்

ஏற்படாதவாறு அவர்களுக்கு அறிவுரைகூறி பயணத்தை மேலும் தொடராதவாறு நிறுத்துகின்றனர்.

ஒட்டுமொத்தமாக வைத்து நோக்கின் குறுந்தொகையின் பிற கூற்றுக்களின் வாயிலாகத் தலைவனும் தலைவியும் எவ்வாறு பழகி வந்துள்ளனர் என்பது புலனாவதோடு, தலைமை மாந்தர் அல்லாத பிறரின் கருத்துக்களையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. குறிப்பாகத் தோழி பல வேளைகளில் தலைவிக்குப் பக்க பலமாகத் திகழ்வதை அறியமுடிகிறது. தலைமை மாந்தருக்கும் பிறருக்குமான தொடர்பை ஏற்படுத்துபவளாகத் தோழி திகழ்கிறாள். செவிலித்தாய் தலைவியின் இளமை அழகையும் செல்வ செழிப்பையும் எடுத்துரைப்பவளாகத் திகழ்கிறாள்; நற்றாய்க்குத் தலைவியின் கருத்தைப் புலப்படுத்துபவளாக அமைகிறாள். பரத்தை கூற்றுக்களின் மூலம் தலைவி எவ்வாறு இரங்கத்தக்கவளாகத் திகழ்கிறாள் என்பது புலனாகிறது. “களவியல் ஒழுக்கத்தில் தலைவியை மட்டும் எண்ணும் தலைவன் கற்பியல் காலத்தில் பரத்தைத் தொடர்பு கொள்கிறான்” (சோ. ந. கந்தசாமி, 2015: 11). பாங்கன் தலைவன் கொள்ளும் முறையல்லாத காமத்தைக் கண்டித்து அவனுக்கு அறிவுரை கூறுகின்றான். கண்டோர் தலைவன், தலைவி எவ்வாறு வாழ்கின்றனர், அவர்கள் செல்லும் வழியின் தன்மைகள் ஆகியவற்றைப் புலப்படுத்துகின்றனர்.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இயற்கையின் பொதுவான பண்புகளை விளக்கும் பாடல்கள் அந்தந்தக் காலக்கட்டத் தன்மைகளைச் சுட்டி நிற்பதோடு பிரிவின் நலிவினையும் உணர்த்தி நிற்கின்றன. சில பாடல்கள் இயற்கை

அழகினை நுட்பமாக விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன. கார் காலத்தில் இலைகள் நிறம் பெறுவதும் அதனைத் தொடர்ந்து இலைகளும் மலர்களும் உதிர்வது என்பது இயற்கையான நிகழ்வாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வுதிர்வு நிலைகளைக் காண்பது துன்பத்தை ஏற்படுத்துவனவாகவும் (மலர் உதிர்வு) சில வேளைகளில் ஒரு வகையான அனுபவத்தை (இலை உதிர்வு) ஏற்படுத்துவனவாகவும் அமைகின்றன. இந்நிகழ்வுகள் காலமாற்றத்தைத் தெளிவாக உணர்த்துவதால் பிரிவின் நலிவை அதிகமாக உணரச் செய்கின்றன. ஏனெனில் ஜப்பானில் மலர் காணச் செல்லுதல் என்பது ஒரு பழக்கமாக இருப்பதால் அதனைத் தனது அன்பிற்குரியவர்களுடன் சென்று காண விரும்புவது இயற்கையான ஒன்றே. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பரத்தை தொடர்பான செய்திகள் பாடல்களில் இடம்பெற்றிருந்தாலும் அவர்கள் கூற்றிற்குரியவர்களாகத் திகழவில்லை என்பது புலனாகிறது.

பிகொபொசி, தநபத பற்றிய பாடல்களில் அவர்களின் வாழ்க்கை நடைமுறையை எண்ணி அந்நிகழ்வைக் கண்டோரும், அறிந்தோரும் வருந்துவதாகப் பலவாறு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. ஆண்டில் ஒருமுறை மட்டும் காண்கிற அவர்களின் மனநிலை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை விளக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவற்றை விளக்குவதன் மூலம் மறைமுகமாகத் தங்களின் உணர்வுகளைப் பதிவுசெய்கின்றனர். விண்ணாற்றினைக் கடந்து செல்ல நிலவு துணை நிற்பதால் அதனைப் போற்றுவதாகவும் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆண்டு முழுவதும் காதலில் நலிந்து ஒருவருக்காக ஒருவர் காத்திருப்பர் என்பது தெளிவாகக்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வியலில் இவ்விருவர் தொடர்பான பாடல்கள் பெரும்பாலும் கண்டோர், ஆசிரியர் கூற்றுக்களாகக் காணப்படுகின்றன.

குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகிய இரண்டு இலக்கியங்களின் பிற கூற்றுக்களை நோக்குகையில் இரண்டு இலக்கியங்களின் தனித்தன்மைகள் புலனாகின்றன. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் குறுந்தொகையின் குறிப்பிடத்தக்க பிற கூற்றிற்குரிய பாத்திரமான தோழி குறித்து எந்தக் குறிப்பும் இடம்பெறவில்லை. மன்யோசுவில் தோழி, பரத்தையர் பாத்திரம் குறித்து விளக்கும் செல்வ அம்பிகை நடராஜா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

சங்க அகப்பாடல்களில் இடம்பெறும் தோழி என்னும் பாத்திரத்தை மன்யோசுப் புலவர்கள் அமைத்துக் காட்டவில்லை. அறத்தொடு நின்றல், உடன்போக்குக் கொள்ளுதல் என்னும் துறைகள் மன்யோசுவில் இடம்பெறவில்லை. வரவைக் கூட்டுவிக்கும் கடமையை ஆற்றுபவள் தோழி, தோழி என்னும் பாத்திரம் இடம்பெறாததால் அறத்தொடு நின்றல் உடன்போக்குக் கொள்ளுதலும் அந்நேரத்தில் தலைவி ஆற்றும் கூற்றுக்களும் இடம்பெறவில்லை. மன்யோசுவில் பரத்தையர் பற்றிய செய்திகளும் அரிதாக இடம்பெறுவதால் தலைவனின் பரத்தையிற் பிரிவில் தலைவி கொள்ளும் மனநிலைகள் இனங்காணப் பெறவில்லை (செம்மொழி மாநாடு, 2010).

இவரது கருத்தின் மூலம் இரு பாத்திரங்களின் தன்மை மன்யோசுவில் அமைந்துள்ள முறையினைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் நற்றாய், செவிலித்தாய் கூற்று போன்று இல்லாமல் தாய் என்ற நிலையில் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. தோழி போன்றே பாங்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் அதாவது கூற்றிற்கு உரியவனாகப் பாங்கள்

இடம்பெறவில்லை. இவ்வாறு குறுந்தொகையில் பிற கூற்றாளர்கள் இடம்பெற்றுள்ளதும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் கூற்று வரையறை செய்ய இயலாத, பொது நிலையிலான பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளதும் இவ்விலக்கியங்களின் தனித்தன்மைகளைச் சுட்டி நிற்கின்றன.

இரு இலக்கியக்கியங்களின் கூற்று முறைகளும் அக்கால இலக்கியங்களின் தன்மைக்கேற்பவே அமைந்துள்ளன. இதற்குக் குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகியவற்றிற்கு முன்னர், அக்காலத்தில் இயற்றப்பட்ட நூல்களின் தன்மைகள் விளக்கப்பெறுவது அவசியமாகிறது. ஏனெனில் அவற்றின் தாக்கம் இவ்விலக்கியங்களில் காணப்படுவதாலோ அல்லது ஒரே தன்மையுடைய இலக்கியங்கள் அக்காலத்தில் இருந்ததாலோ பல்வேறு நிலைகளில் ஒன்றுபட்டும் சில நிலைகளில் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன எனக் கொள்ளலாம்.

குறுந்தொகை இடம்பெற்றுள்ள எட்டுத்தொகையின் பிற அக நூல்களான அகநானூறு, நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகியவற்றின் கூற்று முறைகள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என நோக்கின் குறுந்தொகை எழுதப்பட்ட காலத்தின் (அல்லது) தொகுக்கப்பட்ட காலத்தின் இலக்கியங்கள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என அறிய இயலும். பொது நிலையில் கூற்றாளர்களாக யார் திகழ்கின்றனர் என்று விளக்குவதே நோக்கமாக அமைகின்றதே அன்றி இவ்விலக்கியங்களின் கூற்று வேறுபாடுகள் குறித்து விவாதிக்கப்படவில்லை.

“அகநானூற்றில் தலைமகள் கூற்றுப் பாடல்கள் 105, தலைமகள் கூற்றுப் பாடல்கள் 100, தோழி கூற்றுப் பாடல்கள் 159” (ந. இராணி, 2012: 57-60)

என்பதன் மூலம் அகநானூற்றில் எஞ்சிய 36 பாடல்கள் பிற கூற்றாளர்களுக்கு உரியதாகக் கொள்ளலாம். நற்றிணையின் கூற்றுக்கள் குறித்து நா. பாலகிருட்டிணனின் கருத்தை எடுத்தாண்டுள்ள ந. இராணி அவற்றை விளக்கி நற்றிணையின் கூற்றுக்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். “தலைவன் – 76, தலைவி – 91, தோழி – 206, நற்றாய் – 9, செவிலித்தாய் – 2, கண்டோர் – 3, பரத்தை – 10, பாகன் - 1” (2012: 114-116). இவ்வாறான கூற்று முறைகளே ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகியவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. இந்நூல்களை வைத்து நோக்குகையில் குறுந்தொகையுடன் வைத்து எண்ணத்தக்க நூல்களில் தலைவன், தலைவி கூற்றுக்களோடு பிற கூற்றாளர்களாகத் தோழி, செவிலித்தாய், பரத்தை, பாங்கன், கண்டோர் ஆகியோர் இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. மேலும் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியமும் இக்காலத்தில் இருந்துள்ளது. தொல்காப்பியம் சமகால நூலாகக் கருதப்பட்டே குறிப்பிடப்படுகின்றது. தொல்காப்பியம் அக நூல்களுக்கான வரையறைகளைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. அக நூல்கள் தொல்காப்பியத்தின் வரையறைகளைப் பின்பற்றியுள்ளனவா என்ற விவாதங்களுக்குள் செல்லாமல், அக நூல்களும் அவற்றிற்கான இலக்கண நூலும் இருந்துள்ளன என்று குறிப்பிடுவதே நோக்கமாக அமைகின்றது.

அகநானூறு, நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, தொல்காப்பியம் போன்ற நூல்கள் குறுந்தொகையின் சமகாலத்தில் அல்லது அதற்கு முன்னர் இருந்துள்ளமையால் அவை தெளிவான இலக்கண, இலக்கியப் பாரம்பரியம் இருந்துள்ளமையைச் சுட்டி நிற்கின்றன. அந்த வகையில் குறுந்தொகை தெளிவான

பின்னணியைக் கொண்டு எழுந்துள்ளதால் இவ்வாறு பிற கூற்றுக்களில் மன்யோசு தொகுதி பத்திலிருந்து வேறுபட்டு தனித்தன்மையுடன் காணப்படுகின்றது. திணை, துறை வரையறைகளும் தனித்தன்மைகளாக அமைகின்றன.

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் சமகால அல்லது முற்கால இலக்கியங்களையும் மன்யோசுவின் பிற தொகுதிப் பாடல்களையும் நோக்குகையில் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் கூற்று முறைகளும் அவற்றின் தனித்தன்மைகளும் புலப்படும். ஜப்பானின் முதல் எழுத்து வடிவ இலக்கியமாகக் கிடைப்பது கொஜிகியே. உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் புனைவு கலந்த வரலாறாக இது திகழ்கிறது. மேலும் விரிவான விளக்கங்கள் பின்னிணைப்பு 2 இல் காணப்படுகின்றன. கொஜிகி போன்ற தன்மையுடையதாக நிறோன்ஷோகி காணப்படுகின்றது. மாகாணங்களின் வரலாற்றை விளக்குவதாக ஃபுடொகி திகழ்கிறது. கைஃபுஸொ சீன மொழியில் எழுதப்பட்ட தொகுப்பாக உள்ளது. இவை தொகுக்கப்பட்ட முறை, இயற்றப்பட்டதன் நோக்கம் என அனைத்தும் இவ்வாய்வேட்டின் முதல் இயலில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

மன்யோசு தொகுதி பத்திற்கு முன்னர் தொகுக்கப்பட்டவையாகத் திகழும் நிறோன்ஷோகி, ஃபுடொகி ஆகியவை ஓரளவிற்கு உண்மையான வரலாற்றை அறிந்துகொள்ளத் துணைநிற்கின்றன. இத்தன்மைகளைத் தவிர்த்து கொஜிகி, நிறோன்ஷோகி ஆகிய இலக்கியங்களை நோக்கின் அவற்றில் தெய்வங்களின் காதல் தொடங்கி மன்னர்களின் காதல் வரை விரிவாக அகம் சார்ந்தவைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. எனவே இத்தன்மை மன்யோசு தொகுதி பத்திலும்

பிகொபொசி, தநபத வாயிலாகப் பிரதிபலித்துப் பொதுவான தலைவன் தலைவி வரை இடம்பெற்றுள்ளது. பிற கூற்றாளர்களைக் காட்டிலும் தலைவன், தலைவியே அதிக அளவில் தங்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதாகப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. 'கி.பி. 751 இல் சீன மொழியில் எழுதித் தொகுக்கப்பட்ட கைஃபுஸொவில் பழங்கதைகள், காதல், இயற்கைக் காட்சிகள், பருவங்கள், பெரு விருந்துகள் சார்ந்த தகவல்கள் ஆகியவை உள்ளடக்கங்களாகத் திகழ்கின்றன' (Anita Khanna, 2002: 52-53). இவ்வகையான உள்ளடக்கத்தினை மன்யோசவிலும் காண முடிகிறது.

மன்யோசவின் பிற தொகுதிகளின் உள்ளடக்கத்தைக் கீழ்க்காணுமாறு வகைப்படுத்திக் குறிப்பிடலாம்.

- அரச வளர்ச்சி சார்ந்த பாடல்கள்
- காதலியர்கள், நண்பர்களுடன் பரிமாறப்பட்ட பாடல்கள்
- பயணம், கடல் சார்ந்த பாடல்கள்
- பெருவிருந்தில் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள்
- பழங்கதைகள் சார்ந்த பாடல்கள்
- இயற்கை சார்ந்த பாடல்கள்
- பிரதேசம் சார்ந்த பாடல்கள்
- கடற்கரைப் பகுதியில் எல்லைக் காவல் பணி செய்தோர், அவர்களின் உறவினர்கள் இயற்றிய பாடல்கள்

ஒட்டுமொத்தமாக மன்யோசவின் இருபது தொகுதிகள், மன்யோசவின் சமகால நூல்கள் என இவற்றின் தன்மைகளை முழுமையாக வைத்து நோக்குகையில் அக்கால ஜப்பானிய இலக்கியங்களின் தன்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. தமிழைப் போன்று வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கணம், இலக்கியங்களில் திணை, துறை, கூற்று போன்று அங்கு காணப்படவில்லை

என்பது தெளிவு. இதற்கு ஜப்பானின் அக்காலச் சமூகச் சூழலும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. சீனாவையே மொழி, இலக்கியம், சமூக நிர்வாகம், வளர்ச்சி என அனைத்திற்காகவும் சார்ந்து இருந்தது ஒரு காரணியாக அமைகின்றது. முதல் இயலில் குறிப்பிட்டது போன்று ஜப்பானின் மொழி, இலக்கியம் என அனைத்தும் ஒரே காலத்தில் மீட்டெடுக்கப்பட்டன. அவ்வாறு மீட்டெடுக்கும்போது சீன இலக்கியங்களின் தாக்கம் ஜப்பானிய இலக்கியத்தில் சிறிதளவு காணப்படுகின்றது. ஒரு மொழி (ஜப்பானியம்) மீட்டெடுக்கப்பட்டபோது உருவான மன்யோசு அதற்கே உரிய தனித்தன்மைகளுடன் காணப்படுகின்றது.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் 98 பாடல்கள் தநபத, பிகொபொசி எனப் பெயர் சுட்டப் பெற்றவையாக இடம்பெற்றுள்ளன. இவை பழங்கதை சார்ந்த நம்பிக்கையை விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன. ஏனைய பாடல்கள் பெயர் சுட்டா தன்மையுடன் காணப்படுவதால் உலகப் பொதுமைத் தன்மையை எட்டும் தன்மையுடையவையாக உள்ளன. சமகால இலக்கியத்தின் புனைவுத் தன்மையோடு மன்யோசு தொகுதி பத்து ஜப்பானியர்களின் அக்கால இலக்கியத் தனித்தன்மையினைச் சுட்டி நிற்கிறது. எனவே பிற கூற்றுப் பாடல்களில் இரண்டு இலக்கியங்களும் அவை இயற்றப்பட்ட காலங்களுக்குரிய தனித்தன்மைகளுடன் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றன.

4.6. தொகுப்புரை

பிற கூற்றாளர்களுள் முக்கிய பாத்திரமாகத் திகழும் தோழியானவள் தலைவன், தலைவி இடையிலான நட்பை வளர்ப்பதோடு மட்டுமில்லாமல் கற்பு

வாழ்விலும் தலைவன், தலைவி இடையிலான ஊடலைத் தீர்த்து வைக்கிறாள். செவிலித்தாய், பரந்தை, பாங்கன், கண்டோர் உள்ளிட்டோரின் கூற்றுக்கள் தலைவன், தலைவியின் வாழ்க்கை நிலைகளை விளக்கி நிற்கின்றன. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிற கூற்றாளர்களாக ஆசிரியர், கண்டோர் ஆகியோர் திகழ்கின்றனர். இவர்களோடு கூற்று வரையறை செய்ய இயலாத பாடல்களும் பிற கூற்றுக்களாகக் கருதப்படுகின்றன. பிற கூற்றுப்பாடல்கள் இயற்கையின் நிகழ்வுகள், காதல் செயல்பாடுகள், விண்ணுலக நட்சத்திரமான பிகொபொசி, தநபத ஆகியவை தொடர்புடையவையாக அமைந்துள்ளன. குறுந்தொகையில் உள்ளது போன்று தாய் உள்ளிட்ட பாத்திரங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோல தோழி கூற்றுக்கள் இடம்பெறவில்லை; பாங்கனும் கூற்றிற்கு உரியவனாக இடம்பெறவில்லை. இவ்வாறு பிற கூற்றுக்களில் இரு இலக்கியங்களும் வேறுபட்டு காணப்படுவதற்கு இரு இலக்கியங்கள் இயற்றப்பட்ட காலத்து இலக்கியங்களும் ஒரு காரணியாக இருக்கலாம்.

முடிவுரை

குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகியவற்றின் ஒப்பாய்வாகத் திகழும் இவ்வாய்வானது இரு இலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்வதோடு, கூற்று அடிப்படையில் இவ்விரண்டு இலக்கியங்களையும் விரிவான ஒப்பாய்வுக்கு உட்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இலக்கியங்களின் அறிமுகப் பகுதியில் தமிழ் வாசகர்களுக்குக் குறுந்தொகை நன்கு அறிமுகமான ஒன்று என்ற அடிப்படையில், ஜப்பானிய இலக்கியம் குறித்து சற்று விரிவான நிலையில் கருத்துகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இரு இலக்கியங்களிலும் தலைவன், தலைவி, பிற கூற்றுக்கள் என்ற அடிப்படைகளில் மட்டுமல்லாது இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் என்ற அடிப்படைகளிலும் பாடல்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வுணர்வுகள் இரு இலக்கியங்களிலும் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதனை இயல்கள் விரிவாக விவரிக்கின்றன. இவை அனைத்தும் இம்முடிவுரை பகுதியில் தொகுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

காலந்தோறும் பல்வேறு உரையாசிரியர்களின் கவனத்தைக் குறுந்தொகை ஈர்த்திருந்தாலும் அதன் உள்ளடக்கத்தாலும் பிற தொகை நூல்களைவிடச் சிறப்புடையதாகத் திகழ்கிறது. இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு போன்ற நிகழ்வுகளின் வழி அகவாழ்வைத் தெளிவாக சித்திரிக்கிறது. கூற்று வரையறையில் பெருமளவு சிக்கல்கள் இல்லாததால் இவை தொகுக்கப்பட்ட காலத்திலேயே வகுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற ந. இராணியின் கருத்து ஏற்புடையதாக உள்ளது. திணை, துறை ஆகியவை கூற்றைப் போன்று சிக்கலற்றவையாக

அமையவில்லை. குறுந்தொகைக்குத் திணை வகுப்பதில் உள்ள சிக்கல்களைப் பெ. மாதையன் தனது நூலில் விரிவாக எடுத்துக்காட்டி விளக்கியுள்ளார். குறுந்தொகை காலத்தில் தமிழில் வரையறை செய்யப்பட்ட அக இலக்கணமும் இலக்கியமும் இருந்திருப்பது தெரிகிறது. குறுந்தொகையின் திணை, துறை தன்மைகளுக்கேற்ப ஒப்பாய்வு செய்வது ஏற்புடையதாக அமையாத காரணத்தால் இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் என்ற பொதுத் தன்மை உருவாக்கப்பட்டு கூற்று அடிப்படையில் இவ்வொப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் ஜப்பானிய மொழி பற்றிய தெளிவான வரையறைகள் உருவான காலத்தில் எழுந்த மன்யோசுவில் குறுந்தொகையில் உள்ளது போன்ற அக இலக்கண மரபுகள் காணப்படவில்லை.

பேச்சு மொழியாக இருந்த ஜப்பானியம் எழுத்து வடிவில் வருவதற்கு முன் ஜப்பானிய உச்சரிப்பைச் சீன மொழியிலேயே எழுதினர். முதல் எழுத்து வடிவ இலக்கியமான கொஜிகி, உலக உருவாக்கம் முதல் மன்னர்களின் வரலாறு வரை எடுத்துரைக்கிறது. இதே தன்மையுடையதாக நிறொன்ஷொகியும் திகழ்கிறது. கொஜிகியில் புனைவு மிகுதியாகவும் நிறொன்ஷொகியில் வரலாற்றுச் செய்திகள் நம்பகத்தன்மை உடையதாகவும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு காணப்படுவதற்கு அவை தொகுக்கப்பட்ட நோக்கம், தொகுக்கப்பட்ட முறை ஆகியவை முக்கியக் காரணிகளாக அமைகின்றன. பிரதித் தேர்வில் நிறொன்ஷொகி சிறந்து விளங்குகிறது. ஏனெனில் அக்காலத்திலிருந்த பல்வேறு பிரதிகளை ஒப்பாய்வு செய்து நிறொன்ஷொகி எழுதப்பட்டது. இக்காரணத்தினால் நிறொன்ஷொகி மன்னர்களின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ளத் துணைநிற்கிறது. கொஜிகி அரெ என்பவனின் நினைவிலிருந்த தகவல்களின் தொகுப்பாகத் திகழ்வதால் நம்பகத்தன்மை குறைந்து காணப்படுகிறது. இவ்விரண்டு நூல்களும்

தொகுக்கப்பட்டதற்கு அரசாட்சியை ஒரு குடையின் கீழ்க் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற நோக்கம் முக்கியமாக இருந்தது; தய்கா சீர்திருத்தத்திற்கு துணை நிற்கும் என்பதனால் இவை தொகுக்கப்பட்டன.

ஃபுடொகி மாகாணங்கள் குறித்த தகவல்கள் அழிந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத் தொகுக்கப்பட்டவையாகும். மாகாணங்களின் தகவல்களோடு அப்பகுதியில் இருந்த தொன்மங்கள், நாட்டுப்புறத் தன்மைகள் கொண்ட தகவல்கள், அப்பகுதியின் பாடல்கள், புராணங்கள் என மக்களின் நம்பிக்கைகள் சார்ந்த வழக்காறுகள் அனைத்தும் இடம்பெற்றுள்ளன. 60 மாகாணங்கள் குறித்த செய்திகள் இருந்ததாக அறியப்பட்டாலும் இஸுமி என்ற ஒரு மாகாணம் குறித்த செய்தி மட்டுமே முழுமையாகக் கிடைக்கிறது. சீன மொழியில் எழுதப்பட்ட கைஃபுஸொ கவிதைத் தொகுப்பு மன்யோசு தொகுப்பு முயற்சிகள் நடைபெற்ற அதே காலகட்டத்தில் தொகுக்கப்பட்டது. இத்தொகுப்பின் கவிதைகள் அனைத்தும் மேல்தட்டு மக்களால் எழுதப்பட்டவை.

கி.பி. 759இல் தொகுத்து முடிக்கப்பட்ட மன்யோசுவில் மேல்தட்டு மக்களின் கவிதைகளோடு சமூகத்தின் அனைத்து வகையான மக்களின் எண்ணங்களையும் பிரதிபலிக்கும் கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அரசியல் சீர்திருத்தம், அதிகாரத்தை மையப்படுத்தல், பேச்சு மொழியை எழுத்து வடிவில் கொண்டுவர முயற்சித்தல், பௌத்த சமய அறிமுகம் எனப் பல காரணிகள் இருந்த சூழலில் மன்யோசு இலக்கியம் எழுதித் தொகுக்கப்பட்டது. தொடக்ககாலப் பாடல்களைக் காட்டிலும் பிற்காலப் பாடல்கள் நேர்த்தியாகப் பாடப்பட்டுள்ளவையாகத் தெரிகின்றன. 4516 பாடல்கள் கொண்ட மன்யோசு இலக்கியம் இருபது

தொகுதிகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்பாற் புலவர்கள் உள்ளிட்ட 450 புலவர்களின் பாடல்களோடு, பெயர்தெரியாத புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட பல பாடல்களும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்களின் தன்மை சங்க இலக்கியப் பாடல்களோடு ஒத்துள்ளதாகக் குறிப்பிடும் மனோன்மணி சண்முகதாஸ், சங்க இலக்கியத்தின் திணை, துறை முதலிய தன்மைகளை நேரடியாகப் பொருத்திப்பாராமல் பொது நிலையில் நோக்கின் இரு இலக்கியங்களும் ஒப்புமையுடையதாகத் திகழ்கின்றன என்கிறார்.

மன்யோசுவிற்கு முன்னர் இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்ட போதிலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான கவிதைகள் கொண்ட தொகுப்பாக மன்யோசு திகழ்கிறது. இயற்கை மீது மன்யோசு புலவர்கள் கொண்ட ஈடுபாடு பாடல்களில் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. பருவ வரவு, அதன் முடிவு, மலர்கள், இலைகள் என அனைத்தும் பாடுபொருள்களாக உள்ளன. மன்யோசு தொகுக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய 200 ஆண்டுகள் அது கவனம் பெறாமலே இருந்தது. அதன்பின் அரசர் மினமொடொ ஷிதகொவின் முயற்சியால் மன்யோசு வாசிப்பு எளிமைபடுத்தப்பட்டது. அதன்பின் மன்யோசு தொடர்பான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதோடு, பல்வேறு உரைகளும் எழுதப்பட்டன.

ஐரோப்பிய மொழிகளில் மன்யோசு மொழிபெயர்ப்பு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. முதல் நூறு ஆண்டுகளில் சில பாடல்களை மட்டுமே மொழிபெயர்த்தனர். பின்னர் மன்யோசு முழுவதும் 1969 இல் ஜே. எல். பியர்சன் என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. தமிழில் 1992 இல் மன்யோசு தொகுதி பத்தின் சில கவிதைகளையும் 2000ஆம் ஆண்டில்

மன்யோசுவின் தொகுதி பத்து முழுவதையும் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் மொழிபெயர்த்தார். மன்யோசு வரையிலான ஜப்பானிய இலக்கியங்கள் புனைவுகள் கலந்தவையாகத் திகழ்கின்றன. இவற்றில் சீன இலக்கியத் தாக்கம் உள்ளது தெரிகிறது. ஒரு மொழியின் எழுத்து, இலக்கிய உருவாக்கத்தில் மற்றொரு இலக்கியத்தின் தாக்கம் இருப்பது தவிர்க்க இயலாததாகும்.

மன்யோசு தொகுதி பத்தின் மொழிபெயர்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் எழுத்துப்பெயர்ப்பில் பாடல், அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, விளக்கம், குறிப்புரை, உணர்வுநிலை என்ற நிலைகளில் பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பு அமைந்துள்ளது. விளக்கம், குறிப்புரை, உணர்வுநிலை என்பவை தொடக்கத்தில் விரிவான நிலையில் விளக்கப்பட்டும் பின்னர் குறிப்பு நிலையிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இம்மொழிபெயர்ப்பில் ஜப்பானியக் கவிதைகளின் அசையமைப்பு மாறாமல் பெரும்பாலும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. மன்யோசு தொகுதி பத்தின் முதல் நான்கு பாடல்கள் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் இடம்பெறவில்லை.

குறுந்தொகையைப் போன்று மன்யோசு தொகுதி பத்தில் கூற்று என்ற அம்சம் விரிவாக விளக்கப்படவில்லை. யார் யாரிடம் கூறியது என்ற விளக்கங்கள் பாடல்களிலோ, உரையிலோ இடம்பெறவில்லை. பாடலின் உணர்வு நிலையில் வரும் சொற்களை அடிப்படையாக வைத்து மன்யோசு பாடல்களுக்குக் கூற்று வகைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது ஆய்வின் மூலமான ஒரு நகர்வு ஆகும். கூற்று வரையறை செய்ய இயலாத பாடல்களும் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. விண்ணுலகக் காதலர்களான பிகொபொசி, தநபத ஆகியோர் தலைமை மாந்தர்களாக இடம்பெறும் 98 பாடல்களும் இத்தொகுப்பில் காணப்படுகின்றன.

இவர்கள் ஆண்டில் ஒருமுறை மட்டுமே சந்திக்க அனுமதிக்கப்படுவதால் அச்சந்திப்பும் காத்திருப்பும் மன்யோசுப் புலவர்களைக் கவர்ந்துள்ளது. எனவே அப்பாடல்கள் மன்யோசுவில் இடம்பெறுகின்றன. குறுந்தொகைப் பாடல்களின் திணை, துறை போன்றவற்றை நேரடியாகப் பொருத்திப்பார்க்க இயலாது என்பதனால் ஒப்பாய்விற்கு ஏற்ப மன்யோசுப் பாடல்கள் இணைவு, பிரிவு, காத்திருத்தல் என வகைபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த ஒப்பாய்வு தலைவன், தலைவி, பிற என்ற கூற்றுகளின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

மன்யோசுவிற்குப் பின் ஜப்பானியச் செவ்விலக்கியக் காலம் தொடங்குகிறது. பிற மொழி, இலக்கியத் தாக்கம் குறைந்துள்ள இக்காலத்தைச் செவ்விலக்கியக் காலமாகக் கருத வாய்ப்புள்ளது. இதில் கொகின்ஷு கவிதை தொகுப்பு முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. கந வகை எழுத்துகளில் இலக்கியங்கள் பல எழுந்தன. சீனத்திலும் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. செவ்வியல் கால இலக்கியங்கள் பழங்கதைகளின் மீது பாடப்பட்ட கவிதைகளாகத் திகழ்கின்றன.

கூற்று அடிப்படையில் இரு இலக்கியங்களையும் ஒப்பிடுகையில், இரண்டு இலக்கியங்களிலும் தலைவன் இணைவை விரும்பியதோடு தலைவியின் அன்பைப் பெற முயற்சித்துள்ளான் என்பது புலனாகிறது. இணைவு என்பதனைத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்திருத்தல், உடனிருத்தல் என்ற இரு நிலைகளில் காணமுடிகிறது. இணைவு என்ற பொருண்மை கொண்ட பாடல்கள் குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்து ஆகிய இரண்டு இலக்கியங்களிலும் சில தன்மைகளில் ஒப்புமையுடனும் சில தன்மைகளில் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. இரு இலக்கியங்களின் தன்மைகள் அந்தந்தச் சூழல்களுக்கு ஏற்பவே அமைந்துள்ளன.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன், தலைவியுடனிருத்தல் அல்லது உடனிருந்தது தொடர்பாகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பாடல்களே உள்ளன. மடலேறுதல் போன்று தலைவியை அடைவதற்காகத் தலைவன் வெளிப்படையாக எந்தச் செயலையும் மேற்கொண்டதான குறிப்புகள் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் காணப்படவில்லை.

குறுந்தொகை, மன்யோசு தொகுதி பத்தில் பிரிவு தொடர்பான பாடல்கள் சில பொருண்மைகளில் ஒன்றுபட்டும், சில பொருண்மைகளில் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. வருத்தம் என்னும் பகுதியில் குறுந்தொகைத் தலைவன் தலைவியின் வருத்தம் போக்கும் செயலில் ஈடுபட்டான் என்பது தெளிவாகின்றது. மன்யோசு தொகுதி பத்தில் அவ்வாறு தலைவியின் துன்பத்தைத் தலைவன் போக்க நினைத்ததாக உள்ளதே அன்றி செய்ததாகத் தலைவன் கூற்றுப்பாடல்கள் இடம்பெறவில்லை. பிரிவால் ஏற்படும் துன்பத்தைப் போக்கும் வழியைக் குறுந்தொகைத் தலைவன் தானாக மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன் அச்செயல்களில் நேரடியாக ஈடுபட்டதாகத் தெரிகின்றது. குறுந்தொகையில் பிரிவைத் தலைவன் சில வேளைகளில் தானாகவே தவிர்த்துள்ளான். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் மழை தடுத்ததாக உள்ளதே அன்றி தலைவனாகத் தவிர்த்ததாகப் பாடல் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிரிவின் காலம் நீண்டிருந்ததால் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவனின் பிரிவு நலிவை விளக்கும் பாடல்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ளதாகக் குறிப்பிடலாம்.

நட்சத்திர ஆண்மகனான பிகொபொசி குறித்த பாடல்கள் அவன் செல்லும் வழி, தநபதவின் காத்திருப்பைக் குறைக்க எண்ணி விரைவாகச் செல்ல நினைத்தல், என்ன நேர்ந்தாலும் தநபதவிடம் செல்ல வேண்டுமென்ற உறுதி, தனது பயணத்திற்கு விண்ணாற்று அலை எந்த வகையிலும் இடையூறாக இருக்க வேண்டாம் என நினைத்தல், தநபதவுடன் தங்கியிருக்க விரும்புதல், பிரிவால் தநபத வருந்துவாள் என நினைத்தல், தனது காதல் நலிவினை நினைத்து வருந்துதல், தநபதவைச் சேரும் காலத்திற்காகக் காத்திருத்தல், காத்திருக்கும் காலத்தில் தநபதவின் தூதினை எதிர்நோக்கி தூதிற்காகக் காத்திருத்தல் ஆகியவற்றை விளக்குகின்றன. இவை பொது நிலையில் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களோடு வைத்து எண்ணத்தக்கன. வெவ்வேறு சமூகங்களைச் சார்ந்த இலக்கியங்களாக அமைவதால் அவை இயற்றப்பட்ட சமூகச் சூழல்களுக்கு ஏற்பத் தமக்கே உரிய தனித்தன்மைகளுடன் காணப்படுகின்றன. மேலும் சமகால ஜப்பானிய இலக்கியங்களின் தன்மைகளுக்கு ஏற்பவே இவ்விலக்கியங்களின் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களும், பிகொபொசி குறித்தப் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

குறுந்தொகைத் தலைவி கூற்றில் தலைவனும் தலைவியும் பகற்குறி, இரவுக்குறி ஆகியவற்றில் சந்தித்துக் காதலை வளர்க்கின்றனர். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவனும் தலைவியும் மலர் காணும் இடத்தில் சந்திக்கின்றனர். இம்மலர்காணும் இடத்தைக் குறியிடமாகக் கொள்ளலாம். அலர் குறித்த பதிவு இரண்டு இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகிறது. குறுந்தொகையில் திருமணத்தை விரைவாக நடைபெறச் செய்ய அலர் துணைநிற்கிறது. தலைவன் பிரியும் நேரத்தில்

தனது துயரைக் குறுந்தொகைத் தலைவி வெளிக்காட்டாமல் இருக்க அலர் முக்கியக் காரணியாக அமைகிறது. மன்யோசு தொகுதி பத்திலும் தனது காதலைப் பிறர் அறிந்தால் அலர் எழும் என்பதற்காகத் தலைவி தனது காதலை முகத்தில் வெளிக்காட்டாமல் இருக்கிறாள்.

திருமணம் செய்துகொள்வதற்கான காலம் வந்ததை இரு இலக்கியத் தலைவிகளும் எடுத்துரைக்கின்றனர். குறுந்தொகையில் திருமணம் செய்யவுள்ளதை அறிந்து தலைவி மகிழ்ச்சியடைகிறாள். இவ்வாறான தன்மை மன்யோசு தொகுதி பத்தில் காணப்படவில்லை. எனினும் தலைவன் எப்பொழுதும் உடனிருக்க விரும்புவதை ஒப்புமையாகச் சுட்டலாம். காதலை உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஏங்குதல், காதலை வெளிப்படுத்தல் ஆகியன மன்யோசுவின் தனித்தன்மைகளாக அமைகின்றன.

தலைவனைப் பிரிவதைத் தான் விரும்பவில்லை என்பதைப் பிரிவுக் காலத்திலும் தலைவன் பிரிய எண்ணிய போது தலைவி தெளிவுபடுத்துகிறாள்; பிரிந்தால் வருத்தமே மிகுதியாகும் என்பதனை உணர்த்துகிறாள். பிரிவுக் காலங்களில் இரு இலக்கியத் தலைவிகளும் கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். குறுந்தொகையில் தலைவன் சென்ற பாலை நில வழியை நினைத்தும் மன்யோசு தொகுதி பத்தில் தலைவன் குடில் அமைத்துத் தங்குதல், வயல் காவல் பணி ஆகியவற்றை நினைத்தும் வருந்துகின்றனர். கொன்றை மலர்களும் துணையை அழைக்கும் மானும் தன்னை நினைவுபடுத்த, தலைவன் விரைவில் திரும்பி வந்துவிடுவான் எனக் குறுந்தொகைத் தலைவி பிரிவைப் பொறுத்திருக்கிறாள்; அதேபோல இயற்கைக் காட்சிகள் தன்னை நினைவுபடுத்த, தலைவன் தன்னிடம்

திரும்பி வந்துவிடுவான் என மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவியும் நம்புகிறாள். தலைவனின் மலையைப் பார்த்தும், தலைவன் மலையிலிருந்து வந்த காந்தளை வளர்த்தும் தலைவி பிரிவைப் பொறுத்திருக்கிறாள். மன்யோசு தொகுதி பத்தில் மலர்களும் நிறம் மாறிய இலைகளும் பிரிவின் வலியைக் குறைப்பதாகத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள்; இவை போன்றே மலைகளில் தவழும் மேகங்கள், பறவை ஆகியவற்றைக் கண்டும் பிரிவைப் பொறுத்திருக்கிறாள்.

காத்திருக்கும் வேளைகளில் தலைவி தனது அழகு யாருக்கும் பயன்படாமல் வீணாவதை இரு இலக்கியத் தலைவிகளும் குறிப்பிடுகின்றனர். தலைவன் வரும் ஒலியைக் கேட்டு உறங்காமல் இரவில் விழித்திருக்கின்றனர். பருவ வரவு, இயற்கை காட்சிகள் தனது துயரத்தை அதிகப்படுத்துவனவாக இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறாள். பருவத்தின் மாலை நேரங்கள் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத அளவிற்குத் துயரைத் தருவதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். குளிர்ந்த காற்று தலைவனை நினைவுபடுத்துகிறது. வேனில், கார் போன்ற பருவங்களின் அடையாளங்களைத் தலைவி உற்று நோக்கித் தலைவன் மீண்டு வராததால் வருந்துகிறாள். உரிய காலத்தில் தலைவன் திரும்பி வரவேண்டுமெனவும் நினைக்கிறாள். பிரிவு, காத்திருத்தல் ஆகிய உணர்வுகளை ஒருங்குவைத்து நோக்குவதே ஏற்புடையதாக அமையும். ஏனெனில் பெரும்பாலும் பிரிவு, காத்திருத்தல் ஆகியவற்றால் வருந்துதல் என்பது துயரையே விளக்கி நிற்கின்றது.

விண்ணுலக நட்சத்திரமான தநபத தனது காதலான பிகொபொசியுடன் பல இரவுகள் தங்கிட நினைக்கிறாள். சேரும் நேரம் குறைவு என்பதால் பிகொபொசி

விரைவாக வர வேண்டுமென தநபத நினைக்கிறாள். பிரிவுக் காலங்களில் பிகொபொசிக்காக ஆடை நெய்து வைத்தல், பாதுகாப்பாகத் திரும்பி வர கரையில் தோரணம் கட்டி வழிபடுதல் ஆகியவற்றைச் செய்கிறாள். காத்திருக்கையில் பிகொபொசியை நினைத்துத் தொடர்ந்து அழுதுகொண்டே இருக்கிறாள். பெண் நட்சத்திரமான தநபத தொடர்பான பாடல்கள் பொது நிலையில் குறுந்தொகை தலைவி கூற்றோடு வைத்து நோக்கத்தக்கவை.

தோழி, செவிலித்தாய், பரத்தை, பாங்கன், கண்டோர் என இவர்கள் தலைவன், தலைவி ஆகியோரின் அகவாழ்வை விளக்கியுரைக்கும் பிற பாத்திரங்களாகக் குறுந்தொகையில் திகழ்கின்றனர். தோழியானவள் களவு, கற்பு வாழ்வின் பல நிகழ்வுகளில் தலைவன், தலைவி ஆகியோரின் உடனிருந்து பல செயல்களை மேற்கொள்கிறாள். தலைவன், தலைவி குறித்து நன்கு புரிந்துகொண்டு பொதுவாக அனைத்து நேரங்களிலும் தோழி செயலாற்றுகிறாள். செவிலித்தாய் தலைவி மீதுள்ள அன்பைப் புலப்படுத்தி, அக வாழ்வின் அழகை நற்றாய்க்கு எடுத்துரைக்கிறாள். தலைவனின் கற்பு ஒழுக்கத்தை விளங்கிக்கொள்ள பரத்தை துணைநிற்கிறாள். பாங்கன் தலைவனின் களவுக் கால காமத்தினைக் கண்டிக்கிறான். கண்டோர் தலைவன், தலைவி ஆகியோர் இருந்த நிலையை விளக்கி, தற்போதுள்ள சூழலையும் குறிப்பாகச் சுட்டிச் செல்கின்றனர்.

மன்யோசு தொகுதி பத்தில் கூற்று வரையறுக்க முடியாத பாடல்கள் பொதுவான இயற்கை நிகழ்வுகளைத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. காலமாற்றத்தை உணர்த்தும் இயற்கை நிகழ்வான மலர் உதிர்வானது பிரிந்தோர் உள்ளத்தை நலியச் செய்கிறது. பனித்துளி, இலை உதிர்வு என அனைத்தும்

பாடுபொருள்களாக அமைந்துள்ளன. தநபத, பிகொபொசி என இவர்களின் பிரிவு, ஓர் இரவு மட்டும் ஒன்றாக இருத்தல் என்பவை கண்டோர், புலவர் உள்ளத்தை ஈர்த்துள்ளன. அந்தக் குறிப்பிட்ட ஏழாம் மாதம் ஏழாம் நாள் இயற்கை நிகழ்வு குறித்தும் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பழங்கதையாகக் கருதப்பட்டாலும் தங்களின் எண்ணங்களைப் பதிவுசெய்ய புலவர்கள் இவ்வாறு கையாண்டுள்ளதும் சில பாடல்களில் வெளிப்படுகின்றன.

சமகால இலக்கியத் தன்மைகளுக்குேற்ப வகுக்கப்பட்டுள்ள கூற்று முறைகளும் திணை, துறை ஆகியவையும் வரையறை செய்யப்பட்டு குறுந்தொகையானது காணப்படுகிறது. இது இத்தொகை நூலின் தனித்தன்மையினை விளக்கி நிற்பதோடு தமிழின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றது. மன்யோசு தொகுதி பத்தானது, அதற்கு முன்னர் தொகுக்கப்பட்ட வரலாற்றை விளக்கும் புனைவு இலக்கியம், மாகாணங்கள் பற்றிய குறிப்புகள், சீனக் கவிதைத் தொகுப்பு என இவற்றிலிருந்தும் பிற மன்யோசு தொகுதி நூல்களிலிருந்தும் முற்றிலும் மாறுபடாமல் தலைவன், தலைவி என்ற தன்மையை முழுவதும் உள்வாங்கிக் கொண்டு இப்பாத்திரங்களின் உணர்வை விளக்குவதாகக் காணப்படுகிறது. பழங்கதையான தநபத, பிகொபொசி பற்றிய பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளமை மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தனித்தன்மையினைச் சுட்டி நிற்கிறது. ஜப்பானின் அக்கால இலக்கியச் சூழலுக்கு ஏற்ப இத்தொகுதியின் பாடல்கள் வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால் பிற கூற்றுக்களில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

ஒட்டுமொத்தமாக வைத்து நோக்குகையில் இரு இலக்கியங்களும் அவற்றிற்கேயுரிய தன்மைகளுடன் காணப்படுகின்றன. அக இலக்கியம் என்பதால் தலைவன், தலைவி தொடர்பானவற்றில் சில தன்மைகளில் ஒன்றுபட்டும் சில தன்மைகளில் அவ்விலக்கியங்கள் தோன்றிய காலச்சூழல், இலக்கியப் போக்கு ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பவும் அமைந்துள்ளன. மன்யோசு தொகுதி பத்தின் தலைவன், தலைவியைச் சேரும் காலத்திற்காகக் காத்திருந்து காதலில் நலிதல் அவ்விலக்கியத்தின் தனித்தன்மையை விளக்கி நிற்கிறது. திணை, துறை, தோழி போன்ற பிற பாத்திரங்கள் குறுந்தொகையின் தனித்தன்மையை விளக்குகின்றன.

இவ்வொப்பாய்வின் மூலம் தமிழ், ஜப்பானிய அக இலக்கியங்களுக்கு இடையிலான ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள் புலனாகின்றன. விரிவான ஒப்பாய்வின் மூலம் இரு இலக்கியங்களுக்கு இடையிலான சில தனித்தன்மைகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. காட்டாக, தமிழின் அக இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் பிற கூற்றாளர்கள், மன்யோசு தொகுதி பத்தின் இயற்கையைப் பாடும் முறை போன்றவற்றைச் சுட்டலாம். மன்யோசு தொகுதி பத்து போன்று பிற தொகுதிகளின் காதல் பாடல்களுடன் சங்கத் தமிழ்க் கவிதைகளை ஒப்பாய்வு செய்ய வேண்டிய தேவையை இவ்வாய்வு உணர்த்துகிறது. தமிழின் செவ்விலக்கிய தனித்தன்மையைப் புரிந்துகொள்வதோடு ஜப்பானிய மன்யோசு இலக்கியம், அதற்கு முன்னர் தோன்றிய இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்ளவும் இவ்வாய்வு துணைசெய்கிறது. ஒரு நாட்டின் இலக்கியம், மொழி உருவாக்கச் சூழல் எவ்வாறு அமைந்திருந்தது என்பதனையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஜப்பானியர்களின் பழமை நாட்டமும் இதன்மூலம் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தலைவி கூற்றுப் பாடல்களை விரிவான நிலையில் ஒப்பாய்வு செய்ய வேண்டியதன் தேவையை இவ்வாய்வு உணர்த்துகிறது. மேலும் கருப்பொருள் அடிப்படையில் ஒப்பாய்வு செய்ய வேண்டிய தேவை உள்ளதையும் உணர முடிகிறது. தலைவி கூற்றுப் பாடல்களைப் போன்று மன்யோசுவின் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களிலும் பல்வேறு நுணுக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றையும் விரிவான நிலையில் விளக்க வேண்டிய தேவையும் புலனாகிறது. ஏனெனில் இவ்வாய்வில் குறிப்பிட்டது போன்று தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களின் தன்மை தலைவி கூற்றுப் பாடலோடு வைத்துப் பார்க்கத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது.

பயன்பட்ட நூல்கள்:

அறவேந்தன், இரா (ப.ஆ). (2012). குறுந்தொகை (இலந்தையடிகள் வித்துவான் இராச. சிவ. சாம்பசிவசர்மா எழுதிய (1934-1937) விளக்க உரை). சென்னை: காவ்யா.

அறவேந்தன், இரா (ப.ஆ). (2016). குறுந்தொகை (1930 – இல் கலாநிலயம் எனும் இலக்கிய வார இதழில் கே. இராமரத்நம் ஐயரால் வாரந்தோறும் எழுதப்பெற்ற குறுந்தொகை உரையின் நூலாக்கம்). சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

அறவேந்தன், இரா. (2012). குறுந்தொகை – பதிப்பு வரலாறு (1915 – 2010). சென்னை: காவ்யா.

இராணி, ந. (2012). சங்க இலக்கியத் தொகுப்பு நெறிமுறைகள். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

இராமரத்தினம் (உ.ஆ). (2002). குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். சென்னை: கங்கை புத்தக நிலையம்.

உ.வே.சா. (ப.ஆ). (2009). குறுந்தொகை. சென்னை: உ.வே.சா. நூல்நிலையம்.

கந்தசாமி, சோ. ந. (உ.ஆ). (2015). குறுந்தொகை ஆராய்ச்சித் தெளிவுரை. சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

குருநாதன், இராம. (1986). சங்கப்பாட்டும் ஜப்பானியக் கவிதையும். சென்னை: கலைஞன் பதிப்பகம்.

கைலாசபதி, க (நூ.ஆ). பாலசுப்பிரமணியன், கு. வெ (மொ.ஆ). (2012). தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை. சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.

சாரதாம்பாள், செ. (2010). *சங்கச் செவ்வியல் (சங்க - கிரேக்க ஒப்பீடு)*. மதுரை: மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.

சிவத்தம்பி, கார்த்திகேசு. (2005). *பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்*. சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.

சுப்பிரமணியன், கா. (2011). *சங்ககாலச் சமுதாயம்*. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

சுப்பு ரெட்டியார், ந. (1981). *அகத்திணைக் கொள்கைகள்*. சென்னை: பாரி நிலையம்.

சோமசுந்தரனார், பொ. வே (உ.ஆ). (1955). *குறுந்தொகை*. சென்னை: சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ். (1992). *மன்யோசு (யப்பானியக் காதற் பாடல்கள்)*. இலங்கை: வராவொல்லை வெளியீடு.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ். (2000). *குறுந்தொகை - ஒரு நுண்ணாய்வு*. சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ். (2000). *ஜப்பானியக் காதல் பாடல்கள்*. சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

மாணிக்கம், வ. சுப. (2009). *தமிழ்க் காதல்*. சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

மாதையன், பெ. (2009). *அகத்திணைக் கோட்பாடும் சங்க அகக்கவிதை மரபும்*. சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.

மாதையன், பெ. (2011). *தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் காலமும் கருத்தும்*. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

மாதையன், பெ. (2012). *சங்ககால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும்*.
சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.

வித்தியானந்தன், சு. (2014). *தமிழர் சாஸ்திரம்*. சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.

Anita Khanna. (2002). *Ancient Japanese Literature: A Critical Survey*, Delhi: B. R. Publishing Corporation.

Arunasalam Sanmugadas, Manonmani Sanmugadas. (2011). *Tamil – Japanese Relationship*. Chennai: Institute of Asian Studies.

Aston, W. G. (1978). *Nihongi (Chronicles of Japan from the Earliest Times to A.D. 697)*. Japan, Tokyo: Charles E. Tuttle Company.

Aston, W. G. (1986). *A History of Japanese Literature*. Japan, Tokyo: Charles E. Tuttle Company.

Brower Robert H, Earl Miner. (1975). *Japanese Court Poetry*. California: Stanford University Press.

Group of Editors. (1956). *Introduction to Classic Japanese Literature*. Tokyo: Kokusai Bunka Shinkokai (The Society for International Cultural Relations).

Group of Editors. (1965). *The Manyoshu (The Nippon Gakujutsu Shinkokai Translation of One Thousand Poems)*. New York: Columbia University Press.

Janeira, Armando Martins. (1970). *Japanese and Western Literature – A Comparative Study*. Tokyo: Charles E. Tuttle Company.

Kato, Shuichi. (2002). *A History of Japanese Literature*. Tokyo: Kodansha International Ltd.

Keene Donald (comm & ed). (1975). *Anthology of Japanese Literature*. Japan, Tokyo: Charles E. Tuttle Company.

Philippi, Donald L (tr). (1980). *Kojiki*. Japan, Tokyo: University of Tokyo Press.

Shirane, Haruo (ed). (2006). *Traditional Japanese Literature – An Anthology, Beginnings to 1600*. New York: Columbia University Press.

பயன்பட்ட கட்டுரைகள்

உமா மதுபாலன். (2016). ஜப்பானிய மன்யோசு காதல் பாடல்களின் வரலாறு. *அரிமா நோக்கு*, 10:2 (சூலை), பக். 31-33.

செல்வ அம்பிகை நடராஜா. (2010). *சங்க - மன்யோசு அகப்பாடல்களில் கூற்றுக்கள் ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு*. செம்மொழி மாநாடு (பதிப்பு விவரங்கள் தெரியவில்லை).

மனோன்மணி சண்முகதாஸ். (2003). *தமிழர் - யப்பானியர் வாழ்வில் தைப்பொங்கல். தமிழ்மொழியும் யப்பானிய மொழியும் - ஒப்பீட்டாய்வு வரலாறும் வளர்ச்சி நிலைகளும்*. (பக். 81-136). இலங்கை: அ. சண்முகதாஸ் வெளியீடு.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ். (ஆண்டு தெரியவில்லை). *தமிழர் - யப்பானியர் அகப்பாடல்களில் பறவைகள்*. (பதிப்பு விவரங்கள் தெரியவில்லை).

மைதிலி வளவன். (1989). *திருக்குறளும் ஜப்பானியக் கவிதைகளும். ஒப்பிலக்கியப் பார்வை*. (பக். 13-21). சென்னை: மைதிலி வளவன் வெளியீடு.

வீரலெக்சுமி, செள. (2016). *தமிழ்-சீனச் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் தமிழரின் வாழ்வியல். சங்கரேஸ்வரி, பா (தொ. ஆ), ஒப்பியல் நோக்கில் உலக மொழிகள் (மொழி - இலக்கியம் - இலக்கணம் - காப்பியம்)*. (பக். 136-146). சென்னை: டிஸ்கவரி புக் பேலஸ்.

வேணு சீனுவாசன். (2001). *சங்கக் கவிதையும் ஜப்பானிய ஹைக்கூவும். சங்கக் கவிதையும் ஜப்பானிய ஹைக்கூவும்*. (பக். 117-150). சென்னை: அமராவதி பதிப்பகம்.

ஜோதி, ச.பா. (2016). *சீனக்கவிதைகளும் சங்கமரபும். சங்கரேஸ்வரி, பா (தொ. ஆ), ஒப்பியல் நோக்கில் உலக மொழிகள் (மொழி - இலக்கியம் - இலக்கணம் - காப்பியம்)*. (பக். 123-135). சென்னை: டிஸ்கவரி புக் பேலஸ்.

Kandaswamy, S. N. (2011). Cankam Akam Poems and Gathasaptasati. *Studies in Classical Tamil Literature*. (pp. 241-319). Kattankulathur: Tamil Perayam Publication Division SRM University.

பார்வை நூல்கள்:

அகத்தியலிங்கம், ச. (2010). *சங்க இலக்கியம் செவ்வியல் பார்வை*. சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

அப்பாத்துரை, கா. (மொ.ஆ). (2002). *கெஞ்சி கதை*. புது தில்லி: சாகித்திய அக்காதெமி.

அறவேந்தன், இரா. (2009). *செவ்வியல் அழகியல்*. சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.

அறவேந்தன், இரா. (2010). *பெரியாரிய நோக்கில் குறுந்தொகை ஆய்வு இயல்புகள்*. காரைக்குடி: தாயறம்.

ஆறுமுகம், ச. (மொ. ஆ). (2011) *ஜப்பானியத் தேவதைக் கதைகள்*. சென்னை: ஆதி பதிப்பகம்.

இராகவையங்கார், இரா (உ.ஆ). இளவழகன், கோ (ப.ஆ). (2009). *குறுந்தொகை விளக்கம்*. சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம்.

எழில்மதி (மொ. ஆ). (2008). *ஜப்பான் நாட்டின் கற்பனை உலகம்*. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

சக்திதாசன் சுப்ரமணியன் (உ.ஆ). (2008). *குறுந்தொகை மூலமும் விளக்க உரையும்*. சென்னை: முல்லை பதிப்பகம்.

சசிவல்லி, வி. சி. (2010). *தமிழர் திருமணம்*. சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

- சண்முகதாஸ், அ. (2010). *செவ்வியல் தமிழ்: வரலாறும் பண்புகளும்*. சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.
- சாமி சிதம்பரனார் (உ.ஆ). (2011). *குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம் பகுதி 1&2*. சென்னை: பூம்புகார் பதிப்பகம்.
- சுப்பிரமணியன், ஏ. வி. (2008). *தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி*. சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.
- சௌரிப்பெருமாள் அரங்கன் (உ.ஆ). சந்திரசேகரன், நா (ப.ஆ). (2008). *குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்*. சென்னை: முல்லை நிலையம்.
- தமிழண்ணல் (உ.ஆ). தமிழண்ணல், அண்ணாமலை, சுப (மு.ப.ஆ) (2002). *குறுந்தொகை மக்கள் பதிப்பு*. கோவிலூர்: கோவிலூர் மடாலயம்.
- தமிழமுதன் (உ.ஆ). (2014). *குறுந்தொகை தெளிவுரை*. சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- தனஞ்செயன், ஆ. (2010). *சங்க இலக்கியமும் பண்பாட்டுச் சூழலியலும்*. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.
- திருமலை, ம. (2010). *ஒப்பிலக்கியம் கொள்கைகளும் பயில்முறைகளும்*. மதுரை: செல்லப்பா பதிப்பகம்.
- தேன்மொழி, மா. (2014). *சங்ககாலத் திருமண முறைகள்: இனவரைவியல் நோக்கு*. சென்னை: காவ்யா.
- நீலகண்ட சாஸ்திரி, கே. ஏ. (2013). *சங்ககால ஆட்சிமுறையும் சமூக வாழ்வும்*. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.
- பயணி. (2012). *கவித்தொகை: வாரிச் சூடினும் பார்ப்பவரில்லை*. நாகர்கோவில்: காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்.

புலியூர்க் கேசிகன் (உ.ஆ). (2014). *குறுந்தொகை*. சென்னை: பாரி நிலையம்.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ். (ஆண்டு தெரியவில்லை). *ஐங்குறுநூறும் ஹைகுவும்*.

(பதிப்பு விவரங்கள் தெரியவில்லை)

மோகன், இரா. (2004). *ஒப்பியல் சிந்தனைகள்*. சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

ஜோதிராணி, க. அ. (2011). *சங்க இலக்கியத்தில் சமூக ஆய்வுகள்*. சென்னை:

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

Brower, Robert H. Miner Earl. (1975). *Japanese Court Poetry*. Stanford: Stanford University Press.

Leelavathy, T. (1992). *A Critical Study of Kuruntokai – An Advanced Study*. Madurai: Kamaraj University Publication Division.

Manavalan, A. A. (2010). *Comparative Studies in Literary Cultures*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.

Marr, John Ralston. (1985). *The Eight Anthologies: A Study in Early Tamil Literature*. Madras: Institute of Asian Studies.

Rajagopal, Govindaswamy. (2015). *Mind and Conduct Behavioural Psychology in the Sangam Poetry*. New Delhi: Sun International Publishers.

Rajagopal, Govindaswamy. (2016). *Cultural Poetics and Sangam Poetry*. New Delhi: Sun International Publishers.

Shanmugam Pillai, M. Ludden, David E. (1997). *Kuruntokai – an anthology of classical tamil love poetry*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.

Zvelebil, Kamil V. (1986). *Literary Conventions in Akam Poetry*. Madras: Institute of Asian Studies

கட்டுரைகள்:

ரமயா, இரா. (2013). தமிழ் – ஜப்பானிய செவ்வியல் அகப்பாடல்கள்: ஓர் ஒப்பீடு.

செம்மொழித் தமிழ், 1, (எண். 2 ஜூலை – டிசம்பர்), பக். 179-183.

ரம்யா, இரா. (2015). அகப்பாடல் மரபுகள்: குறுந்தொகையும் மன்யோசுவம். நா. சந்திர சேகரன் & பலர் (ப. ஆ), செவ்விலக்கிய மரபுகள்: தமிழும் பிற மொழிகளும். (பக். 20-29). சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.

ராஜ்ஜா. (2008). ஜப்பானிய மொழி. இலக்கியம். பண்பாடு – ஓர் அறிமுகம். திசை எட்டும், (அக்டோபர் – டிசம்பர் 2008 – ஜப்பானியச் சிறப்பிதழ்).

இணையதளம்

Donald Keene. (2016, July. 25). Japanese Literature. *Encyclopaedia Britannica*. Retrieved from <http://www.britannica.com/art/Japanese-literature>

பின்னிணைப்பு - 1

தற்கால ஜப்பானிய மொழி:

தற்கால ஜப்பானிய மொழியானது மூன்று எழுத்து முறைகளை உள்ளடக்கியதாகும். அவை ஹிரகானா, கதகானா, காஞ்சி என்பவையாகும். ஹிரகானா என்பது ஜப்பானிய மொழிச் சொற்களை எழுதப் பயன்படுத்தப்படும் எழுத்துக்களாகும். கதகானா என்பது வேற்றுமொழிச் சொற்களை எழுதப் பயன்படும் எழுத்துக்களாகும். காஞ்சி என்பது சீனர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட எழுத்துக்களைக் குறிப்பதாகும். இம்மூன்று எழுத்துக்களையும் உள்ளடக்கியே இலக்கியங்கள் எழுதப்படுகின்றன.

a i u e o

ஹிரகானா - あ い う え お

கதகானா - ア イ ウ エ オ

காஞ்சி - இவ்வகை எழுத்துக்களை இடத்திற்கு ஏற்ப வாசிக்க வேண்டும்.

மரம் 木 き、モク、ボク

விடுமுறை 休む やす。む、やす。まる、やす。める、キユウ

சுவை 味 あじ、あじ。わう、ミ

ஜப்பானியர்களின் எழுத்துக்களின் பயன்பாடு:

わたしはアイスクリームをたべました。

私はアイスクリームを食べました。

Watashiwaaisukuriumuotabemashita.

நான் ஐஸ்கிரிம் சாப்பிட்டேன்.

私 は アイスクリーム を 食 べました。

Kanji Hiragana Katakana Hiragana Kanji Hiragana

பின்னிணைப்பு - 2

கொஜிகி

டொனால்டு எல். பிலிப்பின் (Donald L. Philippi) கொஜிகி (Kojiki) என்னும் ஆங்கில நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சில கருத்துகளின் சுருக்கம்.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள முதல் புத்தகத்தில் சொர்க்கம், உலக உருவாக்கம், கடவுள்களின் பிறப்பு, ஜப்பான் நாட்டுத் தீவுகளின் உருவாக்கம், கடவுள்களுக்கு இடையிலான உரையாடல்கள், சச்சரவுகள், ஆட்சி நடத்துவதில் இருந்த போட்டிகள், பிற்கால சந்ததிகள் ஆகியவை பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாம், மூன்றாம் புத்தகங்களில் அரசர் ஜிம்மு முதல் சுஇகொ வரையிலானவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளும் அவர்கள் ஆட்சியில் நடந்த சில நிகழ்வுகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பாளர் முன்னுரை

மொழிபெயர்ப்பாளர் தனது முன்னுரையில் கொஜிகி நூல் குறித்துப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்: அரசு கட்டளையின்படி கி.பி. 712 இல் தொகுக்கப்பட்ட கொஜிகி ஜப்பானியர்களின் 'தொன்மையான நிகழ்வுகளின் ஆவணம்' (Record of Ancient Matters) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது என்கிறார். இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்பான காலங்களில் ஜப்பானின் பழமையான இலக்கியங்கள் குறித்த வாசிப்புத் தேடல் அதிகரிக்கத் தொடங்கியதன் விளைவாக கொஜிகி போன்ற பழமையான இலக்கியங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளும் மொழிபெயர்ப்புகளும் நடந்தன என்கிறார்.

கொஜிகியின் உருவாக்கம், அமைப்புமுறை குறித்து விரிவாக விளக்கும் அவர், வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டுவந்த இவ்விலக்கியத்தில் இருந்த தவறுகளைத் திருத்துவதோடு அதனைப் பாழ்படுத்தும் அல்லது மாற்றி எழுதும் முயற்சிகளைத் தவிர்ப்பதற்காகவே எழுத்து வடிவில் கொண்டுவரப்பட்டதாக கொஜிகியின் முன்னுரைப் பகுதியின் மூலம் அறியமுடிகின்றது என்கிறார். மேலும் அரசாட்சியை ஒருகுடையின்கீழ் கொண்டுவரவும் சூரிய வம்சத்தின் தொடர்ச்சியிலான அரசர்களே ஆட்சிக்கு உரியவர்கள் என நிறுவுவதும் அல்லது அவர்களே ஆள்வதற்குரிய அதிகாரத்தைப் பெற்றவர்கள் என விளக்குவதற்காகவுமே இந்நூல் எழுதப்பட்டது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது என்கிறார்.

முதல் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள தொன்மங்களை ஆறு நிலைகளில் இம்மொழிபெயர்ப்பு குறிப்பிடுகிறது.

- உலக உருவாக்கம் தொடர்புடையன
- இசுனாகி – இசுனாமி தொடர்புடையன
- சொர்க்கம் (தகமா-நொ-பரா) தொடர்புடையன
- இதுமொ (Old kuni – southwest Honshu) தொடர்புடையன
- நிலத்தை விட்டுக்கொடுத்தல் தொடர்புடையன
- சொர்கத்திலிருந்து இறங்கிவருதல் தொடர்புடையன

இரண்டாம், மூன்றாம் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள செய்திகளுள் மூன்று செய்திகள் நிலையாகவும் மூன்று செய்திகள் சிலவற்றிலும் காணப்படுகின்றன என்கிறார்.

- (முன்பிருந்த அரசருடனான உறவு)
- அரசரின் பெயர்
- அரசவை அமைந்திருந்த இடம், பெயர் (ஆட்சிசெய்த ஆண்டுகள்)
- அரசரின் மனைவிகளும் அவர்களின் குழந்தைகளும் (அவர்களின் எண்ணிக்கையும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளும் சுருக்கமாக)
- (ஆட்சிக்காலத்தில் செய்த சிறப்புமிக்க செயல்கள்)
- (அரசர் இறந்த வயது. அவரின் கல்லறை அமைந்திருக்கும் இடம். இறந்த தேதி)

சமகால நூலாகவும் ஒரே மாதிரியான உள்ளடக்கத்தினைக் கொண்டதாகவும் குறிப்பிடப்படும் நிறொன்ஷொகியுடன் இந்நூலை விரிவாக மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒப்பிட்டுக்காட்டியுள்ளார். பழைய ஜப்பானிய மொழி, அது எழுதப்பட்டமுறை, கொஜிகி எழுதப்பட்ட காலம், கொஜிகி இலக்கியத்தின் பிற்கால நிலை ஆகியன மொழிபெயர்ப்பாளரின் முன்னுரைப் பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பிரதியை எழுத்துவடிவில் கொண்டுவர மேற்கொண்ட முயற்சிகளில் உள்ள குறைகளையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். பியெதா நொ அரெ (Piyeda no Are) என்ற அரசவைப் பணியாளனிடம் 'பேரரசிற்குரிய சூரிய வம்சத்தின் மரபுவழி' எழுத்துப் பிரதியையும் 'முற்காலத்திற்குரிய பழமையான கருத்துகளையும்' படித்தறிக, என அரசாணைப் பிறப்பிக்கப்பட்டது. கண்டவை, கேட்டவை என அனைத்தையும் துல்லியமாக நினைவில் வைத்துக் கூறும் ஆற்றல் பெற்றவன் அரெ. ஆனால் அதன்பின் அரசாணைப் பிறப்பித்த அரசர் தெம்மு (Temmu) இறந்துவிட, அரசி

கெம்மெய்யின் (Gemmei) விருப்பப்படி 25 ஆண்டுகள் கழித்தே யசுமரொ கொஜிகியை அரசவையில் சமர்ப்பித்தான். எனவே அரெ என்பவனின் நினைவிலிருந்து கூறிய கருத்துகளான சூரிய வம்சத்தின் தொடர்ச்சி, பழமையான கருத்துகள் ஆகிய இரண்டையும் ஒன்றுசேர்த்து உருவாக்கப்பட்டதாகக் கொஜிகி திகழ்கிறது.

முன்னுரை/பாயிரப் பகுதியில் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள செய்திகள், தொகுத்த முறை ஆகியன சுருக்கமாகத் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. முன்னுரை, யசுமரொ கூறுவதாகத் தொடங்குகிறது. இதில் 70 பகுதிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதன்பின் புத்தகம் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என செய்திகள் 149 இயல்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன (முதல் புத்தகம் - 1-46, இரண்டாவது புத்தகம் - 47-108, மூன்றாம் புத்தகம் - 109-149). நூல் முழுவதும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள செய்திகளுக்கான விரிவான விளக்கங்கள் அடிக்குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகங்களில் இடம்பெற்றுள்ள சில முக்கிய நிகழ்வுகள் அல்லது எடுத்துக்காட்டுகளே இப்பகுதியில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

சொர்க்கம், உலகம் ஆகியன உருவாகின. அப்பொழுது சொர்க்கத்தில் முதலில் மூன்று கடவுள்கள் தோன்றின. அதன்பின் இரண்டு, அதன்பின் இரண்டு என மொத்தம் ஏழு கடவுள்கள் தோன்றின. இவை அனைத்தும் தனித் தனி தெய்வங்களாகவே தோன்றின. மேலும் இவற்றைக் காண முடியாது. இதன்பின் ஆண், பெண் கடவுள்கள் என ஐந்து கணவன், மனைவி கடவுள்கள் (ஜோடிக்கடவுள்கள்) தோன்றின. இதில் இறுதியாகத் தோன்றிய கடவுள்களாக

இசனாகி, இசனாமி திகழ்ந்தனர். மற்ற அனைத்துக் கடவுள்களும் ஒன்றுசேர்ந்து வழுவழுப்பான நெகிழுகின்ற தன்மையுடைய நிலத்தை கெட்டியான நிலமாக மாற்றுக என இசனாகி, இசனாமி ஆகிய கடவுள்களுக்குக் கட்டளை பிறப்பித்தன. மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஈட்டி ஒன்றைக் கொடுத்து செயலைத் தொடங்குமாறு கூறின.

அந்த ஈட்டியைக் கொண்டு மிதக்கும் பாலத்தில் நின்றுகொண்டு கடலைக் கலக்கி ஈட்டியை வெளியே எடுக்கையில் அந்த ஈட்டியிலிருந்து விழுந்த நீர்த்துளிகள் இறுகி முதல் தீவான ஒனொகொரொ (Onogoro) உருவானது. அதன்பின் இசனாகி, இசனாமி ஆகியோர் அங்கு புனிதமான தூண் ஒன்று, தங்குவதற்கான அரண்மனை ஆகியவற்றை உருவாக்கினர். பின்பு புனிதமான தூணை எதிர் எதிர்த் திசையில் சுற்றிவருகையில் அவர்கள் சந்தித்து உடலுறவுகொண்டு முதலில் அட்டைக் குழந்தையும் பின்பு அபா என்ற தீவும் தோன்றின. இவ்விரண்டும் குறையுடையனவாகக் கருதப்பட்டன.

இக்குறைபாட்டிற்கான காரணத்தைப் பிற கடவுள்களிடம் கேட்க அவை இருவரையும் புனிதப்படுத்தின. பின்பு குறையுடைய குழந்தை பிறந்ததற்கான காரணத்தைக் கூறின. இசனாகி, இசனாமி ஆகியோர் தூணைச் சுற்றிவந்து சந்திக்கையில் பெண் முதலில் பேசியதாலே இக்குறை ஏற்பட்டது எனக் கூறின. ஆகையால் மீண்டும் ஒருமுறை திருமணச் சடங்கை முன்பு செய்ததைப் போன்று செய்யப் பணித்தன. இம்முறை தூணைச் சுற்றிவந்து இருவரும் சந்திக்கையில் ஆணான இசனாகி முதலில் பேசினான். அதன்பின் இருவரும் இணைந்தனர்.

பின்பு எண்ணற்ற தீவுகளை உருவாக்கினர். அதன்பின் கடல், காற்று, ஆறு, மலை, பறவை, விலங்கு, மரம் ஆகியவற்றிற்கான கடவுள்கள் பிறந்தன.

இறுதியாக இசுனாமிக்குப் பிறந்த நெருப்புக் கடவுளால் இசுனாமியின் பிறப்புறுப்பு எரிந்துவிட்டது. இதன்பின் இசுனாமியின் வாந்தி, முகம், சிறுநீர் ஆகியவற்றிலிருந்து தலா இரண்டு கடவுள்கள் என மொத்தம் 6 கடவுள்கள் தோன்றின. இவ்வாறு இவ்விரு கடவுள்களுக்கும் 14 தீவுகள், 35 கடவுள்கள் குழந்தைகளாகப் பிறந்தன. இசுனாகி மிகுந்த கவலையுடன் இசுனாமியைப் புதைத்தான். இதன்பின் தனது பத்துக் கைகளைக்கொண்டு நெருப்புக் கடவுளை வாளால் வெட்டினான். அந்த வாளிலிருந்து வழிந்த இரத்தம், விரல் வழியாக வழிந்த இரத்தம் ஆகியவற்றிலிருந்து எட்டு கடவுள்களும் இறந்த நெருப்புக் கடவுளின் பாகங்களிலிருந்து எட்டு கடவுள்களும் தோன்றின.

இதன்பின் இசுனாமியைத் தேடி கீழுலகத்திற்குச் சென்றபோது அங்கு இருவருக்கும் நடைபெற்ற உரையாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. எனது வாழ்க்கைத் துணையாகிய நீ இல்லாததால் உயிர்களின் உருவாக்கம் தடைபட்டுள்ளது; ஆகையால் நீ என்னிடமே வந்துவிடு என இசுனாகி கேட்க, அதற்கு, இசுனாமி என் வாழ்க்கைத் துணையே காலதாமதமாக வந்துவிட்டீர்கள்; நான் ஏற்கனவே துய்மையற்ற நெருப்பினால் சமைத்த கீழுலக/பாதாள உலக உணவை உண்டுவிட்டேன். ஆகையால் நான் கீழுலகக் கடவுளிடம் சென்று கேட்டு வருகிறேன், அதுவரை காத்திரு என்று கூறிச் சென்றாள். நீண்ட நேரமாகியும் இசுனாமி திரும்பி வராததால் பொறுமையிழந்த இசுனாகி தனது சீப்பிலிருந்த

கடைசிப் பல்லை உடைத்து நெருப்பை உண்டாக்கி நுழைவாயிலில் உள்நுழைந்த வேளையில் புழு, பூச்சிகள் நெளிந்து ஒலி எழுந்தது. அப்பொழுது அந்தப் பெண் கடவுளின் உடலில் இருந்து எட்டு வகையான 'இடி' கடவுள்கள் தோன்றின.

தான் கூறியதைக் கேட்காமல் அவசரப்பட்டு உள்ளே நுழைந்து தன்னை அவமானப் படுத்தியதாகக் கருதிய பெண் கடவுளான இசுனாமி ஆண் கடவுளைத் துரத்த, இறுதியில் ஆண் கடவுளான இசுனாகி வாயிலை மூடினான். அப்பொழுது, இசுனாமி உன்னுடைய இந்தச் செயலால் (உன்னுடைய) உலகில் உள்ள ஆயிரம் மனிதர்களை ஒரு நாளைக்குக் கொல்வேன் எனக் கூற, அப்படியெனில் நான் ஒரு நாளைக்கு ஆயிரத்து ஐநாறு பிறப்புக்குடில்களை உருவாக்குவேன் என ஆண் கடவுளான இசுனாகி கூறிச் சென்றான்.

பிறப்புக்குடில் என்பது வீட்டைவிட்டு தனியே பெண்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட குடில்களாகும். மாதவிடாய் காலத்திலிருந்த பெண்களும் கர்ப்பமுற்ற பெண்களும் தங்குவதற்காக அமைப்பட்டவையாகும். இவ்விரண்டு நிகழ்வுகளும் புனிதமற்றவையாகக் கருதப்பட்டன. ஆகையால் மையப் பகுதியிலிருந்து ஒதுங்கி தனியே இருப்பர். அவர்களுக்கான உணவையும் தனியே சமைப்பர். இவ்வழக்கம் ஏறக்குறைய பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிவரை வழக்கிலிருந்தாகப் பதிவு செய்கிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர். இப்பொழுதும் இவ்வகையான வீடுகள் (1967-களில்) சில இடங்களில் காணப்படுவதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.

இதன்பின் ஆண்கடவுளான இசுனாகி தன்னைப் புனிதப்படுத்த நீராடுகிறான். அந்நீராடும் செயலைச் செய்கையில் பல கடவுள்கள் தோன்றின. அவற்றுள் மூன்று கடவுள்கள் முக்கியமாகக் குறிக்கப்படுகின்றன. தனது இடது கண்ணைக் கழுவிய போது சூரியக் கடவுளும், வலது கண்ணைக் கழுவிய போது சந்திரக் கடவுளும், மூக்கினைக் கழுவிய போது பெருங்கடலின் கடவுளும் தோன்றியதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இனி எனது செயலைச் செய்ய மூன்று சிறந்த குழந்தைகளை உருவாக்கியுள்ளேன். எனது செயலை நீங்கள் செய்யுங்கள் என தனது கழுத்தில் அணிந்திருந்த அட்டிகையை சூரியக் கடவுளான பெண் கடவுளுக்கு அணிவித்தான் இசுனாகி; நீ சொர்க்கத்தை ஆட்சி செய்வாயாக எனப் பணித்தான். பகலில் நீயும் இரவில் உன் சகோதரனான சந்திரனும் நாள்களைப் பகிர்ந்து ஆட்சி நடத்துவீர்களாக எனக் கூறினான். இதன்பின் சூரியக்கடவுளின் வம்சம், அதன் மரபுத் தொடர்ச்சி என்ற விவரங்களின் தொடர்ச்சியாக முதல் புத்தகம் அமைந்துள்ளது.

பின் இரண்டு புத்தகங்களில் மன்னர்களின் ஆட்சியில் நடந்த நிகழ்வுகளில் மன்னர்களுக்கு இடர்கள் ஏற்பட்டபோது சூரியக்கடவுள் உதவியதாக பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. அதற்குச் சான்றாக இரண்டாவது புத்தகத்தில் இடம்பெற்றுள்ள அரசர் ஜிம்மு தொடர்பான நிகழ்வு விளக்கப்படுகிறது. அரசர் ஜிம்மு (Jimmu) குமனொவிலிருந்து (Kumano) யமடொவிற்குச் (Yamato) சென்றபோது 'சொர்க்கக் கடவுளின் குழந்தையே நீ பயணத்தை மேலும் தொடராதே. கட்டுப்படாத பல கடவுள்கள் உள்ளன. சொர்க்கத்திலிருந்து ஒரு பெரிய காகத்தை அனுப்பிவைக்கிறோம். அது உனக்கு வழிகாட்டும். அதனைப்

பின்பற்றி உன் பயணத்தைத் தொடர்க' என்பதாக 50வது இயலில் ஒரு செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது.

அரசர்களின் ஆட்சியில் நடந்த நிகழ்வுகளுக்கான எடுத்துக்காட்டாக மூன்றாம் புத்தகத்தில் இடம்பெற்றுள்ள அரசர் நின்டொகு (Nintoku) தொடர்பான நிகழ்வு விளக்கப்பட்டுள்ளது. அரசர் நின்டொகு (Nintoku) ஆட்சியில் மக்களின் நிலையறிய உயர்ந்த மலைமீது ஏறிப் பார்த்தபோது நிலத்திலிருந்து புகை எழவில்லை. நிலம் முழுக்க வறுமையில் இருந்ததை உணர்ந்து மூன்றாண்டுகளுக்கு வரி, கட்டாய ஆள் சேர்த்தல் ஆகியவற்றை அந்த அரசன் நிறுத்தினான். இதன்காரணமாக அரண்மனையின் பராமரிப்பு பாழானது. மழைக்காலங்களில் சரிசெய்யப்படாததால் அரண்மனையின் அனைத்து இடங்களிலும் மழைநீர் ஒழுகியது. ஒழுகிய இடத்தில் பாத்திரங்களை வைத்தனர். பாதுகாப்பான இடத்திற்கு மாறி வாழ்ந்தனர். பின்பு அரசன் உயர்ந்த மலைமீது ஏறி நிலத்தைப் பார்த்தபோது நிலம் முழுக்க புகையாக இருந்தது. அதன்பின் வரிவிதிப்பு, கட்டாய ஆள்சேர்ப்பு ஆகியவற்றை மீண்டும் கொண்டுவந்தான்.

இவ்வாறு அரசன் நின்டொகு செய்ததால் சாதாரண மக்கள் வெகுவாக நன்மையடைந்தனர். கட்டாய ஆள்சேர்ப்பு முறையால் பாதிக்கப்படாமலும் இருந்தனர். இதனால் இவருடைய ஆட்சிக்காலம் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டும், புனிதமான அரசர்/தெய்வீக அரசர் எனவும் போற்றப்பட்டார். இவ்வாறான செய்திகளும் மேற்குறிப்பிட்ட பிற கருத்துகளும் பின் இரண்டு நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எனவே ஒட்டுமொத்தமாக வைத்து நோக்கின் முதல் நூலில் உலகம், தெய்வங்களின் வரலாறு, அதிலிருந்து சூரிய வம்சத்தைச் சார்ந்த அரசன் வருவிக்கப்படுதல் ஆகியன இடம்பெற்றுள்ளன. பின் இரண்டு நூல்களில் அரசர்களுக்கு தெய்வங்கள் உதவியதால் அவர்கள் தெய்வங்களின் நேரடியான வாரிசுகள் என்பதைக் கூறுவதற்குக் கற்பனை கலந்த பல நிகழ்வுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அரசர்கள் புனிதமானவர்கள் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது.

பின்னிணைப்பு - 3

கொஜிகி புத்தக மொழிபெயர்ப்பாளரின் முன்னுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மன்னர்களின் இறப்பு ஆண்டு ஒப்பீடு:

“DEATH DATES OF EARLY JAPANESE SOVEREIGNS

	(Kojiki)	(Nihon shoki)
Jimmu		585 B.C
Suisei		549
Annei		511
Itoku		477
Kosho		393
Koan		291
Korei		215
Kogen		158
Kaika		98
Sujin	258 A.D.	30
Suinin		70 A.D.
Keiko		130
Seimu	355	190
Chuai	362	200
Jingu (regent)		269
Ojin	394	310
Nintoku	427	399
Richu	432	405
Hanzei	437	410

Ingyo	454	453
Anko		456
Yuryaku	489	479
Seinei		484
Kenzo		487
Ninken		498
Buretsu		506
Keitai	527	531
Ankan	535	535
Senka		539
Kimmei		571
Bitatsu	584	585
Yomei	587	587
Sushun	592	592
Suiko	628	628” (Donald L. Philippi, 198:18-19)

பின்னிணைப்பு - 4

'தி மன்யோசு' என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள மன்யோசு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் வழி ஆய்வாளரின் தமிழாக்கமாகக் கீழ்க்காணும் பாடல்கள் அமைகின்றன (Group of Editors, 1965)

அரசர் யூரியாகு (Yuryaku) I - 1

உனது கூடையுடன், உனது அழகிய கூடையுடன்

உனது அரிவாள், உனது சிறிய அரிவாளுடன்

இந்த மலைப்பகுதியில் மூலிகைகள் பறிக்கிற பெண்ணே

உன்னிடம் கேட்கிறேன்: உனது வீடு எங்குள்ளது?

என்னிடம் உன் பெயரைக் கூற மாட்டாயா?

இந்த பரந்த யமாதோ நிலத்தில்

நானே இந்த பரந்த இவ்விடத்தை ஆள்கிறேன்

நானே இவ்விடத்தை ஆள்பவன்

நான் உனது தலைவன், நான் உன்னிடம் சொல்கிறேன்

எனது வீட்டையும் பெயரையும்.

அரசர் ஜொமெஇ (Jomei) I - 2

யமாதோ மலைகள் எண்ணிறந்தன,

ஆனால் காசு மலைகளின் சொர்க்கம்;

அதில் ஏறி என் ஆட்சிப்பரப்பை அளப்பின்,

பரந்த நிலப்பரப்பில் மேகங்கள் தவழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்

பரந்த ஏரியில் கடற்பறவைகள் பறக்கின்றன.

யமாதோ நிலமே உன் அழகு அளப்பரியது.

அரசர் தெம்மு (Temmu) I - 25

யொஷினுவின் (Yoshinu) மிமிகா(Mimiga) மலையில்

எப்பொழுதும் பனிப் பொழிவு

இடைவிடாது மழை

இடைவிடாது பனிப் பொழிவு

இடைவிடாது மழை

எப்பொழுதும் வர நினைக்கிறேன்

அந்த மலைப் பாதையில்

ஒரு வளைவையும் விடாமல்

அரசர் தெம்மு (Temmu) II – 103

பெரிய பனிப்பொழிவு

இங்கு நான் இருக்கும் இடத்தில்

ஆனால் உன்னுடைய பாழடைந்த பழைய ஒஹரா (Ohara) கிராமத்தில்

பின்னர் எப்பொழுதாவது பொழியும்.

இரண்டு பிச்சைக்காரர்களின் பாடல்கள் (Two Beggar Songs) XVI- 3885

கலைமான் (கதைப் பாடல்)

இனிய நண்பனே, அன்புள்ள தலைவனே,

நீ வீட்டில் வெதுவெதுப்பாக நெருங்கி அமர்ந்துள்ளாய்.

நீ வெளியில் பயணம் செய்தாயா?

அது எங்கு இருக்கக் கூடும்? காரா நிலத்திற்கே

'புலி' என்னும் கொடூரவிலங்கைப் பிடிக்க –

எட்டுத் தலையும் இன்னும் உயிருடன் வாழ்கின்றன –

அவற்றைக் கொண்டுவந்து விரிப்பைத் தயாரி

அதன் சதைகளை எட்டு துண்டுகளாக மடி –

அந்த 'எட்டுமடிப்பு விரிப்பு' மலைகளான

ஹேகூரி (Heguri), ஏப்ரல், மே மாதங்களில்

மருந்து வேட்டைக்கு நான் செல்வேன்
 ஒருமுறை சரிவுடைய மலையில் நின்றிருந்தபோது
 இரண்டு பெரிய இச்சிஹி (Ichih) மரத்தின் கீழ்
 எட்டு அம்புகளை இறுக்கமாய்ப் பிடித்து மானுக்காய்க் காத்திருந்தேன்
 கூர்மையான எட்டு அம்புகளை இறுகப் பற்றினேன்,
 அதோ காண்! என் முன்னே கலைமான் நின்றது –
 அழகையுடன் அவன் சொன்னான் : 'விரைவில் நான் இறப்பேன்.
 ஆனாலும் என் தலைவனுக்கு நான் சேவை செய்வேன்,
 அவன் தேவைக்காக என்னை அர்ப்பணிக்கிறேன்
 ஆபரணங்களை அலங்கரிக்க எனது கொம்புகள்,
 மை குப்பிகளை வைத்துக்கொள்ள எனது காதுகள்,
 பளபளக்கும் கண்ணாடிக்காக எனது கண்கள்,
 வில்லின் அடிப்பாகத்திற்காக எனது குளம்புகள்,
 எழுத்துத் தூரிகையாக எனது முடிகள்,
 தோல் பெட்டிகளுக்காக எனது தோல்,
 உலர் இறைச்சியாக எனது சதை,
 உலர் இறைச்சியாக எனது ஈரலும்,
 உப்பு ஊறுகாய்க்காக எனது குடல்.

இவ்வாறு, பழைய அடிமை போல் நான்,
 இந்த எனது ஒற்றை உடல்
 ஏழுமடிப்பு மலர்ச்சியைக் கொடுக்கிறேன்,
 எட்டுமடிப்பு மலர்ச்சியைக் கொடுக்கிறேன் –
 எனவே பாடி என்னைப் பாராட்டுக, பாடி என்னைப் பாராட்டுக!'

இது கலைமானின் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் தொடர்புபடுத்தி அமைந்த
 பாடலாகும்.

பின்னிணைப்பு - 5

ஜப்பானிய செவ்வியல்கால இலக்கியங்கள்

ஜப்பானிய செவ்வியல்கால இலக்கியங்கள் குறித்த கருத்துகள் அனைத்தும் டபிள்யூ.ஜி. அஸ்டன் (W.G. Aston), ஷுஇச்சி காதோ (Shuichi Kato) ஆகியோரின் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள், கொகுசாய் புங்கா ஷின்கொகாய் (Kokusai Bunka Shinkokai) நிறுவனப் பதிப்பாசிரியர் குழுவினால் வெளியிடப்பட்ட ஜப்பானிய இலக்கியம் குறித்த அறிமுக நூல், கொலம்பியா பல்கலைக்கழகப் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள டரடிஷனல் ஜப்பனிஸ் லிட்டரேச்சர் (Traditional Japanese Literature), அனிதா கன்னாவின் (Anita Khanna) ஏன்ஷியண்ட் ஜப்பனிஸ் லிட்டரேச்சர்: எ கிரிட்டிகல் சர்வே (Ancient Japanese Literature: A Critical Survey) ஆகிய நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்டவை.

ஜப்பானிய இலக்கியத்தின் செவ்வியல் காலம் கி.பி. 794 முதல் கி.பி. 1186 வரையாகும். இதனை ஹேயியன் (Heian) காலம் அல்லது செவ்வியல் காலம் என்பார் டபிள்யூ. ஜி. அஸ்டன். ஹேயியன் என்பது தற்போதைய கியோடோ பகுதியைக் குறிப்பது. இக்காலத்தில் கியோடோவைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு நிலையான அரசு அமைந்தது. ஜப்பானிய இலக்கிய வரலாற்றாசிரியரான ஷுயிச்சி கடொ (Shuichi Kato) செவ்வியல் காலத்தின் தொடக்கமான ஒன்பதாம் நூற்றாண்டை முதல் திருப்புமுனை (The First turning Point) என்று தலைப்பிட்டே தொடங்குகிறார். ஏனெனில் இக்காலத்தில் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், மொழி, அழகியல் என அனைத்திலும் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டதோடு அதனை மேம்படுத்தும் முயற்சிகளும் நடைபெற்றன (2002: 92). குறிப்பாக இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரையில் கவிதை வகைகளோடு புனைகதைகள், நாவல், நாட்குறிப்புகள், கட்டுரைத் தொகுதி, கதைத் தொகுதி எனப் பல இயற்றப்பட்டன. மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கிய வகைகள் நவீன வகைப்பாடே என்றாலும் புரிதலுக்காக இங்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வகையான வளர்ச்சிக்கு பெளத்த சமயமும் பங்காற்றியுள்ளது.

பௌத்தம்

ஹேயியன் காலத்தில் பௌத்த சமய வளர்ச்சி உச்சத்தில் இருந்தது. இக்காலத்தில் பௌத்தில் இரு பிரிவுகள் காணப்பட்டன. சாயிச்சோ (Saicho) துறவியால் தென்டாய் (Tendai) பிரிவும், ஷின்கொன் (Shingon) துறவியால் கூகாய் (Kukai) பிரிவும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இவர்கள் இருவரும் சீனா சென்று கல்வி கற்றுத் திரும்பியவர்கள் ஆவர். அரசவையில் முக்கியப் பங்குவகித்த இவ்விரு பிரிவு பௌத்தர்களும் நாட்டை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்வதில் கவனம் செலுத்தினர். எடுத்துக்காட்டாக கூகாய் பிரிவு பௌத்தர்கள் மேற்கொண்ட பணிகளைக் குறிப்பிடலாம். நீர்ப்பாசன முறைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல், சாதாரண மக்கள் கல்வி கற்பதற்காகப் பள்ளிகளைத் தொடங்குதல் எனப் பல பணிகளைச் செய்துள்ளனர். எப்பிரிவு பௌத்தர்களாக இருப்பினும் நாட்டின் நலனில் அக்கறை கொண்டவர்களாகவும், நாட்டிற்குத் துன்பம் ஏற்படும் வேளைகளில் அதனை அறிவுக்கூர்மையுடன் சரிசெய்தவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர்.

ஜப்பானில் பௌத்தம் பரவியிருந்த காலத்தில் சீனாவில் தாவோயிஸத்தின் தாக்கத்தால் பௌத்தம் அங்கு அழிய ஆரம்பித்தது. அப்பொழுது சீனாவில் நடந்த நிகழ்வுகளை என்னின் (Ennin – 794 -864) என்ற ஜப்பானிய பௌத்தத் துறவி தனது நாட்குறிப்பில் பதிவு செய்துள்ளார். சமய விருப்பு வெறுப்பின்றி சீனாவில் நடந்த நிகழ்வுகளை உள்ளது உள்ளபடி பதிவுசெய்துள்ளதால் இது முக்கிய வரலாற்று ஆதாரமாகத் திகழ்கிறது. இவர் சீனாவிலிருந்து திரும்பியவுடன் அங்கு தனக்குக் கிடைத்த அனுபங்களை வைத்து தென்டாய் பிரிவை (Tendai) வளப்படுத்துகிறார். இவரைப் போன்றே வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று திரும்பிய ஜப்பானியர்கள் தாங்கள் பெற்ற அனுபங்களின் வழி நாட்டைப் பாதுகாப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தினர். சீனாவில் நிலவிய குழப்பமான சூழ்நிலையால் சீனாவுடனான உறவுகள் படிப்படியாகக் குறைந்தன (Shuichi Kato, 2002: 96-98).

மன்யோசுவிற்கு பிறகு இயற்றப்பட்ட இலக்கியங்கள்

ஹேயியன் காலத்தில் இலக்கியம் எழுதுதல், வாசித்தல் என அனைத்தும் அரசவை சார்ந்த மக்களாலே மேற்கொள்ளப்பட்டன. அடித்தட்டு மக்களின் பங்களிப்பு எதுவும் இடம்பெறவில்லை. அரசவை சார்ந்தவர்கள் அதிலும் குறிப்பாகப் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிக அளவில் காணப்பட்டது. பெண்கள் இயற்றிய இலக்கியங்களே இக்காலத்தின் சிறந்த இலக்கியங்களாகத் திகழ்கின்றன. ஜப்பானில் பெண்களின் நிலைகுறித்து விளக்க முற்படும் டபிள்யூ. ஜி. அஸ்டன் (W. G. Aston) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். 'பழங்கால ஜப்பானில் பெண்கள் அரசர்களாக இருந்த நிலை சீனாவின் தலையீட்டால் மாறியது. அதன்பின் ஹேயியன் காலத்தில்தான் பெண்களுக்குச் சில உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன. அதனால் பெண்கள் பல நூல்களை எழுதினர்' (1986:55-56) என்கிறார்.

சீன மொழியில் எழுதுவதையே விரும்பிய ஜப்பானியர்கள் 9ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஹிரகானா, கதகானா ஆகிய எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி அதிக அளவில் எழுதத் தொடங்கினர். அதிலும் குறிப்பாக, பெண்கள் ஹிரகானாவின் மீட்டுருவாக்கத்தில் முக்கியப் பங்காற்றினர். மன்யோசுவிற்குப் பின் இயற்றப்பட்ட கவிதை, கதை, கதைப்பாடல்கள் என அனைத்தையும் ஹிரகானாவில் எழுதினர். இது மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பினைப் பெற்றது. முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போன்று ஹிரகானாவில் எழுதிய அதே காலகட்டத்தில் ஏய்குவா கதை (Yeigwa Monogatari), கண்ணாடிக் கதை (o-kagami) போன்றவற்றை சீன மொழியில் எழுதினர். ஹிரகானா என்பது பெண்களின் எழுத்துமொழியாகவே தொடக்கத்தில் பார்க்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் ஆண்களும் ஹிரகானாவில் இலக்கியங்களை எழுதினர். மேற்குறிப்பிட்டவாறு மன்யோசு இயற்றப்பட்ட பின்னர் தோன்றிய இலக்கியங்களையே செவ்விலக்கியங்களாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஜப்பானிய செவ்விலக்கியங்கள் என்ற அடிப்படையிலேயே கீழ்க்காணும் பகுதி அமைகிறது.

கொகின்வாகாஷு (அல்லது) கொகின்ஷு

கொகின்வாகாஷு (அல்லது) கொகின்ஷு (Kokin Wakashu or Kokinshu) என்ற கவிதைத் தொகுதியை அரசரின் ஆணைக்கிணங்க செவ்வியல் காலத்தின் தொடக்கத்தில் தொகுத்துள்ளனர். 20 தொகுதிகள் கொண்ட இதில் 1100 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கவிதைகளில் ஐந்து மட்டுமே பெரிய கவிதைகளாகும் (Naga – uta). பிற அனைத்தும் 31 அசைகள் கொண்ட வாகா வகைக்கவிதையைச் சார்ந்தவை. இக்கவிதைகள் 150 வருடங்களாகப் ஜப்பானின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடந்த கவிதைப் போட்டிகளில் வாசிக்கப்பட்ட கவிதைகளின் தொகுப்பாகும். இது கானாவில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மன்யோசு, கொகின்ஷுவின் (Kokinshu) பாடுபொருள், வடிவ வேறுபாடு

மன்யோசுப் பாடல்கள் காதலையும் அது சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் பேசுகின்றன. இயற்கை நிகழ்வுகளின் வழியாகக் காதல் உணர்வுகளை மன்யோசு வெளிப்படுத்துகிறது. கொகின்ஷுவின் (Kokinshu) பாடுபொருளும் இயற்கையைப் பாடுவதாகவே அமைந்தது. இரண்டும் இயற்கையைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டாலும் மன்யோசுவில் இயற்கைக்காட்சிகள் புணர்ச்சியினை விளக்கப்பயன்படுகின்றன; கொகின்ஷுவில் (Kokinshu) இயற்கையின் அழகைப் பாடுதல் என்ற நிலையிலேயே அமைந்துள்ளன.

மன்யோசுவின் கவிதை வடிவங்களாக தங்கா, சொகா, செதொகா ஆகியவை அமைகின்றன. இம்மூன்றும் கலந்த வடிவமாக வாகா என்னும் வடிவம் கொகின்ஷுவில் (Kokinshu) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த தங்கா, வாகா வடிவங்களே காலப்போக்கில் மாறுதல்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பின்பற்றப்படுகின்றன. மன்யோசுப் பாடல்களை அரசர் முதல் பல்வேறு சமூகத்தினர் இயற்றியுள்ளனர். கொகின்ஷு (Kokinshu) பாடல்களை அரசவைக் கவிஞர்களும் மன்னர்களும் அரண்மனையில் இருந்த பிறரும் இயற்றியுள்ளனர். கொகின்ஷுவை (Kokinshu) அரசவைப் பாடல்களின் தொடக்க கால வடிவம் என்பர்.

கதைகள்

செவ்வியல் காலத்தில் புகழ்பெற்ற கதைகளாக மூங்கில் வெட்டியின் கதை (Takatori Monogatari), இசே கதை (Ise Monogatari), கெஞ்சி கதை (Genji Monogatari) ஆகியன திகழ்கின்றன. இவைதவிர பிற கதைகளும் இருந்துள்ளன.

மூங்கில் வெட்டியின் கதை

ஜப்பானியக் கதைகளுள் மூங்கில் வெட்டியின் கதை பழமையானது. இதன் காலம், இயற்றியவர் பெயர் ஆகியவை கிடைக்கவில்லை. பிற கதைகளிலிருந்து சற்று மாறுபட்ட கதைப்போக்கினைக் கொண்டுள்ளது. மூங்கில் வெட்டும் தம்பதிக்கு நீண்ட நாட்களாக குழந்தை இல்லாமல் இருந்தது. ஒரு நாள் மூங்கில் வெட்டிச் சென்றபோது ஒரு மூங்கிலின் அடிப்பாகம் ஒளிர்ந்தது. அதனை வெட்டிப்பார்த்த போது அதில் ஓர் அழகிய சிறு பெண் காணப்பட்டாள். அவளை வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து பாதுகாப்பாக வளர்த்தனர். அவள் வளர்ந்து அழகிய இளம்பெண்ணான பின் அவளை மணந்துகொள்ள ஏற்பட்ட போட்டிகள், பின் அவள் தனது சொந்த இடமான நிலவிலிருந்து இங்கு வந்ததாகக் கூறி அங்கு திரும்பிச் செல்லுதல் என்று கதை அமைந்துள்ளது. இதன் கதைப்பின்னல், கரு ஆகியவை பழைய சீன மரபிலிருந்தும், பௌத்த மரபிலிருந்தும் வந்தனவாகக் கருதப்படுகின்றன (Group of Editors, 1956: 35). இக்கதையின் ஒரு வடிவம் 'மூங்கில் வெட்டியின் கதை', 'மூங்கில் வெட்டுபவரும் நிலாக்குழந்தையும்' ஆகிய தலைப்புகளில் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பாகியுள்ளது.

இசே கதை (Ise Monogatari)

மூங்கில் வெட்டியின் கதையைப் போன்றே இதுவும் பழமையானதாகச் சுட்டப்படுகிறது. இக்கதையின் காலம், இயற்றியவர் பெயர் ஆகியவற்றை அறிய இயலவில்லை. கதைத் தலைவனான இசேவின் பல்வேறு காதல் நிகழ்வுகள் இக்கதையில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஏதேனும் ஒரு வகையில் இந்நிகழ்வுகள் அல்லது கதை ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சிறு குறிப்பு விளக்கத்தோடு தொடங்கும் ஒவ்வொரு கதையிலும் ஒன்றோ அல்லது இரண்டு வாகா பாடல்கள்

இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் மொத்தம் 143 பகுதிகள் உள்ளன. அரிவரா நொ நொரிஹிராவே (Ariwara no Norihira) இக்கதையின் கதைத் தலைவனாக இருக்கலாம் என்றும், இவரே இக்கதையின் கதைத் தலைவனாகவும் ஆசிரியராகவும் இருந்திருக்கலாம் என்றும் கருதப்படுகிறது. இசே கதைக்குப் பின்னர் தோன்றிய கதைகளுக்கு இது முன்மாதிரியாகத் திகழ்கிறது. ஏதேனும் ஒரு வகையில் இக்கதையைப் பின்பற்றியோ அல்லது தழுவியோ கெஞ்சி கதை (Genji Monogatari), உதுபோ கதை (Utubo Monogatari), யமடொ கதை (Yamato Monogatari) போன்ற கதைகள் அமைந்தன.

கெஞ்சி கதை (Genji Monogatari)

கெஞ்சி கதையை முரசாகி ஷிகிபூ (Murasaki Shikibu) என்னும் பெண் எழுதியுள்ளார். இதனை உலகின் முதல் நாவல் என்று குறிப்பிடுபவரும் உள்ளனர். கெஞ்சி கதை கா. அப்பாத்துரை என்பவரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. முரசாகி, ஹேயியன் கால அரசவையில் பணிப்பெண்ணாகப் இருந்தவர். இவர் குறித்த விரிவான தகவல்கள் நாட்குறிப்பு என்னும் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. கெஞ்சி கதையில் மொத்தம் 54 இயல்கள் உள்ளன. இது ஹிகாரு கெஞ்சி (Hikaru Kenji) என்ற இளவரசனின் வாழ்க்கையை விவரிக்கும் கதையாகும். அழகும், அறிவும், திறமையும் கொண்டவனாக சித்திரிக்கப்படும் கெஞ்சியின் பல்வேறு காதல் கதைகள் இதில் இடம்பெறுகின்றன.

ஹேயியன் கால ஆட்சிமுறையில் நடந்த பல்வேறு நிகழ்வுகள் கெஞ்சி கதையில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனை ஜப்பானிய எழுத்துக்களான கானாவில் எழுதியுள்ளார். 54 இயல்களில் இறுதியாக உள்ள மூன்று இயல்கள் கெஞ்சியின் மகனான காவொரு (kaoru) குறித்து விளக்குகின்றன. அரச குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் சிறு வயது முதலே கெஞ்சி அனுபவித்தத் துன்பங்கள், காதலில் ஏற்பட்ட தோல்விகள், அவனது நிறைவேறாத ஆசைகள், தனக்கான

உண்மையான காதலைத் தேடி அலைதல் எனப் பல நிகழ்வுகள் இக்கதையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

நாட்குறிப்புகள் (Diaries)

செவ்வியல் காலத்தில் நான்கு நாட்குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. எழுதியவர்களுள் மூவர் பெண்கள். இந்நாட்குறிப்புகள் ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு வகைகளில் வரலாற்று ஆவணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அவற்றுள் டோசா நாட்குறிப்பே (Tosa Nikki) முதன்முதலில் எழுதப்பட்டது. அதன்பின் ககெரொ நாட்குறிப்பு (Kagero Nikki), முரசாகி ஷிகிபூ நாட்குறிப்பு (Murasaki Shikibu Nikki), சரஷினா நாட்குறிப்பு (Sarashina Nikki) ஆகியன எழுதப்பட்டன.

டோசா நாட்குறிப்பு (Tosa Nikki)

டோசாவின் நாட்குறிப்பு குறித்து டபிள்யூ. ஜி. அஸ்டனின் (W.G. Aston) விளக்கமே இங்கு இடம்பெறுகிறது. டோசாவின் நாட்குறிப்பு ட்சுரயுகியின் (Tsurayuki) பயணக் குறிப்பேடாகும். இவர் டோசா என்னும் பகுதியில் நான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றியப் பின்னர் தலைநகரான கியோடோவை நோக்கிய தனது பயண அனுபவங்களைப் பதிவுசெய்கிறார். ஒரு பெண்ணின் நாட்குறிப்பு போன்று எழுதத் தான் முயற்சி மேற்கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு எழுதத் துவங்கும் ட்சுரயுகி கானா வகை எழுத்துகளையே பயன்படுத்தி எழுதியுள்ளார். தான் பயணம் மேற்கொள்ளத் தொடங்கிய முதல்நாள் தொடங்கி ஏறக்குறைய ஒன்றரை மாதகால அனுபவங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளார். கடலில் பயணம் செய்யும்போது ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகள், விரத நாட்களில் கிடைத்த உணவுகள், பயணத்தின் இடையிடையே தங்கிச்சென்ற இடங்கள் எனப் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். நிகழ்வுகளை மிகைபடுத்திக் கூறாமல் உள்ளது உள்ளபடி கூறும் தன்மை இப்பிரதியின் சிறப்புகளுள் ஒன்றாகச் சுட்டப்படுகிறது (1986:67-76).

ககெரொ நாட்குறிப்பு (Kagero Nikki)

டோசா நாட்குறிப்பு எழுதப்பட்டு நாற்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின் இந்த ககெரொவின் நாட்குறிப்பு எழுதப்பட்டது. இது நாள்தோறும் எழுதப்படவில்லை. தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை இப்பெண் பதிவுசெய்துள்ளார். இதனை நாட்குறிப்பு என்பதைவிட தன்வரலாறு என்று குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் பரவலாகப் பதிவு செய்கின்றனர். ஹேயியன் கால நிகழ்வுகளை அறிந்துகொள்ள இந்நூல் துணைநிற்கிறது. இவரது தங்கையின் மகளான சரஷினாவும் ஒரு நாட்குறிப்பினை எழுதியுள்ளார். ககெரொ தனது இருபதாவது வயதில் காதல் வயப்பட்டபோது இந்த நாட்குறிப்பினை எழுதத் துவங்கியதாகக் குறித்துள்ளார். ஏனெனில், பெண்களுக்குக் காதல் வந்தாலும் அதனைக் கடிதத்தின் மூலம் எழுத இயலாத சூழல் இருந்துள்ளது. ஆண்கள் கடிதங்கள் எழுதினால் அதற்குப் பதில் எழுதுவது பெண்களின் நிலையாக இருந்தது. ஆனால் அக்காலத்தில் பெண்களாக முதலில் கடிதம் எழுதும் வழக்கம் இல்லாமல் இருந்தது. சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் தனது காதலன் கடிதம் எழுத, இவரின் காதல் வெற்றிபெறுகிறது. அடுத்த வருடத்திலேயே ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. குழந்தை பிறந்தவுடன் கணவரின் காதல், கடிதம் இரண்டுமே குறைந்துவிடுகின்றன. தனது கணவரின் மீது தனக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகங்கள், அவரை வேவு பார்த்தல், வேறு ஒரு பெண்ணுடன் கணவருக்கு இருந்த தொடர்பு, அவருக்கும் குழந்தை பிறந்தவுடன் அவளையும் தனது கணவன் விட்டு விலகுதல், அந்தப் பெண்ணின் துன்பத்தை ககெரொ நினைத்தல் ஆகிய மனப் போராட்டங்களை எழுதியுள்ளார்.

தனது கணவன் மீதுள்ள காதல் சிறிதும் குறையாத போது, அவர் ஏன் இவ்வாறு நடந்துகொள்கிறார் என்ற கோபம், அதனால் பௌத்தத் துறவியாகலாமா அல்லது இறந்துவிடலாமா என்ற மனப் போராட்டங்களைத் தெளிவாகப் பதிவுசெய்கிறார். தனது மகனின் இருபதாவது வயதில் நாட்குறிப்பு எழுதுவதனை நிறுத்திக்கொண்டுள்ளார். நாட்குறிப்பில் பெரும்பாலான பகுதிகள் இவரது காதல் தொடர்பாகவே உள்ளன. நாட்குறிப்பின் இறுதியில் உள்ள

பகுதிகள் செறிவானவையாகவும், அவரின் அனுபவங்களைத் தெளிவாக விளக்குவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. ககெரொ 996இல் தனது அறுபதாவது வயதில் இயற்கை எய்தினார்.

முரசாகி ஷிகிபூ நாட்குறிப்பு (Murasaki Shikibu Nikki)

கெஞ்சி கதையை எழுதிய முரசாகி ஷிகிபூவின் நாட்குறிப்பு 1008 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்குகிறது. முரசாகியின் கணவர் இறந்தபின் அரண்மனையில் பணிப்பெண்ணாகச் சேர்கிறார். அரண்மனையில் மகப்பேறு காலத்திலும் குழந்தைப் பிறந்தது முதல் செய்யும் சடங்குகளையும் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். அரண்மனையிலிருந்த பல்வேறு பெண்களின் நிலை, அரசியர் நிலை ஆகியவற்றை விளக்கியதோடு தனது சொந்த வாழ்வில் நிகழ்ந்தவைகளையும் விவரித்துள்ளார். தனது சகோதரருடன் சீனமொழி பயின்றபோது, அவரைக் காட்டிலும் முரசாகி சிறந்து விளங்கினார். அதனைக் கண்ட அவரின் தந்தை, 'நீ ஏன் ஒரு ஆணாகப் பிறந்திருக்கக் கூடாது' என்று கூறியதாகவும் பதிவுசெய்துள்ளார்.

ஒருவர் தான் கற்றது குறித்துப் பெருமையாகக் கூறுவது அழகல்ல என்ற தனது தந்தையின் வார்த்தைகளைப் பின்பற்றி எங்கு சென்றாலும் பணிவுடன் நடந்துகொண்டார். தனக்கு சீனம் தெரிந்திருந்தாலும் தனக்குத் தெரியாது என்றே பிறரிடம் கூறினார். இதனால் சீன புத்தகங்கள் வாசிக்கும் போது பல்வேறு கேலிகிண்டல்களுக்கு ஆளாகினார். கெஞ்சி கதையை வாசித்தவர்கள் முரசாகியைச் சந்திக்க விரும்பியதாகவும், அதைக் கண்ட அரண்மனையிலிருந்த பிற பெண்கள் பொறாமை கொண்டதாகவும் பதிவுசெய்கிறார். கணவனை இழந்து வாழ்க்கையில் நிம்மதியின்றி அரண்மனைப் பணிக்குச் சென்ற இவருக்கு அங்கும் நிம்மதி இல்லாததால் துன்பப்பட்டார். தனது குழந்தையின் பொருட்டு பௌத்தத் துறவியாகாமல் அரசவையில் பணியாற்றினார். முரசாகியின் சமகால எழுத்தாளர்கள் குறித்தும் பதிவு செய்துள்ளார். கெஞ்சி கதையை வாசித்த அரசர்

மிச்சினாகாவின் நூலாசிரியர் குறித்த கருத்து, செயல், அவற்றிற்கு முரசாகியின் எதிர்வினை ஆகியவற்றோடு நாட்குறிப்பு நிறைவடைகிறது.

சரஷினா நாட்குறிப்பு (Sarashina Nikki)

12 வயது முதல் 51 வயது வரை சரஷினா என்னும் பெண்ணின் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக இந்நாட்குறிப்பு அமைந்துள்ளது. இது 1020 இல் தொடங்குகிறது. சரஷினாவின் கற்கும் ஆர்வம், அவரது தந்தையின் பணி காரணமாகத் தடைபடுகிறது. கஸூஸ (Kazusa) என்கிற பகுதியில் இருந்ததால் அவருக்கு புத்தகங்கள் கிடைப்பதில் பல்வேறு சிரமங்கள் இருந்தன. எனவே விரைவில் தலைநகருக்குப் பணிமாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று புத்தரிடம் வேண்டியதாகவும் அதன்பின் ஓராண்டில் பணிமாற்றம் கிடைத்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். சரஷினாவின் தலைநகர் நோக்கிய பயணம் மூன்று மாதகாலம் நீடிக்கிறது. அப்பொழுது தான் சந்தித்த புது அனுபவங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளார். தலைநகருக்குச் சென்றவுடன் ஏராளமான நூல்களைக் கற்றார். படிப்பது மட்டுமே வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்று கருதினார்.

கெஞ்சி கதையைப் படிக்க விரும்பிய சரஷினா அதன் ஒரு பிரதி எப்படியாவது தனக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று புத்தரிடம் வேண்டியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். அதன்பின் அதிசயத்தக்க விதமாக அவரது சித்தி கெஞ்சி கதையின் ஒரு பிரதியைப் பரிசாகக் கொடுக்கிறார். அதனால் தனக்கு ஏற்பட்ட எல்லையில்லா ஆனந்தத்தை நாட்குறிப்பில் பதிவுசெய்துள்ளார். மேலும், தனக்கு வந்த கனவுகள், கனவுகளுக்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லாதிருந்தாலும், தானாக ஒன்றினை அர்த்தப்படுத்திக் கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார். புத்தகங்களே வாழ்க்கை என்று நினைத்த இவர், தனது 33 வது வயதில் ஒரு அரசுக் குடும்பத்தில் பணிப்பெண்ணாகச் சேர்ந்தபோதே உண்மைக்கும் எழுத்திற்கும் உள்ள இடைவெளியை உணர்ந்தார். அடுத்த வருடத்தில் திருமணம் செய்துகொண்டார். இவ்வாறு இவரது நாட்குறிப்பு 1059 வரை தொடர்கிறது.

கட்டுரைத் தொகுதி – மகுரா நொ சோஷி (Makura no Soshi)

மகுரா நொ சோஷி என்பது கட்டுரைத் தொகுப்பாகும். இதனைச் செய் ஷோனகோன் (Sei Shonagon) என்னும் பெண் எழுதியுள்ளார். அரசவையில் பணிப்பெண்ணாக இருந்த இவர் சீன இலக்கியத்தில் சிறந்து விளங்கியதால் மிகவும் பிரபலமானவராக அரண்மனையில் வலம் வந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். இவர் பத்தாண்டுகள் அரசவையில் பணியாற்றிய பின் தனது 24 ஆம் வயதில் துறவியானார். தனது அரண்மனை அனுபவங்களையும் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் சிறியதும், பெரியதுமாக 300 கட்டுரைகளாக எழுதியுள்ளார். இதனை நான்கு வகைகளில் பிரித்துள்ளனர்.

1. பல்வேறு துறைசார்ந்த கட்டுரைகள்
2. பல்வேறு உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகள்
3. திக்கற்ற வாழ்வின் குறிப்புகள்
4. தன்வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் கவிதைகளும்.

இந்தத் தலைப்புகளுக்குள் பல்வேறு உட்தலைப்புகளும் உள்ளன. இந்நூலிற்குப் பல்வேறு பிரதிகள் காணப்படுகின்றன.

உயர்ந்த கண்ணாடி (Okagami)

உயர்ந்த கண்ணாடி என்ற இந்நூலில் மொத்தம் பதினான்கு தலைமுறைகள் குறித்தத் தகவல்கள் இடம்பெறுகின்றன. 150 வயதுடைய ஒருவரும், 140 வயதுடைய மற்றவரும் தங்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கும்போது அதனை ஒரு சமுராய் ஆர்வமுடன் கேட்கிறான். பல்வேறு செய்திகளை அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வத்துடன் சமுராய் அவர்களைக் கேள்வி கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறான். எனவே நூல் முழுவதும் உரையாடல் நிலையிலேயே காணப்படுகிறது. நகைச்சுவையாகவும் அங்கதமாகவும் சில செய்திகள் சொல்லப்பட்டதாலும், இதன் உண்மைத் தன்மையாலும் இந்நூல் புகழ்பெற்று விளங்குகிறது. இயற்றியவர் பெயர் அறியப்படாத இந்நூல் ஹேயியன் கால இறுதியில் எழுதப்பட்டதாகும்.

கதைத் தொகுதி

நிகழ்கால, இறந்த காலக் கதைகளின் தொகுதி 'கொன்ஜாக்கு' கதைகளாகும் (Konjaku Monogatari). இக்கதைகள் ஹேயியன் கால இறுதியில் 31 புத்தகங்களாகத் தொகுக்கப்பட்டன. அவற்றை மூன்று பிரிவுகளுக்குள் அடக்குவர்.

1. இந்தியப் பிரிவுக் கதைகள் – 1 முதல் 5 ஆம் புத்தகம் வரை – 187 கதைகள்
2. சீனப் பிரிவுக் கதைகள் – 6 முதல் 10 ஆம் புத்தகம் வரை – 180 கதைகள்
3. ஜப்பான் பிரிவுக் கதைகள் – 11 முதல் 31 ஆம் புத்தகம் வரை – 736 கதைகள்

இவ்வாறு 1103 கதைகள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கதைகளை இந்திய புத்த ஜாதகக் கதைளோடு ஒப்பிடலாம் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது (Group of Editors, 1956:97).

கட்டுரையில் தொடர்பான சில குறிப்புகள்:

- 1868 வரை கியோடோவே ஜப்பானின் தலைநகராக இருந்தது.
- துறவி சாயிச்சோ (Saicho) – 767- 822.
- துறவி கூகாய் (Kukai) – 774 – 835.
- முரசாகி: ஜோடோ மொனின் (Joto Monin) அரசியிடம் பணிப்பெண்ணாகப் பணியாற்றினார்.
- கெஞ்சி கதை வாசித்த அரசர் மிச்சினாகா (Michinaga), இக்கதையை எழுதிய ஆசிரியருக்கு நிச்சயம் பல காதலர்கள் இருந்திருப்பார்கள் என்று கவிதை எழுதி அதை முரசாக்கிக்கு அனுப்புகிறார். அந்தக் கருத்து தனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பதனையும் அந்தக் கவிதை வந்த அந்நாள் இரவு தனது கதவு தட்டப்படதையும் அதற்கு அவர் ஆற்றிய எதிர்வினையையும் தனது நாட்குறிப்பின் இறுதிப் பகுதியில் முரசாகி பதிவு செய்துள்ளார்.

பின்னிணைப்பு - 6

குறுந்தொகை

சோ.ந. கந்தசாமியின் குறுந்தொகை ஆராய்ச்சித் தெளிவுரை என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள வகைமை அடிப்படையில் குறுந்தொகை பாடல் எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தலைவன் (62)

2, 14, 17, 19, 29, 32, 40, 56, 58, 62, 63, 70, 71, 72, 95, 99, 100, 101, 116, 119, 120, 128, 129, 131, 132, 136, 137, 142, 147, 151, 156, 162, 165, 168, 173, 182, 184, 189, 199, 206, 209, 222, 233, 235, 237, 250, 256, 267, 270, 272, 274, 276, 280, 286, 291, 300, 312, 323, 337, 347, 376, 400.

தலைவி (180)

3, 4, 5, 6, 11, 12, 13, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 33, 35, 36, 38, 39, 41, 43, 46, 49, 50, 54, 57, 60, 64, 65, 67, 68, 75, 76, 77, 79, 82, 86, 87, 91, 92, 93, 94, 96, 97, 98, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 110, 112, 118, 121, 122, 125, 126, 133, 134, 140, 141, 145, 148, 149, 150, 152, 153, 154, 155, 157, 158, 160, 161, 163, 169, 170, 171, 172, 174, 175, 181, 183, 185, 186, 187, 188, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 197, 200, 201, 202, 203, 205, 207, 208, 216, 218, 219, 220, 221, 223, 224, 226, 228, 231, 234, 239, 240, 241, 243, 245, 246, 249, 252, 254, 257, 261, 264, 266, 269, 271, 278, 279, 281, 283, 285, 288, 289, 290, 293, 296, 299, 301, 302, 304, 305, 306, 307, 310, 311, 313, 314, 315, 316, 318, 319, 320, 322, 325, 326, 327, 329, 330, 334, 340, 341, 344, 349, 352, 360, 361, 368, 371, 377, 385, 386, 387, 391, 395, 398, 399, 401.

தோழி

களவுக் காலத்தில் (92)

1, 18, 23, 26, 34, 42, 47, 48, 51, 52, 53, 55, 69, 73, 74, 81, 83, 88, 89, 90, 109, 111, 113, 114, 115, 117, 123, 138, 143, 146, 159, 166, 176, 177, 179, 198, 212, 214, 217, 225, 227, 230, 236, 244, 247, 248, 259, 262, 263, 265, 268, 284, 292, 294, 297, 298, 303, 308, 321, 324, 328, 332, 333, 335, 336, 339, 342, 343, 345, 346, 351, 353, 355, 357, 362, 365, 366, 367, 369, 372, 373, 374, 375, 379, 381, 383, 388, 389, 392, 393, 394, 397.

கற்புக் காலத்தில் (48)

9, 10, 16, 22, 37, 45, 59, 61, 66, 85, 124, 127, 130, 135, 139, 178, 180, 196, 210, 211, 213, 215, 232, 238, 251, 253, 255, 258, 260, 273, 275, 277, 282, 287, 295, 309, 317, 331, 338, 348, 350, 354, 358, 359, 363, 380, 382, 384.

செவிலி (9)

15, 44, 84, 144, 167, 242, 356, 378, 396.

பரத்தை (5)

8, 80, 164, 364, 370.

பாங்கன் (2)

78, 204.

கண்டோர் (3)

7, 229, 390.

மன்யோசு தொகுதி பத்து

தலைவன் (164)

1818, 1826, 1829, 1851, 1853, 1856, 1858, 1859, 1860, 1861, 1868, 1869, 1871, 1873, 1874, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1894, 1895, 1896, 1897, 1899, 1909, 1910, 1911, 1915, 1922, 1924, 1932, 1933, 1934, 1936, 1942, 1944, 1965, 1967, 1971, 1972, 1973, 1977, 1979, 1983, 1984, 1986, 1992, 1993, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2107, 2109, 2110, 2116, 2117, 2118, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2127, 2129, 2132, 2133, 2140, 2147, 2149, 2150, 2152, 2153, 2154, 2155, 2163, 2165, 2166, 2167, 2172, 2174, 2175, 2176, 2185, 2187, 2188, 2189, 2193, 2196, 2200, 2201, 2206, 2211, 2215, 2216, 2217, 2219, 2220, 2228, 2230, 2234, 2235, 2236, 2239, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2249, 2250, 2253, 2256, 2257, 2260, 2265, 2266, 2268, 2272, 2277, 2283, 2284, 2285, 2288, 2296, 2297, 2304, 2305, 2308, 2310, 2311, 2312, 2315, 2320, 2321, 2326, 2327, 2330, 2333, 2334, 2335, 2337, 2338, 2340, 2341, 2342, 2346, 2348.

பிகொபொசி (34)

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2005, 2008, 2009, 2011, 2014, 2016, 2017, 2018, 2021, 2022, 2026, 2027, 2028, 2035, 2036, 2041, 2044, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2071, 2073, 2074, 2085, 2087, 2092, 2093.

தலைவி (247)

1816, 1817, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1827, 1828, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1849, 1850, 1852, 1854, 1855, 1857, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1870, 1872, 1875, 1876, 1887, 1888, 1890, 1891, 1893, 1898, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1912, 1913, 1914, 1916, 1917, 1918,

1919, 1920, 1921, 1923, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1935, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1943, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1966, 1968, 1969, 1970, 1974, 1975, 1976, 1978, 1980, 1981, 1982, 1985, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1994, 1995, 2108, 2111, 2112, 2113, 2119, 2128, 2130, 2131, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2143, 2144, 2145, 2146, 2148, 2151, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2164, 2168, 2169, 2170, 2177, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2186, 2190, 2192, 2194, 2195, 2199, 2202, 2203, 2204, 2205, 2207, 2208, 2210, 2212, 2213, 2214, 2218, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2229, 2231, 2232, 2233, 2237, 2240, 2248, 2251, 2252, 2254, 2255, 2259, 2261, 2262, 2263, 2264, 2267, 2270, 2271, 2273, 2274, 2275, 2276, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2286, 2287, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2306, 2307, 2313, 2314, 2316, 2317, 2318, 2322, 2323, 2324, 2328, 2331, 2332, 2336, 2339, 2343, 2345, 2347, 2349, 2350.

தநபத (41)

1997, 1998, 2004, 2006, 2010, 2012, 2013, 2015, 2019, 2023, 2031, 2037, 2038, 2039, 2042, 2045, 2046, 2048, 2049, 2050, 2053, 2054, 2055, 2061, 2062, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2072, 2076, 2077, 2078, 2081, 2082, 2083, 2084, 2088.

கூற்று வரையறை செய்ய இயலாத பாடல்கள் (27)

1848, 1892, 2007, 2033, 2040, 2063, 2105, 2106, 2115, 2126, 2141, 2142, 2171, 2178, 2191, 2197, 2198, 2209, 2233, 2238, 2258, 2269, 2309, 2319, 2325, 2329, 2344.

தாய்/தலைவி/பிறர் கூற்றுக்கள் (3)

1889, 2114, 2173.

தலைவி (அல்லது) ஆசிரியர் கூற்று (1)

1842

தநபத, பிகொபொசி (3)

2025, 2047, 2079.

ஆசிரியர் கூற்று (5)

1996, 2034, 2089, 2090, 2091.

கண்டோர்/இணைவை அறிந்தோர் கூற்று (10)

2020, 2024, 2029, 2030, 2032, 2043, 2051, 2052, 2075, 2080.

பின்னிணைப்பு – 7

பயணம், அரசு பணி தொடர்பான பாடல் எண்கள்

பிற தொகுதிகளில் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பல்வேறு பணிகளுக்காகச் சென்றதற்கான சான்றுகள். இப்பாடல்கள் அனைத்தும் 'தி மன்யோசு' நூலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை (Group of Editors, 1965).

தூதரக அதிகாரியாகச் செல்லுதல்

தொகுதி ஐந்து – 894, 895, 896

தொகுதி பத்தொன்பது – 4240, 4245, 4246, 4262, 4264, 4265

தொகுதி இருபது – 4514.

சீனாவில் இருக்கையில் இயற்றிய பாடல்

தொகுதி ஒன்று – 63.

எல்லைக் காவல் பணி

தொகுதி பதினான்கு – 3567, 3568, 3569, 3570

தொகுதி இருபது – 4321, 4322, 4323, 4325, 4327, 4331, 4332, 4333, 4425, 4431.

தலைநகருக்குச் செல்லுதல்

தொகுதி மூன்று – 440, 446, 448, 449, 450, 451, 452, 453

தொகுதி நான்கு – 555

தொகுதி பதினேழு – 4006, 4007.

பயணம்

தொகுதி நான்கு – 509, 510

தொகுதி ஆறு – 942, 943, 944, 945

தொகுதி ஏழு – 1161, 1182, 1295

தொகுதி ஒன்பது – 1785, 1786.

பின்னிணைப்பு - 8

இப்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மன்யோசு தொகுதி பத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பழம், மலர்கள், பறவைகள், இலைகள் ஆகியவற்றின் படங்கள் அனைத்தும் இணையத்திலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அடைப்புக்குறிக்குள் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பெயர்களில் முதலில் இருப்பது மொழிபெயர்ப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பெயராகும். சிறு கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது தற்கால உச்சரிப்பு முறைக்கேற்ற பெயராகும். பேரா. அனிதா கன்னாவின் (Prof. Anita Khanna) பரிந்துரைப்படி தற்கால உச்சரிப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மொமொ பழம் (Momo Fruit)

அசகவொ (Asagafo - Asagao)

யமபுகி (Yamabuki)

உமெ (Ume)

உமெ (Ume)

உமெ (Ume)

சுருர (Sakura)

யனகி (Yanagi¹)

யனகி (Yanagi)

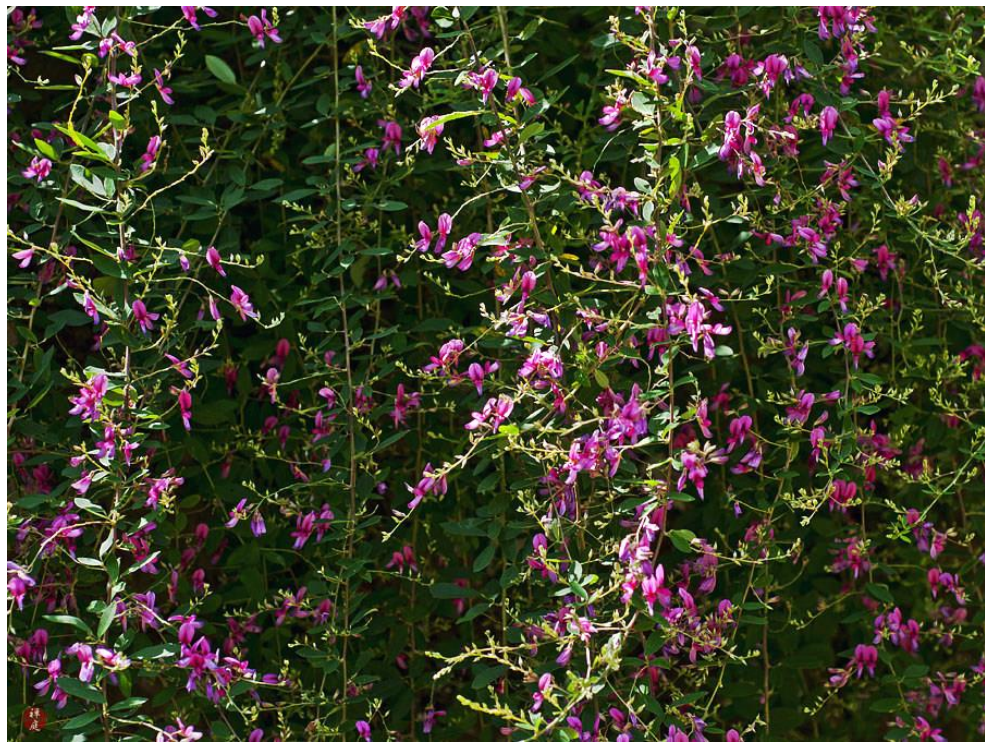

¹ இதனை ஆங்கிலத்தில் 'Willow tree' எனக் குறிப்பிடுவர்.

யனகி (Yanagi)

പങ്കി (Fagi -Hagi)

ஓதொதொகிசு (Fototogisu - Hototogisu)

உருவிக (Uguisu)

நுயெ பறவை (Nuyedori - Nuedori)

நிறம் மாறிய இலைகள் (Momiji)

நிறம் மாறிய இலைகள் (Momiji)

பின்னிணைப்பு - 9

மன்யோசு தொகுதி பத்து மொழிபெயர்ப்பு நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சில சொற்களின் பொருள் தமிழ்ப் பேரகராதியிலிருந்து (Tamil Lexicon) எடுத்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொருண்மைகளிலேயே இயல்களில் கருத்துகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1. அரைப்பட்டிகை¹ – Gold or silver girdle or waist – belt worn by women over their dress; மாதர் இடையணி வகை.
2. கடவை – 1. Way; வழி, 2. Door-way having a raised sill to be stepped over; வாயில்.
3. சவள்தடி² – A kind of oar; ஓடக்கோல்.
4. நலிவு – 1. Trouble, distress, affliction; துன்பம், 2. Ruin, destruction; கேடு.
5. புகார் – 1. Mist, fog, haze; பனிப்படலம், 2. Cloudiness of the weather, overcast sky; மந்தாரம், 3. Rain-cloud; மழை பெய்யும் மேகம்.
6. புணை – Boat, vessel, ship; மரக்கலம்.

¹ அரைப்பட்டி எனப் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

² சவள் எனப் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது.